301 වන කාණ්ඩය - 3 වන කලාපය
தொகுதி 301 - இல. 3
Volume 301 - No. 3

2023 පෙබරවාරි 10 වන සිකුරාදා
2023 பெப்ருவரி 10, வெள்ளிக்கிழமை
Friday, 10th February, 2023

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை

OFFICIAL REPORT

(අශෝධිත පිටපත /பிழை திருத்தப்படாதது /Uncorrected)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදන:
සභාපති නාමාවලිය
පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාව: සාමාජිකයන් නම් කිරීම
රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව: සාමාජිකයන් නම් කිරීම

අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභා

ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභාව

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාව

ස්ථාවර නියෝග පිළිබඳ කාරක සභාව

ගෘහ්‍ය කාරක සභාව

ආචාර ධර්ම සහ වරප්‍රසාද පිළිබඳ කාරක සභාව

රජයේ ගිණුම් පිළිබඳ කාරක සභාව

පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාව

රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව

බැංකුකරණය සහ මූල්‍ය සේවා පිළිබඳ කාරක සභාව

ආර්ථික ස්ථායීකරණය පිළිබඳ කාරක සභාව

ක්‍රම සහ විධි පිළිබඳ කාරක සභාව

මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාව

පසුපෙළ මන්ත්‍රීවරයන්ගේ කාරක සභාව

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පත්:
අන්තර්ජාතික ථේරවාද ධර්මායතනය (සංස්ථාගත කිරීමේ) – [ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා] - පළමුවන වර කියවන ලදී

කල්තැබීමේ යෝජනාව:
නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සැසිවාරය විවෘත කරමින් ගරු ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்புக்கள்:
தவிசாளர் குழாம்
பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பற்றிய குழு : உறுப்பினர்கள் நியமனம்
அரசாங்க நிதி பற்றிய குழு: உறுப்பினர்கள் நியமனம்

அமைச்சுசார் ஆலோசனைக் குழுக்கள்

சட்டவாக்க நிலையியற் குழு

பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பற்றிய குழு

நிலையியற் கட்டளைகள் பற்றிய குழு

சபைக் குழு

ஒழுக்கவியல் மற்றும் சிறப்புரிமைகள் பற்றிய குழு

அரசாங்கக் கணக்குகள் பற்றிய குழு

அரசாங்க பொறுப்புமுயற்சிகள் பற்றிய குழு

அரசாங்க நிதி பற்றிய குழு

வங்கித்தொழில் மற்றும் நிதிச் சேவைகள் பற்றிய குழு

பொருளாதார உறுதிப்படுத்தல் பற்றிய குழு

வழிவகைகள் பற்றிய குழு

பொது மனுக்கள் பற்றிய குழு

பின்வரிசைக் குழு

தனி உறுப்பினர் சட்டமூலங்கள்:
சர்வதேச தேரவாத நிறுவனம் (கூட்டிணைத்தல்) – [மாண்புமிகு மைத்திரிபால சிறிசேன] - முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை:
ஒன்பதாவது பாராளுமன்றத்தின் நான்காவது கூட்டத் தொடரை ஆரம்பித்துவைத்து மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் முன்வைத்த கொள்கைப் பிரகடனம்

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENTS:
Chairman's Panel
Committee on Parliamentary Business: Nomination of Members
Committee on Public Finance: Nomination of Members

MINISTERIAL CONSULTATIVE COMMITTEES

LEGISLATIVE STANDING COMMITTEE

COMMITTEE ON PARLIAMENTARY BUSINESS

COMMITTEE ON STANDING ORDERS

HOUSE COMMITTEE

COMMITTEE ON ETHICS AND PRIVILEGES

COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS

COMMITTEE ON PUBLIC ENTERPRISES

COMMITTEE ON PUBLIC FINANCE

COMMITTEE ON BANKING AND FINANCIAL SERVICES

COMMITTEE ON ECONOMIC STABILIZATION

COMMITTEE ON WAYS AND MEANS

COMMITTEE ON PUBLIC PETITIONS

BACKBENCHER COMMITTEE

PRIVATE MEMBERS' BILLS:
International Institute of Theravadha (Incorporation) - [The Hon. Maithreepala Sirisena] - Read the First Time

ADJOURNMENT MOTION:
Policy Statement made by the Hon. President at the Inauguration of Fourth Session of Ninth Parliament

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

2023 පෙබරවාරි 10වන සිකුරාදා
2023 பெப்ருவரி 10, வெள்ளிக்கிழமை
Friday, 10th February, 2023

පූ.භා. 9.30ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය.
කථානායකතුමා [ගරු මහින්ද යාපා අබේවර්ධන මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.
பாராளுமன்றம் மு.ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது.
சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு மஹிந்த யாப்பா அபேவர்தன] தலைமை வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 9.30 a.m.,
MR. SPEAKER [THE HON. MAHINDA YAPA ABEYWARDANA] in the Chair.

නිවේදන
அறிவிப்புக்கள்
ANNOUNCEMENTS

සභාපති නාමාවලිය
தவிசாளர் குழாம்
CHAIRMAN'S PANEL

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 143 ප්‍රකාරව, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ 2023.02.10 දින සිට සේවය කිරීම පිණිස මතු සඳහන් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයන් සභාපති නාමාවලියට ඇතුළත් කිරීමට මවිසින් නම් කර තිබෙන බව පාර්ලිමේන්තුවට දන්වනු කැමැත්තෙමි.

ගරු වේලු කුමාර් මහතා

ගරු මයන්ත දිසානායක මහතා

ගරු ඉම්රාන් මහරූෆ් මහතා

ගරු හර්ෂණ රාජකරුණා මහතා

ගරු රෝහිණී කුමාරි විජේරත්න මහත්මිය

ගරු හේෂා විතානගේ මහතා

ගරු කෝකිලා ගුණවර්ධන මහත්මිය

ගරු නීතිඥ ප්‍රේම්නාත් සී. දොලවත්ත මහතා

ගරු නීතිඥ වසන්ත යාපාබණ්ඩාර මහතා

ගරු ෂාණක්කියන් රාජපුත්තිරන් රාසමාණික්කම් මහතා

ගරු නීතිඥ මධුර විතානගේ මහතා

ගරු වීරසුමන වීරසිංහ මහතා

ගරු සමන්ප්‍රිය හේරත් මහතා

ගරු (ආචාර්ය) හරිනි අමරසූරිය මෙනෙවිය

ගරු එස්.එම්.එම්. මුෂාරෆ් මහතා

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்
PAPERS PRESENTED

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා (නාගරික සංවර්ධන හා නිවාස අමාත්‍ය සහ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க - நகர அபிவிருத்தி மற்றும் வீடமைப்பு அமைச்சரும் அரசாங்கக் கட்சியின் முதற் கோலாசானும்)
(The Hon. Prasanna Ranatunga - Minister of Urban Development and Housing and Chief Government Whip)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍ය සහ රාජ්‍ය පරිපාලන, ස්වදේශ කටයුතු, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2021 අංක 11 දරන කොළඹ වරාය නගරය ආර්ථික කොමිෂන් සභාව පනතේ 41(7) වගන්තිය සමඟ කියවිය යුතු 71 වගන්තිය යටතේ කොළඹ වරාය නගරය ආර්ථික කොමිෂන් සභාව සහ සමාගම් රෙජිස්ට්‍රාර් ජනරාල්වරයා විමසා, ආයෝජන ප්‍රවර්ධන අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව, 2022 නොවැම්බර් 17 දිනැති අංක 2306/54 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියෝග ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම නියෝග රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2020 වර්ෂය සඳහා ජාතික ව්‍යාපාර කළමනාකාරීත්ව ආයතනයේ වාර්ෂික වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

- 1978 අංක 16 දරන විශ්වවිද්‍යාල පනතේ 21 වගන්තිය සමඟ කියවිය යුතු 27(1) වගන්තිය යටතේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශය සහිතව, ශ්‍රී ලංකා ඌව වෙල්ලස්ස විශ්වවිද්‍යාලයේ ආහාර විද්‍යාව සහ තාක්ෂණ අධ්‍යයන අංශයක් පිහිටුවීම සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව, 2022 නොවැම්බර් 09 දිනැති අංක 2305/16 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය; සහ

- 1978 අංක 16 දරන විශ්වවිද්‍යාල පනතේ 21 වගන්තිය සහ 139 වගන්තිය සමඟ කියවිය යුතු 27(1) වගන්තිය යටතේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශය සහිතව, ශ්‍රී ලංකාවේ කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ සන්නිවේදනය හා නිර්මාණාත්මක කලා අධ්‍යයන අංශයක් පිහිටුවීම සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව, 2022 දෙසැම්බර් 12 දිනැති අංක 2310/06 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය.- [අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

ගරු නීතිඥ නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා (වරාය, නාවික හා ගුවන් සේවා අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி நிமல் சிறிபால த சில்வா - துறைமுகங்கள், கப்பற்றுறை மற்றும் விமான சேவைகள் அமைச்சர்)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva, Attorney-at-Law - Minister of Ports, Shipping and Aviation)

ගරු කථානායකතුමනි, මම පහත සඳහන් වාර්තා ඉදිරිපත් කරමි.

(i) 2021 වර්ෂය සඳහා ශ්‍රී ලංකා සිවිල් ගුවන්සේවා අධිකාරියේ වාර්ෂික වාර්තාව; සහ

(ii) 2021 වර්ෂය සඳහා සීමාසහිත ගුවන් තොටුපළ හා ගුවන්සේවා (ශ්‍රී ලංකා) (පෞද්ගලික) සමාගමේ වාර්ෂික වාර්තාව.

මෙම වාර්තා වරාය, නාවික හා ගුවන් සේවා කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍ය සහ කර්මාන්ත අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2020 වර්ෂය සඳහා පොල් පර්යේෂණ ආයතනයේ වාර්ෂික වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව වැවිලි කර්මාන්ත කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ක්‍රීඩා හා යෞවන කටයුතු අමාත්‍යතුමා සහ වාරිමාර්ග අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2020 වර්ෂය සඳහා සෙන්ට්‍රල් ඉංජිනියරින් සර්විසස් ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ් ආයතනයේ වාර්ෂික වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව වාරිමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ජල සම්පාදන සහ වතු යටිතල පහසුකම් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2021 වර්ෂය සඳහා ජාතික ජල සම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලයේ වාර්ෂික වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව ජල සම්පාදන සහ වතු යටිතල පහසුකම් සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

52(6) වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ පිළිගන්වන ලද වාර්තා
நிலைக்கட்டளை இல. 52(6)இன்படி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள்
REPORTS PRESENTED UNDER STANDING ORDER NO. 52(6)

රතනතිස්ස සාම පදනම (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත
ரதனதிஸ்ஸ சமாதான மன்றம் (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்
RATHANATISSA PEACE FOUNDATION (INCORPORATION) BILL

"රතනතිස්ස සාම පදනම සංස්ථාගත කිරීම සඳහා වූ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳ වාර්තාව" - [අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා]

පනත් කෙටුම්පත 2023 පෙබරවාරි 21 වන අඟහරුවාදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சட்டமூலம் 2023 பெப்ருவரி 21, செவ்வாய்க்கிழமை இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Bill ordered to be read a Second time upon Tuesday, 21st February, 2023.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්
பாராளுமன்ற அமர்வு
SITTINGS OF THE PARLIAMENT

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

"පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 8හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, අද දින රැස්වීම් පැවැත්වෙන කාල වේලාව පූ.භා. 9.30 සිට අ.භා. 5.00 දක්වා විය යුතු ය. පූ.භා. 9.30ට ස්ථාවර නියෝග 8(5) ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය. අ.භා. 5.00ට කථානායකතුමා ප්‍රශ්නය නොවිමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තැබිය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභා
அமைச்சுசார் ஆலோசனைக் குழுக்கள்
MINISTERIAL CONSULTATIVE COMMITTEES

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

මතු දැක්වෙන පරිදි අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභා විසි නවයක් (29) පත් කළ යුතු ය :-

1. ආරක්ෂක කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
2. මුදල්, ආර්ථික ස්ථායීකරණ සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
3. තාක්ෂණ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
4. කාන්තා, ළමා කටයුතු හා සමාජ සවිබලගැන්වීම් කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
5. වරාය, නාවික හා ගුවන් සේවා කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
6. ආයෝජන ප්‍රවර්ධන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
7. රාජ්‍ය පරිපාලන, ස්වදේශ කටයුතු, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
8. ධීවර කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
9. අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
10. ප්‍රවාහන හා මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
11. ජනමාධ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
12. සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
13. කෘෂිකර්ම කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
14. වනජීවී හා වන සම්පත් සංරක්ෂණ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
15. අධිකරණ, බන්ධනාගාර කටයුතු හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
16. සංචාරක හා ඉඩම් කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
17. වැවිලි කර්මාන්ත කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
18. කර්මාන්ත කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
19. නාගරික සංවර්ධන හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
20. විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
21. බුද්ධශාසන, ආගමික සහ සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
22. විදුලිබල හා බලශක්ති කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
23. පරිසර කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
24. ක්‍රීඩා හා යෞවන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
25. වාරිමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
26. කම්කරු හා විදේශ රැකියා කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
27. මහජන ආරක්ෂක කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
28. වෙළඳ, වාණිජ හා ආහාර සුරක්ෂිතතා කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව
29. ජල සම්පාදන සහ වතු යටිතල පහසුකම් සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව

පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 112 හි විධිවිධාන ප්‍රකාරව කාරක සභාව වෙත යොමු කරනු ලබන කරුණු සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කර බලා වාර්තා කිරීම සඳහා එක් එක් අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාව, අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අදාළ විෂය භාර අමාත්‍යවරයා සභාපතිවරයා වූද, රාජ්‍ය අමාත්‍යවරයා, නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරයා සහ තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන වෙනත් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයන් පස් දෙනෙකුගෙන් (5) සමන්විත විය යුතුය.

එක් එක් අමාත්‍යාංශයීය උපදේශක කාරක සභාවේ ගණපූරණය සාමාජික මන්ත්‍රීවරයන් තිදෙනෙකුගෙන් (3) සංයුක්ත විය යුතුය.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභාව
சட்டவாக்க நிலையியற் குழு
LEGISLATIVE STANDING COMMITTEE

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

"පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 113 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභාව, නියෝජ්‍ය කථානායකවරයා සභාපතිවරයා වූ ද, නියෝජ්‍ය කාරක සභා සභාපතිවරයා සහ තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන තවත් සාමාජික මන්ත්‍රීවරයන් පහළොස් දෙනෙකුගෙන් (15) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාව
பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON PARLIAMENTARY BUSINESS

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

"පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 115 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාව, කථානායකවරයා සභාපතිවරයා වූ ද, නියෝජ්‍ය කථානායකවරයා, නියෝජ්‍ය කාරක සභා සභාපතිවරයා, පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකවරයා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකවරයා, ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකවරයා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකවරයා සහ තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන තවත් සාමාජික මන්ත්‍රීවරයන් විසිහය දෙනෙකුගෙන් (26) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ස්ථාවර නියෝග පිළිබඳ කාරක සභාව
நிலையியற் கட்டளைகள் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON STANDING ORDERS

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 116 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා ස්ථාවර නියෝග පිළිබඳ කාරක සභාව, කථානායකවරයා සභාපතිවරයා වූ ද, නියෝජ්‍ය කථානායකවරයා, නියෝජ්‍ය කාරක සභා සභාපතිවරයා සහ තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන තවත් සාමාජික මන්ත්‍රීවරයන් නව දෙනෙකුගෙන් (9) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගෘහ්‍ය කාරක සභාව
சபைக் குழு
HOUSE COMMITTEE

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 117 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා ගෘහ්‍ය කාරක සභාව, කථානායකවරයා සභාපතිවරයා වූ ද, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන තවත් සාමාජික මන්ත්‍රීවරයන් දහහතර දෙනෙකුගෙන් (14) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ආචාර ධර්ම සහ වරප්‍රසාද පිළිබඳ කාරක සභාව
ஒழுக்கவியல் மற்றும் சிறப்புரிமைகள் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON ETHICS AND PRIVILEGES

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 118 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා ආචාර ධර්ම සහ වරප්‍රසාද පිළිබඳ කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන සාමාජික මන්ත්‍රීවරයන් දහසය දෙනෙකුගෙන් (16) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

රජයේ ගිණුම් පිළිබඳ කාරක සභාව
அரசாங்கக் கணக்குகள் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 119 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා රජයේ ගිණුම් පිළිබඳ කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන මන්ත්‍රීවරයන් තිස්එක් දෙනෙකුගෙන් (31) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාව
அரசாங்க பொறுப்புமுயற்சிகள் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON PUBLIC ENTERPRISES

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 120 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන මන්ත්‍රීවරයන් තිස් එක්දෙනෙකුගෙන් (31) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව
அரசாங்க நிதி பற்றிய குழு
COMMITTEE ON PUBLIC FINANCE

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 121 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන මන්ත්‍රීවරයන් විසි අටදෙනෙකුගෙන් (28) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

බැංකුකරණය සහ මූල්‍ය සේවා පිළිබඳ කාරක සභාව
வங்கித்தொழில் மற்றும் நிதிச் சேவைகள் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON BANKING AND FINANCIAL SERVICES

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 122 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා බැංකුකරණය සහ මූල්‍ය සේවා පිළිබඳ කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන මන්ත්‍රීවරයන් දහහත් දෙනෙකුගෙන් (17) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ආර්ථික ස්ථායීකරණය පිළිබඳ කාරක සභාව
பொருளாதார உறுதிப்படுத்தல் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON ECONOMIC STABILIZATION

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 123 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා ආර්ථික ස්ථායීකරණය පිළිබඳ කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන මන්ත්‍රීවරයන් දහහත් දෙනෙකුගෙන් (17) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ක්‍රම සහ විධි පිළිබඳ කාරක සභාව
வழிவகைகள் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON WAYS AND MEANS

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 124 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා ක්‍රම සහ විධි පිළිබඳ කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන මන්ත්‍රීවරයන් දහහත් දෙනෙකුගෙන් (17) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාව
பொது மனுக்கள் பற்றிய குழு
COMMITTEE ON PUBLIC PETITIONS

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 125 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන සාමාජික මන්ත්‍රීවරයන් විසි තුන්දෙනෙකුගෙන් (23) සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

පසුපෙළ මන්ත්‍රීවරයන්ගේ කාරක සභාව
பின்வரிசைக் குழு
BACKBENCHER COMMITTEE

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 129 හි විධිවිධානවල කුමක් සඳහන්ව තිබුණ ද, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරයේ සේවය කිරීම සඳහා පසුපෙළ මන්ත්‍රීවරයන්ගේ කාරක සභාව, ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකවරයා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකවරයා සහ තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරනු ලබන ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ පසුපෙළ මන්ත්‍රීවරයන් අට දෙනෙකුගෙන් (8) සහ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ පසුපෙළ මන්ත්‍රීවරයන් අට දෙනෙකුගෙන් (8)සමන්විත විය යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

නිවේදන
அறிவிப்புக்கள்
ANNOUNCEMENTS

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාව: සාමාජිකයන් නම් කිරීම
பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பற்றிய குழு: உறுப்பினர்கள் நியமனம்
COMMITTEE ON PARLIAMENTARY BUSINESS: NOMINATION OF MEMBERS

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 115 හි විධිවිධාන සහ අද දින පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරන ලද යෝජනාව ප්‍රකාරව, කථානායකවරයා සභාපතිවරයා වූ ද, නියෝජ්‍ය කථානායකවරයා, නියෝජ්‍ය කාරක සභා සභාපතිවරයා, පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකවරයා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකවරයා, ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකවරයා සහ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකවරයා සමඟ පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක

[ගරු කථානායකතුමා]

සභාවේ සේවය කිරීම සඳහා මතු සඳහන් මන්ත්‍රීවරයන් තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරන ලද බව දන්වනු කැමැත්තෙමි.

ගරු නීතිඥ නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
ගරු නීතිඥ පවිත්‍රාදේවි වන්නිආරච්චි මහත්මිය
ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා
ගරු ජනාධිපති නීතිඥ එම්.යූ.එම්. අලි සබ්රි මහතා
ගරු කංචන විජේසේකර මහතා
ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා
ගරු විමල් රාජපක්ෂ මහතා
ගරු ජොන්ස්ටන් ප්‍රනාන්දු මහතා
ගරු ගාමිණී ලොකුගේ මහතා
ගරු වජිර අබේවර්ධන මහතා
ගරු සී.බී. රත්නායක මහතා
ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා
ගරු නීතිඥ නාමල් රාජපක්ෂ මහතා
ගරු නීතිඥ සාගර කාරියවසම් මහතා

II

රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව: සාමාජිකයන් නම් කිරීම
அரசாங்க நிதி பற்றிய குழு: உறுப்பினர்கள் நியமனம்
COMMITTEE ON PUBLIC FINANCE: NOMINATION OF MEMBERS

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 121 හි විධිවිධාන සහ අද දින පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරන ලද යෝජනාව ප්‍රකාරව, රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාවේ සේවය කිරීම සඳහා, මතු සඳහන් මන්ත්‍රීවරයන් තේරීම් කාරක සභාව විසින් නම් කරන ලද බව දන්වනු කැමැත්තෙමි.

ගරු විදුර වික්‍රමනායක මහතා
ගරු නලින් ප්‍රනාන්දු මහතා
ගරු ශෙහාන් සේමසිංහ මහතා
ගරු ප්‍රමිත බණ්ඩාර තෙන්නකෝන් මහතා
ගරු (වෛද්‍ය) සීතා අරඹේපොල මහත්මිය
ගරු (ආචාර්ය) සුරේන් රාඝවන් මහතා
ගරු අනුප පස්කුවල් මහතා
ගරු ජොන්ස්ටන් ප්‍රනාන්දු මහතා
ගරු වජිර අබේවර්ධන මහතා
ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා
ගරු දුමින්ද දිසානායක මහතා
ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
ගරු යූ.කේ. සුමිත් උඩුකුඹුර මහතා
ගරු ඉසුරු දොඩන්ගොඩ මහතා
ගරු නීතිඥ ප්‍රේම්නාත් සී. දොලවත්ත මහතා
ගරු එම්.ඩබ්ලිව්.ඩී. සහන් ප්‍රදීප් විතාන මහතා
ගරු නීතිඥ මධුර විතානගේ මහතා
ගරු (මහාචාර්ය) රංජිත් බණ්ඩාර මහතා

III

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභා රැස්වීම
பாராளுமன்ற அலுவல்கள் பற்றிய குழுக் கூட்டம்
MEETING OF COMMITTEE ON PARLIAMENTARY BUSINESS

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභාවාරය සඳහා පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාවේ ප්‍රථම රැස්වීම 2023 පෙබරවාරි 10 වන සිකුරාදා, එනම් අද දින මධ්‍යාහ්න 12.00ට කාරක සභා කාමර අංක 02හි දී පැවැත්වීමට නියමිත බැවින්, ඊට පැමිණ සහභාගි වන ලෙස ගරු සාමාජික මන්ත්‍රීවරයන් සියලුදෙනාටම මෙයින් දැනුම් දීමට කැමැත්තෙමි.

මීළඟට, න්‍යාය පත්‍රයේ යෝජනා අංක 16. ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මන්ත්‍රීතුමා.

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පත්
தனி உறுப்பினர் சட்டமூலங்கள்
PRIVATE MEMBERS' BILLS

අන්තර්ජාතික ථේරවාද ධර්මායතනය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත
சர்வதேச தேரவாத நிறுவனம் (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்
INTERNATIONAL INSTITUTE OF THERAVADHA (INCORPORATION) BILL

ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා
(மாண்புமிகு மைத்திரிபால சிறிசேன)
(The Hon. Maithreepala Sirisena)

ගරු කථානායකතුමනි, මා පහත සඳහන් පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කරනවා:

> "අන්තර්ජාතික ථේරවාද ධර්මායතනය සංස්ථාගත කිරීම සඳහා වූ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීමට අවසර දිය යුතු ය"

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.
ஆமோதித்தார்.
Seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින් සභා සම්මත විය.
පනත් කෙටුම්පත ඊට අනුකූලව පළමුවන වර කියවන ලදින්, එය මුද්‍රණය කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

වාර්තා කිරීම සඳහා 52(6) වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ පනත් කෙටුම්පත බුද්ධශාසන, ආගමික සහ සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙත පවරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
இதன்படி, சட்டமூலம் முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டு, அச்சிடப் படக் கட்டளையிடப்பட்டது.
சட்டமூலம் நிலைக்கட்டளை இல. 52(6) இன்படி புத்தசாசன, சமய மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சருக்கு அறிக்கை செய்யப்படுதற்காகச் சாட்டப்பட்டது.

Question put, and agreed to.
Bill accordingly read the First time, and ordered to be printed.
The Bill stood referred, under Standing Order No. 52(6), to the Minister of Buddhasasana, Religious and Cultural Affairs for report.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
සභාව කල් තැබීම.

කල්තැබීම
ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)
ගරු කථානායකතුමනි, "පාර්ලිමේන්තුව දැන් කල් තැබිය යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය සභාභිමුඛ කරන ලදී.
வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.
Question proposed.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ඊයේ දිනයේ කල් තබන ලද විවාදය තවදුරටත් පැවැත්වීම, ගරු නිමල් ලාන්සා මන්ත්‍රීතුමා.

නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සැසිවාරය විවෘත කරමින් ගරු ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය
ஒன்பதாவது பாராளுமன்றத்தின் நான்காவது கூட்டத்தொடரை ஆரம்பித்துவைத்து மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் முன்வைத்த கொள்கைப் பிரகடனம்
POLICY STATEMENT MADE BY THE HON. PRESIDENT AT THE INAUGURATION OF FOURTH SESSION OF NINTH PARLIAMENT

[පූ.භා. 9.40]

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
ගරු කථානායකතුමනි, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සැසිවාරය විවෘත කරමින් ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය පිළිබඳව වූ විවාදය අද දිනයේ ආරම්භ කරමින් කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

ගරු ජනාධිපතිතුමා එතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ පැහැදිලිව කිව්වා, "අනතුරුදායක වැල් පාලමේ ශ්‍රී ලංකා මාතාව සැහෙන දුරක් ආරක්ෂිතව රැගෙන එන්නට අපට පුළුවන් වෙලා තිබෙනවා. අප ඒ ආවේ ලෙහෙසි පහසු ගමනක් නොවෙයි. හැබැයි, ගමන තවම ඉවර නැහැ. මතක තබා ගන්න, මට අවශ්‍ය ජනප්‍රිය තීන්දු ගන්න නොවෙයි. මේ වෙලාවේ රට වැටිලා තිබෙන තත්ත්වයෙන් රට මුදා ගන්න ඕනෑ" කියලා. ඒ වෙනුවෙන් නිවැරදි තීන්දු ගන්න ඕනෑ කියන එක එතුමා ඉතා පැහැදිලිව කිව්වා.

එම නිසා, ගරු කථානායකතුමා හරහා මේ රටේ ජනතාව දැනුවත් කරන්න මම කැමැතියි. මේ රටේ ප්‍රධාන විපක්ෂය ඒ වගකීම භාර ගන්න බැහැ කියපු වෙලාවක තමයි වත්මන් ජනාධිපතිතුමා මේ වගකීම භාර ගත්තේ. මොකද, ඒ බැරෑරුම් අවස්ථාවේ මේ රටේ වගකීම ගන්න කවුරුවත් සිටියේ නැහැ. සියලු දෙනාම පැනලා ගියා. හැබැයි, ජනාධිපතිතුමා ඉතාම කෙළින් ඒ වගකීම භාර අරගෙන විශාල වැඩ කොටසක් කරලා, ඉදිරියේ දී අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑ කොහොමද කියලා පෙරේදා ඇවිල්ලා මේ සභාව දැනුවත් කළා. හැබැයි, එතුමා එහෙම ඊයේ මේ සභාව දැනුවත් කරනකොට යම් වගකීමක් තිබෙන මේ රටේ විපක්ෂය ඒක මඟහැරියා. අපේ රට ඉදිරියට ගෙන යන්නේ කොහොමද, ඒ සඳහා අපේ වැඩසටහන මොකක්ද, අපේ රටේ ආදායම හා වියදම සමාන කර ගන්න නම් අපි කරන්න ඕනෑ මොකක්ද කියන කරුණු කාරණා තමයි එතුමාගේ සම්පූර්ණ කථාව තුළ තිබුණේ. එහෙම නැතුව එතුමා ජනප්‍රිය වෙන්න ඕනෑ දේවල් කිව්වේ නැහැ. හැබැයි, ඒක අහන්නවත් විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු මේ සභාව තුළ සිටියේ නැහැ. රටේ මහජනතාව නියෝජනය කරමින් මේ ස්ථානයට ඇවිල්ලා මේ විධියට එතුමන්ලාගේ පෞද්ගලික න්‍යාය පත්‍රය තීන්දු කරන්න කටයුතු කිරීම පිළිබඳව අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. එම නිසා එතුමන්ලාට අපේ විරෝධය ප්‍රකාශ කරනවා.

මේ රටේ ආර්ථිකයේ විශාල ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා කියන එක අපි සියලුදෙනාම දන්නවා, ගරු කථානායකතුමනි.

මේ රටේ මේ ආර්ථික තීන්දු-තීරණ සියල්ල ගන්නේ ජනාධිපතිතුමා නොවෙයි. ආර්ථිකය පිළිබඳව මනා දැනුමක් තිබෙන අය තමයි මහ බැංකුවේ ඉන්නේ. ඒ, PhDs හෝ Master's Degrees තිබෙන ආර්ථික විශේෂඥයෝ. Treasury එකේ ඉන්නේත් මෙවැනි දැනුමක් තිබෙන අය. IMF එකේ සිටින ආර්ථික විශේෂඥයෝ වැනි අපට උපදෙස් ලබා දෙන ලෝකයේ ඉන්න ආර්ථික විශේෂඥයෝ සියලුදෙනා එකතු වෙලා ගන්නා තීන්දුවක් අනුව තමයි, මේ රටේ ආර්ථිකය කොයි ආකාරයටද ගෙනියන්න ඕනෑ කියන road map එක අපට දීලා තිබෙන්නේ. ඒ අනුව තමයි, සීනිබෝල දෙන්නේ නැතිව, අසත්‍යයෙන් පිරුණු රස කථා කියන්නේ නැතිව පසුගිය කාලය තුළ ජනාධිපතිතුමා මේ රටේ ආර්ථිකය ගොඩගන්න මේ රටේ තිබෙන අමාරුකම කියලා මේ රට මෙහෙම ගෙනිච්චොත් තමයි මේ රටට ආර්ථික අර්බුදයෙන් එළියට එන්න පුළුවන් වෙන්නේ කියලා මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරගෙන යන්නේ.

අද විපක්ෂය මොකක්ද කියන්නේ, ගරු කථානායකතුමනි? සාමාන්‍යයෙන් හැම මළ ගෙදරකටම යන අය අපි දැකලා තිබෙනවා නේ. ඒ අය මළ ගෙවල්වලට ගිහිල්ලා කරන්නේ කයිවාරු ගහන එක. ඒ කියන්නේ, මළ ගෙදරට එන අයට රස කථා කියන එක තමයි ඒ අය කරන්නේ. ඒ වාගේ තමයි, අද මේ රටේ ප්‍රධාන විපක්ෂයත්. විපක්ෂය මේ ආර්ථික අර්බුදය ගැන කථා කරන්නේ නැහැ, ආර්ථික අර්බුදය විසඳන්නේ කොහොමද, ඒ සඳහා වන ක්‍රමවේදය මොකක්ද කියන එක පිළිබඳව කථා කරන්නේ නැහැ. සමහර ගැහැනු ළිඳ ළඟ ඉඳගෙන තවත් ගැහැනුන්ට ඇනුම්පද කියනවා වාගේ, සමහර අය මළ ගෙවල්වල

[ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා]

ගිහිල්ලා කයිවාරු ගහනවා වාගේ, සමහර විට ව්‍යාපාරයක්, රස්සාවක් නැති අය කඩපිල්වල ඉඳලා කයිවාරු ගහනවා වාගේ තමයි අද විපක්ෂය රට වටා ගිහිල්ලා කයිවාරු ගහන්නේ. ඒ නිසා අපි විපක්ෂයට ඉතා පැහැදිලිව මෙන්න මේ කාරණය කියනවා. ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන වැඩසටහන සුදුසු නැත්නම් තමුන්නාන්සේලා කරුණාකරලා ඒ බව කියන්න; ආදායම ගන්න ඕනෑ මේ වැඩසටහන අනුව නොවෙයි, මෙන්න මේ ක්‍රමයටයි කියන එකත් කියන්න; වියදම අඩු කරන්න ඕනෑ මෙන්න මේ ක්‍රමයටයි කියන එකත් කියන්න.

හැබැයි, "මේ ආර්ථික අර්බුදයට දෙන විසඳුම් පිළිබඳව අපි සමාජයේ කථා කරන්න ඕනෑ නැහැ, බලය බෙදා හැරීම පිළිබඳව කථා කරන්න ඕනෑ නැහැ, විදේශ ප්‍රතිපත්ති ගැන කථා කරන්න ඕනෑ නැහැ, අපි ආණ්ඩුව විවේචනය කරමින් යමු, එතකොට අපට ඡන්ද ටික ගන්න පුළුවන්" කියලා ප්‍රධාන විපක්ෂය නියෝජනය කරන සියලුදෙනා තීන්දුවක් අරගෙන තිබෙන බව මම දන්නවා. මේක තමයි අද විපක්ෂය කරන්නේ. රට ගොඩ ගන්නේ කොහොමද කියන එක සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ. සාම්ප්‍රදායික විපක්ෂයක් විධියට තමයි අද මේ අය කටයුතු කරන්නේ. නමුත්, මේ අවස්ථාවේදී සාම්ප්‍රදායික විපක්ෂයක් විධියට ඔවුන්ට කටයුතු කරන්න බැහැ.

තමුන්නාන්සේලා කල්පනා කරලා බලන්න, රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිතුමා බලය ගන්න ඉස්සෙල්ලා මේ රට තිබුණේ කොහොමද කියලා. පාර දිගේ ඉන්ධන පෝලිම් තිබුණා, ගෑස් පෝලිම් තිබුණා. බෙහෙත් ගන්න ගියාම බෙහෙත් ටික තිබුණේ නැහැ. ගොවීන්ට අවශ්‍ය පොහොර ටික තිබුණේ නැහැ. ඒ වාගේම විදුලිය කැපුවා. පාසල් වැහුවා. ප්‍රවාහන කටයුතු ඇනහිට තිබුණා. උද්ධමනය ශීඝ්‍රයෙන් ඉහළ ගොස් තිබුණා. මේ විධියට විශාල ආර්ථික අවපාතයකයි අපි හිටියේ. මුළු රටම ඉච්ඡා භංගත්වයට පත් වෙලායි හිටියේ. අපට තෙල් ටික කොයි වෙලාවේද ලැබෙන්නේ, ගෑස් ටික කොයි වෙලාවේද ලැබෙන්නේ, බෙහෙත් ටික කොයි වෙලාවේද ලැබෙන්නේ, වගා කරන්න පොහොර ටික කොයි වෙලාවේද ලැබෙන්නේ කියලා විශ්වාසයක් නොමැතිව සිටි කාලයක තමයි එතුමා මේ රට භාර ගත්තේ. හැබැයි, ගොඩක් අයට අද ඒක අමතක වෙලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන් විපක්ෂයට ඒක අමතක වෙලා තිබෙනවා. බලය දෙනකොට ගන්න බැහැ කියලා පැනලා ගිය විපක්ෂය අද රට වටේ ගිහිල්ලා ලොකු-ලොකු බයිලා ගහනවා; කයිවාරු ගහනවා. ඕනෑම කෙනෙකුට කයිවාරු ගහන්න පුළුවන්; බයිලා ගහන්න පුළුවන්; අඩු පාඩු කියන්න පුළුවන්; විවේචනය කරන්න පුළුවන්. හැබැයි, හැම කෙනාටම වැඩ කරන්න බැහැ. ඒ නිසා මම මේ ගරු සභාව හරහා රටේ ජනතාවට කියනවා, විපක්ෂය කරන මේ ක්‍රියාවලිය නිවැරැදිද කියලා සිහි බුද්ධියෙන් යුතුව කල්පනා කර බලන්න කියලා. මොකද, රට විශාල ප්‍රශ්නයකයි අද තිබෙන්නේ.

ගස්වලින් කඩලා හරි සල්ලි දෙන්න පුළුවන් නම් අපිත් දෙනවා. මැජික්වලින් සල්ලි මවන්නත් බැහැ. ආදායමට වියදම සමාන කරන්න නම් අපි කොහෙන් හරි ආදායම එකතු කර ගන්න ඕනෑ, වියදම අඩු කරන්න ඕනෑ. ඉස්සර නම් බදු වැඩි කළාම පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න අපට තමයි සියලුදෙනාම ඇඟිල්ල දිගු කළේ. එදා මොකක්ද කිව්වේ? පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට වැඩිපුර දීමනා ලැබෙනවා, නිවාස ලැබෙනවා, යාන වාහන ලැබෙනවා, ඉන්ධන ලැබෙනවා කිව්වා. හැබැයි, දැන් direct tax එක වැඩි කළාම කවුද එළියට එන්නේ, අපිද? අපෙන් අඩු කළාට කමක් නැහැ, අපට දෙන ඒවා ඔක්කෝම කපා ගන්න. හැබැයි, අපට වඩා දීමනා ලබා ගන්නා, නිවාස තිබෙන විශාල පිරිසක් මේ රටේ හැංගිලා ඉඳලා තිබෙනවා. දැන් තමයි ඔවුන් එළියට එන්නේ. මෙතෙක් කල් මුළු රටේම ජනතාව හිතාගෙන හිටියේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න අපට තමයි වැඩිම පඩියක් හම්බ වෙන්නේ, පාර්ලිමේන්තුවේ අපට තමයි වැඩිම ඉන්ධන දීමනා හම්බ වෙන්නේ කියලා. හැබැයි අපි දැක්කා, බදු වැඩි කළාම මේ රටේ උද්ඝෝෂණ කළේ කවුද කියලා. මහ බැංකුවේ සාමාන්‍ය සේවකයා පවා එළියට ආවා. ඇයි, පඩිය ලක්ෂ ගණනක් නේ. පෙට්‍රෝලියම් එකේ වෘත්තීය සමිති එළියට ආවා. පඩිය ලක්ෂ ගණනක් නේ. වරාය සේවකයන්ගේ පඩිත් ලක්ෂ ගණන්; අපට වඩා වැඩියි. අපට කමක් නැහැ, ඒ අයට එහෙම ලැබුණාට. හැබැයි, එදා අපට විරුද්ධව ඒ අයත් උද්ඝෝෂණය කළා. ඒ නිසා මේ රට මේක දැනගන්න ඕනෑ. බදු වැඩි කළේ සුළු පිරිසකට, සියයට 95කට බදු නැහැ. Direct taxes වැඩි කිරීම සියයට 5කට විතරයි අදාළ වෙන්නේ. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා 2019-2020දී බදු අඩු කරන්න යෝජනා ගෙනාවාම විපක්ෂය කෑ ගැහුවා. ඔවුන් මොකක්ද කිව්වේ? Direct taxes අඩු කරලා තමන්ගේ දේශපාලන හිතවතුන්ට tax අඩු කරනවා, ඒක වක්‍ර බදුවලින් වැඩි වෙනවා කිව්වා. හැබැයි, දැන් වක්‍ර බදු වැඩි කරන්නේ නැතිව direct taxes වැඩි කළාම වැඩ කරන ජනතාවට රිදෙනවා ලු. පුදුම කථාවක් නේ, මේක. එදා බදු අඩු කරද්දීත් බැන්නා, දැන් බදු වැඩි කරද්දීත් බණිනවා. ඉතින්, රට කරන්නේ කොහොමද?

ඒ නිසා ජනාධිපතිතුමා ගත්තේ ඉතාම හොඳ තීන්දුවක්. එතුමා පැහැදිලිව කිව්වා, "මම ජනප්‍රිය තීන්දු නොවෙයි ගන්නේ, රට හදන වැඩ පිළිවෙළයි මම කරන්නේ" කියලා. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මහජන නියෝජිතයෝ විධියට අපි පැහැදිලිවම රට හදන්න ඕනෑ. රට හැදුවොත් රටේ සියලුදෙනා හැඩ ගැහෙයි. එහෙම නැතිව බොරුවට එක එක ඒවා කරන්නම් කියලා කිව්වාට කරන්න බැහැ. මම ඒ පිළිබඳවත් ඔබතුමන්ලාගේ අවධානය යොමු කරවනවා. අපි යථාර්ථයට මුහුණ දෙන්න ඕනෑ. අපිට නිදහස ලැබුණු දා ඉඳලා අපේ ආදායමට වඩා වියදම වැඩියි. මුළු ලෝකයේම ආර්ථික විශේෂඥයෝ කියන්නේ, "අතිරික්තයක් නැත්නම් අඩුම තරමේ උඹලාගේ ආදායමයි, වියදමයි සමාන කරපල්ලා" කියලා. එහෙම නම්, කවුරු හරි භය නැතිව මේ තීන්දුව ගන්න ඕනෑ. මේ රටේ දේශපාලන පක්ෂ අවුරුදු හැත්තෑ ගණනක්ම මහ ජනතාවට විවිධ පොරොන්දු දීලා බලයට ඇවිල්ලා ණය අරගෙන තමයි මේ දේවල් කරලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා තමයි අපේ රට මේ තත්ත්වයට පත් වුණේ. ඒ නිසා විපක්ෂයේ කවුරු මොනවා කිව්වත් භය නැතිව කොන්ද කෙළින් තියාගෙන, අපි අපේ රට හදන්න, ආර්ථිකය හදන්න, මේ රටේ ඉන්න ආර්ථික විශේෂඥයෝ කියන විධියට, ලෝකයේ ආර්ථික විශේෂඥයෝ කියන විධියට කටයුතු කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා අපි මේ අවස්ථාවේදී ජනාධිපතිතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. මොකද, අපේ රටේ කිසිම නායකයෙක් මේ වාගේ තීන්දු ගන්නේ නැහැ. බදු වැඩි කරද්දී කකුල් වෙව්ලනවා. ඉස්සර ඉන්ධනවලට රුපියලක් වැඩි කරද්දී වෙව්ලනවා. අපිට හැමදාම ඉන්ධන පාඩුවට දෙන්න බැහැ; ගෑස් පාඩුවට දෙන්න බැහැ. මොකද, ඒ විධියට පාඩුවට දුන්නාම රට වැටෙනවා. රට වැටුණාම රට බංකොලොත් වෙනවා. රට බංකොලොත් වුණාම අපි ඔක්කෝම බංකොලොත් වෙනවා. මේ සත්‍යය අපි සියලුදෙනා තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඒ නිසා බදු ආදායම වැඩි කරන්න ජනාධිපතිතුමා ගත්තේ නිවැරදි තීන්දුවක්. ඒක අපි විශේෂයෙන්ම කියන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, direct taxes වැඩි කළාම සියයට 5ක, 10ක පිරිසක් තමයි ඒකට අයිති වෙන්නේ. සියයට 90ක විතර අහිංසක ජනතාවක් මේකට අහු වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ රටේ ජනතාවට අපි පැහැදිලිව පණිවුඩයක් දෙන්න ඕනෑ, මේ direct taxes වැඩි කිරීම තුළින් මේ රටේ සියයට 90ක් පමණ වන අහිංසක දුප්පත් ජනතාවට සහන සපයන්න තමයි මේ මුදල් ටික අපි ආණ්ඩුවට ගන්නේ කියලා.

වක්‍ර බද්ද වැඩි කළොත් තමයි හාල්මැස්සෝ, පරිප්පු ගන්න දුප්පත් මිනිහාට පහර වදින්නේ. හැබැයි, direct taxes ගන්නේ සංයුක්ත දීමනා, නිල නිවාස, වාහන, ලක්ෂයට වඩා ලොකු ආදායමක් ලැබෙන අයගෙන්. ඒක හොඳයි. අපෙනුත් ඒ බද්ද කැපෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි. ඒ දේවල් කරන්න කවුරු හරි තීන්දු ගන්න ඕනෑ. අපි දැක්කා නේ, පසුගිය කාලයේ ඒ පිළිබඳව විශේෂයෙන් කෑ ගැහුවේ කවුද කියලා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ වෘත්තීය සමිති තමයි කෑ ගැහුවේ, බදු ගන්න එක වැරැදියි කියලා. අද මේ සභාවේ මම ඉතා වැදගත් මාතෘකාවක් පිළිබඳවයි කථා කරන්නේ. බදුවලට විරුද්ධව මේ රටේ වැඩිම විරෝධතාවක් ප්‍රකාශ කළේ කවුද? ඒ, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ වෘත්තීය සමිති. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ නියෝජනය කරන වෘත්තීය සමිති තමයි මේ බදුවලට විරුද්ධ වෙන්නේ. එහෙම නම් කවුද වැඩිපුරම සල්ලි අරගෙන තිබෙන්නේ? දීමනා අරගෙන තිබෙන්නේ? ඒකට විරුද්ධව කථා කරපු ඒ වෘත්තීය සමිතිවල නියෝජිතයෝ. ඒකත් මේ රටේ මිනිස්සු දැන ගන්න ඕනෑ.

අපි රස්සාවක් කළත් අද අපට ජීවත් වෙන්න අමාරුයි. ව්‍යාපාර 10ක් කරලාත් ජීවත් වෙන්න බැහැ. හැබැයි, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ නායකයෝ ගැන පොඩ්ඩක් කල්පනා කරලා බලන්නකෝ. අනුර කුමාර දිසානායකට ව්‍යාපාරයකුත් නැහැ; රැකියාවකුත් නැහැ. නමුත්, අපට වඩා හොඳට ඔහු ජීවත් වෙනවා. ටිල්වින් සිල්වාට ව්‍යාපාරයකුත් නැහැ; රැකියාවකුත් නැහැ. හැබැයි, අපට වඩා හොඳට ජීවත් වෙනවා. විජිත හේරත් සහෝදරයාට රස්සාවකුත් නැහැ; ව්‍යාපාරයකුත් නැහැ. අපට වඩා හොඳට ජීවත් වෙනවා. සුනිල් හඳුන්නෙත්තිට රස්සාවකුත් නැහැ; ව්‍යාපාරයකුත් නැහැ. අපට වඩා හොඳට ජීවත් වෙනවා. කොහොමද එහෙම ජීවත් වෙන්නේ? රටටත් ඒවා කියලා දෙන්න, රටේ මිනිස්සුත් රස්සාවක් නොකර, ව්‍යාපාරයක් නොකර අපට වඩා හොඳට ජීවත් වේවි නේ. සියලු දෙනා අපට වඩා හොඳට ජීවත් වෙනවා නම් අපිත් ආසයි නේ.

මේ රටේ පුරවැසියෙක් අඩුම තරමින් තමන්ගේ රටට වැඩදායී පුද්ගලයෙකු වෙන්න ඕනෑ. රටට වැඩදායී පුද්ගලයන් වෙන්න නම්, අඩුම තරමින් රජයට බදු ගෙවන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් රජයේ රැකියාවක් කරලා රජයට යම් සේවාවක්, එහෙම නැත්නම් සංවර්ධන වැඩක් කරන්න ඕනෑ. හැබැයි, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මුල් පෙළේ -එක, දෙක, තුන, හතර ස්ථානවල- සිටින කිසිම කෙනෙක් රැකියා කරන්නෙත් නැහැ; ව්‍යාපාර කරන්නෙත් නැහැ. හැබැයි, හොඳට ජීවත් වෙනවා. මේ අය කැට හොලවලාද ජීවත් වෙන්නේ? කැට හොලවලා, ඔහොම රට වටේ ගිහිල්ලා digital screens දාලා රැස්වීම් කරන්න පුළුවන්ද? ඒවාට කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් සල්ලි කොහෙන්ද? කවුද දෙන්නේ? එදා කිව්වේ අත් අකුරින් ලියලා පෝස්ටර් ගහනවා කියලායි. එදා අපි පෝස්ටර් ගැහුවාම සල්ලි කොහෙන්ද කියලා ඇහුවා. ඒ, අපි පෝස්ටර් ගැහුවාම. අපි රැස්වීම් තිබ්බාම, වියදම් කරන්න කොහෙන්ද සල්ලි කියලා ඇහුවා. ඇයි, දෙවියනේ! මේගොල්ලෝ දැන් සල්ලි වියදම් කරන්නේ කොහොමද? මේගොල්ලන්ට කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් කවුද දෙන්නේ? ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ විනිවිදභාවය කොහේද? පෙන්වන්නකෝ, තමන්ට සල්ලි හම්බ වෙන්නේ කොහෙන්ද, තමන් ජීවත් වෙන්නේ කොහොමද කියන එක. අපි දැක්කා සමහරුන් TV වැඩසටහන්වලට ගියාම කියනවා, “මට මේ කමිසය සහෝදරයෙක් දුන්නා. මට මේ කලිසම සහෝදරයෙක් දුන්නා” කියලා එතුමාට විතරක්ද? එතකොට එතුමාගේ නෝනාට ඇඳුම් දෙන්නේ කවුද? එතුමාගේ දරුවන්ට කලිසම්, කමිස දෙන්නේ කවුද? අපි දකිනවා එතුමන්ලා කියනවා, “Watch එක හම්බ වුණා මගේ සහෝදරයෙක්ගෙන්” කියලා. මොන බොරුද? සම්පූර්ණයෙන් අසත්‍ය නේ. මේ සමාජය අන්දන්න මොන පට්ටපල් බොරුද මේ කියන්නේ? මම පැහැදිලිව කියනවා, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ රටේ මිනිස්සු රවට්ටනවා නම්, ඔවුන්ට දිට්ඨධම්ම වේදනීය කර්මය කවදා හෝ පටිසන් දෙන බව; පටිසන් දෙන එක දෙනවා. මොකද, මිනිස්සු එච්චරටම රවට්ටනවා. මේ රට ගැන ඇත්ත කියන්න ඕනෑ. මේ රටේ ආර්ථිකය ගොඩ ගන්න විධිය අපි කියන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව මේ රටේ ජනතාව නොමඟ යවනවා නම්, ඒ නොමඟ යවන අයට දිට්ඨධම්ම වේදනීය කර්මය කවදා හෝ පටිසන් දෙනවා.

මොකද, තමුන්නාන්සේලාත්, අපිත් පැහැදිලිවම දන්නවා, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට කෝටි-ප්‍රකෝටි ගණන් සල්ලි තිබෙන බව. නමුත් කොරෝනා කාලයේ ඒ අය එක රුපියලක්වත් ජනතාව වෙනුවෙන් වියදම් කළේ නැහැ. ඒගොල්ලෝ එක රුපියලක්වත් වියදම් කළාද, කාට හෝ? අපි දුප්පත් මිනිහෙකුට සල්ලි දුන්නොත්, අපට කියනවා, "ජාවාරම්කාරයෝ, කුඩුකාරයෝ" කියලා. අපිට නොකියන්නේ මොනවාද? දුප්පත්, අහිංසක මනුෂ්‍යයෙකුට ඇස් කණ්ණාඩි කුට්ටමක් ගන්න අපි සල්ලි දුන්නාම, පිළිකා රෝගියකුට අපි කීයකින් හෝ උදව් කළාම, අසරණ මිනිහෙකුට මොනවා හෝ උදව්වක් කළාම ඒ අය කියන විධියට ඒක වැරදියි. අපි මේ රටේ පාරවල් හැදුවාම, ඒවායෙන් ගසා කනවාය කියනවා. ඔවුන් පාරවල් හැදුවෙත් නැහැ, දුප්පත් අයට කීයක්වත් දුන්නේත් නැහැ. ඒ වුණාට ඔවුන් හොඳයි. ඔවුන් රටට බදු ගෙවන්නේත් නැහැ, රස්සාවක් කරන්නේත් නැහැ, ව්‍යාපාරයක් කරන්නේත් නැහැ, කාටවත් රුපියලක්වත් දෙන්නේත් නැහැ. යකෝ! ඒ වුණාට ඔවුන් හොඳයි නේ, අපට වඩා. පුදුම වැඩක් නේ, මේක. එහෙම හොඳ වෙන්නේ කොහොමද?

මම පවුල් 40,000කට වැඩි ප්‍රමාණයකට මගේ පෞද්ගලික මුදලින් උදවු කර තිබෙනවා. මේ රටේ පාරවල් කිලෝමීටර 8,000කට වඩා මම හදා තිබෙනවා. හැබැයි, අපිට වඩා අනුර කුමාර හොඳ වෙන්නේ කොහොමද? අපිට වඩා විජිත හේරත් හොඳ වෙන්නේ කොහොමද? අපි ලක්ෂ-කෝටි ගණනක් අයබදු ගෙවා තිබෙනවා. අපි මේ රටට බදු ගෙවා තිබෙනවා. ඔවුන් බද්දක්වත් ගෙවා නැහැ නේ, දෙයියනේ! ඔවුන් ඔක්කෝම අනුන්ගෙන් නේ, ගන්නේ. හැබැයි, අපි අනුන්ගෙන් ගත්තොත්, ඒක පගාවක්ය කියනවා. ඔවුන් අනුන්ගෙන් ගත්තොත්, "සහෝදරයා දෙන්නේ, සහෝදරිය දෙන්නේ" කියනවා. පුදුම කථා නේ, මේවා! ඒගොල්ලන්ට සල්ලි දුන්නොත්, ඒක පගාවක් නොවෙයි, දෙන්නේ ජාවාරම්කාරයෝ නොවෙයි. හැබැයි, අපට ඡන්දයකට සල්ලි දුන්නොත් ඒක පගාවක් කියනවා. ඒවා දෙන්නේත් ජාවාරම්කාරයෝය කියනවා. මේ, පුදුම වචන set එකක් නේ, ගරු කථානායකතුමනි.

මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්න ඕනෑ. මේවා ගැන රටේ ජනතාවට කියන්න ඕනෑ. ඔවුන් කරන බොරුව ගැන කියන්න ඕනෑ. මම හිතන්නේ මේ රටේ මේ වාගේ බොරුකාරයෝ ටිකක් තවත් නැතිව ඇති. ගරු කථානායකතුමනි, මම මේ සභාවේදී තව දෙයක් පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ. අර මොකාද ඉගිලෙන කොට නේ, උගේ සුදු පෙනෙන්නේ. අන්න ඒ වාගේ තමයි මේකත්. මෙවර පළාත් පාලන මැතිවරණයට ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන් අපේක්ෂකයෝ ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ගරු හිටපු මහ ඇමතිතුමනි, මගේ ගෙට ගිනි තියපු කෙනෙකු මෙවර ඡන්දයට ඉදිරිපත් වන ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ එක අපේක්ෂකයෙක්.

මගේ ගේ කොල්ල කාපු කෙනෙකුත් ඡන්ද අපේක්ෂකයෙක්. මගේ නෝනාගේ යට ඇඳුමේ ඉඳලා ගෙදර තිබුණු සියලු දේවල් කොල්ල කාපු කෙනෙකුත් ඡන්ද අපේක්ෂකයෙක්, ගරු කථානායකතුමනි.

ගරු යූ.කේ. සුමිත් උඩුකුඹුර මහතා
(மாண்புமிகு யூ.கே. சுமித் உடுகும்புர)
(The Hon. U.K. Sumith Udukumbura)
JVP එකේද?

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)

JVP එකේ. JVP එකේ අපේක්ෂකයෝ තමයි අපේ ගේ මංකොල්ල කෑවේ. 1971-1972, 1988-1989 කාලයේ මංකොල්ල කාපු, ගිනි තියපු, මිනිස්සු මරපු පරණ පුරුදු තවම තිබෙනවා නේ. ඔවුන් අද ඇවිල්ලා අපිට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන උගන්වනවා; යහ පාලනය ගැන උගන්වනවා; තිරසර සංවර්ධනයක් ගැන උගන්වනවා. මොන තිරසර සංවර්ධනයක්ද? රටේ යටිතල පහසුකම් ඔක්කොම විනාශ කරලා තිරසර සංවර්ධනයක් ගැන කථා කරනවා.

දැන් රැස්වීමකට සල්ලි දුන්නේ නැත්නම් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ඒ අයට තර්ජනය කරනවා. ව්‍යාපාරිකයන්ගෙන් සල්ලි ඉල්ලලා, ඒ අය සල්ලි දුන්නේ නැත්නම් තර්ජනය කරනවා, "අපි ආවාම බලා ගනිමු" කියලා. බලයට එන්න ඉස්සෙල්ලා මෙහෙම නම් බලයට ආවාට පස්සේ කොහොම වෙයිද? ඔවුන්ගේ පරණ පුරුදු දැන් පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ මතු වෙනවා. හැබැයි, වැඩි කල් යන්නේ නැතිව ඔවුන් කවුද කියලා මිනිස්සුන්ට තේරෙනවා. ඒකයි මම කියන්නේ.

අද ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන් ඡන්දය ඉල්ලන්න ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ කවුද? ගමේ ඉන්න කසිප්පුකාරයා ඡන්දය ඉල්ලනවා, ගමේ ඉන්න කුඩුකාරයා ඡන්දය ඉල්ලනවා, ගමේ ඉන්න කප්පම්කාරයා ඡන්දය ඉල්ලනවා, ගමේ පොළේ ඉන්න කප්පම් මුදලාලි ඡන්දය ඉල්ලනවා. මේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා ගිහිල්ලා බලන්න, ඒ අයගේ ලැයිස්තුවල කවුද ඉන්නේ කියලා. ඔක්කෝම හොරු ටික ඒ ලැයිස්තුවල ඉන්නවා. ඔක්කෝම කුහකයෝ ඒකේ ඉන්නවා. ගමේ පෙත්සම්කාරයෝ ටික ඒ ලැයිස්තුවේ ඉන්නේ. මම කියන නිසා ගිහිල්ලා බලන්න, ගම්වල ඡන්දය ඉල්ලන්න ඒ අය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ කවුද කියලා. ගමේ ඉන්න කුහකයා ඒ ලැයිස්තුවේ ඉන්නවා. ගමේ ඉන්න, ඒ කොට්ඨාසයේ ඉන්න කුහකම පුද්ගලයා තමයි ඒ පක්ෂයෙන් ඡන්දය ඉල්ලන්නේ. ගමේ ඉන්න පෙත්සම්කාරයා ඉල්ලන්නේ. ඔවුන් තමයි ඒ ලැයිස්තුවේ ඉන්නේ. අපේ ගෙවල්වලට ගිනි තැබුවේ කවුද කියලා මම හොයා බැලුවා නේ. එහෙම හොයා බැලුවාම නේ ඔවුන් ඒ අයගේ අපේක්ෂක ලැයිස්තුවේ ඉන්නවා කියලා දැන් අහු වෙන්නේ. ඔවුන් තමයි මෙවර අපේක්ෂක ලැයිස්තුවේ ඉන්නේ. මම මෙච්චර කල් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට චෝදනා කළේ නැහැ, මගේ ගෙදරට ගිනි තැබීම සම්බන්ධව. හැබැයි, මගේ ගෙදරට ගිනි තියපු අයගේ ෆොටෝ මා ළඟ තිබෙනවා නම්, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අපේක්ෂක ලැයිස්තුවේ ඔවුන් ඉන්නවා නම්, මා ඔවුන්ට චෝදනා කරන්නේ නැතිව ඉන්නේ කොහොමද? මගේ ගෙදර තිබුණු අල්පෙනෙත්තේ ඉඳලා සියලු දේවල් ඔවුන් හොරකම් කළා. ඔවුන්ට පටිසන් දෙනවා, ඔවුන්ට පටිසන් දෙන්නම ඕනෑ. සමහර අය හිතා ගෙන ඉන්නවා, රැල්ලක් ඇවිල්ලා, ජයග්‍රහණය කළාම එතැනින්ම ඉහළට යන්න පුළුවන් කියලා.

එහෙම නම් ඉතින් ගෝඨාභය සර් ආවේ මොන වාගේ රැල්ලකින්ද? මෛත්‍රීපාල මහත්මයා ආවේ මොන වාගේ රැල්ලකින්ද? මිනිස්සු එක එක කාලෙට විවිධ රැලි ගේනවා. ඒ රැලි ඔක්කෝම වැරදියි. ඒ නිසා, නොමඟ යන්න එපා කියලා මම රටේ මිනිස්සුන්ට කියනවා. ඔක්කෝම කථාකාරයෝ විතරයි.

ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා බලයට ගෙනෙනකොටත් අපි කිව්වා, එතුමාට මේක කරන්න අමාරුයි කියලා. එහෙම වුණත් රටේ ජනතාව තමයි එතුමාව බලයට ගෙනාවේ; රටේ වියත්තු ටික තමයි එතුමාව බලයට ගෙනාවේ. හැබැයි, අපි කිව්වා එතුමාට කරන්න බැහැ කියලා. අන්තිමට ගුටි කන්න වුණේ අපට විතරයි. වියත්තු ටිකයි, අනෙක් ඔක්කෝමයි බේරිලා ගියා. මෛත්‍රීපාල හිටපු ජනාධිපතිතුමා බලයට ගෙනෙද්දීත් අපි කිව්වා, එතුමාට මේක කරන්න අමාරුයි කියලා. දැනුත් අපි කියනවා, බොරු රැලිවලට අහු වෙන්න එපා කියලා. මොකද, එක එක කාලෙට විවිධ රැලි එනවා. යුද්ධය ඉවර වුණාම අපටත් වඩා උඩින් රණ විරුවෝ දේශපාලනයට ගෙනාවා. ගිය පාර ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ අපට වඩා උඩින් වියතුන් දේශපාලනයට ගෙනාවා. කෝ, අපිට වඩා ඒ අය මොනවාද කළේ? රට දිව්‍ය ලෝකයක් කළාද? අපිට තමයි දූප්පත් මිනිහාගේ හද ගැස්ම තේරෙන්නේ. අපි දූප්පත් මිනිස්සු එක්ක ජීවත් වෙන අය. මා ළඟට ආපු අහිංසක මිනිහෙකුට මම කවදාවත් රුපියලක් නොදී යැව්වේ නැහැ. හැබැයි, එහෙම කරපු අපි හොරු වුණා; අපට හොරු කිව්වා. එහෙම නේද? සල්ලි කොහෙන්ද කියලා ඇහුවා. යකෝ! දැන් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට කොහෙන්ද සල්ලි? ඔවුන් ව්‍යාපාර කරනවාද? රක්ෂා කරනවාද? පගා ගන්නවාද? ජාවාරම්කාරයෝ උදවු කරනවාද? කුඩු විකුණනවාද? මොනවාද කරන්නේ? ඒගොල්ලන්ට සල්ලි කොහෙන්ද? ඔය උත්සවයක් කරන්න ලක්ෂ 80ක්, 90ක් ඕනෑ. අපි දන්නවා නේ. ඔය displayවලට ලක්ෂ 30ක්, 40ක් විතර ඕනෑ. කියාපල්ලා කෝ, අපට මෙන්න මේ පුද්ගලයා තමයි සල්ලි දෙන්නේ කියලා. එහෙම කියන්න කෝ. කියන්නේ නැහැ. ඇයි ඒ? ඒ ගොල්ලන්ගේම වචනවලින් කිව්වොත් සල්ලි නිකම් මිනිහෙකුට දෙන්න බැහැ නේ. සල්ලි දෙනවා නම් දෙන්නේ හොර ජාවාරම්කාරයෝ. අපට ඉස්සර දීලා තිබෙන්නේ එහෙම කියලායි ඒ අය කියන්නේ. අපි පැහැදිලිවම මේ ගැන රටේ ජනතාවගේ අවධානය යොමු කරවන්න ඕනෑ.

දැන් බලන්න, රට මේ විධියට අමාරුවේ වැටිලා තිබෙද්දී ඔවුන් මොනවාද කියන්නේ? පිට රටවල ඉන්න අයට කියනවා, "ලංකාවට සල්ලි එවන්න එපා, දේශපාලනඥයෝ හොරා කනවා" කියලා. මම අහන්නේ, කෙනෙකු තමන්ගේ අම්මාටයි, තාත්තාටයි එවන සල්ලි මහ බැංකුවට ගිහිල්ලා ඒ අයට ලැබෙන්නේ නැතුව අපට හම්බ වෙනවාද? පිට රට ඉන්න මිනිහෙක් ඔහුගේ අම්මාටයි, තාත්තාටයි සල්ලි එව්වාම ඒ සල්ලි ඒ පුද්ගලයාගේ අම්මාටයි, තාත්තාටයි ලැබෙන්නේ නැතිව අපට හම්බ වෙනවාද?

හැබැයි, මේ අය කියන කථාව මිනිස්සු විශ්වාස කරනවා. මේ අය කියනවා නේ, "උඹලා සල්ලි එවන්න එපා. එව්වාම දේශපාලනඥයෝ හොරා කනවා" කියලා. යකෝ! ඒ එවපු සල්ලි කාට හෝ නොලැබී ගිහින් තිබෙනවාද? නැහැ නේ. නමුත්, මිනිස්සු මේ අසත්‍යය විශ්වාස කරනවා. මහ බැංකුවට ලැබෙන සල්ලි රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි නඩි ගෙවන්නත් මදි. එහෙම තිබියදීත් මේ අය කියන අසත්‍යය විශ්වාස කරනවා නේ.

දැන් බලන්න, අපේ රටේ සංචාරක ව්‍යාපාරය දිහා. ඒක දැන් ටිකෙන් ටික නැඟිටිනවා. එහෙම තියෙද්දී මේ අය හැම දාම උද්ඝෝෂණ කරනවා. ඇයි උද්ඝෝෂණ කරන්නේ? සංචාරකයන් ආවොත් විදේශ විනිමය එනවා; ඉන්ධන පෝලිම් නැතිව යනවා; විදුලිය කැපීම් නැති වෙනවා; රට යම් මට්ටමකට උඩට එනවා. ඒක වළක්වන්න මේ අය හැම දාම උද්ඝෝෂණ කරනවා. ඉතින්, රටක් හදන්නේ කොහොමද? එක පැත්තකින් කියනවා, සල්ලි එවන්න එපා කියලා. හැබැයි, මේ අයගේ වැඩසටහනේ කියන්නේ මොනවාද? මේ අය බලයට ආවොත් කොහොම කරනවා කියලාද කියන්නේ? ප්‍රේෂණ වැඩි කරගන්නවා ලු. සංචාරකයන්ගේ පැමිණීම වැඩිකර ගන්නවා ලු. ණය ගන්නවා ලු. ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කරනවා ලු. ඉතින්, ඒකම නේ අපිත් කරන්නේ! ඔබතුමන්ලා අපට වඩා වෙන දෙයක් කරනවාද? අපිත් ඒකම නේ කරන්නේ. ඒ නිසා අපි පැහැදිලිව මේ රටේ ජනතාවට කියන්නේ, මේ අයට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් නැති බවයි. අඩු ගාණේ ආප්ප කඩයක් හෝ බිත්තර කඩයක් හෝ කරපු කෙනෙකුට තමයි ඒකේ අමාරුව දැනෙන්නේ. අඩුම ගණනේ කාට හෝ පඩියක්වත් ගෙවලා

තිබෙන්න ඕනෑ. එතකොට තේරෙනවා ආදායම කොච්චරද, වියදම කොච්චරද, මේකෙන් කොච්චරද ගෙවන්න පුළුවන් කියලා. ඒ මොකුත් නොකරපු අය අද ඇවිත් දේශන පවත්වනවා. සමහර ආර්ථික සමුළුවලට මේ රටේ ප්‍රධාන ව්‍යාපාරිකයන් දෙන්නෙක්, තුන්දෙනෙක් ගිහින් මේ අයගේ කථා අහනවා. මේ අයගෙන් මොනවා අහන්නද? මට නම් ලජ්ජයි! මේ අය හන්දියක සව් කැඳවත් විකුණා තිබෙනවාද? නැහැ. නමුත්, මේ අය එනවා අපට කියලා දෙන්න.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙතුමන්ලාගේ දේශපාලන මණ්ඩලය පැහැදිලිව තීන්දුවක් අරගෙන තිබෙනවා. මොකක්ද, ඒ? ඒ තමයි, බලය බෙදා හැරීම පිළිබඳව මේ අය කථා කරන්නේ නැහැ කියන තීන්දුව. මේ බලය බෙදීම පිළිබඳව උදය ගම්මන්පිල මහත්මයා එතුමාගේ මතය ඉදිරිපත් කරන බව අපි දන්නවා. ජනාධිපතිතුමා ඒ පිළිබඳව අපේ පැත්තේ මතය ඉදිරිපත් කරනවා. අහන්නකෝ, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මතය මොකක්ද කියලා.

විදේශ සම්බන්ධතා පිළිබඳව ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මතය අහන්නකෝ. ඒ ගොල්ලන් පැහැදිලි තීන්දුවක් අරගෙන තිබෙනවා, මේ ඡන්දය අවසන් වනකල් ඒ වාගේ පරස්පර, ජනතාව දෙපැත්තට බෙදෙන දේවල් පිළිබඳව කථා කරන්නේ නැහැ කියලා. මොන කුහකයෝද මේ! තමාගේ මතය කෙළින් කියන්න එපායැ. මම නම් මගේ මතය කෙළින් කියනවා. මා කියන්නේ, උතුරු නැඟෙනහිර ප්‍රශ්නය විසඳන්න යම් සාධාරණ විසඳුමක් ඒ මිනිසුන්ට දෙන්න ඕනෑ කියලායි. ඒක මගේ මතය. මේ රටේ ආර්ථිකය ධනවාදී සහ ලිබරල්වාදී විධියට හසුරුවන්න ඕනෑ. ඒක මගේ මතය. ඒ විධියට මේ අයගේ මතයත් කියන්න එපායැ. තමන්ගේ මතය සමාජවාදය ද, එහෙම නැත්නම් ලිබරල්වාදය ද, බලය බෙදාහරින්න කැමැති ද, නැද්ද; විදේශ ප්‍රතිපත්තිය නොබැඳි ද, මොකක්ද කියලා කියන්නේ නැහැ නේ, මේ අය. ජනතාව රවටමින් අසත්‍ය කිය කියා ඉන්නවා. හොරකම් කරලා තිබෙන සල්ලි ගෙනෙනවා ලු. කියන්නකෝ, හොරකම් කරලා තිබෙන සල්ලි කොහේද තිබෙන්නේ, කොච්චර තිබෙනවාද, මේ රටේ ආර්ථිකය හදන්න කොච්චර සල්ලි ඕනෑද කියලා. ඒ මුකුත් කියන්නේ නැහැ. ආර්ථිකය හදන්න කොච්චර සල්ලි ඕනෑද කියන එක, ඩොලර් කොච්චර ගෙනෙන්න පුළුවන්ද කියන එක ඉස්සෙල්ලා කියන්නකෝ. මොකද, ඒක මිනිසුන්ට විශ්වාස කරන්න පුළුවන් වෙන්න එපායැ.

මම පැහැදිලිවම කියනවා, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට සම්බන්ධ, විශ්වවිද්‍යාලවල අධ්‍යාපනය ලබන ශිෂ්‍යයෝ 4,000ක් 5,000ක් විතර hostelsවල ඉඳන් අධ්‍යාපනය ලබන්නේ නැති බව. ඒ අය Facebook එකේ full-time jobs කරනවා; ඒ අය ඉගෙන ගන්නේ නැහැ. ඉගෙන ගන්න කියලා විශ්වවිද්‍යාලයට ගිය ඒ ළමයි ඉගෙන ගන්නේ නැහැ. මොකක්ද ඒ අය කරන්නේ? ඒ අය සමාජයේ වෛරය වපුරනවා; ක්‍රෝධය වපුරනවා; ඊර්ෂ්‍යාව වපුරනවා; සල්ලි තිබෙන අයගෙන් සල්ලි ගසාකන්න කියලා වෛරය වපුරනවා; වාහන දෙකක් තිබෙන එකාගේ වාහන හූරපන් කියනවා. මේ අදහස් තමයි වපුරන්නේ. ඒ වාගේ දෙයක්ම තමයි පසු ගිය මැයි 09වන දාත් සිද්ධ වුණේ. තමාට තිබෙන පීඩනයත් එක්ක ජනතාව එළියට ආවා. ඒක ප්‍රයෝජනයට ගත්තා, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ. ඒක ප්‍රයෝජනයට අරගෙන අපේ ගෙවල්වලට ගිනි තැබුවා. මතක තබාගන්න, අපේ ගෙවල්වලට ගිනි තැබුවා වාගේ, අපේ ගෙවල් කොල්ල කෑවා වාගේ දවසක තමුන්නාන්සේලාටත් ඒ දේම අනෙක් පැත්තට සිද්ධ වෙන එක වෙනවාමයි. මේ රටේ මිනිස්සු තමුන්නාන්සේලාටත් ඒක කරනවා. ඒකත් මම කියන්න ඕනෑ. මට ගහපු කිසිම කෙනෙක් බේරිලා නැහැ. ඒ නිසා මම මේ ගරු සභාවේ අද කියනවා, මට ඔය විනාශය කරපු උන්ට දිට්ඨධම්ම වේදනීය කර්මය පටිසන් දෙනවා දෙනවාමයි කියලා. මොකද, මට අද ඉන්න තැනක් නැහැ. ගේ ගිනි තියපු නිසා අඳින්න ඇඳුමක්වත් නැතුවයි මම එළියට ආවේ.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, කාලය ගැන සැලකිලිමත් වෙන්න.

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
ගරු කථානායකතුමනි, රටට ඩොලර් ගෙනෙන විධිය, ණය ගන්නා විධිය, ආදායම් උත්පාදනය කරන විධිය, රට ගෙන යන විධිය ගරු ජනාධිපතිතුමා ඉතාම පැහැදිලිව, සරලව කියා තිබෙනවා. මීට එහා වැඩසටහනක් තිබෙනවා නම්, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අනුර කුමාර දිසානායක මහත්මයාට මම ආරාධනා කරනවා, මා එක්ක TV එකේ ප්‍රසිද්ධ විවාදයකට එන්න කියලා. ආර්ථිකය ගැන කථා කරන්න එන්න කියලා මම එතුමාට ආරාධනා කරනවා. පුළුවන් නම් මේ අභියෝගය භාරගන්න. නමුත්, අභියෝගය භාරගන්නේ නැහැ. අභියෝගය භාරගන්නේ නැතිව කියාවි, "එතුමා එක්ක මම විවාදයට එන්නේ නැහැ" වාගේ මොනවා හරි කථාවක්. ඒ කාලයේත් එහෙම කිව්වා. මම නැවතත් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අනුර කුමාර දිසානායක මහත්මයාට ආරාධනා කරනවා, රටේ ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව කථා කරන්න මා එක්ක ප්‍රසිද්ධ විවාදයකට එන්න කියලා.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
The next speaker is the Hon. (Dr.) Bandula Gunawardana.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ஸ)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ගරු කථානායකතුමනි, ගරු නිමල් ලාන්සා මන්ත්‍රීතුමා ආණ්ඩු පක්ෂය තමයි නියෝජනය කරන්නේ. ඉතින්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ කථාවකින් පසුව ආණ්ඩු පක්ෂයටම නැවත කථාවක් දෙන එක නොවෙයි වෙන්න ඕනෑ; විපක්ෂයට කථාවක් දෙන එකයි වෙන්න ඕනෑ. ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් නොවෙයිද, එතුමාට කාලය දීලා තිබෙන්නේ? විපක්ෂයෙන්ද? මා දන්නා තරමින් විපක්ෂයෙන් එතුමාට කාලය දෙන්නේ නැහැ.

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
මම තවම විපක්ෂයේ ස්වාධීනව ඉන්නේ. මම ආණ්ඩුවට සහයෝගය දෙනවා- *[බාධා කිරීමක්]*

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ஸ)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ඔබතුමාට කාලය ලැබුණේ කොහෙන්ද?

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
මට කාලය ලැබුණේ මෙහෙන්.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ஸ)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ආණ්ඩු පක්ෂයෙන්ද?

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
ගරු කථානායකතුමා මට කිව්වා, කථා කරන්න කියලා. මම කථා කළා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ஸ)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ගරු කථානායකතුමනි, එතුමාට ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් කාලය දුන්නා නම් විතරක් මම මේ නඟන තර්කය අදාළයි. විපක්ෂයෙන් කාලය දීලා තිබෙනවා නම්, මේ තර්කය අදාළ නැහැ. එතුමාට ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් නම් කාලය දුන්නේ, ආණ්ඩු පක්ෂයේ කෙනෙකුට ඊළඟ අවස්ථාව දෙන්නේ නැතුව විපක්ෂයේ කෙනෙකුට අවස්ථාව දෙන්න. ඒ වාගේම විපක්ෂයෙන් එතුමාට කාලය දීලා තිබෙනවා නම්, බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමාට ඊළඟ අවස්ථාව දෙන්න. ඒක ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒක මූලාසනය තීරණය කරන්න. හැබැයි, තමුන්නාන්සේලා කරලා තිබෙන දේ අනුව ඒක හරියාකාරව තීරණය කරන්න.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
මට එවා තිබෙන නාම ලේඛනයට අනුව තමයි මම අවස්ථාව දීලා තිබෙන්නේ.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා කථා කරන්න.

[පූ.භා. 10.06]

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා (ප්‍රවාහන හා මහාමාර්ග අමාත්‍ය සහ ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன - போக்குவரத்து மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் வெகுசன ஊடக அமைச்சரும்)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardana - Minister of Transport and Highways and Minister of Mass Media)
ගරු කථානායකතුමනි, ජනාධිපති ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා මුදල්, ආර්ථික ස්ථායීකරණ සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති අමාත්‍යතුමා වශයෙන් ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වතාවට මේ රටේ පවතින ඉතා කටුක යථාර්ථය පිළිබඳව මේ ගරු සභාවටත්, රටටත්, ඉතාම නිවැරදි පැහැදිලි කිරීමක් කළා. මේ රට අප සියලු දෙනාගේ රට. මේ රටට නිදහස ලැබිලා අවුරුදු 75ක් ගත වනකොට ඉතිහාසයේ කිසිම දිනක නොවූ විරූ දැවැන්ත ආර්ථික හා මූල්‍ය අර්බුදයක් දෙසට රට ඇවිත් තිබෙනවා. බොහෝ අය ඒකට විවිධ දේශපාලන අර්ථකථන දීලා ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා, මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා මේ රට කෑවා කියලා බොහොම සරල ලෙස සියලු චෝදනා එතැනට පැටවීම ඉතාම අසාධාරණයි.

මම එහෙම කියන්න හේතුව මේකයි, ගරු කථානායකතුමනි. රාජ්‍ය මූල්‍ය කළමනාකරණය හා මුදල් හැසිරවීමත්, ජාත්‍යන්තර ගනුදෙනු හා ආර්ථිකය පවත්වාගෙන යෑමත් කියන්නේ යම්කිසි විද්‍යාත්මක පදනමක් යටතේ කළ යුතු, තාක්ෂණික කරුණු කාරණාවලට අදාළ දේවල්. නමුත්, අවාසනාවකට සිද්ධ වන්නේ මොකක්ද? අපි වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රය උදාහරණයක් හැටියට ගෙන එය විමසා බලමු. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය, දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය කියලා දෙකක් තිබෙනවා නේ. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව වෛද්‍යවරයෙකු, විශේෂඥ වෛද්‍යවරයෙකු කියන දේ පිළිබඳව, ඔහු නියම කරන බෙහෙත් පිළිබඳව අපි විවේචනය කරනවා, එම වෛද්‍ය ක්‍රමය ගැන අබමල් රේණුවක තරම් දෙයක්වත් නොදැන. රෝගයට හේතුව මොකක්ද කියලා පැහැදිලි කරගන්න කිසිම දැනුමක් අපට නැහැ. රෝග නිධානය අපි දන්නේ නැහැ. රෝගයට ප්‍රතිකාර කළොත්, ඒ ප්‍රතිකාරවලින් ඒ මොහොතේ සහ ඊට පසුව ඇති විය හැකි ප්‍රතිඵල ගැන අපි අධ්‍යයනය කරලා නැහැ. වෛද්‍ය විද්‍යාව පිළිබඳව අබමල් රේණුවක තරම්වත් දැනුම නැති මම වෛද්‍යවරයකු දෙන බෙහෙත් ගැන කථා කරනවා නම්, ඒක කොයි වාගේ කථාවක්ද කියලා ඔබතුමාටත් හිතාගන්න පුළුවන් නේ, ගරු කථානායකතුමනි.

අපි ඉංජිනේරු විද්‍යාව හදාරා නැහැ, ගරු කථානායකතුමනි. ඔබතුමාවත්, මමවත් ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය හෙවත් විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ඉංජිනේරු තාක්ෂණය පිළිබඳව හදාරා නැහැ. ඒ නිසා පාලම්, පාරවල්, ඇනිකට්, වේලි, මහා පරිමාණ සිවිල් ඉදිකිරීම් යනාදිය පිළිබඳව අපට අවබෝධයක් නැහැ. අපට ඒවා පිළිබඳව අදහසක් තිබෙන්න පුළුවන්. නමුත් අපි ඒවා පිළිබඳව අධ්‍යයනය කර නැහැ. හැබැයි අපි විවේචනය කරනවා, "මේ ගුවන් පාලම හදපු ඉංජිනේරුවා මේක හදලා තිබෙන්නේ මේ අදාළ ක්‍රමයට නොවෙයි, අනෙක් ක්‍රමයට" කියලා.

අප කැමැති වුණත්, අකමැති වුණත්, අපේ සමහර අය නොදන්නා ශාස්ත්‍රයක් තිබෙනවා, "අර්ථ ශාස්ත්‍රය" කියලා. අර්ථ ශාස්ත්‍රය අනුව කියන දේවලට අපි කැමැති නැති වෙන්න පුළුවන්. නමුත් අප හැමෝම අතේ කාසි හා නෝට්ටු තිබෙනවා; මුදල් තිබෙනවා; එහෙම නැත්නම් credit card එකක් තිබෙනවා. ඒ වාගේම, ණය ගෙවන ක්‍රමයක් තිබෙනවා; මුදල් ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා; මුදල් අච්චු ගැසීමක් කෙරෙනවා. ඉතින් ඒවාට අදාළව ශාස්ත්‍රයක් තිබෙනවා. රටේ විනිමය අනුපාතයක් - exchange rate එකක් - තිබෙනවා, ඩොලර් එකට රුපියල් මෙච්චර ගෙවිය යුතුයි කියලා. ඒක තීරණය වන්නේ කොහොමද කියන එක පිළිබඳ ශාස්ත්‍රයක් තිබෙනවා. රටක විදේශ වත්කම් තිබෙනවා. ඒ දළ විදේශ වත්කම්වල ආනයන ශක්‍යතාවක් තිබෙනවා. දළ විදේශ වත්කම්වල ආනයන ශක්‍යතා දර්ශකය කියලා එකක් තිබෙනවා. ඒවා ලෝකයේ විශ්වවිද්‍යාලවල උගන්වනවා; මේ රට තුළ විශ්වවිද්‍යාලවලත් උගන්වනවා. ඒ පිළිබඳව ප්‍රාමාණික දැනුමක් තිබෙන අය ඒ විෂයානුබද්ධ කරුණුවලට අදාළ කටයුතු කළ යුතුව තිබෙනවා. නමුත්, අවාසනාවකට, ලංකාවේ පාර්ලිමේන්තුවේ අප වැඩි දෙනෙක් අපට කළ නොහැකි, අප නොදන්නා, දේශපාලනඥයන්ට කරන්න බැරි දේවල් දේශපාලනඥයන්ගේ දේවල් විධියට හිතලා කථා කරලා ඒ මතය සමාජයට කියනවා.

මේක හරිම අසාධාරණයි. මොකද, කිසි ලෙසකත් දේශපාලනඥයෙකුට කරන්න බැරි, දේශපාලන නායකයෙකුට කරන්න බැරි, බොහෝ දේ පිළිබඳ නීති රීති හා රෙගුලාසි මඟින් පනවලා තිබෙන ක්‍රමවේද හා තාක්ෂණික කරුණු කාරණා පිළිබඳව මහජනතාවට බොරු පැවසීම රටක ආර්ථිකයට කරන සහගහන අපරාධයක්.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 148 වන ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා රාජ්‍ය මූල්‍ය පිළිබඳ පාලනය පාර්ලිමේන්තුව සතු බව. අපි මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ ඉඳගෙන කාලාන්තරයක් තිස්සේ දිගින් දිගටම කියන කථාවක් තිබෙනවා. ආණ්ඩුවක් එදිනෙදා පවත්වා ගෙන යාමේ කටයුතුවල දී දැරිය යුතු, දරන වියදමේ ප්‍රතිඵලය වියදම දරන කාලයට පමණක් සීමා වෙන, නැවත නැවතත් දැරිය යුතු ස්වරූපයේ වියදම් -පුනරාවර්තන වියදම්- තිබෙනවා. රාජ්‍ය සේවකයන්ට වැටුප් ගෙවන්න ඕනෑ, ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්ට විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවන්න ඕනෑ, සමෘද්ධි දීමනා ගෙවන්න ඕනෑ, අනෙකුත් සහනාධාර ගෙවන්න ඕනෑ, ණය පොලී ගෙවන්න ඕනෑ. මේ වියදම පියවා ගන්න ප්‍රමාණවත් ආදායමක් නැති වුණාම රාජ්‍ය අය වැයේ ජංගම ගිණුමේ - වර්තන ගිණුමේ - හිඟයක් ඇති වෙනවා. මම අවුරුදු පහෙන් පහට ඒ

විස්තර ටික කියන්නම්. 1990 දී වර්තන ගිණුමේ හිඟය රුපියල් මිලියන 3,807යි. 1995දී වර්තන ගිණුමේ හිඟය රුපියල් මිලියන 17,901යි. ඊට අවුරුදු 5කට පසුව, එනම් 2000දී එදිනෙදා කටයුතු පවත්වාගෙන යන්න වියදම නැති වෙලා තිබෙනවා රුපියල් මිලියන 42,997ක්. 2005දී වර්තන ගිණුමේ හිඟය රුපියල් මිලියන 63,603යි; 2010දී වර්තන ගිණුමේ හිඟය රුපියල් මිලියන 119,815යි; 2015දී වර්තන ගිණුමේ හිඟය රුපියල් මිලියන 246,779යි; 2020දී වර්තන ගිණුමේ හිඟය රුපියල් මිලියන 1,180,399යි. මේ විස්තර ඇතුළත් ලේඛනය මම සභාගත කරන්නම්, ගරු කථානායකතුමනි.

ගරු කථානායකතුමනි, 1990 ඉඳලා අවුරුදු 30ක් තිස්සේ මේ රටේ එදිනෙදා කටයුතු පවත්වාගෙන යන්න ප්‍රමාණවත් මුදලක් මේ පාර්ලිමේන්තුවට නැහැ. අපේ අවශ්‍යතා ඉෂ්ට කරන්න රට ඇතුළේ නිෂ්පාදනය ප්‍රමාණවත් නැහැ. මේ රටට අවශ්‍ය සියලු ආහාරපාන අපි නිපදවා ගන්නේ නැහැ. ආහාරපාන ඇතුළු අත්‍යවශ්‍ය දේ ආනයනය කරනවා. අපිට අමුද්‍රව්‍ය නැහැ, ඛනිජ තෙල් නැහැ, පොහොර නැහැ, රසායනික ද්‍රව්‍ය නැහැ ඒවාත් ආනයනය කරනවා. අපි දේශීය වශයෙන් නිෂ්පාදනය කරන්නේ නැහැ. අපිට යන්ත්‍ර සූත්‍ර, උපකරණ නැහැ. අපි ඒවාත් ආනයනය කරනවා. ඒවා කරන්න සල්ලි නැහැ. ඒ නිසා නිර්යාත කරලා ලබන ආදායමට වඩා ආයාත කරන්න යන වියදම හැමදාම වැඩියි.

ගරු කථානායකතුමනි, 1970 ඉඳලා ලංකාවේ ගෙවුම් ශේෂයේ ජංගම ගිණුමේ හිඟයක් හැමදාම පැවතුණා. ඒ කියන්නේ, අපි භාණ්ඩ හා සේවා අපනයනය කරලා ලබන ආදායමට වඩා වියදම හැමදාම වැඩියි. කාගේ ආණ්ඩු තිබුණත් එහෙම වෙලා තිබෙනවා. 1970 දී ගෙවුම් ශේෂයේ ජංගම ගිණුමේ හිඟය ඩොලර් මිලියන 58.8යි; 1975දී එම ප්‍රමාණය ඩොලර් මිලියන 111.4යි; 1980දී ඩොලර් මිලියන 660යි; 1985දී ඩොලර් මිලියන 419.5යි; 1990දී ඩොලර් මිලියන 377යි; 1995දී ඩොලර් මිලියන 786.5යි; 2000දී ඩොලර් මිලියන 1,066.0යි; 2005දී ඩොලර් මිලියන 650.2යි; 2010දී ඩොලර් මිලියන 1,075යි; 2015 දී ඩොලර් මිලියන 1,882.8යි; 2020දී ඩොලර් මිලියන 1,187.1යි; 2021දී ඩොලර් මිලියන 3,343.1යි.

අපි හැමදාම ණයට ගෙනැල්ලා කාලා තිබෙන්නේ. ඉතිහාසය පුරාම මේ රටේ නිර්යාත ආදායමට වඩා ආයාත වියදම වැඩියි. මේවාට සරල උත්තර නැහැ. අපේ යහළුවෝ හිටියා කියලා, ඒවා විසඳන්නත් බැහැ. අන්තර්ජාතික ගෙවුම් තුලාවේ මේවා සටහන් වෙනවා. කාගේ ආණ්ඩුව තිබුණත්, වර්ෂය අවසානයේදී ගෙවුම් ශේෂය පියවා ගන්න ඕනෑ. මේවා පිළිබඳව දන්නේ නැතුව නිකම් කියවලා වැඩක් නැහැ. පසුගිය අවුරුදු පනස්තුනේම අපේ ගෙවුම් ශේෂයේ හිඟයක් තිබෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, 1970 වර්ෂයට සාපේක්ෂව ජංගම ගිණුමේ හිඟය සියයට 5,663කින් වැඩිවෙලා තිබෙනවා. 1970 වර්ෂයට සාපේක්ෂව 2021 වර්ෂයේදී සියයට 5,663කින්, ජංගම ගිණුමේ - Current Account එකේ - ගෙවුම් ශේෂය හිඟවෙලා, හිඟවෙලා වැඩිවෙලා තිබෙනවා. රාජ්‍ය අය වැයේ, අය වැය පරතරය - අය වැය හිඟය, ජංගම ගිණුමේ හිඟය - 1990 වර්ෂයට සාපේක්ෂව 2020 වර්ෂයේදී සියයට 30,906කින් වැඩිවෙලා තිබෙනවා. මේ budget deficit එක සියයට 30,906කින් ජංගම ගිණුමේ - Current Account එකේ - වැඩි වී තිබෙනවා. මේ සඳහා තාක්ෂණික උත්තර හොයනකොට, මේවා දේශපාලනඥයන්ට කරන්න පුළුවන් ඒවා කියලා අපි හිතනවා. මේ ගරු සභාව විසින් පනත් සම්මත කරලා, මේවා පිළිබඳව කටයුතු කරන්න මුදල් නීති පනතෙන් ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවට බලය දීලා තිබෙනවා. මහ බැංකුවට කරන්න පුළුවන් දේවල්, තමන්ට කරන්න පුළුවන් කියලා දේශපාලනඥයෝ හිතනවා.

මම මේ රටට එක දෙයක් කියන්න ඕනෑ. ගරු කථානායකතුමනි, මූල්‍ය කළමනාකරණ (වගකීම) පනතේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"1949 අංක 58 දරන මුදල් නීති පනත යටතේ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ මූල්‍ය මණ්ඩලය විසින් ප්‍රතිපත්ති පියවර නිශ්චය කිරීමට අමතරව මහ බැංකුවේ බලතල, යුතුකම් සහ කර්තව්‍යයන් පැවරෙන අතර, බැංකුවේ කළමනාකාරිත්වය, මෙහෙයුම් සහ පරිපාලනය සඳහා පොදුවේ වගකිවයුතු වන්නේය. බැංකුව විසින් මූලිකව ශ්‍රී ලංකාවේ මුදල්, මූල්‍ය සහ ගෙවීම් පද්ධති පරිපාලනය, අධීක්ෂණය සහ නියාමනය සඳහා පොදුවේ වගකිවයුතු අතර රජයේ මූල්‍ය නියෝජිත ලෙසද කටයුතු කරනු ලැබේ."

මහ බැංකුවේ ක්‍රියාකාරකම් මොනවා ද? පළමුවැනි එක, මුදල් සහ විනිමය අනුපාත ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම. එහෙම නම් දේශපාලන පක්ෂයකට පුළුවන්ද, මේ කටයුත්ත මෙහෙම කරන්න කියලා මහ බැංකුවට කියන්න? මම අහන සරල ප්‍රශ්නය ඒකයි. ඊළඟ එක, මුදල් නිකුත් කිරීම. ඒ කියන්නේ, රටට අවශ්‍ය කාසි හා නෝට්ටු නිකුත් කිරීම. මෙය වෙන කාටවත් කරන්න බැහැ. ඊළඟට, නිල විදේශ සංචිතය කළමනාකරණය කිරීම. ඒ කියන්නේ, රට සතුව තිබෙන නිල සංචිත කළමනාකරණය කිරීම. ඊළඟ ක්‍රියාකාරකම තමයි, මූල්‍ය පද්ධතිය අධීක්ෂණය කිරීම. ඊළඟට, බැංකු හා තෝරාගත් බැංකු නොවන මූල්‍ය ආයතනවලට බලපත්‍ර ලබා දීම හා නියාමනය සහ අධීක්ෂණය. ඊළඟ එක, පියවීම් පහසුකම් සඳහා ප්‍රතිපාදන හා ගෙවීම් පද්ධතිය නියාමනය කිරීම. ආර්ථික දත්ත සම්පාදනය, බෙදා හැරීම සහ විශ්ලේෂණය. විවිධ පහසුකම් යටතේ රජයට, බැංකුවලට හා මූල්‍ය ආයතනවලට ණය සහ අත්තිකාරම් සැපයීම. රජයේ හා එහි නියෝජිතයන් හෝ බැංකුකරු ලෙස කටයුතු කිරීම හා රාජ්‍ය සුරැකුම්පත් සඳහා බලපත්‍රලාභී වාණිජ බැංකු සහ වාණිජ බැංකු නොවන ප්‍රාථමික වෙළෙඳුන්ට ජංගම ගිණුම් පහසුකම් සැලසීම.

ශ්‍රී ලංකාවේ ඵලදායී සම්පත් සංවර්ධනය, දිරිගැන්වීම සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ අදහසින් යුතුව එහි පරමාර්ථය වන ආර්ථික, මිල සහ මූල්‍ය පද්ධතියේ ස්ථායිතාව සපුරා ගැනීම සඳහා පවත්වාගෙන යන ක්‍රියාකාරකම්, විදේශීය මුදල් ක්‍රියාකාරකම් සහ දේශීය මුදල් ක්‍රියාකාරකම් ලෙස පුළුල්ව වෙන් කර දැක්විය හැකිය. මම මේ කියන්නේ, මහ බැංකුවේ ක්‍රියාකාරකම්. එතකොට මහ බැංකුවට කරන්න පුළුවන් දේවල්, 'ආණ්ඩුවට කරන්න පුළුවන්' කියලා ගමට ගිහිල්ලා මිනිසුන්ට කියනවා.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ගරු ඇමතිතුමනි, කාලය ගැන අවධානය යොමු කරන්න.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardana)
මම විනාඩි 10කින් අවසන් කරන්නම්, ගරු කථානායකතුමනි.

මම ඊයේ දැක්කා, "මහ බැංකුවේ පොලී අනුපාතය පහත හෙළපියව්!" කියමින් මහා උද්ඝෝෂණ ව්‍යාපාරයක් පවත්වනවා. ඒ ඉගෙන ගත්ත මිනිස්සු. ඒ අය පෙළපාළි ගිහින්, උද්ඝෝෂණය කරමින් කියනවා, "මහ බැංකු පොලී අනුපාතය තීරණය කරන්න" කියලා. ගරු කථානායකතුමනි, මේක අපි පුළුල් ලෙස සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ කාරණයක්. බැංකු පොලිය වැඩි වීම අපි හැමෝටම වේදනාවක්. රටක් දියුණු වෙන්න නම්, සාමාන්‍යයෙන් රටක බැංකු පොලී අනුපාතය තනි ඉලක්කමේ - single-digit - සංඛ්‍යාවක් වෙන්න ඕනෑ. දැන් අපේ බැංකු පොලී අනුපාතය සියයට 28යි, 30යි. මේ පොලී අනුපාතය නිසා සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ කර්මාන්ත වැහෙනවා. කර්මාන්තකරුවන්ට අමාරුයි. නිවාස ණය ගත්ත අයට අමාරුයි. රජයේ සේවකයන්ට අමාරුයි. මේ සියල්ල කරන්නේ කවුද? මේ පාර්ලිමේන්තුවද? බැංකු පොලී අනුපාතය තීරණය කරන්න පුළුවන් කාටද?

[ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

මුදල් නීති පනතේ 86 සහ 87 වන වගන්ති ප්‍රකාරව බැංකු ආයතන වෙත "අවසන් ණය ලබා දෙන්නා" ලෙස මහ බැංකුව විසින් හදිසි අවශ්‍යතා සඳහා ණය නිකුත් කිරීමේ අනුපාතය බැංකු අනුපාතයයි. බැංකු අනුපාතය, නිත්‍ය ණය පහසුකම් අනුපාතයට අනුකූලව ඊට පදනම් අංක 300ක ඉහළ ආන්තිකයක් ගන්නා පරිදි ස්වයංක්‍රීය ලෙස ගළපා ඇත.

2021 අගෝස්තු මැද භාගයේදී හඳුන්වා දුන් දැඩි මුදල් ප්‍රතිපත්ති ස්ථාවරයට අනුකූලව ප්‍රතිපත්ති පොලී අනුපාතික ඉහළ දැමීමත් සමඟ 2021 අගෝස්තු 19 සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි බැංකු අනුපාතය සියයට 9 දක්වා ඉහළ නංවන ලදී. ඒක කළේ ආණ්ඩුවද? දේශපාලන පක්ෂයක්ද? කැබිනට් මණ්ඩලයද? පාර්ලිමේන්තුවද? මේ පිළිබඳ බලය තිබෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවට. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ බැංකු පොලී අනුපාතය එකක්, ප්‍රතිපත්ති පොලී අනුපාතය තව එකක්. එහෙම නම් ප්‍රතිපත්ති පොලී අනුපාතය තීරණය කරනකොට ලංකාවේ දේශපාලනඥයෝ ගිහිල්ලා, "ඔහොම හිටපියව්" කියලා, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවට කඩා වැදිලා, සල්ලි අච්චු ගහලා, පොලී අනුපාතය තීරණය කරන්න ඕනෑ. නමුත්, එහෙම කරන්න පුළුවන්ද? එහෙම කරන්න අයිතියක් තිබෙනවාද?

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව 2020 වසර මුළුල්ලේම ලිහිල් මුදල් ප්‍රතිපත්ති ස්ථාවරයක් පවත්වාගෙන ගිහින් තිබෙනවා. කවුද? ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව තමයි ඒ ලිහිල් මුදල් ප්‍රතිපත්තිය පවත්වාගෙන යන්නේ. ඒ වාගේම, කොවිඩ්-19 ව්‍යාප්තිය සහ එය පාලනය කිරීම සඳහා ගනු ලැබූ ක්‍රියාමාර්ග හේතුවෙන් ආර්ථික කටයුතු අඩාළ වූ අතර, ආර්ථිකය යථා තත්ත්වයට පත් කිරීම සඳහා සහාය වීමට ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවට ඉතා ලිහිල් මුදල් ප්‍රතිපත්ති ස්ථාවරයක් පවත්වාගෙන යෑමට අවශ්‍ය වුණා. කාටද, අවශ්‍ය වුණේ? ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවට. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව ලිහිල් මුදල් ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කළාය කියලා අපේ ගෙවල් ගිනි තියලා හරියනවාද? ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව පොලී අනුපාතය තීරණය කරලා, පොලී අනුපාතය වැඩි කරන ප්‍රතිපත්තියත් එක්ක සාර්ව ආර්ථික ස්ථායීකරණ කටයුත්ත කළාම දේශපාලනඥයන්ගේ ගෙවල් පුච්චලා හරියනවාද?

ප්‍රාග්ධන ණය ලබා දීම සඳහා බලපත්‍රලාභී බැංකුවලට හැකි වන පරිදි ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව "සෞභාග්‍යා කොවිඩ්-19 පුනරුද ණය සහන පහසුකම" යටතේ සහනදායී ණය යෝජනා ක්‍රම හඳුන්වා දෙන ලදී. 2020 වසරේ මැද වන විට ප්‍රතිපත්ති පොලී අනුපාතික සහ ව්‍යවස්ථාපිත සංචිත අනුපාතය පහළ දැමීම හමුවේ වුවද, ණය අනුපාතිකවල අඩු වීම මන්දගාමීව පැවතුණි. එබැවින්, 2020 ජූලි මාසයේදී ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව සිය ප්‍රතිපත්ති පොලී අනුපාතික වන නිත්‍ය තැන්පතු පහසුකම් අනුපාතිකය සහ නිත්‍ය ණය පහසුකම් අනුපාතිකය, ඒවායේ අවම මට්ටම් වූ පිළිවෙළින් සියයට 4.5 සහ සියයට 5.5ක් දක්වා පදනම් අංක 100කින් තවදුරටත් අඩු කළේය. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව 2020 අප්‍රේල් මාසයේදී බැංකු අනුපාතිකය පදනම් අංක 500කින් අඩු කළ අතර, එය නිත්‍ය ණය පහසුකම් අනුපාතිකයට වඩා පදනම් අංක 300ක ආන්තිකයක් සහිතව ස්වයංක්‍රීයව ගැළපීමට ඉඩ සැලසුවා. එතකොට, පදනම් අංක 300න් නොවෙයි 200න් කරන්න පුළුවන් කියලා අපට නියම කළ හැකිද?

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා විනාඩි 10ක කාලයක් ඉල්ලුවා. මේ වන විට ඒ වෙලාවෙන් විනාඩි 7ක් ගතවෙලා තිබෙනවා.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardana)

ගරු කථානායකතුමනි, මම තව විනාඩියකින් කථාව අවසන් කරනවා.

ඔබතුමා මේ විෂය දන්නා විද්වතකු විධියට සහ ගරු කථානායකතුමා විධියට මේ අසත්‍ය රටට ප්‍රේෂණය කරන එක නතර කරන්න. ගරු කථානායකතුමනි, බැංකු පොලී අනුපාතය තීරණය කරන්නේ කවුද, දේශපාලනඥයන්ට ඒක කරන්න පුළුවන්ද, දේශපාලනඥයෝ ඒක කරන්නේ කොහොමද, නිත්‍ය පොලී අනුපාතය කියන්නේ මොකක්ද, බර තැබූ සාමාන්‍ය පොලී අනුපාතය කියන්නේ මොකක්ද, බැංකු පොලී අනුපාතය කියන්නේ මොකක්ද, ප්‍රතිපත්ති පොලී අනුපාතය කියන්නේ මොකක්ද කියන කාරණා පිළිබඳව විවාදයක් පවත්වන්න. මේවා ගැන සොයා බලන්නේ නැතිව "අපි ආවාම පොලී අනුපාතය අඩු කරනවා, පොලිය වෙනස් කරනවා" කියලා සමහර දේශපාලනඥයෝ ගම්වලට ගිහිල්ලා කියනවා. ඒ වාගේම "පොලිය අඩු කරපියව්!" කියලා පාරට බැහැලා උද්ඝෝෂණය කරනවා. විෂයයක් නැතිව විෂයානුබද්ධ කරුණක් පිළිබඳව පොලිය අඩු කරන්න කියලා මිනිස්සු උද්ඝෝෂණය කරනකොට රජය මොකක්ද කරන්නේ? පාර්ලිමේන්තුව මොකක්ද කරන්නේ? ඇයි, ඇත්ත නොකියන්නේ? සමහර දේශපාලනඥයෝ ඇත්ත කථා නොකර මිනිස්සු කුලප්පු කරනවා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරලා තිබෙනවා, "අප්පස්සුතායං පුරිසො බලිවද්දො'ව ජීරති - මංසානි තස්ස වඩ්ඪන්ති පඤ්ඤා තස්ස න වඩ්ඪති" කියලා. එහි අදහස, "ශාස්ත්‍රයක් පුහුණු නොකළ මදක් දත් -අල්පශ්‍රැත- පුද්ගලයා වැඩෙන්නේ ගොනෙකු මෙනි. ඔහුගේ මස් නම් ලියලයි. එහෙත් නුවණ නොවැඩේ" යන්නයි.

ඒක නිසා ශාස්ත්‍රයක් අල්ප ලෙස දැනගෙන ඒ මත නොදන්නා දේ ගැන මහජනතාව කුපිත කිරීම අසාධාරණයි. මේ රට අන්තිමටම වැටිලා තිබියදී අපි ඔක්කෝම එකතු වෙලා සර්වපාක්ෂික එකඟතාවක් හදාගන්න ඕනෑ, මේ රට මෙතැනින් එහාට ගෙනයන්නේ කොහොමද කියලා. ඒ සඳහා වන ප්‍රතිපත්තිය තමයි, ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කළේ. ඒ නිසා තිබෙන පොඩි පොඩි පෞද්ගලික න්‍යාය පත්‍රවලින් බැහැරව මහ පොළොවේ ඇත්ත යථාර්ථය හා ලෝක යථාර්ථය තේරුම් අරගෙන මේ රට ගොඩගන්න අපි වැඩ කරමු කියලා ආයාචනා කරමින්, මගේ වචන කිහිපය අවසන් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කථාවට අදාළ සියලු ලේඛන **සභාගත*** කරනවා.

[පූ.භා. 10.25]

ගරු ධර්මලිංගම් සිද්ධාර්ථන් මහතා
(மாண்புமிகு தருமலிங்கம் சித்தார்த்தன்)
(The Hon. Dharmalingam Sithadthan)

நன்றி, கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே! நேற்று முன்தினம் மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் ஆற்றிய கொள்கைப் பிரகடன உரையில், அவர் பல விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். குறிப்பாக, வங்குரோத்து நிலையை அடைந்திருக்கின்ற இந்த

** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*
** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
** Placed in the Library.*

நாட்டைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கட்டியெழுப்பி வருவதாகவும் அதற்காக எடுக்கின்ற முயற்சிகள் தொடர்பிலும் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதுமாத்திரமல்ல, தமிழ் மக்களு டைய அரசியல் பிரச்சினைக்கான தீர்வு சம்பந்தமாகவும் அவர் பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தார். அத்துடன், சுதந்திர தின நிகழ்வுக்காக இலங்கைக்கு வந்த பொதுநலவாய அமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் அண்மையில் சில இளைஞர்களைச் சந்தித்து உரையாடியதாகவும், நீண்ட காலமாக இடம்பெற்றுவந்த விடயங்கள் காரணமாக நாட்டின் எதிர்காலம் சம்பந்தமாகத் தாங்கள் நம்பிக்கை இழந்திருப்பதாக அந்த இளைஞர்கள் கூறியதாகவும் மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் கூறியிருந்தார். அதுமாத்திரமல்ல, அவர் "The Sunday Times" பத்திரிகையில் வெளிவந்த இளைஞர், யுவதிகள் சிலருடைய கருத்துக்களையும் வாசித்தார். அந்த இளைஞர், யுவதிகள் இந்த நாட்டைவிட்டுச் செல்லாமலிருப் பதற்காகக் கூறிய காரணங்களையும், எப்படியும் இந்த நாட்டை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறியிருப்பதையும், அதைப் பார்த்துத் தான் மகிழ்வுறுவ தாகவும் அவர் கூறியிருந்தார்.

மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் "The Sunday Times" பத்திரிகை, ஏனைய ஆங்கில, சிங்களப் பத்திரிகைகளில் வெளி வருகின்ற கருத்துக்களை மாத்திரமல்ல, தமிழ்ப் பத்திரிகை களில் வெளிவருகின்ற கருத்துக்களையும் தன்னுடைய அதிகாரிகள்மூலம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். ஏனென்றால், தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்ற கருத்துக்கள் வடக்கு, கிழக்குத் தமிழ் இளைஞர்களுடைய கருத்துக்கள்; அவை அவர்களுடைய ஆதங்கங்கள்! ஏன் அவர்கள் நாட்டைவிட்டுச் செல்வதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதற்கான காரணங்களை மிகத் தெளிவாகப் பத்திரிகை ககளில் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற இனப்பிரச்சினை, தமிழ் மக்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக நடாத்தப்படுதல் போன்ற காரணங்களால் அந்த இளைஞர்களுடைய எதிர்காலம் சூன்யமாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த நாடு பொருளாதாரப் பிரச்சினையில் சிக்குண்டு காணப்படுகின்றது. வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு என்று இல்லாமல் நாடு முழுவதிலுமுள்ள அனைத்து மக்களும் அந்தப் பிரச்சினையால் பெரியளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் இளைஞர், யுவதிகளைப் பொறுத்தமட்டில், தங்களுக்கு இந்த நாட்டில் எதிர்காலம் இல்லையென்றே அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். மேலும், தாங்கள் இந்த நாட்டுப் பிரஜைகளாகக் கருதப்படாமல், இரண்டாந்தரப் பிரஜை களாகப் பார்க்கப்படுவதாகவே அவர்கள் உணர்கின்றார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டுச் செல்வதற்கு இருக்கின்றார்கள். எனவே, அதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டியது கட்டாயத் தேவையாகும். இந்த நாட்டிலேயிருக்கின்ற தமிழ் மக்கள் 70 வருடங்களாக அரசியல் ரீதியாக, மொழி ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டு பின்னடைவைச் சந்தித்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். அதற்கு நியாயமான தீர்வொன்றைக் காணவேண்டியது கட்டாயமாகும். அதற்குத் தீர்வாக 13ஆவது திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தப்போவதாக மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் தனது கொள்கை விளக்க உரையில் நேரடியாகச் சொல்லாவிட்டாலும், அதற்கு முன்னர் பல இடங்களில் அது பற்றி மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார். சில சந்தர்ப்பங்களில் 13ஆவது திருத்தத்தை முழுமையாக அமுல் படுத்துவதாகக் கூறியிருக்கிறார். அதில் இருக்கின்ற பொலிஸ், காணி அதிகாரங்கள் உட்பட அனைத்தையும் அமுல்படுத்து வதாகவும் கூறியிருக்கின்றார். ஆனால், அவர் தனது கொள்கைப் பிரகடன உரையில், பொலிஸ் அதிகாரங்கள் வழங்கப்படாதென்பதை மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார். அதுமாத்திரமல்ல, ஒற்றையாட்சியின் கீழ்த்தான் பிச்சினைக் குத் தீர்வு என்பதையும் கூறியிருக்கிறார்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்கள் கடந்த 70 வருடங்களாக சமஷ்டி அமைப்பையே கோரி நிற்கிறார்கள். சமஷ்டி ஆட்சி முறைதான் தங்களுடைய பிரச்சினைக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வைப் பெற்றுத்தரும் என்று அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். அதாவது, மத்திய அரசின் தலையீடின்றி, தங்களுடைய அலுவல்களைத் தாங்களே பார்த்துக் கொள்வதற்கு சமஷ்டி ஆட்சி முறைதான் சிறந்ததென்று அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். 13ஆவது திருத்தம் என்பது தற்போதைய அரசியலமைப்பில் இருக்கின்ற ஒரு விடயமாகும். அதை முழுமையாக அமுல்படுத்துமாறுதான் நாங்களும் கூறுகின்றோம். அதை அமுல்படுத்தப்போவதாக மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் கூறியவுடனேயே, நாடு முழுவதும் எதிர்ப்புக்கள் கிளம்பியிருக்கின்றன. அதனைத் தாங்கள் எதிர்ப்பதாக ஒருசில அரசியல்வாதிகள் கூறுகிறார்கள். பௌத்த பிக்குகள் வீதிக்கு வந்து, 13ஆவது திருத்தத்தின் பிரதியைத் தீயிட்டு கொளுத்துகிறார்கள். இவர்கள் பொது மக்களுடன் தொடர்புடையவர்கள் என்று சொல்லலாம்.

ஆனால், மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்களுடைய நேரடிப் பிரதிநிதியாக இருக்கக்கூடிய கிழக்கு மாகாண ஆளுநர், 13வது திருத்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தக்கூடாதென்று சொல்கிறார். 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண சபையின் ஆளுநராக மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர், அச்சட்ட அமுலாக்கலைத் தான் எதிர்ப் பதாகக் கூறுகின்றார். அதுகூடப் பரவாயில்லை! ஆனால், அவர் அவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, தொடர்ந்தும் ஆளுநராக இருக்கின்றார். அரசியலமைப்பில் இருக்கின்ற ஒரு விஷயத்தை அமுலாக்காதீர்கள் என்று சொல்லுகின்ற ஓர் ஆளுநர், தொடர்ந்தும் ஆளுநராக இருப்பது இந்த நாட்டில் மட்டும்தான் நடக்கும். வேறு எந்த நாட்டிலும் இவ்வாறு நடக்காது.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்கள் மத்திய அரசினுடைய தலையீடு இல்லாத, மீளப்பெற முடியாத ஒரு சமஷ்டி ஆட்சிமூலம்தான் தங்களுக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வு கிடைக்கும் என்பதை மிக நீண்ட காலமாக மிகத் தெளிவாகக் கூறிவருகிறார்கள். இதற்கு மக்கள், தங்களது ஆணையையும் தொடர்ந்து கொடுத்துவருகிறார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, 1956ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தேர்தல் தொடக்கம் இன்றுவரை போட்டியிட்ட அனைத்து தமிழ்க் கட்சிகளும் சமஷ்டி அமைப்பைக் கோரியே போட்டியிட்டிருக் கின்றன. அவர்களுக்கு மக்கள் வாக்களித்தும் இருக்கிறார்கள். 60-80 சதவீதமான தமிழ் மக்கள் இதைத்தான் மிக நீண்ட காலமாகக் கோரி நிற்கிறார்கள். ஆகவே, தென்னிலங்கையில் இருக்கின்ற அரசியல்வாதிகள் இதை நன்கு உணர வேண்டும்.

தற்போது, ஏற்பட்டிருக்கின்ற பொருளாதாரப் பின்னடை விற்கு கடந்த காலத்தில் இந்த நாட்டில் நடந்த யுத்தம் மிக முக்கிய காரணம் என்பதை இவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். அந்த யுத்தத்துக்கான காரணம் என்ன என்பதையும் மறந்து விட்டார்கள். ஆரம்பத்தில் சாத்வீக ரீதியில் போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன; பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன; ஒப்பந்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதன் விளைவாக, பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம், டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம் எனப் பல ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன. ஆனால், எந்தவோர் ஒப்பந்தமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. 1987இல் இந்திய அரசின் நல்லிணக்கத்துடன், இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம்

[ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

கைச்சாத்திடப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தினூடாகத்தான் 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதனைப் பலரும் எதிர்க்கின்றார்கள். தென்னிலங்கையில் மாத்திரமல்ல, வடக்கு, கிழக்கிலும் உள்ள மக்கள் அதனை எதிர்க்கின்றார்கள். இரு சாராரும் எதிர்ப்பதற்கு வேறுபட்ட காரணங்கள் இருக்கின்றன. வடக்கு, கிழக்கில் இருக்கின்றவர்கள் அதை எதிர்ப்பதற்குக் காரணம், அதிலுள்ள அதிகாரங்கள் போதாது என்பதாகும். அதனால், அவர்கள் ஒற்றையாட்சியின்கீழ் வருகின்ற தீர்வை ஏற்க முடியாது என்கிறார்கள். தென்னிலங்கையில் இருப்பவர்கள் அதை எதிர்ப்பதற்குக் காரணம், அதிலுள்ள அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால், நாடு பிரிந்துவிடும் என்பதாகும். நாட்டுக்குள் அதிகாரம் பகிரப்பட்டால், நாடு பிரிந்துவிடும் என்பது எப்படி என்று எவராலும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் ஒற்றையாட்சி இருந்தபோதுதான் நாங்கள் தனி நாடு வேண்டுமெனக் கேட்டு, ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்தினோம். ஆகவே, இங்கு அரசியலமைப்பு முக்கியமல்ல, அரசுகள் எப்படித் தமிழ் மக்களை நடத்துகின்றன என்பதுதான் முக்கியம் என்பதை இவர்கள் மிகத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழர்கள் தனி நாடு கேட்டுப் போராடப்போகிறார்களா? அல்லது இந்த நாட்டுக்குள் ஒன்றாக இருந்து, தங்களையும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகளாகக் கருதி, இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தங்களுடைய முழுமையான பங்களிப்பைக் கொடுக்கப்போகிறார்களா? அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? என்பதைப் பற்றித்தான் அரசு யோசிக்க வேண்டும். வெறுமனே, 4-5 பேர் போடுகின்ற கூச்சல்களால் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்கத் தவறினால் - தொடர்ந்தும் இந்தப் பிரச்சினை இருந்தால் - நிச்சயமாக இந்த நாட்டைப் பொருளாதார ரீதியாக மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது என்பது மிகவும் கடினமான ஒரு காரியமாக இருக்கும். ஒரு பகுதி மக்கள் இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்தில் முழுமையாகத் தங்களுடைய பங்களிப்பைச் செலுத்தவில்லையென்றால், இந்த நாடு பொருளாதார ரீதியாக முன்னேற முடியாது. ஆகவே, இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொருவரும் இதனை மிகத் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். தமிழ் மக்களுக்கு நியாயமான ஒரு தீர்வைக் கட்டாயமாகப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறி, எனது உரையை முடிக்கின்றேன். நன்றி! வணக்கம்!

[අ.භා. 10.35]

ගරු නීතිඥ නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා (වරාය, නාවික හා ගුවන් සේවා අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி நிமல் சிறிபால த சில்வா - துறைமுகங்கள், கப்பற்றுறை மற்றும் விமான சேவைகள் அமைச்சர்)

(The Hon. Nimal Siripala de Silva, Attorney-at-Law - Minister of Ports, Shipping and Aviation)

ගරු කථානායකතුමනි, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සැසිවාරය ආරම්භ කරමින් ජනාධිපති ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය පිළිබඳව පවත්වන මේ විවාදයේදී වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම පිළිබඳව මම ඉතාම සතුටු වෙනවා. එතුමාගේ කථාව හා වැඩ පිළිවෙළ සාම්ප්‍රදායික දේශපාලන රටාවෙන් බැහැර වූ එකක්. දැනට තිබෙන ප්‍රශ්න පිළිබඳව බිම් මට්ටමෙන් සලකා බලා, ඒවා විසඳීම සඳහා මංමාවත් විවර කරන ප්‍රායෝගික කථාවක්. ජනප්‍රිය දේශපාලනයෙන් බැහැරව ගිය, නමුත් ප්‍රශ්නය සඳහා විසඳුමක් ලබා දීමට මංපෙත් පෙන්වන කථාවක්. එතුමාගේ කථාව තුළ අන්තර්ගත වුණේ, විපක්ෂයේ බොහෝ දේශපාලනඥයන් අවුරුදු 70ක් තිස්සේ මේ සභා ගර්භය තුළ හා ඉන් පිටත ගතානුගතික වශයෙන් කරන ලද ජනප්‍රිය හා කෙටි කාලීන විසඳුම් නොවෙයි. එයින් ඔබ්බට ගොස්, වැටී තිබෙන ජාතික ආර්ථිකය ගොඩ ගැනීමට අවශ්‍ය ප්‍රතිපත්ති රාමුව තමයි එතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. ඒ නිසා අපි මේ පිළිබඳව වඩාත් විශ්ලේෂණාත්මකව බලන්න ඕනෑ; ප්‍රායෝගිකව කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ.

කොයි දේශපාලනඥයා ද ජනප්‍රිය වෙන්න අකමැති? එහෙත්, ජනතාවට සුරංගනා කථා කියමින් ජනප්‍රිය වීමේ තත්ත්වයෙන් බැහැරව ගොස්, රටේ පවතින ප්‍රශ්නය පිළිබඳව නිශ්චිත විග්‍රහයක් ලබා දී -ඇත්ත කථා කර- ඒ සඳහා විසඳුම් මාලාවක් එතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එයින් එකක් තමයි, ජාතික ආර්ථිකය ගොඩ ගැනීම සඳහා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ - IMF - සහයෝගය අවශ්‍යයි කියන එක. හොඳයි, විපක්ෂය පුළුවන් නම් කියන්න, IMF එකට යන්නේ නැතුව අපට සල්ලි හොයා ගන්න පුළුවන් කොහෙන්ද කියලා. ජපානය කියන්නේත්, Paris Club එක කියන්නේත්, ජර්මනිය ආදී සෑම රටක්ම කියන්නේත් IMF එකට යන්න කියලායි.

ඔවුන් කියනවා, "IMF එකට ගිහිල්ලා, ඔබගේ වැඩ පිළිවෙළ සහ ප්‍රතිපත්ති රාමුව පිළිබඳ එකඟත්වයකට එන්න, ඊට පස්සේ අපි සල්ලි දෙන්නම්" කියලා. ඉතින්, විපක්ෂය බලයට ආවා කියලා IMF එක මේ තීන්දුව වෙනස් කරනවාද? නැහැ, කවුරු බලයට ආවත් මේ ප්‍රතිපත්ති රාමුව තුළ තමයි කටයුතු කළ යුතු වෙන්නේ. එයින් බැහැරව යන්න පුළුවන්කමක් නැහැ; එයින් බැහැරව තීන්දු ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එහෙම නම්, අපි කැමති වුණත් අකමැති වුණත් අපේ රෝගයට තිත්තම තිත්ත බෙහෙතක් බොන්න වෙලා තිබෙනවා. ඒ තිත්ත බෙහෙත ප්‍රතික්ෂේප කරලා රෝගය සුව කර ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

හුඟක් අය අපෙන් අහනවා ඇයි ආණ්ඩුවට එකතු වුණේ කියලා. අපේ දේශපාලන අනාගතය පිළිබඳ යම් ප්‍රශ්නයක් ඇති වෙන බව අපි දන්නවා. නමුත් අපි ආණ්ඩුවට එකතු වුණේ, ඔක්කෝම ප්‍රතික්ෂේප කරද්දී, ඔක්කෝම බැහැ කියද්දී, ඔක්කෝම භය වෙද්දී කිසිම බියක් සැකක් නැතිව ඒ අවස්ථාවේදී රනිල් වික්‍රමසිංහ නමැති පුද්ගලයා ඇවිල්ලා මේ අභියෝගය භාරගෙන රට ගොඩනැඟීමේ ක්‍රියාවලියට ඉදිරිපත් වුණ නිසායි. එතුමාට සහයෝගය දෙන්න ඕනෑ කියන පදනම මත තමයි අපි එතුමාගේ ආණ්ඩුවට සහයෝගය ලබා දෙන්නේ. අපට පේනවා, එදා සියයට 79ක් වූ උද්ධමනය දැන් සියයට 53 දක්වා අඩු වෙලා තිබෙන බව. ජනතාවට ඔක්කෝම සහන නොලැබුණත්, යම් යම් මූලික සහන ලබා දීමට එතුමාගේ පාලන තන්ත්‍රයට හැකියාව ලැබිලා තිබෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි. ඒ නිසා අපි යන මඟ ඉතාම පැහැදිලියි. සංචාරකයෝ ආවේ නැති රටට දැන් සංචාරකයෝ එන්න පටන් අරගෙන තිබෙනවා. විදේශ ප්‍රේෂණ නැවැත්වීමට විපක්ෂය මඟින් ගෙන යන කුමන්ත්‍රණ පරදවලා, අපේ විදේශීය ශ්‍රමිකයන් මේ රට, රජය පිළිබඳව විශ්වාසය තියලා දැන් විදේශ ප්‍රේෂණ එවනවා. මේ වාගේ ධනාත්මක ක්‍රියාවලියක් දැන් සිදු වෙමින යනවා. ඒ නිසා අපට ඉතා පැහැදිලියි, මේ දුෂ්කර අවස්ථාවෙන් ගොඩ ගිහිල්ලා අනාගතයේදී ඇත්ත වශයෙන්ම මේ සඳහා තිරසර විසඳුමක් ලබා ගන්න අපට පුළුවන් වෙයි කියලා. ඒ තිරසර විසඳුම ලබා ගැනීමේදී පාඩු ලබන රාජ්‍ය ආයතන ගැන එතුමා ඉතා පැහැදිලි තීරණයක් ගෙන තිබෙනවා. මොකද, රජයට බිස්නස් කරන්න බැහැ, ව්‍යාපාර කරන්න බැහැ. මම දන්නවා, ගල් අඟුරු ප්‍රශ්නය ගැන. රජය ගල් අඟුරු ගෙන්වන්න ගියාම, උසාවි යන්න වෙනවා. ඒ වාගේම, ඒ තිබෙන ප්‍රසම්පාදන කටයුතු කරන්න කාලාන්තරයක් ගත වෙනවා. නමුත්, පෞද්ගලික අංශයෙන් ඒක කරනවා නම් ඉතාම ඉක්මන්. ඒ නිසා

අපට අද හිතන්න වෙලා තිබෙනවා, මොන මොන ව්‍යාපාර රජය තුළ තියාගන්න ඕනෑද, මොන මොන ව්‍යාපාර රජයෙන් බැහැර කරන්න ඕනෑ ද කියලා.

ගරු කථානායකතුමනි, අද SriLankan Airlines එක එක්සත් ජනපද ඩොලර් බිලියන 1.2ක් ණයයි. ඒ ණය පොලී ගෙව්වාම අපට ලාභයක් නැහැ; පාඩුයි. මම ඊයේ SriLankan Airlines එකත් එක්ක කථා කළා. අපි දැන් චීනයෙන් සංචාරකයෝ ගෙන්වා ගන්න SriLankan Airlines එකෙන් චීනයට planes යවන්න ඕනෑ. මම ඒ ගැන සොයා බැලුවා. එතකොට මට දැනගන්න ලැබුණා, අපේ අහස්යානා 3ක එන්ජින් කැඩිලා ධාවනය කරන්නේ නැතිව බිම තිබෙන බව. අපේ අහස්යානා 3ක එන්ජින් කැඩිලා. ඒ එන්ජින් 3 හදාගන්න අපට මාස ගණනක් තිස්සේ සල්ලි නැහැ. හැබැයි, එන්ජින් කැඩුණාට අපි අත්සන් කර තිබෙන ගිවිසුම් අනුව එන්ජින් කැඩිලා බිම තිබෙන ගුවන් යානාවලටත් අපි lease rental එක ගෙවන්න ඕනෑ; විශාල මුදලක් අපි ගෙවන්න ඕනෑ. මේවා තමයි අපි අත්සන් කරපු ගිවිසුම්. මම ඇහුවා, එවැනි ගිවිසුම් අත්සන් කළේ ඇයි කියලා. ඒවා තමයි ඒ ගොල්ලන්ගේ කොන්දේසි. අපට වෙනත් තැනකින් ගන්නත් බැහැ. ඒ නිසා අද ජාත්‍යන්තර වශයෙන් කරන බිස්නස්වලදීත් අපිට යම් යම් සම්බාධක රාශියක් තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි අපි කියන්නේ රජයට බිස්නස් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ කියලා. අපි මේවා ප්‍රතිව්‍යුහගත කරන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
Order, please! The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ගරු කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ගරු අජිත් රාජපක්ෂ මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத் தினின்று அகலவே, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு அஜித் ராஜபக்ஷ] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. SPEAKER left the Chair, and DEPUTY SPEAKER [THE HON. AJITH RAJAPAKSE] took the Chair.

ගරු නීතිඥ නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva, Attorney-at-Law)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාවලිය අපි මේ සමඟම ඉක්මන් කරන්න ඕනෑ. ජනාධිපතිතුමා ඉතා පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, මේ ආර්ථිකය ගොඩ ගැනීම සඳහා, මේ රට ගොඩ ගැනීම සඳහා අපි මේ ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ ඉතා ඉක්මනින් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු බව. ඒවා දවසින් දෙකෙන් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාත්මක කිරීමත් සමඟම මේ ආර්ථිකය නිවැරදිව සකස් කරගෙන, වඩාත් යහපත් වූ තත්ත්වයකට මේ රට ගෙන ඒමට අපට පුළුවන් වෙනවා.

ඊළඟට, මේ රටේ ඉඩම් ප්‍රශ්නය පිළිබඳවත් එතුමා කථා කළා. මේ ඉඩම් ප්‍රශ්නය උතුරටත්, නැඟෙනහිරටත්, දකුණටත් එක හා සමානයි. ජනතාව ජීවත් වන, ජනතාව පරිහරණය කරන ලද ඉඩම් විශාල ප්‍රමාණයක් රජය අද වන විට කැලෑ වශයෙන් ගැසට් කරලා තිබෙනවා. ඒ නිසා එතුමා කිව්වා, 1985 වර්ෂයේ ගම්මානවලට අයත්ව තිබුණු භූමිය ඒ ආකාරයෙන්ම ලබා දෙන්න ඕනෑ කියලා. විපක්ෂය ඒකට විරුද්ධ ද? එම ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහාත් එතුමා ඉතා ප්‍රායෝගික ලෙස ඒ අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ තුළින් හම්බන්තොට, මොණරාගල වැනි අපේ ප්‍රදේශවල ජනතාවටත් විශාල සහනයක් ලැබෙනවා. කාලාන්තරයක් තිස්සේ නොවිසඳුණු ඒ ඉඩම් ප්‍රශ්නය විසඳීමට දැන් වැඩ කටයුතු කරලා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේම කොටසක්. විධායකය වශයෙන් එතුමා කියා තිබෙනවා, ඒක ක්‍රියාත්මක කරනවා කියලා. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්පූර්ණයෙන්ම ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි කියලා නොකියපු ජනාධිපතිවරයකු නැහැ. හැම වෙලාවේම කිව්වේ "the full implementation of the Thirteenth Amendment to the Constitution" කියලා. එහෙම නැත්නම් "Thirteen plus" කිව්වා. Thirteen plus කියන එක අපි පැත්තකින් තියමුකෝ. හැබැයි, මම අහන්න කැමැතියි, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳව ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ස්ථාවරය මොකක්ද කියලා. ඒ වාගේම සජිත් ප්‍රේමදාස මැතිතුමාගේ සජබ පක්ෂයේ ස්ථාවරය මොකක්ද? ඇයි, අද ඇවිල්ලා කියන්නේ නැත්තේ? එතුමන්ලා පැනලා ගියේ වෙන මොකුත් නිසා නොවෙයි, මේ ප්‍රශ්නවලට උත්තර දෙන්න කැමැති නැති නිසා. මොකද, දේශපාලන වශයෙන් දෙබිඩි ප්‍රතිපත්තියක ඉන්න නිසා. මේ රටේ වගකිව යුතු විපක්ෂයක් වශයෙන් ඔවුන් ඉතා පැහැදිලිව ඔවුන්ගේ ස්ථාවරය මේ රටට කියන්න ඕනෑ. ඒ ස්ථාවරය කියන්නේ නැතුව හංගාගෙන ඉන්න ඔවුන්ට අයිතියක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජනාධිපතිතුමා සිය කථාවෙන් සහ එතුමාගේ ක්‍රියාමාර්ගයෙන් මේ රට ඉදිරියට ගෙන යාමට ගතයුතු ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ වාගේම IMF ක්‍රියාවලිය පිළිබඳව ඉතා පැහැදිලි විවරණයක් අපට ලබා දීලා තිබෙනවා. බදු අය කර ගැනීම පිළිබඳවත් මම යමක් කියන්න ඕනෑ. දැනට අය කරන බදු ක්‍රමය වන්නේ ඍජු බදු සියයට 21යි; වක්‍ර බදු සියයට 79යි. මේ බදු විෂමතාව නිවැරැදි කර ගැනීමට වැඩ කටයුතු කරන්නේ නැතුව අපට මේ ආර්ථිකය ගොඩගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. 2019 දෙසැම්බර් මස 31වැනි දා වන විට ව්‍යාපාර, සමාගම් හා පුද්ගලයන් ලක්ෂ 16ක් බදු දැලට අහුවෙලා තිබුණා.

නමුත්, 2021 වෙද්දී බදු ගෙවන ප්‍රමාණය ලක්ෂ පහ දක්වා පහතට වැටුණා. ඒ අවස්ථාවේදී විපක්ෂය තමයි වැඩිපුරම විවේචනය කළේ; අපි බදු අඩු කරලා, tax net එකෙන් රිංගලා යන්න දුන්නාය, ඒ නිසා ජාතික ආදායම අඩු වුණාය කිව්වා. දැන් අපි ඒ tax net එක විශාල කරගන්න හදනකොට, ඒකත් වැරැදියි කියනවා. එවැනි දෙබිඩි ප්‍රතිපත්තිවලින් අපට ඉදිරියට යන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

අපි යන්නේ දුෂ්කර ගමනක්. අපි දන්නවා ඒක ලෙහෙසි පහසු ගමනක් නොවෙයි කියලා. ජනාධිපතිතුමා මේවා කරන්නේ තමන්ගේ දේශපාලන අනාගතය ගැන හිතලා නොවෙයි, රටේ අනාගතය ගැන හිතලායි. කවුරුන් හෝ තමන්ගේ දේශපාලන ප්‍රගමනය පිළිබඳව සිතමින් සීනි බෝල පෙන්වලා, එහෙම නැත්නම් ජනප්‍රිය සටන් පාඨ පෙන්වලා, ජනතාව නොමඟ යවලා, මේ රටේ බලයට පත් වෙන්න උත්සාහ කරනවා නම්, ඒ අයට දෙයියන්ගේම පිහිටයි! මේ රටේ ජනතාව ඊට වඩා බුද්ධිමත්ව කල්පනා කළ යුතු කාලයක් දැන් තිබෙන්නේ. විශේෂයෙන් මේ රටේ දේශපාලන ත්‍රස්තවාදයට අපි ඉඩ නොතැබිය යුතුයි. අපි ඒ ත්‍රස්තවාදය දැක්කා. ඒ නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ව්‍යුහය කඩන්න දෙන්න බැහැ. අපි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ව්‍යුහය ශක්තිමත් කරන්න ඕනෑ. නමුත්, දේශපාලන ත්‍රස්තවාදය මර්දනය කිරීමට අනිවාර්යයෙන්ම පියවර ගත යුතුයි කියලා ප්‍රකාශ කරමින්, මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු රවුෆ් හකීම් මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 10ක කාලයක් තිබෙනවා.

[10.48 a.m.]

ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem, Attorney-at-Law)
Bismillahir Rahmanir Raheem.

Hon. Deputy Speaker, at the very outset, I want to record my disappointment about the situation we have been placed in. Apparently, the principal Opposition party is boycotting this Debate. Now, some of us in the Opposition who want to participate in the Debate are put into difficulty because the Chief Opposition Whip has simply sent a list of names and we, Party Leaders, too, have to share equal time with everybody else. I have been allocated a meagre eight minutes. Today happens to be the day we are debating the Policy Statement of the President and the Party Leaders will have to be given some substantial time to deal with the important aspects of it. Therefore, I am asking your kind indulgence to see that I am allocated at least 15 minutes so that I can present at least some salient points which I feel are very important at this time, Hon. Deputy Speaker. I hope you - *[Interruption]* No, the problem is that -

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා (අග්‍රාමාත්‍ය සහ රාජ්‍ය පරිපාලන, ස්වදේශ කටයුතු, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன - பிரதம அமைச்சரும் பொது நிருவாக, உள்நாட்டலுவல்கள், மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சரும்)
(The Hon. Dinesh Gunawardena - Prime Minister and Minister of Public Administration, Home Affairs, Provincial Councils and Local Government)
Sir, we can accept the Hon. Rauff Hakeem as the acting Leader of the Opposition and give him 15 minutes. We have no objection. That is, just for the moment.

ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem, Attorney-at-Law)
No, the Government can be generous -

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
Yes, we are generous. Give 15 minutes to the Hon. Rauff Hakeem.

ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem, Attorney-at-Law)
This is very irresponsible for the party -

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
You are the acting Leader of the Opposition now.

ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem, Attorney-at-Law)
We are put in this dilemma because there is nobody to take responsibility. Sir, I think you, as the Chair, can take into consideration the fact that I am a Party Leader and then give me a little more allowance.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
Now, you speak and do not waste time.

ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem, Attorney-at-Law)
Okay, thank you very much.

Sir, the Policy Statement made by the President, however discredited he may be, is an important occasion for Members of this House to critically examine the trajectory of the Government for the remaining part of their governance.

One of the main dailies of today, the "Ceylon Today", has published in its lead page an article captioned "Ranil, his 'unpopular' past alone may serve the nation's present". In a boxed section, it states, I quote:

> "In his Government Policy Statement to Parliament this week, the President repeatedly asserted that he 'will continue with unpopular decisions.' He implied and also clarified in unmistakable terms, how such unpopular decisions alone could prove to be the panacea for the nation's inherited economic ills, including those accumulated through his multiple innings as Prime Minister."

Sir, I must confess that I had also been part of his Government several times. Therefore, we also have to take part of the blame, if he is to be blamed for certain unpopular decisions taken as Prime Minister.

Be that as it may, I see, in his Policy Statement, that he is dealing with a variety of things. On the day he was making the Policy Statement, almost all the main trade unions were on a nation-wide strike; trade unions of the sectors of health, electricity, water, everywhere all were on strike and the country came to a virtual standstill.

That strike was against the tax policies of the Government and therefore, he, understandably, took a little time trying to explain the rationale and the need for having set a threshold of Rs. 100,000 for everyone with a taxable income, including those in the government sector. So, that has still become a serious debating point and let me not go into that because we have other problems as well to deal with.

Now, I would like to quote this portion of his Policy Statement.

> "Inflation rises during an economic crisis. The prices of goods increase. Employment is at risk. Businesses collapse. Taxes increase. It is difficult for all sections of the society to survive. However, if we endure this hardship for another five to six months, we can reach a solution. If we continue in this

> manner, we will be able to give an additional allowance to public servants in the third and fourth quarters of the year, and give concessions to the private sector."

That is a very tall order. I do not know with what figment of imagination the President thinks he can give some additional allowance in the third and the fourth quarters of this year. Then he also says, I quote:

> "The public would become prosperous, with income sources being increased. The interest rate can be reduced. In another three years, the present income can be increased by 75 per cent."

These are all very tall and imaginative figures. I believe whatever he says now will have to be allowed to stand the test of time to see whether he would be able to achieve all this with the troubles he is faced with.

On the very day he was making the Policy Statement, history was repeating itself outside the precincts of this Parliament with thousands of Buddhist monks coming in procession, burning a part of the Constitution of this country- the Thirteenth Amendment - and creating a massive furore outside the Chambers of this House. A while ago we heard none other than the Hon. Dharmalingam Sithadthan, a former militant himself, who spoke in Tamil - I do not know how many would have listened to his speech - making a fervent appeal. Who is the Hon. Dharmalingam Sithadthan? He is the son of a former Member of Parliament, the late Hon.V. Dharmalingam, of the Federal Party serving the North for several years. He himself was killed by militants. The Hon. Dharmalingam Sithadthan took to arms and later, gave up arms because of the expectation that the devolution scheme which was promised would finally be fulfilled somehow. If you had listened to his speech, you would have felt the frustration he was talking of. He and I entered Parliament together way back in 1994 and we are finding the same things repeating ever since Independence. All this started in 1956. The late Hon. S. W. R. D. Bandaranaike also paid with his life. The bullet that pierced his heart was also shot by a Buddhist monk. Let us not forget all this. So, we are now finding the same old history repeating once again. I do not think I would fully stand with the President if he acts as he says. As the Executive President of this country, he is bound to implement the Constitution. What he is attempting to do is to implement what is in the Constitution.

Yesterday, the Hon. Sumanthiran also, in his speech, in a sense, criticized or was saying certain things in a tongue-in-cheek manner. The President says in his Policy Statement, I quote:

> "Considering all the facts, we expect to devolve power within a Unitary State. However, I wish to reiterate a fact that has been emphasized on many occasions. There will be no division of the country".

The Hon. Sumanthiran himself endeavoured yesterday, several times over, to say that they also stand for an undivided country. Why are we making such a big fuss about the modality of devolution? Sir, then, my party was the only party which contested in the North-East other than the Tamil parties because the other parties boycotted it. Of course, the UNP contested because they were in power and we became the official opposition. We entered the first temporarily merged North-East Provincial Council. We contested the election under protest against the merger of the North-East. We said the merger was done without the consultation of the Muslims who, then, comprised almost one-third of the Eastern Province. Subsequently, the Supreme Court, for reasons best known to it, decided that the North-East merger is untenable and is unlawful. So, they have now demerged it.

Yesterday, some parties were trying to create this bogey again, pointing to the provision in the Constitution - Article 154A. (3) - which states that if two provinces want to amalgamate with each other, Parliament may approve. Can we expect a Parliament with a preponderant majority of Sinhala Buddhists in this country ever endorsing such a Resolution? So, why are we creating this unnecessary fear and a bogey to once again bring these devils out of the bushes? That is what I am saying. Whenever we are able to achieve something or whenever a Head of State is trying to do something - I do not think with the type of discredited mandate the President has at the moment, he would be able to achieve all these lofty ideals; those may be mere pious words - see the amount of trouble some of these elements are trying to create. So, it is very unfortunate

Yesterday, I also saw that some parties were trying to blame our neighbour, India, for the problems we are faced with. I am not holding a candle to the Indians today in this House, but let us be very frank. In this economic situation, see the generosity of the Indian Government. Almost US Dollars 4 billion was given to us! We forget all that and are now trying to blame India for having unnecessarily poked their noses into this country's integrity and sovereignty. We must realize that at that time, in 1987, when India sent the IPKF, the situation was such that they faced problems everywhere; several thousands of Indian soldiers died in this country to preserve the integrity of this country.

We have a massive monument outside Parliament, close to its grounds, to pay tribute to the Indian soldiers who paid with their dear lives to protect the integrity of this nation. I remember, when we became the official Opposition in the North-East Provincial Council, we, too, had to be armed and our members had to be escorted to the Council sessions because there was a threat by the LTTE. Now, the LTTE threat is no more; the threat of the country being divided through an armed struggle has come to an end and when the principal Opposition party's principal spokesman says, "We want devolution within an undivided country", still you say, “You all are traitors”. Even the Hon. Shanakiyan Rajaputhiran Rasamanickam, the youngest Parliamentarian, is being called a traitor today because he, so eloquently in Sinhala, Tamil and English, is letting the country know about the aspirations of the Tamil people. At least, they must have a right to talk about their aspirations.

Of course, the President, in his Policy Statement, is making a valiant attempt to talk about his former Colleagues, the Hon. Savumyamoorthy Thondaman and

[ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා]

the Hon. A. C. S. Hameed, saying that he had been with them at that time, that he understands the problems of both the Indian origin Tamils as well as the Muslims and that intends to solve them. Well and good, if he does so. Even those pious intentions, however pure they may be, would be difficult to be achieved with this type of people. There is an English poet who said, "Patriotism is the last refuge of the scoundrel". "දේශප්‍රේමීත්වය කියන්නේ තක්කඩින්ගේ අන්තිම තිප්පොළයි" කියා ඉංග්‍රීසි නවකථා ලේඛකයකු කියා තිබෙනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayaka)
ජාතිවාදය.

ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem, Attorney-at-Law)
නැහැ, නැහැ. මේ කියන්නේ, "patriotism".

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
Nationalism.

ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem, Attorney-at-Law)
Yes, nationalism or patriotism. These are all done wearing the robe of nationalism. So, are you trying to protect the country's integrity or are you trying to unnecessarily divide this country, is our question. I can go on talking about this.

We faced an "*aragalaya"* last year. The main theme of the "*aragalaya"* was based on nepotism and this false patriotism.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසන්. කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු නීතිඥ රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem, Attorney-at-Law)
The very people, who fought in the Galle Face, who brought this Government down to its knees opposed nepotism and corruption in the name of patriotism. Now, that the new President is at least trying to realize the follies of the past and in his so-called "pious" words is trying to do something, once again the bogey has started. So, I can only say if this is the way in which we are going to progress, trying to shout down and torpedo all intentions of the well-meaning political leaders, finally, this country will never have a future in such a situation.

Thank you.

ගරු (ආචාර්ය) සරත් වීරසේකර මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சரத் வீரசேகர)
(The Hon.(Dr.) Sarath Weerasekera)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් ගරු රවුෆ් හකීම් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, දේශප්‍රේමීත්වය තක්කඩින්ගේ වැඩක් කියලා. ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, ඒක ජාතිවාදීන්ගේ වැඩක් කියලා. ඒ කියන්නේ දේශයට ප්‍රේම කරන එක, දේශයට ආදරය කරන එක, දේශය ආරක්ෂා කරන එක crime එකක්ද කියා මම අහන්න කැමැතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා.

[පූ.භා. 11.07]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා (අග්‍රාමාත්‍ය සහ රාජ්‍ය පරිපාලන, ස්වදේශ කටයුතු, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன - பிரதம அமைச்சரும் பொது நிருவாக, உள்நாட்டலுவல்கள், மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சரும்)
(The Hon. Dinesh Gunawardena - Prime Minister and Minister of Public Administration, Home Affairs, Provincial Councils and Local Government)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමා පාර්ලිමේන්තුව අමතා කරන ලද ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය සම්බන්ධයෙන් පවත්වනු ලබන විවාදයට සහභාගිවීමට ලැබුණු මේ අවස්ථාවේදී ඉතාම සැකෙවින් කරුණු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අපේ මාතෘ භූමියේ 75 වන නිදහස් දින සංවත්සරය යෙදුණු මේ දින වකවානු තුළ අපේ රටේ සිටි ජාතික වීරයින්ගේ ඒ නිදහස් සටනේ උණුසුම, ඒ ජය ගී නාදය යළි යළිත් සිහිපත් කරන්නට අපට හැකිවීම ගැන අපි පළමුව ආඩම්බර වෙනවා. අපේ රට පාලනය කළ අවසාන විදේශීය පාලකයින් වුණු බ්‍රිතාන්‍යයන් අපේ රටේ ජනතාවගේ නිදහස පමණක් නොව, ඒ අයට නිදහසේ ජීවත්වීමට තිබුණු අවස්ථාව, උන්හිටි තැන් පවා අහිමි කළා. මේ අවස්ථාවේ දී මා ඒ කරුණත් සිහිපත් කරන්නට ඕනෑ.

75 වන නිදහස් දින සැමරුම සිදු කර, සියවැනි නිදහස් දින සංවත්සරය කරා යන ගමනේදී මේ රට දියුණු රටක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ ඉලක්ක කරා යෑමට නම් මේ මහා ආර්ථික පසුබෑමෙන්, මේ මහා ආර්ථික අර්බුදයෙන් පළමුව අප ගොඩ එන්නට ඕනෑය කියන එක මේ පාර්ලිමේන්තුව හමුවේ අප සියලු දෙනා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. විරුද්ධ පක්ෂය ඒ වෙනුවෙන් විවිධ අවස්ථාවලදී ප්‍රකාශ රාශියක් සිදු කළා. ඒ අනුව, රජය හැටියට ජනාධිපතිතුමා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙනස්කම් සිදු කරන්නට විසිඑක්වන සංශෝධනයද ඉදිරිපත් කරනු ලැබුවා. ඒ වාගේම ජාතික සභාව පිහිටුවීමේ කාර්යය ද ඉටු කරනු ලැබුවා.

නමුත්, විරුද්ධ පක්ෂය ජාතික නිදහස් දිනය සමරන අවස්ථාවට සහභාගි නොවීම ගැන මා පුදුම වෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවේදී ගරු කථානායකතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් ජාතික සභාව ස්ථාපිත කරන්න කියා විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු ඉල්ලා සිටියත්, එතුමන්ලා ඊට සහභාගි වෙන්නේ නැහැ. ඒ ආකාරයට, විරුද්ධ පක්ෂය අනුගමනය කරන්නේ බොහොම අස්ථාවර ප්‍රතිපත්තියක්. එය අපේ රටට අහිතකර ප්‍රතිපත්තියක් ලෙසයි අපි දකින්නේ.

ගරු රවුෆ් හකීම් මැතිතුමා දේශ ප්‍රේමීත්වය ගැන කථා කළා. නමුත්, මම ඒ ගැන කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ඔබතුමා පසුගිය කාල පරිච්ඡේදයේදී දේශ ප්‍රේමීත්වය ගැන කථා කරනකොට විවිධ අර්ථ නිරූපණ ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා, ගරු රවුෆ් හකීම් මන්ත්‍රීතුමනි. ඔබතුමා එලෙස කරපු කථා ඇතුළත් හැන්සාඩ් වාර්තා කියවා බලන්න. නමුත්, මම කියන්නේ මෙකයි. රටක නිදහස් දිනය වැනි උතුම් දිනයක් පක්ෂ-විපක්ෂ භේදයකින් තොරව අපි අගය කළ යුතුයි. ඉදිරියටත් අපේ නිදහස තහවුරු කර ගැනීම සඳහා වූ වගකීම හා බැඳියාව පාර්ලිමේන්තුවේ ආණ්ඩු පක්ෂයට මෙන්ම විරුද්ධ පක්ෂයටත් තිබෙනවා කියන දේ මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කිරීම ඉතා වැදගත් බව මා හිතනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පෙරේදා ගරු ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය තුළින් අද අපේ රට මුහුණ දෙන අර්බුදකාරී තත්ත්වය ගැන කරුණු පැහැදිලි කළා. මේ අවස්ථාවේදී මා තවත් කරුණක් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. පසුගිය දිනකදී අපේ මිත්‍ර රටවල් වූ තුර්කිය සහ සිරියාව කනගාටුදායක තත්ත්වයකට මුහුණ දුන්නා. තුර්කියේ ඇති වූ භයානක භූමි කම්පා තත්ත්වය නිසා මේ වන විට 20,000කට වැඩි පිරිසකගේ ජීවිත අහිමි වෙලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම තවත් දහස් ගණනක ජනතාව ජීවත් වීම සඳහා වූ අරගළයක යෙදෙනවා. ජීවිත අහිමි වූ ඒ ජනතාව වෙනුවෙන් මේ අවස්ථාවේදී අපේ ශෝකය පළ කරනවා. ගරු ජනාධිපතිතුමා ප්‍රමුඛ අප රජය තීරණය කළා, අපේ රටේ නිෂ්පාදනවලින් ලබා දිය හැකි යම් යම් දේවල් ඒ රටවල ජනතාවට සහන වශයෙන් ලබා දෙන්න. ඒ සඳහා වූ ගමනට රාජ්‍ය දෙපාර්තමේන්තු සහ පෞද්ගලික අංශයද එක් වී තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න කැමැතියි.

අපි මේ රජය පිහිටුවන අවස්ථාවේදී පැවැති අර්බුදකාරී තත්ත්වයේ එක ගැටලුවක් තමයි, අපි මුහුණ දුන් විදේශීය ණය අර්බුදය. ඒ සමඟ ම ජාත්‍යන්තරයට අපේ බංකොලොත්භාවය ප්‍රකාශ කිරීම සිදු වුණා. මේ නිසා මූල්‍ය ආයතන, ජාත්‍යන්තර බැංකු අප ගැන තිබුණු ගනුදෙනු කිරීමේ විශ්වාසය අත්හිටවනු ලැබුවා. මා විශ්වාස කරනවා, ගරු රවුෆ් හකීම් මැතිතුමාත් එය පිළිගනීවි කියලා. ඒ නිසා එය යළි ස්ථාපිත කර ගැනීම සඳහා කිසි දවසක මුහුණ නොදුන් අභියෝගයකට මුහුණ දී එය ජය ගන්න අපට සිද්ධ වෙනවා. මේ කාල පරිච්ඡේදයේ ඒ සඳහා සහාය දක්වමින් එයට ශක්තිය දෙන්න එක් වුණු ඉන්දියාව, චීනය, යුරෝපා රටවල්, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය, ජපානය, කොරියාව වැනි රටවල් සියල්ලට සුවිශේෂ කෘතවේදීත්වයක් පළ කරන්න අවශ්‍යයි.

අප දැන් පැමිණ තිබෙන්නේ IMF සාකච්ඡා මාලාවේ අවසාන අදියරටයි. ඒ සියල්ල සිදු වෙන්නේ නැහැ කියපු විරුද්ධ පක්ෂයට දැන් යළි තමන්ගේ එම වචන ගිල ගැනීමට සිදු වෙනවා. අපට ආධාර කරන්න කිසිවකු පැමිණෙන්නේ නැහැ කියලා චීනය ගැන තිබුණු විශ්වාසය පලුදු කිරීමට උත්සාහ දරපු විරුද්ධ පක්ෂයට අද ඒ පිළිබඳව යළි කල්පනා කරන්න සිද්ධ වෙනවා. විශේෂයෙන්ම, ඉන්දියාව මේ වෙනකොට, in our debt management, අපට දක්වන සහයෝගය ගැන කිව යුතුයි. India's letter to the IMF has conveyed their position with regard to Sri Lanka's situation and the support they wish to extend. China has granted a two-year moratorium. විරුද්ධ පක්ෂයට තේරෙනවා, a two-year moratorium කියන්නේ මොකක්ද කියලා. ඒකෙන් කියන්නේ ණය සහ පොලිය ගෙවීමෙන් සම්පූර්ණයෙන් නිදහස් කර තිබෙන බව. මෙය ජනාධිපතිතුමා සමඟ රජය සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීමේ ක්‍රියාදාමයේ ප්‍රතිඵලයක්. ඒ වාගේම IMF එක සමඟ කටයුතු කරන්නේ කොයි ආකාරයෙන්ද කියන කාරණාව හෝ එවැනි ප්‍රශ්න නිරාකරණය කර ගන්නත් පුළුවන් වෙයි කියා අපි විශ්වාස කරනවා. පෙරේදා වන විට, the Paris Club also assured to the IMF of their support to Sri Lanka. ඒ නිසා අපි ඉදිරිය ගැන බලමු.

අපි අතීතය පසුකර තිබෙන්නේ වර්තමානයේ සිට අනාගතය කරා ගමන් කරන්න මිස, අතීතයේ ඇති වුණු මහා අර්බුදකාරී තත්ත්වය යළි ඇති කර ගැනීමට නොවෙයි. අපට දේශීය ව්‍යාපාර ක්‍රමානුකූලව යළිත් ආරම්භ කරන්නත්, වැවිලි කර්මාන්තය තුළින් අපනයන වැඩි කර ගැනීමටත් හැකියාව ලැබුණු අතර, රට කෙරෙහි ඇති වී තිබෙන විශ්වාසය නිසා විදේශ රටවලින් පැමිණෙන සංචාරකයන්ගේ ප්‍රමාණයත් සුවිශේෂී ලෙස වැඩි කර ගැනීමටත් පුළුවන්කම ලැබුණා. මේ මත තමයි මෙම ආර්ථික අර්බුදයෙන් ඉදිරියට ගමන් කිරීමට හැකි මාර්ග පිළිබඳව අපි සාකච්ඡා කරන්නේ. ඒ පිළිබඳව ගරු ජනාධිපතිතුමාත් කරුණු ඉදිරිපත් කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වෙලාව අඩු නිසා මම දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මම කෙටියෙන් මේ කාරණා ටික කියන්නම්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමා සහ අපේ චමල් රාජපක්ෂ මැතිතුමා නියෝජනය කරන දිස්ත්‍රික්කයේත්, උතුරු පළාතේ වවුනියාවේ සිට කිලිනොච්චිය දක්වාත් සිටින ගොවි ජනතාව තුළ අද තිබෙන විශේෂ උනන්දුව විරුද්ධ පක්ෂය ඇති කරපු උනන්දුවක් නොවෙයි. මේ අර්බුද, විවේචන මැද ආණ්ඩුව විසින් ඔවුනට ලබා දුන් විශ්වාසය මත කටයුතු කළ නිසා අද ඔවුන් මහ කන්නයේ අස්වනු නෙළමින් සිටිනවා. මේ වෙලාවේ එම පළාත්වල ජනතාව අස්වැන්න නෙළන අවස්ථාව ඇස් දෙකට දකින්න ලැබීමෙන් අපේ රටට අලුත් විශ්වාසයක් ඇති වෙනවා. ඒ වාගේම එය ගොවි ජනතාවගේ සුවිශේෂී ජයග්‍රහණයක් වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ ආහාර සුරක්ෂිතතා වැඩසටහන පිළිබඳවත් සඳහන් වී තිබෙනවා. එය තවදුරටත් සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා ගමේ සිට ඉහළට -දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමට- ඒ ක්‍රියාවලිය ගෙන යෑමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ වාගේම රට පුරා එම ක්‍රියාවලිය සාර්ථක කර ගැනීමටත් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපි විශ්වාස කරන විධියට, විරුද්ධ පක්ෂයේ බලාපොරොත්තුව වෙන්නේ දේශපාලනික වශයෙන් අපි කරන සෑම දේකටම සහයෝගය දීම නොවෙයි. අපේ රටේ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියේ යෙදී සිටින ජනතාවට ඒ සඳහා වූ විශ්වාසය ඇති කරන්න රටක් වශයෙන් අපි සහයෝගය දැක්විය යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ රටේ සිටින අඩු ආදායම් ලබන ජනතාවගේ යහපත පිණිස අලුත් පනතක් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන බව ගරු ජනාධිපතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. සමාජ සාධාරණත්වය මුල් කර ගනිමින්, ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් වෘත්තීය සමිති සමඟ මේ වන විට අලුත් සාකච්ඡා වාරයක් අපි ආරම්භ කර තිබෙනවා. අපේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවට -රජයේ චේවා, පෞද්ගලික අංශයේ චේවා- අද මුහුණ දෙන්න තිබෙන අමාරුකම් පිළිගෙන පළමුව මේ අර්බුදයෙන් ගොඩ ඒම සඳහා කාලීන එකඟතාවකට පැමිණෙන්නත්, ඉන් පසු ඒ සඳහා ගමන් කරන්න අවශ්‍ය ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්නත් අපි කටයුතු කරමින් සිටිනවා.

පසුගිය මාසයේ, ඊට කලින් මාසයේ, අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ කාලයේ රාජ්‍ය අංශයේ සේවයේ නියුතුවූවන් දහස් ගණනින් දොට්ට දමන බව බොහෝ අය කිව්වා. නමුත්, අපි එහෙම කරන්නේ නැහැ. අපි අද වෙනතුරු රාජ්‍ය අංශයේ කිසිම කෙනෙක් තමන්ගේ රැකියාවලින් එළියට දමලා නැහැ. අපි බොහොම ප්‍රවේශමෙන් එම තත්ත්වය කළමනාකරණය කර ගනිමින් සිටිනවා.

ලාභ නොලබන රාජ්‍ය ආයතන යළි ලාභ ලබන තත්ත්වයට පරිවර්තනය කරන ආකාරය ගැන අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම නාස්තිකාර වැය ශීර්ෂ කපා හරිමින් වියදම් අඩු කරගෙන, දූෂණය වළක්වාගෙන වැඩ කිරීමට රාජ්‍ය අංශයට කරන ලද ආයාචනය අනුව ඔවුන් කටයුතු කරමින් සිටිනවා.

[ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ කථාවේදී ඉඩම් ප්‍රශ්නය ගැන සඳහන් කළා. පසුගිය අය වැය ලේඛනයේදීත් අපි ඒ පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ලංකාවේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම ඉඩම් ප්‍රශ්න පවතිනවා. අද ඉඩම් හිමය සම්බන්ධයෙනුත් ගැටලුවක්, අර්බුදයක් පවතිනවා. ඉඩම්වල ජීවත් වන ජනතාව කවුද කියන එක නොවෙයි අද වැදගත් වෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1815දී අපේ රටට නිදහස නැති වුණු දිනයේ සිට විදේශීය සමාගම්, විදේශීය පාලකයන් අපේ ගම් නියම් ගම් උදුරා ගත්තා. අපේ ගම් අපට අහිමි වුණා. උඩරට ප්‍රදේශවල සිටි ලක්ෂ ගණන් ජනතාව බලා සිටිනවා, ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණයේ අවසාන අදියරට එනතුරු. නමුත්, අපට අවසාන අදියර ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරි වුණා. ගරු රවුෆ් හකීම් මැතිතුමා නියෝජනය කරන මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන අකුරණ, පූජාපිටිය වැනි ගම්වල මේ කථාව කියන්නේ සිංහල ජනතාව පමණක් නොවෙයි.

මගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රී ගරු ඒ.එච්.එම්. ෆවුසි මැතිතුමාත් මේ ගරු සභාවට පැමිණ සිටිනවා. ඔබතුමා මොන පැත්තේ වාඩිවෙලා සිටියත්, ඔබතුමා මේ ගරු සභාවට පැමිණීම ගැන මම සතුට ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපට ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණයක් අවශ්‍යයි. කෘෂිකර්මය සඳහා, අපනයන කෘෂිකර්මය සඳහා, නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍ර සඳහා යම් කිසි ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණයක් අවශ්‍යයි. එය අද රට පුරා පිහිටි දිසාපති කාර්යාලවලින්, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවලින් ජනතාව කරන ඉල්ලීමක් බවට පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. පාවිච්චි නොකරන, කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නොගන්නා ඉඩම් අක්කර දහස් ගණනක් රට පුරා තිබෙනවා. එම ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් ගරු ජනාධිපතිතුමා කළ ප්‍රකාශය ගැන මම සතුටු වෙනවා. රටේ සියලු ප්‍රදේශවලට ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු ගෙන යෑමට අවශ්‍ය කාල පරිච්ඡේදයක් හැටියට මම මේ කාල පරිච්ඡේදය හඳුනා ගන්නවා.

අනාගතයේදී -ඉදිරි අවුරුදු විසිපහේදී- ලංකාව දියුණු රටක් බවට පත් කිරීම සඳහා ජාතික වශයෙන් වැදගත් වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන ඒම අද අවශ්‍ය වී තිබෙනවා.

අපේ රටේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වුණු උද්ඝෝෂණ තුළින් විසිඑක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා කියලා මා මිත්‍ර රවුෆ් හකීම් මැතිතුමා කිව්වා. The Twenty-first Amendment to the Constitution brought about so many independent Commissions, including the very strong Police Commission. The Constitution has been amended for the twenty-first time; we have gone through 21 Amendments. ඒ නිසා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබුණු දේ නොවෙයි, දැන් තිබෙන්නේ. නොයෙක් ආකාරවලින් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව දැන් වෙනස් වෙමින් තිබෙනවා. කොමිෂන් සභා, ක්‍රියාකාරී කොමිෂන් සභා බවට පරිවර්තනය කරන්න සෑම දෙනාගේ සහයෝගය අවශ්‍ය වෙනවා. එම කොමිෂන් සභා හරහා රටටම බලපාන ආකාරයට කටයුතු කිරීමේ බලය නොවෙනස්ව පවතින බව පොලිස් කොමිෂන් සභාව පිළිබඳව අදහස් දක්වමින් ජනාධිපතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. හැබැයි, නොයෙක් නොයෙක් කුඩා කුඩා පතුරු අරගෙන ඒ පතුරු පිළිබඳව කථා කරන්න පුළුවන්. නමුත් සත්‍යය නම්, මේ ආණ්ඩු ක්‍රමයේ විකාශනය දිහා බැලිය යුතුයි කියන එකයි. ජනාධිපතිගේ බලතල රාශියක් පාර්ලිමේන්තුවට පවරා තිබෙනවා; බලතල රාශියක් විසිඑක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ අග්‍රාමාත්‍යතුමාට පවරා තිබෙනවා. නමුත්, විශාල ප්‍රමාණයක් පවරා නැහැ. තවමත් අපේ රටේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි වෙලා නැහැ. ගරු ෆවුසි මන්ත්‍රීතුමාට මතක ඇති, බේරුවල සංවිධායක හැටියට ඔබතුමා ඉන්නකොට ඔබතුමාත්, මමත්, අපේ බණ්ඩාරනායක මැතිනියත් සමඟ එක්ව විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න බේරුවල පැවැත්වුණු ඒ උද්ඝෝෂණයේ අප සිටි බව. නමුත් තවම ඒ කටයුත්ත ඉෂ්ට වෙලා නැහැ. අපි යම්කිසි ප්‍රමාණයකට විධායක ජනාධිපතිගේ බලතල පහළට ගනිමින් ඉන්නවා.

කාරක සභා ක්‍රමය පාර්ලිමේන්තුවට අවශ්‍ය බව පිළිගෙන කාරක සභා රාශියක් ඇති කරන්න අවශ්‍ය සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. ඔබතුමන්ලා එය වර්ජනය කරනවා. මෙහෙම කරන්නේ කොහොමද? ඉල්ලපු දේ ඇති කළාම වර්ජනය කරනවා. එහෙම නොවෙයි, ඒ සඳහා සහභාගිත්වයෙන් අපි ඉදිරියට ගමන් කරන්න ඕනෑ. ගරු පොන්නම්බලම් මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ සීයා වන ගරු ජී.ජී. පොන්නම්බලම් මැතිතුමා 1931 දී ගෙන ආ ඩොනමෝර් ආණ්ඩු ක්‍රමයේ හිටපු අමාත්‍යවරයෙක්. He held a very important position under the Donoughmore Constitution, under which the Executive Committee system was functioning, where every Member could participate. මේ වාගේ අලුත් විධියට කල්පනා කරමින් ගමන් කිරීමේ අවශ්‍යතාව අපි අද දකිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි අලුත් පියවර රාශියකට ගමන් කරමින් සිටිනවා. පසුගිය කාල පරිච්ඡේදයේ අපේ රටේ ඉන්ධන හා බලශක්ති අර්බුදයක් ඇති වුණා. ඊට විසඳුමක් වශයෙන් අපේ රට අලුත් විකල්ප කරා ගමන් කරන්නට ඕනෑ. ජනාධිපතිතුමා ඒ ගැන ප්‍රකාශ කරලා තිබෙනවා. මොකද, අපේ කාලගුණ විපර්යාස තත්ත්වයන් බලශක්ති අර්බුදයට බලපානවා. අපිට අලුත් මඟක් අවශ්‍යයි. වැඩියෙන් වියදම්කොට නිෂ්පාදනය කරන විදුලි බලය, එසේ වැඩි වියදම් නොකර නිෂ්පාදනය කිරීමේ කාර්ය භාරය අපේ ප්‍රමුඛ කර්තව්‍යයක් හැටියට ඉදිරියට ගෙන යාම අවශ්‍යයි. අපි බලන්න ඕනෑ, මේ කථාවේ ඇති ආර්ථික විශ්වාසය. අපි ආර්ථික විශ්වාසය රටට ගෙන ඒමේ මූලික පියවර අරගෙන තිබෙනවා. ඒ වාගේම ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවගේ විශ්වාසය මත ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය හා බැංකු පද්ධතිය සමඟ දැනට ඇති තහංචි ඉවත් කර ගනිමින් කටයුතු කරන්න පුළුවන් තත්ත්වයට අප පැමිණ තිබෙනවා. ඒ රටවල් සියල්ලම බලාගෙන ඉන්නවා, අත් හිටුවන ලද ව්‍යාපෘති, ඒ වාගේම අලුත් ව්‍යාපෘති යළිත් වෙනදා වාගේ ආරම්භ කරන්න. ඒ බලාපොරොත්තුවෙන් ඒ රටවල් සියල්ල සාකච්ඡා ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි ගරු ජනාධිපතිතුමා ආර්ථික ප්‍රතිසංවිධානයක් අවශ්‍ය බව කියන්නේ. සියලු දේ රජයෙන්ම ඉෂ්ට කරන්න බැරි කාල පරිච්ඡේදයකයි අපි සිටින්නේ; සියලු දේම පෞද්ගලික අංශයටත් ඉෂ්ට කරන්න බැරි කාල පරිච්ඡේදයක් තිබෙන්නේ. නමුත් පෞද්ගලික අංශයට අවස්ථාව ලබා දෙමින්, ආයෝජනයන්ට අවස්ථාව ලබා දෙමින් නව ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළක් හරහා දියුණුව කරා අලුත් පරම්පරාවට -තරුණ තරුණියන්ට- ගමන් කිරීමට පුළුවන්කම අපි ඇති කරන්න ඕනෑ.

ඉන්දියාව වේගයෙන් ඉදිරියට යාමට ඩිජිටල් තාක්ෂණය භාවිත කර තිබෙනවා; digital technology is being used by India to advance fast. Today, India has emerged as one of the fastest-growing economies and it will become one of the largest economies in the world. අප ඒ පිළිබඳව කළ සාකච්ඡාව ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වේගය වැඩි කිරීම සඳහා ජනාධිපතිතුමා ප්‍රතිඥා දී තිබෙනවා. ඒවා තමයි ඉදිරි අවුරුද්දේ වැඩසටහන් හැටියට ඉදිරිපත් කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සමහර අය නොයෙක් විවේචන කළා. මහජන එක්සත් පෙරමුණත් මේ ආණ්ඩුවේ

කොටස්කාර පක්ෂ ගණනාවෙන් එකක් හැටියට 31 වෙනිදා ප්‍රකාශයක් නිකුත් කළා. එය මේ මොහොතේ මා සඳහන් කරන්නම්: "මහජන එක්සත් පෙරමුණ මධ්‍යම කාරක සභාව, ඉතා පැහැදිලිව, දශක ගණනාවක් අඛණ්ඩව, නොසැලී ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකීය රාජ්‍යය සුරැකීමට මහත් කැපවීම් සිදු කළ දේශපාලන ප්‍රවාහයක් ලෙස තවදුරටත් එය ශක්තිමත් කිරීමට වඩ වඩාත් කැප වී සිටින බව අවධාරණය කරනවා. මහජන එක්සත් පෙරමුණ 1980 දශකයේ මුල සිටම යෝජනා කරමින් සිටිනුයේ, පරිපාලන ක්‍රමවේදයට සමාන්තරව දිස්ත්‍රික් ඒකකය ලෙස පදනම් කර ගත් සංවර්ධන ඉලක්ක යථාර්ථයක් කළ හැකි ව්‍යුහයකට රට වෙනස් විය යුතු බවයි. මහජන එක්සත් පෙරමුණ, කේවල ආසන වැඩි වශයෙන් ඇති මිශ්‍ර මැතිවරණ ක්‍රමයක් පිළිබඳව පවතින සමාජ, දේශපාලන, ආර්ථික වුවමනාව ජාතික අවශ්‍යතාවක් ලෙස යළි යළිත් මතක් කර සිටිනවා. ඒ වාගේම ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකීයභාවය සුරක්ෂිත කිරීමේ පරම වගකීමට අඛණ්ඩව, නොසැලී කැප වී සිටින බව අප ප්‍රකාශ කරනවා."

මම මේ ප්‍රකාශය සඳහන් කළේ මෙන්න මේ නිසායි. ජනාධිපතිතුමාත්, ඔබත්, අපත් ඉතා පැහැදිලිව දන්නවා, සංවර්ධනය සිදු වන්නේ දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමෙන් බව. ඒ නිසා දිස්ත්‍රික්කය වඩාත් ශක්තිමත් කළ යුතුයි. එතුමාගේ කථාවේදී දිස්ත්‍රික්කය කේන්ද්‍ර කර ගත් සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීමට පරිපාලන ව්‍යුහය විශාල වෙනස්කමකට පරිවර්තනය කරන්න යෝජනා කරනවා. දිස්ත්‍රික්කය තමයි මහජනයාට කිට්ටු. දිස්ත්‍රික්කයෙන් තමයි ඔබයි, මමයි පත් වන්නේ. දිස්ත්‍රික්කය අමතක කරලා වැඩ කරන්න බැරි බව ලක් ඉතිහාසයම කියා පානවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අරගෙන බැලුවොත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන්නේ දිස්ත්‍රික්කයයි. ඔබතුමන්ලා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියවා බලන්න. එහි තිබෙන්නේ දිස්ත්‍රික්කයයි. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තමයි පළාත කියන දේ අන්තර්ගත කළේ. දිසා ක්‍රමයේ -DRO Divisions ක්‍රමයේ - සිට අප සංවර්ධනයේ මූලධර්මය කර ගත්ත පදනම වුණේ, දිස්ත්‍රික්කයයි. දිස්ත්‍රික්කය තමයි ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව නීතිගත කර තිබෙන්නේ. ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව සම්මත කළ දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධ පනතක් තිබෙනවා. ඒ නිසා දිස්ත්‍රික්කය කේන්ද්‍ර කර ගත් ජාතික මහා සංවර්ධන සැලැස්මක් ඔස්සේ දියුණු දිස්ත්‍රික්ක හා අඩුවෙන් දියුණු දිස්ත්‍රික්ක අතර තිබෙන මහා පරතරය වෙනස්කොට සංවර්ධනයේ දියුණුව භුක්ති විඳින්න ඇත එපිට ජීවත් වන ජනතාවටද -උතුරේ වේවා, නැඟෙනහිර වේවා, බටහිර වේවා, කන්ද උඩරට වේවා- අවස්ථාව සැලසීම සඳහා වූ ප්‍රතිසංස්කරණයක් ජනාධිපතිතුමා ප්‍රකාශයට පත් කර තිබෙනවා.

මේ අවස්ථාවේදී අප මුහුණ දෙන ආර්ථික අර්බුදය වාගේම සංඛ්‍යාලේඛන පිළිබඳව එතුමා සඳහන් කර තිබෙන දේ යළි යළිත් ඒවා කියා පාන්න මා උත්සාහ දරන්නේ නැහැ. නමුත් අපට අඩු ආදායම් ලබන ජනතාවගේ දුක වේදනාව තේරෙනවා. ඔබතුමන්ලාට වාගේම අපටත් තේරෙනවා. නමුත් ඔබතුමන්ලාට වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ, ඉල්ලීම් පමණයි තිබෙන්නේ. විපක්ෂයට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ, චෝදනා කිරීම පමණයි තිබෙන්නේ. එතුමන්ලා පාර්ලිමේන්තුවෙන් ඉවත්ව යනවා; කමිටුවලට සහභාගි වන්නේ නැහැ. එවැනි විපක්ෂයක අනාගතය ගැන කියන්න තිබෙන්නේ මොනවාද? විපක්ෂයට පැහැදිලි වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ. එදිනෙදා ගන්නා පියවර මත පමණක් දේශපාලනය පවත්වාගෙන යාම පමණයි ඔබතුමන්ලා දකින්නේ. අපි ඉතා ඕනෑකමින් රට වෙනුවෙන් වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කර, හය මාසයෙන් මේ අර්බුදකාරී වාතාවරණයෙන් රට ගොඩ ගැනීමට කටයුතු කරලා, ස්ථාවරභාවයක් ඇති කරලා තිබෙනවා. ඒ සඳහා ජාත්‍යන්තර වාගේම දේශීය ආයතනවල සහයෝගය තිබෙනවා.

අඩු ආදායම් ලබන ජනතාවට සුවිශේෂ සහනයක් දීමට ගරු ජනාධිපතිතුමා මේ වතාවේදීත් යෝජනා කර තිබෙනවා. දැනට දෙන සහනය වැඩි කිරීම සඳහා වූ ක්‍රියාදාමය ඉතා පැහැදිලිව ප්‍රකාශයට පත් කර තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. එය අත්‍යවශ්‍යයි. ඒ සඳහා වූ සමාජ ආරක්ෂක දැල වඩාත් ශක්තිමත් කරමින් ඒ සැම දෙනා ආවරණය වන ලෙස කටයුතු කිරීමට අවශ්‍ය පියවර මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙන් පාර්ලිමේන්තුව හමුවට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

වෙනත් අංශ රාශියක් ගැන සඳහන් කළ ද, ඒවා ගැන යළිත් කියන්න මා උත්සාහ දරන්නේ නැහැ. මේ වෙනකොට රාජ්‍ය සේවයේ දිසාපති, පළාත් පාලන සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්ගේ සම්මේලන සමඟ මෙන්ම රාජ්‍ය සේවයේ අනෙකුත් සංවිධාන සමඟ සාකච්ඡා කරමින් යම් කිසි බදු සහනයක් ලබා දී තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ, දීමනා සඳහා අය කළ බදු ඉවත් කර තිබෙනවා. ප්‍රධාන ඉලක්කයට හානි නොවන පරිදි රජයට ගත හැකි යම් යම් පියවර අරගෙන තිබෙනවා.

ඔබ, අපි දන්නවා, අපේ ආදායම වියදමට වඩා අඩුයි කියලා. මේ තත්ත්වය ගැන අවබෝධයක් නැතිව නොවෙයි විරුද්ධ පක්ෂය කටයුතු කරන්නේ. පනවන ලද බදු සම්බන්ධව කරන ලද වෙනස්කම් කිහිපයක් පෙරේදා ප්‍රකාශයට පත් කළා. එය ද මම විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න කැමැතියි. පරිපාලන ක්ෂේත්‍රය හා එයට සම්බන්ධ සමාන්තර ක්ෂේත්‍රවලට එය භුක්ති විඳින්න පුළුවන් වනවා ඇති.

මේ අවස්ථාවේදී මෙම විවාදයට සහභාගි වන්න පුළුවන් වීම ගැන අග්‍රාමාත්‍යවරයා හැටියට මම සතුටු වෙනවා. අපේ ජනාධිපතිතුමා කිව්වා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් ඉන්නේ එතුමා පමණයි කියලා. එතුමා ජනාධිපති. ඒ පක්ෂය නියෝජනය කරන තව එක් මන්ත්‍රීවරයකු ඉන්නවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ බහුතර කණ්ඩායම, මහජන එක්සත් පෙරමුණ, EPDP, මුස්ලිම් පක්ෂ, CWC ආදී කණ්ඩායම් රාශියක හවුල්කාර ආණ්ඩුවක් හැටියට අපේ පළමු ඉලක්කය වන්නේ, ආර්ථික බංකොලොත්භාවයෙන් රට ගොඩ ගැනීමයි. එවැනි ජාත්‍යන්තර පිළිගැනීමකට අපේ රට පත් කර ගැනීමට පුළුවන් ආකාරයට අපි ජයග්‍රහණය කරමින් ඉන්නවා. අපි හැමෝගේම රට හැටියට ඒ සඳහා සහයෝගය දක්වන්න. පක්ෂ වශයෙන් විවේචනය කරන්න. නමුත්, රටක් හැටියට මෙයට සහයෝගය දක්වන්න. මේ ගත්ත පියවරවල ජයග්‍රහණය තුළින් ආර්ථික ස්ථාවරභාවය ඇති කිරීමට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය තුළ අපි කැප වී කටයුතු කරනවා. එයට සියලු දෙනාගේ ආශීර්වාදය හා සහයෝගය ලැබෙනු ඇතැයි අපි විශ්වාස කරනවා.

ස්තුතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
මීළඟට, ගරු ඒ.එච්.එම්. ෆවුසි මැතිතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 6ක කාලයක් තිබෙනවා.

නවවැනි පාර්ලිමේන්තුව වෙනුවෙන් අපි ඔබතුමාට සුබ පතනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

[11.35 a.m.]

ගරු ඒ.එච්.එම්. ෆවුසි මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.எச்.எம். பௌஸி)
(The Hon. A.H.M. Fowzie)
බොහොම ස්තුතියි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

Sir, I thank you for giving me an opportunity to address this august Assembly on my return to Parliament as an elected Member from the Colombo District representing the Samagi Jana Balawegaya. I consider it an honour destined by my God, Allah, and I will live up to

[ගරු ඒ.එච්.එම්. ෆවුසි මහතා]

His expectations in serving the country and my constituency, the Colombo District.

I started my political career in 1960 at the age of 22 as a member of the Colombo Municipal Council and became the Deputy Mayor and later, the youngest Mayor of Colombo at the age of 36. Those positions were not by nomination, but by election by my fellow members of the Municipal Council.

Since then, my desire to serve the country and its people continued and, *Alhamdulillah*, I am very content with my political achievements, which are numerous to list. This House and my voters are the best judges of them. I have had bouquets and brickbats throughout my political career. My own party leadership and other members thought I was a threat to their political career in Colombo. They even deprived me of my civic rights along with that of the Hon. Felix Dias Bandaranaike and Madam Sirimavo Bandaranaike as part of the then Government's political victimization policy. They confiscated my private lands too. Amidst all those trials and tribulations, I have always been a popular politician and have been very close to the ordinary people.

I am grateful to the late President His Excellency J.R. Jayewardene for his confidence in me and the protection offered to me within the United National Party. Regretfully, he had to abandon his support to me due to the pressure from the Colombo political leadership, which forced me to move out of the UNP. I am sure the current President Ranil Wickremesinghe would recollect my walking out of His Excellency J.R. Jayewardene's residence after protesting against the treatment meted out to me by the UNP.

Having left the UNP, I decided to get an LSSP member of the Colombo Municipal Council to move a Vote of Confidence in me at the CMC in order to make sure that I would be able to continue to function as the Mayor of Colombo. When I embarked upon this strategy, the veteran politician of the LSSP, the Hon. Bernard Soysa, warned me that it might be a political suicide and if I lose the Vote of Confidence, I would have to give up my position as the Mayor. He argued with me as to how I could win a Vote of Confidence with the majority of the Council - 30 members - from the UNP and only 17 members in the Opposition. I told him, "If I lose the Vote of Confidence, I will go home, but I am confident that I will win the Vote of Confidence". As that was a prestige issue for me as well as for the UNP leadership, the leader of the UNP at that time summoned all the 30 members of the UNP in the Colombo Municipal Council to his residence and insisted that all the UNP members vote against the Motion of Confidence in me.

He further emphasized that even if a member is bedridden, he or she must come and vote against that Motion. Despite political pressure and the party decision, many members of the UNP in the Municipal Council defied the ruling and voted in favour of the Motion of Confidence in me. I won with a majority of 10 votes. I recollect with gratitude the support extended to me by majority of the UNP Municipal Council members even at the risk of losing their party membership.

Once the UNP rejected me, I converted the UNP administration to an SLFP administration at the Colombo Municipal Council. I selected the Sri Lanka Freedom Party to further my political career. I joined the SLFP and contested the Provincial Council Election with Madam Chandrika Bandaranaike Kumaratunga. Madam Chandrika Bandaranaike Kumaratunga, the SLFP and myself emerged victorious at the said Provincial Council Election. Madam Chandrika Bandaranaike Kumaratunga became the Chief Minister of the Western Province and I was offered an opportunity to serve in her Provincial Cabinet of Ministers. To serve as a Minister of the Western Provincial Council was an extraordinary opportunity to reach out to the people of the entire Western Province. I took that opportunity to embark on several development projects and address the grievances of the people.

Thereafter, I got the opportunity to contest the Parliamentary Election from the Colombo District under the SLFP banner and won, becoming number one in the preferential votes list. I am grateful to Madam Chandrika Bandaranaike Kumaratunga for appointing me as the Minister of Health and Social Services. At the Cabinet reshuffle, I was offered the Ministry of Transport and Highways, but I refused it and told her that I did not request for a Ministry. Madam Chandrika Bandaranaike Kumaratunga called me after all the other Ministers were sworn in and requested me to take up the challenge as she had a lot of confidence in me and I obliged due to the respect I had for her. So, I accepted it. Thereafter, I held several Cabinet portfolios and performed my duties diligently. Since of late, most Health Ministers have been in confrontation with the GMOA, but on the contrary, during my time, the GMOA sent me a bouquet of flowers and conducted prayers when I fell ill. As the Minister of Transport and Highways, I spearheaded the building of the first flyover in Ragama, the Baseline Underpass, underground tunnels and the development of Marine Drive and the Duplication Road, without which we would have had severe traffic congestion on roads leading to and from the South. I was given those strong Cabinet portfolios as Madam Chandrika Bandaranaike Kumaratunga identified me as a Minister who would deliver on any responsibility entrusted to me. As a Cabinet Minister, I traveled across the country and served the people to the best of my ability. Once Madam Bandaranaike commented, "As the way you are travelling within the country, I must give you a helicopter to use your time more efficiently". She also said, "If I have four Fowzies in the Cabinet, I can do wonders!"

During the last General Election, I signed my nomination papers to contest under the SJB in the middle of the night before the nominations closed. I did not even have an electorate which would have automatically brought in 25,000 to 30,000 votes and I did not even appoint polling or counting agents. Also, I did not even visit the counting centres. I did not embark upon a vibrant election campaign either and paid the price by not

winning the election. But, Allah had other plans and has brought me back to Parliament. I am grateful to my beloved voters who voted for me during the last General Election and afforded me an opportunity to enter Parliament once again at this crucial juncture.

The COVID-19 pandemic and the economic recession created by the foreign exchange crisis have had disastrous effects on Sri Lanka and we, as politicians, have to make pragmatic decisions in order to rescue our motherland rather than fighting for superficial political advantage. Our motherland, Sri Lanka, and its people should survive this crisis for the politicians to reach the country's goals and aspirations. May Allah help us to resurrect our beautiful motherland!

I would like to assure my people that with the mandate given to me in the Colombo District, I will exercise my duties sincerely keeping in mind that our responsibility is to prioritize the needs of our country and the people. I take this opportunity to thank my supporters and voters of the Colombo District and well-wishers who extended their immense support and good wishes to me during my political career.

Thank you.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 25ක කාලයක් තිබෙනවා.

[පූ.භා. 11.49]

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayaka)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩුව විවිධ උත්සාහයන් දැරුවා පළාත් පාලන මැතිවරණය වැළැක්වීම සඳහා. ආණ්ඩුව එක් විටෙක පනත් ගෙනැල්ලා ඒ සඳහා උත්සාහ කළා; තවත් විටෙක කැබිනට් මණ්ඩලය තීන්දු ගත්තා කියලා ඡන්දය සඳහා ඇප මුදල් තැන්පත් කිරීම වැළැක්වීමට නීල් හපුහින්න හරහා උත්සාහ ගත්තා. අනතුරුව, "තෙල් ලබා දෙන්නේ නැහැ" කියලා තෙල් සංස්ථාවේ සභාපතිවරයා හරහා ඡන්දය වැළැක්වීම සඳහා උත්සාහ කළා. ඡන්දය වැළැක්වීම සඳහා කැලෑ පාරවල් හෙව්වා. මේ ජනාධිපතිවරයා ඇත්ත ජන මතයට මුහුණ දෙනවා වෙනුවට කළේ මොකක්ද? ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකමක් වන ඡන්දය වැළැක්වීම සඳහා ව්‍යවස්ථානුකූල පාරවල් අසාර්ථක වනකොට, කැලෑ පාරවල් අසාර්ථක වනකොට, එතුමා එතුමාගේ ගෝලයන් හරහා අධිකරණයට ගියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වැදගත් තීන්දුවක් ලබා දී තිබෙනවා. අපේ රටේ ජනතාවගේ මූලික අයිතීන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා පසුගිය දවස්වල ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වැදගත් තීන්දු ලබා දුන්නා. පාස්කු ඉරු දින ප්‍රහාරයට අදාළව ලංකාවේ පළමු වතාවට, හිටපු ජනාධිපතිවරයෙකුට රුපියල් මිලියන 100ක වන්දියක් ගෙවන්න මූලික අයිතිවාසිකම් නඩුවකදී තීන්දුවක් ලබා දුන්නා අපට මතකයි. එවැනි ඓතිහාසික තීන්දු ගණනාවක් ලබා දීපු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය, ආණ්ඩුව මේ ඡන්දය වැළැක්වීම සඳහා විවිධ තීන්දු තීරණ ගනිමින් ගනු ලබන සියලු උත්සාහයන් අසාර්ථක කරලා, ඡන්දය පැවැත්වීම සඳහා වන තීන්දුවක් ලබා දී තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. ජනතාවගේ මූලික අයිතියක් වන ඡන්ද අයිතිය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ඒ තීන්දුව ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට අපේ ප්‍රණාමය, ස්තුතිය පුද කරනවා.

මේ විවාදයේදී මීට පෙර කථා කරපු මන්ත්‍රීවරයෙක් අපේ වියදම් පිළිබඳව, අපේ බදු ගෙවීම් පිළිබඳව, අපේ රස්සා පිළිබඳව විවිධ ප්‍රශ්න නැඟුවා. එවැනි කුමන හෝ සැකයක් තිබෙනවා නම් ඒවා ගැන විනිවිදභාවයෙන් යුතුව පරීක්ෂා කරලා ඕනෑම දඬුවමක් දෙන්න. ආණ්ඩුව කරන්නේ මා නම්, අයථා විධියට කවුරුන් හෝ කෙනෙකු මුදල් උපයා තිබෙනවා නම්, අයථා විධියට කවුරුන් හෝ කෙනෙකු බදු පැහැර හැර තිබෙනවා නම්, අයථා විධියට කවුරුන් හෝ කෙනෙකු ධනය එක් රැස් කර තිබෙනවා නම් ඒ කිසි කෙනෙකුට නිදැල්ලේ ඉන්න මා ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. අදාළ පරීක්ෂණ පවත්වනවා; ඔවුන් නීතිය හමුවට ගෙන යනවා; අවශ්‍ය පරිදි කටයුතු කරනවා. ඒවා සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් කෑ ගහමින් ඉන්නේ නැහැ. ඒක මතක තබාගන්න. පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා අප මේවා කියන්නේ විපක්ෂයේ ඉන්නකල් විතරයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ මන්ත්‍රීවරයාම මට විවාදයකට ආරාධනා කළා. මම විවාද කරන්න කැමැතියි, වර්තමාන මුදල් අමාත්‍ය රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා, හිටපු මුදල් අමාත්‍ය බැසිල් රාජපක්ෂ මැතිතුමා, හිටපු මුදල් අමාත්‍ය මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා සමඟ. ඒ අය සමඟ විවාදයකට ගිහින් ආර්ථිකය ගැන කථා කරන්න අපි ලෑහැස්තියි. එහෙම නැත්නම් ඊට පහළ මුදල් රාජ්‍ය අමාත්‍යවරයෙකු එනවා නම්, අපි අපේ පක්ෂයේ කෙනෙකු විවාදයට එවන්නම්. හැබැයි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මීට සුළු මොහොතකට පෙර විවාදයකට මට ආරාධනා කරපු අයත් එක්ක විවාද කරන්න වෙන්නේ මොනවා ගැනද? හෙරොයින් හඳුනා ගන්නේ කොහොමද, අයිස්වලින් කොකේන් වෙන් කොට හඳුනා ගන්නේ කොහොමද, දෙවුන්දරින් බාන ඒවාද ෂුවර්, මීගමුවේ ඒවාද ෂුවර්, ගඟ අනුව කොහොමද හොයා ගන්නේ යනාදිය ගැනයි. අන්න ඒවා ගැන විවාදයක් කරනවා නම්, ඒ විවාදයට ඒ අයත් එක්ක විවාද කරන්න වඩාත් සුදුසු පොට්ට නවුෆර්. ඒක මතක තබාගන්න. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ මොකක්ද? තමන්ගේ පරාජයේ, වියරුවේ වේදනාව. අද දවසේ කථා කරන්නේ ජනාධිපතිවරයාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය පිළිබඳව. නමුත්, ඒ මන්ත්‍රීවරයා තමාගේ මුළු කථාවම පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද උපයෝගී කරගනිමින්, දේශපාලන ව්‍යාපාරයකට, දේශපාලන ව්‍යාපාරයේ සාමාජිකයන්ට මඩ ගැසීම, අවලාද නැඟීම සඳහා උපයෝගී කර ගැනීම මා මුළුමනින් හෙළා දකිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා දැන් නිශ්චිත විවාදයට එන්නම්. මේ ජනාධිපතිවරයා පසුගිය මාස හයහතක කාලය ඇතුළත ජාතිය අමතා තිබෙනවා අවස්ථා හයකදී; මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සැසිවාර විවෘත කර තිබෙනවා අවස්ථා දෙකකදී. එතුමා අතුරු අය වැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළා; නැවතත් අය වැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළා. ඊට අමතරව, රටේ ආර්ථිකය පිළිබඳව මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී අවස්ථා දෙකකදී කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ජනාධිපතිවරයා ලොකු ලොකු කථා හරහා අපේ රටේ ආර්ථිකය පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා. හැබැයි, මේ වෙලාවේදී එතුමාට කරන්න පුළුවන් දෙයක් තිබුණා. පාර්ලිමේන්තුවේ සැසිවාරය අවසන් කරන්නේ නැතුව, අපේ කාරක සභා නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඉඩ දීලා, අගමැතිතුමාට මෙහෙ පැත්තේ අසුනේ වාඩි වෙලා එතුමාට මේ කථාව කරන්න තිබුණා. හැබැයි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතුමාට

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

තිබෙන්නේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳ වූවමනාවක් නොවෙයි. එතුමාට යම්

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

තිබෙනවා, ඔබතුමා වාඩි වෙලා ඉන්න ඔය අසුනේ වාඩි වෙලා, දකුණු පස, වම් පස බලමින් කථාවක් කිරීමට. ඒ ආසාව නිසාම පසුගිය දා තනාපතිවරයන් පත් කරන්න නුවරට යනවා මම දැක්කා. තානාපතිවරුන් කොළඹ ඉඳන් වාහනවලින් පෙළපාළියකින් වාගේ නුවරට ගියා. තානාපතිවරුත් නුවරට ගියා; ජනාධිපතිතුමාත් නුවරට ගියා. නුවරට ගිහිල්ලා අඹේපුස්ස Guest House එකෙන් තානාපතිවරුන්ට ආහාර ලබා දීම සඳහා වන බිල විතරක් රුපියල් 320,000යි. එතුමාට තිබෙනවා වෙනත් ලෙඩක්. මේ රට ගැන හිතනවා නොවෙයි. නිදහස් උත්සවය ගත්තත් එහෙමයි. එහෙම ලෙඩක් එතුමාට තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. ඒ ලෙඩේ නිසා මේ පාර්ලිමේන්තුව කල් තබනවාට අපි එකඟ වුණේ නැහැ. ඒ නිසා එතුමාගේ කථාවට සවන් දෙන්න අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ නැහැ. නමුත්, අපි මේ විවාදයට සූදානම්.

ඊළඟට, එතුමා විශේෂයෙන් කථා කරන්නේ ආර්ථිකය ගැන. එතුමා ආර්ථිකය සම්බන්ධයෙන් අරගෙන තිබෙන්නේ ප්‍රධාන තීරණ දෙකයි. එකක් තමයි, අපි අරගෙන තිබෙන විදේශීය ණය ගෙවීම අත්හිටුවීම. ලංකා ඉතිහාසය ගැන හෝ අපේ ආර්ථිකය පිළිබඳව අනාගතයේ කවර කාලයක හෝ යමක් ලියනවා නම්, පසුගිය අප්‍රේල් මාසයේ 12වන දා අමතක නොවන දිනයක්; කළු දිනයක්. අපි විදේශීය ණය ගෙවන්නේ නැහැ කියලා තීන්දු කළා. අප්‍රේල් 12වන දා ඉඳලා මේ වනකොට මාස 10කට වැඩි කාලයක් ගතවෙලා තිබෙනවා. මේ මාස 10 ඇතුළත අපි ගෙවන්න තිබුණු ණය ප්‍රමාණය, ඩොලර් බිලියන 5ක්. ඒකෙන් කියන්නේ මොකක්ද? අපි විදේශීය ණය වෙනුවෙන් ගෙවන්න තිබුණු ඩොලර් බිලියන 5ක ප්‍රමාණයක් ඉතුරුවෙලා තිබෙනවා. එහෙම නම් මොකක්ද වෙන්න ඕනෑ? එක්කෝ ණය ගෙවිය යුතුව තිබුණා. එක්කෝ ඩොලර් බිලියන 5කින් සංචිත වැඩි විය යුතුව තිබුණා. නමුත්, ඩොලර් බිලියන 5කින් සංචිත වැඩිවෙලා නැහැ. මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? වෙලා තිබෙන දේ තමයි, අන්න ඒ ණය නොගෙවපු ඩොලර් ටිකෙන් තෙල් ටිකක් ගෙනාවා; ගෑස් ටිකක් ගෙනාවා; කිරි පිටි ටිකක් ගෙනාවා. ඊට පස්සේ කියනවා, ආර්ථිකය යථා තත්ත්වයට ආවා ලු. රට යථා තත්ත්වයට ආවේ, ආර්ථික උපාය මාර්ගයක් මත නොවෙයි; ආර්ථික වර්ධනය සඳහා ඇති කර ගන්නා සැලසුම් මත නොවෙයි. ආර්ථිකය යථා තත්ත්වයට මේ ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ, අපි ණය නොගෙවීමේ අතුරු ප්‍රතිඵලයක් හැටියටයි.

එතුමා ගත්ත දෙවැනි තීරණය තමයි ආර්ථිකය හැකිළීම. එම සැලැස්ම එතුමාගේ ද කියා මා දන්නේ නැහැ. මහ බැංකුවේ අධිපතිවරයා ප්‍රසිද්ධියේ කියනවා, -මා දන්නේ නැහැ, රටක මහ බැංකු අධිපතිවරයෙක් එහෙම ප්‍රසිද්ධියේ කියා තිබෙනවා ද කියලා- "අපි ආර්ථිකය හකුළනවා" කියලා. රජය, ආර්ථිකය හැකිළීම සඳහා පොලී අනුපාතිකය ඉහළ දමනවා. පොලී අනුපාතිකය ඉහළ යනකොට, මිනිසුන්ගේ මිලදී ගැනීමේ හැකියාව අඩු වෙනවා. ඊට පස්සේ මොකක්ද වෙන්නේ? කර්මාන්තශාලා පවත්වාගෙන යාම අර්බුදයක් බවට පත් වනවා. කර්මාන්තශාලා කඩා වැටීමට භාජන වෙනවා. සේවකයෝ 100කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් සිටි කර්මාන්තශාලා බොහෝ ප්‍රමාණයක් අද කඩා වැටිලා තිබෙනවා. ඉදිකිරීම් කර්මාන්තය මුළුමනින්ම කඩා වැටිලා තිබෙනවා. ආර්ථිකය හකුළා යෝජනා කරන ආර්ථික සංවර්ධන මාවත මොකක් ද? අද ඒකේ ප්‍රතිවිපාක තමයි, රක්ෂා අහිමි වීම, ආදායම් මාර්ග ඇහිරීම හා කුඩා කුඩා වෙළඳ ව්‍යාපාර කඩා වැටීම. මේ ආදී විශාල ප්‍රශ්න රාශියකට අද ජනතාව මුහුණ දී තිබෙනවා. ඒ, ආර්ථිකය සම්බන්ධව එතුමා ගත්ත දෙවැනි තීරණය.

එතුමාගේ ඊළඟ සැලැස්ම තමයි බදු පැනවීම. එතුමා කියනවා, 2020 දී බදු ඉවත් කරනකොට විරුද්ධ වුණා කියලා. ඔව්, විරුද්ධයි. ආර්ථිකය සාමාන්‍ය තත්ත්වයෙන් ගලාගෙන යනකොට සාමාන්‍ය ජනතාවට බදු ගෙවමින් ආර්ථිකය ගෙන යාමේ හැකියාවක් තිබෙනවා. බදු ඉවත් කරලා, ආර්ථිකය කඩා වට්ටලා, උද්ධමනය වැඩි කරලා, රැකිය අහිමි කරලා, ආදායම් මාර්ග අඩු කරලා නැවත මොකක්ද කරන්නේ? බදු පනවනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බදු පැනවීම සහ බදු ඉවත් කිරීම හරි හෝ වැරදියි කියලා නිරපේක්ෂ වශයෙන් කියන්න බැහැ. අපි බලන්න ඕනෑ, ඒ වෙලාවේ තිබෙන ආර්ථික තත්ත්වය. මේ වෙලාවේ ආර්ථික තත්ත්වයට මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? විශේෂයෙන්ම අපේ රටේ වෘත්තීමය ශ්‍රමය තිබෙන්නේ සියයට 15යි. මේ සියයට 15 ආරක්ෂා කර ගත්තේ නැත්නම්, අපේ රට මුඩු බිමක් බවට පරිවර්තනය වනවා. නමුත්, කරලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? ඒ වෘත්තීමය ශ්‍රමිකයින් මත අධික බද්දක් පනවා තිබෙනවා. සමහර බැංකු නිලධාරින් අපට කථා කරලා කියනවා, ඔවුන්ගේ වැටුපෙන් ඉතිරිවෙලා තිබෙන්නේ රුපියල් 14,000ක් බව. ඒ ඇයි? ඔවුන්ට වැටුපක් ලැබුණා. ඔවුන් වැටුපට සරිලන සේ ජීවිතය හදා ගත්තා. නිවාසය හදා ගත්තේ වැටුපට අනුව. වාහනය ගත්තේ වැටුපට අනුව. දරුවාට උගන්වන්නේ වැටුපට අනුව. තමන්ගේ වෛද්‍ය රක්ෂණය ගත්තේ වැටුපට අනුව. වැටුපට අනුව තමන්ගේ ජීවිතය හදා ගත්තාට පස්සේ වැටුපෙන් විශාල පංගුවක් ආණ්ඩුව ගන්නවා. මොකක්ද මේ කරන්නේ? කවුරු හෝ කෙනෙක් රජයේ රක්ෂාවකට බැඳෙනකොට අඩුම තරමේ තමන්ගේ වැටුප මෙච්චරයි කියලා දන්නවා නම්, වැටුපෙන් බදු මෙච්චර කැපෙනවා කියලා දන්නවා නම්, වැටුපෙන් ඉතිරි වන පංගුව මෙච්චරයි කියලා දන්නවා. ඒ අනුව ඔවුන් ජීවිතය සකසුරුවම් කර ගන්නවා. අද සිද්ධ වෙලා තිබෙන දේ තමයි, අසීමිත බදු පැටවීම නිසා අපේ රටේ වෘත්තීමය ශ්‍රමයට විශාල බලපෑමක් ඇති කර තිබීම. අද පෞද්ගලික බැංකුවල විධායක ශ්‍රේණියේ නිලධාරින් 500කට වැඩි පිරිසක් රට අත හැර දමා ගිහින් තිබෙනවා. අද වෘත්තීයවේදීන් විශාල පිරිසක් රට අත් හැර දමා යනවා. මොකද, රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා මේ යෝජනා කරන බදු ක්‍රමය මුළුමනින්ම වැරදියි. ඒ නිසා තමයි මා කියන්නේ, අඩුම තරමින් ලක්ෂ දෙකේ සීමාවටවත්, සියයට 28ක උපරිමයටවත් මේ බදු සීමාව ගෙන යා යුතුයි කියලා. එසේ නැති වුණොත් වෘත්තීමය ශ්‍රමිකයින් රැක ගන්නත් බැහැ. ඒ වෘත්තීමය ශ්‍රමිකයන්ට තම ජීවිතය ගත කර ගන්නත් බැහැ. අද වෛද්‍යවරු මෙන්ම වරාය අධිකාරියේ, ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලයේ, ලංකා ඛනිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ හා බැංකු ආදියේ වෘත්තීමය ශ්‍රමිකයින් විශාල ප්‍රමාණයක් පාරට බැහැලා තමන්ගේ වෘත්තීමය අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා සටනකට ඇවිත් තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව කිසි හැඟීමක් නැතුව ආර්ථිකයක් හැදීමේ ඵලය මොකක්ද? වෘත්තීමය ශ්‍රමිකයින් රට දාලා යනවා නම්, වෘත්තීයවේදියා රට දාලා යනවා නම්, ආර්ථිකය හැදීමෙන් ඇති ඵලය මොකක්ද කියලා මා අහන්න කැමැතියි.

ඊළඟට අපි ගනිමු, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. එතුමා තමන්ගේ කථාවේදී කිව්වේ නැහැ. නමුත් එළියේදි කිව්වා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන. හැබැයි, කථාවට එනකොට එහි සැර ගොඩක් බාල වෙලා. එතුමා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ කියනවා, උතුරේ ඉඩම් ගැන. උතුරේ ජනතාවගේ ඉඩම් රජයේ යම් ආයතනයක් විසින් නිසි පවරා ගැනීමේ ක්‍රමවේදයකට අනුරූපී නොවන පරිදි පවරාගෙන

තිබෙනවා නම් ඒ ඉඩම් එම ජනතාවට යළි ලබා දිය යුතුයි. එයට අපි කැමැතියි. ඒ පිළිබඳව කිසි වාදයක් තිබෙන්න ඕනෑ නැහැ. අපගේ ඉඩමක් -ඔබගේ හෝ කාගේ හෝ පෞද්ගලික ඉඩමක් - රජය විසින් අත්පත් කරගෙන තිබෙනවා නම්, අයිතිකරුට එම ඉඩම නිදහස් කිරීම රජයේ වගකීම. එය අපි කිසිවෙකු අතර විවාදයක් තිබෙන්න ඕනෑ කරුණක් නොවෙයි. මොකද, ඉඩම් කියන්නේ අපේ රටේ දේපළක් විතරක්ම නොවෙයි. ඉඩම් කියන්නේ, අපේ රටේ ඥාතිත්වය.

අපි දන්නවා, සාමාන්‍යයෙන් ගම්වල ජනතාව තමන්ගේ බයිසිකලය විකුණනවා, රත්තරන් බඩු උකස් තියනවා, මහන මැෂින් එක විකුණනවා, වතුර පොම්පය විකුණනවා. හැබැයි, ඉඩම විකුණන්නේ නැහැ. ඉඩමත් එක්ක දේපළ පිළිබඳ සම්බන්ධයකට වඩා, ඥාතිත්වයක් තිබෙනවා. එලෙස තමන්ගේ ඉඩම් දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ රජය විසින් අත් පත් කරගෙන තිබෙනවා නම්, එම පුරවැසියන්ට ඉඩම් නිදහස් කිරීම කළ යුතුයි. ඒ වාගේම ජාතික ඉඩම් ප්‍රතිපත්තියක් අවශ්‍යයි. හැබැයි, එළියේ කරන්න හැදුවේ ඒක නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලා එළියේ කරන්න හැදුවේ මොකක්ද? පොලිස් බලතල එසේම තබනවා කියලා කියනවා. හැබැයි, එළියෙදි කිව්වේ ඊට වඩා වෙනස් කථාවක්. එම නිසා අපි දැනගන්න කැමැතියි, මේ සඳහා ප්‍රතිවිරෝධය තිබෙන්නේ කාගේ ළඟද කියලා. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා ඒ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව දරන මතයයි, අගමැති දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහත්මයා එම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව දරන මතයයි දෙකක්. දෙපැත්තේ ඉන්නේ කවුද? අගමැති සහ ජනාධිපති. ඊළඟට දෙපැත්තේ ඉන්නේ කවුද? ජනාධිපති සහ මහින්ද රාජපක්ෂ. ඒ අය අතර තමයි මේ ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ. එහෙම නම්, ඔබතුමන්ලා එකඟතාවකට ඇවිල්ලා අපට ලියවිල්ලක් ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ ලියවිල්ල ගැන අපි කථා කරන්නම්. මම දැක්කා, මේ ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා සර්ව පාක්ෂික සමුළුවක් කැඳෙව්වා. අපි ගියේ නැහැ. අපි මොකටද ඒකට යන්නේ? ඉස්සෙල්ලාම ආණ්ඩුව විසින් මූලික ලියවිල්ලක් ඉදිරිපත් කළ යුතුයි. ජනාධිපතිවරයාත්, අගමැතිවරයාත්, මහින්ද රාජපක්ෂත් -ඒ තුන්දෙනා නේ ආණ්ඩුවේ ඉන්න ප්‍රබලයෝ- එකතුවෙලා මේ ජාතික ප්‍රශ්නය පිළිබඳව එක ලියවිල්ලක් ඉදිරිපත් කරන්න. ජනාධිපති අර පුටුවේ වාඩිවෙලා එකක් කියනවා, අගමැතිතුමා ගිහිල්ලා තව කට්ටියක් අවුස්සනවා. ඒක නේ, කරන්නේ. ජනාධිපති එක දෙයක් කියනවා, මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා තව දෙයක් කියනවා. මේ කරන්න හදන්නේ මොකක්ද? මේ ප්‍රශ්නය මත තමයි අපේ රටේ දේශපාලනය පසුගිය කාලය පුරාම ක්‍රියාත්මක වුණේ. 1999 දී චන්ද්‍රිකා මැතිනිය ජයග්‍රහණය කරන්නේ නගර සභාවේ අවසන් බෝම්බ ප්‍රහාරය නිසා, ඒ ගැන අනුකම්පාවෙන්. 2005 දී ජනාධිපති ඡන්දය තීරණය වෙන්නේ යුද්ධයද, සාමයද කියන එක මත. 2010 දී ජනාධිපති ඡන්දය තීරණය වෙන්නේ යුද්ධය අවසන් කළේ ෆොන්සේකාද, මහින්දද කියන එක මත. 2020 දී ජනාධිපති ඡන්දය තීන්දු වෙන්නේ ජාතික ආරක්ෂාව මත. එම නිසා පසුගිය කාලය පුරාවටම මේ රටේ දේශපාලනය හැසිරුණේ ජාතිවාදය අවුස්සමින්, ජාතිවාදය කේන්ද්‍රගත කරමින්.

දැන් මැතිවරණයක් කැඳවා තිබෙන වෙලාවක නැවත දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉස්සරහට දාන්නේ මොන අරමුණකින්ද? වෙනත් කිසිම අරමුණක් නැහැ, දේශපාලන අරමුණක් පමණයි එතැන තිබෙන්නේ. ඇත්ත, උතුරේ ජනතාව මුහුණ දෙන ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඇත්ත, ඔවුන්ගේ ජීවිතවල ඛේදවාචකයක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ ජීවිත මුහුණ දී තිබෙන ඛේදවාචකය ඉතාමත් අඩු ලන්සුවකට දේශපාලන වේදිකාවේ විකිණීම සඳහා රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා ඇති කරන ලද උගුලක් මේක.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදනවා නම්, ඒ සඳහා එතුමාට අවස්ථාව තිබුණා. එතුමා අවුරුදු හතරහමාරක් අගමැති ධුරය දැරුවා, අවුරුදු හතරක් ව්‍යවස්ථා සභාව තිබුණා. මේ පාර්ලිමේන්තුව ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් බවට පත් කරලා, පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන පක්ෂවලින් ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩල නියෝජිත කමිටුවක් හැදුවා. අගමැති දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමා ඒක නියෝජනය කළා, මා නියෝජනය කළා, ටීඑන්ඒ එකේ සම්පන්දන් මහත්මයා නියෝජනය කළා, රවුෆ් හකීම් මහත්මයා නියෝජනය කළා. ඒ සියලුදෙනාම නියෝජනය කළා. අවුරුදු හතරක් තුළ සාකච්ඡා 82ක් තිබුණා. ඒ සාකච්ඡා අසූදෙකේම රනිල් වික්‍රමසිංහ මුලසුන දැරුවා. එක වෙලාවකදී තීන්දුවක් ගත්තා, එම සභාවට තම තමන්ගේ පක්ෂවල යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න කියලා. පක්ෂයක් හැටියට අපි අපේ යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමා ඒ වෙලාවේ එතුමන්ලාගේ යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. හකීම් මැතිතුමා එතුමන්ලාගේ යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. දෙමළ ජාතික සන්ධානය ඔවුන්ගේ යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. එතැනට ඇවිල්ලා හිටපු සියලුම පක්ෂ අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සඳහා තමන්ගේ යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. හැබැයි, ඉදිරිපත් නොකරපු එක්කෙනා කවුද? ඒ වෙලාවේ මුලසුන දරපු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා. එතුමා අඩුම තරමින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට යෝජනාවක් හෝ ඉදිරිපත් කළාද? ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මැතිතුමාට මතක ඇති, ඔබතුමාත් සිටියා. එතුමාගෙන් මම ඇහුවා, ඔබතුමා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැත්තේ ඇයි කියලා. එතුමා ඒ වෙලාවේ මොකක්ද කිව්වේ? "ඔබතුමන්ලා කැමති එකකට මමත් කැමැතියි" කිව්වා. ඔන්න රනිල් වික්‍රමසිංහ, මතක තබා ගන්න. මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව එතුමා ස්ථාවරයක් දැක්වූයේ නැහැ. නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අවශ්‍ය තමන්ගේ යෝජනා ටිකවත් ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. "ඔබතුමන්ලා කැමති එකකට මමත් කැමැතියි" කිව්වා. බෝලය අනෙක් පැත්තට දැම්මා. මේවා තමයි එතුමාගේ උපක්‍රම. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය හැමදාම එතුමන්ලාගේ දේශපාලන වේදිකාවේ දඩ බිමක් බවට පත් කර ගත්තා.

අද ලංකාව තුළ ප්‍රධාන ප්‍රශ්න කිහිපයක් මතුවෙලා තිබෙනවා. ආර්ථිකය කඩා වැටිලා තිබෙනවා, දරුවන්ට රක්ෂා නැති වෙමින් තිබෙනවා, භාණ්ඩ මිලදී ගැනීමේ හැකියාව නැතිවෙලා තිබෙනවා, වී මිල විශාල ලෙස කඩා වැටිලා තිබෙනවා. මේ වෙලාව ගත්තොත්, වී කිලෝවක නිෂ්පාදන පිරිවැය රුපියල් 100ට වඩා වැඩියි. නමුත්, වී කිලෝ එකක් ගන්නේ රුපියල් 70ට. මතක තබා ගන්න, මහ කන්නයේ අස්වැන්න ලබා ගැනීම ආරම්භ කළා විතරයි. මේ වගේ ප්‍රශ්න විශාල ප්‍රමාණයක් තිබියදී රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාට ඕනෑකම තිබෙනවා, සමාජයේ වෙනත් දේශපාලන ගැටුමක් හදන්න. ඒ දේශපාලන ගැටුම සෑදීම සඳහා තමයි මේ කථාව කළේ.

එදා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කිරීම සඳහා හදපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ දී සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමා එක් වැදගත් ප්‍රකාශයක් කළා, මට මතකයි. එතුමා කිව්වේ මොකක්ද? එතුමා කිව්වා, "අපි මෙතැන මොනවා කථා කළත් වැඩක් නැහැ, අපි ඉදිරිපත් කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ජනතාවගේ අනුමැතියට ලක් කරන්න ඕනෑ. සිංහල ජනතාවගේ අනුමැතියකින් තොරව උතුරට කිසිවක් ලබා දීමෙන් එලක් නැහැ. එම නිසා ජනමත විචාරණයකට ලක් කරන ව්‍යවස්ථාවක් ඕනෑ" කියලා. හැබැයි, අද අපේ රටේ තිබෙන 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ජනමත විචාරණයකට ලක් කළේ නැහැ. ඇති කර තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන එකක්වත් ජනමත විචාරණයකට ලක් කරපු සංශෝධන නොවෙයි. ඒවා ජනතාවගේ අනුමැතියකින් තොරව ඇති කළ සංශෝධන. ජනතාවගේ මූලික නීතියක් තිබෙනවා. අපි ලැහැස්තියි. අපි කියන්නේ, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ විධියට තැබුවත් එය විසඳුමක් නොවෙයි, බලතල මීට වඩා වැඩි කළත් එයත් විසඳුමක් නොවෙයි කියලායි.

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

විසඳුම තිබෙන්නේ, ජනතාව පිළිගනු ලබන, උතුරේ, දකුණේ, නැඟෙනහිර සියලු ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා වන නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තුළයි. එම නිසා අපි යෝජනා කරන්නේ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්. හැබැයි අපි දන්නවා, තමුන්නාන්සේලා කවදාවත් ඒ වාගේ වැඩක් නොකරන බව. මේ රටේ ජාතික සමගිය තමයි තමුන්නාන්සේලාට වහ කදුරු වෙලා තිබෙන්නේ. සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව එකට වාඩිවෙන එක තමයි තමුන්නාන්සේලාට වහ කදුරු වෙලා තිබෙන්නේ. තමුන්නාන්සේලාට හැම දාම ඕනෑ කළේ මොකක්ද? ජාතිවාදය, ජාතික ගැටුම්. තමුන්නාන්සේලා පසුගිය අවුරුදු 30ක් මේ රට පාලනය කළේ මොකක් මතද? ජාතිවාදය මත. මෙතැන ඉන්න අය නේ, මේ රට පාලනය කළේ. මතකද? වඳ ඇඳුම් කියලා කිව්වා. කවදා වෙනකම්ද? ගෝඨාභය ජනාධිපති පුටුවේ වාඩි වෙනකම්. වඳ දොස්තරලා කියලා කිව්වා. කවදා වෙනකම්ද? ගෝඨාභය ජනාධිපති පුටුවේ වාඩි වෙනකම්. වඳ කොත්තු කියලා කිව්වා. කවදා වෙනකම්ද? ගෝඨාභය ජනාධිපති පුටුවේ වාඩි වෙනකම්. එහෙමයි, තමුන්නාන්සේලාගේ දේශපාලන බලය වෙනුවෙන් තමුන්නාන්සේලා ජාතිවාදය උපයෝගී කරගෙන තිබෙන්නේ. තමුන්නාන්සේලාගේ එකම දේශපාලන අවිය බවට ජාතිවාදය පත් වෙලා තිබෙනවා. අද ජාතික සමගිය, ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ගැන කථා කරනවා. ඒවා ගිහිල්ලා කියන්න, කොණ්ඩෙ බැඳපු වීන්නුන්ට. ඒක මතක තබාගන්න. ජාතික සමගිය, ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම්, සියලු ජනතාවගේ සමානාත්මතාව ගැන තමුන්නාන්සේලා කාටද මේ කියන්නේ? මේ ඉන්නේ පසුගිය කාලය පුරාම මේ රටේ ජාතිවාදය වපුරලා තමන්ගේ දේශපාලනය මුළුමනින්ම ජාතිවාදය බවට පත් කර ගත්ත කණ්ඩායමක්.

ඊළඟට රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා කියනවා, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා වෙනුවෙන් ජීවිතය පරදුවට තබා කථා කරපු අය දැන් ඒ ගැන නිහඬයි කියලා. කවුද, දැන් ස්වාධීන කොමිෂන් සභා අඩපණ කරන්න හදන්නේ? මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවක්. දැන් ඒක අඩපණ කරන්න හදන්නේ කවුද? ඒක අඩපණ කරන්න හදන්නේ තමුන්නාන්සේලා. ඡන්දයක් පවත්වන්න තිබෙන මේ වෙලාවේ විශේෂ කාරක සභාවක් ඕනෑය කියලා මන්ත්‍රීවරු 14දෙනෙක් අත්සන් කර යෝජනාවක් භාර දී තිබෙනවා. වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂ කාරක සභාවක් ඕනෑය කියන යෝජනාවට ඔබතුමා අත්සන් කළාද දන්නේ නැහැ?

ගරු වජිර අබේවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு வஜிர அபேவர்தன)
(The Hon. Wajira Abeywardana)
මම අත්සන් කළේ නැහැ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayaka)
ඔබතුමා අත්සන් කළේ නැද්ද?

ගරු වජිර අබේවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு வஜிர அபேவர்தன)
(The Hon. Wajira Abeywardana)
මම හිටියේ නැහැ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayaka)
ඔබතුමා හිටියා නම් අත්සන් කරනවා. මම හිතුවා, ඔබතුමා තමයි ඒක පිටුපස ඉන්නේ කියලා. මැතිවරණයක් පවත්වන්න තිබෙන වෙලාවක මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරු 14දෙනෙක් අත්සන් කරලා කථානායකතුමාට යෝජනාවක් දෙනවා, ස්වාධීන ආයතනයක් වන මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ කාර්ය භාරය පිළිබඳව සොයා බලන්න විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කරන්න කියලා. ජනාධිපති මූලාසනයේ වාඩි වෙලා කියනවා, කොමිෂන් සභා ශක්තිමත් කරන්න කියලා. ඒත් එක්කම මන්ත්‍රීවරුන්ට කියනවා, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ කාර්ය භාරය පිළිබඳව සොයා බැලීමට විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කරන්න ඉල්ලීමක් කරන්න කියලා. එහෙම කථා කරන මෙතුමන්ලාම තමයි ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ගැනත් කථා කරන්නේ.

ඊළඟට එතුමා කියනවා, පූර්ණ ස්වාධීනත්වය ඇති පාර්ලිමේන්තු අය වැය කාර්යාලයක් ස්ථාපිත කරනවා කියලා. මෙවර අය වැය සම්මත කළා නේ. කවදාද, අය වැය සම්මත කළේ? පසුගිය දෙසැම්බර් මාසයේ. පසුගිය දෙසැම්බර් මාසයේ අය වැය සම්මත කරලා දැන් මොකක්ද කියන්නේ? රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිතුමා පසුගිය දා කැබිනට් පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කළා, රාජ්‍ය මුදල් සීමා කිරීම පිළිබඳව. මොකක්ද, ඒ කැබිනට් පත්‍රිකාව? අතිදුෂ්කර මූල්‍ය තත්ත්වය තුළ අත්‍යවශ්‍ය රාජ්‍ය සේවා පවත්වාගෙන යාම සම්බන්ධව තමයි ඒ කැබිනට් පත්‍රිකාව ඉදිරිපත් කළේ. ඒකට අත්සන් කරලා තිබෙන්නේ, රනිල් වික්‍රමසිංහ, මුදල්, ආර්ථික ස්ථායීකරණ සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති අමාත්‍යතුමා. මොකක්ද, ඒ කැබිනට් පත්‍රිකාවෙන් කියන්නේ? දැන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අය වැය සම්මත කර අවසානයි. නමුත් ඒ කැබිනට් පත්‍රිකාවෙන් භාණ්ඩාගාර ලේකම්ට නියෝගයක් දෙනවා, එතුමාට සල්ලි වියදම් කරන්න පුළුවන් මෙන්න මේ දේවල්වලට විතරයි කියලා. එහෙම කියලා මොකක්ද කියන්නේ? මැතිවරණයට සල්ලි වියදම් කරන්න එපා කියලා භාණ්ඩාගාර ලේකම්ට කියනවා. ඊට පස්සේ තමුන්නාන්සේලා කියන්නේ මොකක්ද? පූර්ණ ස්වාධීනත්වය ඇති පාර්ලිමේන්තු අය වැය කාර්යාලයක් ස්ථාපිත කරන බව කියනවා. මේ කියන්නේ අසත්‍යයක් නේ. මේ මූලාසනයේ වාඩි වෙලා එක දෙයක් කියනවා, වජිරත් එක්ක එකතු වෙලා වෙනත් දෙයක් කරනවා. මේක නේ, ඇත්ත කථාව. මේක කවුද හංගන්නේ? ඒ ගැන කියන්න මම දන්නේ නැහැ. දිනේෂ් ගුණවර්ධන අගමැතිතුමනි, ඔබතුමා ඉන්න කැබිනට් මණ්ඩලයට මෙහෙම පත්‍රිකාවක් ආවාද? පස්සේ කියයි නැහැ කියලා. ඒකයි මම මේ දැනගන්න අහන්නේ.

දැන් කැබිනට් පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ මොකක්ද? රජයේ අනෙකුත් වියදම් කියලා ඒකේ ලැයිස්තුවක් දාලා තිබෙනවා, ඒ ලැයිස්තුවට සල්ලි දෙන්න එපා කියලා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ මොකක්ද? මැතිවරණයට සල්ලි දෙන්න එපා කියන එකයි. මැතිවරණයකට සල්ලි දෙන්න එපා කියන්නේ කවුද? එහෙම කරන්න පුළුවන්ද? එහෙම නම් ඕනෑම ආණ්ඩුවක් මොකක්ද කරන්නේ? භාණ්ඩාගාරය වට්ටනවා. භාණ්ඩාගාරය වට්ටලා කියනවා මැතිවරණය පවත්වන්න සල්ලි නැහැ කියලා. එතකොට බලයට එන කිසි ආණ්ඩුවක් රට හදන්නේ නැහැ. එන හැම ආණ්ඩුවම හදන්නේ තමන්ගේ බලය තබාගන්න. ඒ වෙනුවෙන් භාණ්ඩාගාරය හින්දනවා. භාණ්ඩාගාරයේ ධනය හොරකම් කරනවා. හොරකම් කරලා ඉවර වෙලා කියනවා, මැතිවරණය පවත්වන්න භාණ්ඩාගාරයේ සල්ලි නැහැ කියලා.

ඊළඟට ජනාධිපතිවරණය එනවා. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා මුදල් ඇමති නිසා ජනාධිපතිවරණය එනකොට චක්‍රලේඛයක් නිකුත් කරලා එතුමා භාණ්ඩාගාරයට කියනවා, "මැතිවරණවලට සල්ලි වියදම් කරන්න එපා, සල්ලි වියදම් කරන්න ඕනෑ මේවාට විතරයි" කියලා. එහෙම කියලා ඒ සඳහා කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ගන්නවා. ඒ අනුමැතිය අරගෙන රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා කියනවා, "ජනාධිපතිවරණය පවත්වන්න විධියක් නැහැ, භාණ්ඩාගාරයේ සල්ලි නැහැ, මම ම ඉන්නම්" කියලා. මේ මොන විහිළු කථාද? ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගැන, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන, පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා ගැන මෙතැන

වාඩි වෙලා කථා කරපු කෙනා නේද, දැන් මෙහෙම කියන්නේ? එතුමා නේ මේ දේවල් කියන්නේ. එතුමාට බලය ලැබුණාම අනෙක් කිසිවක් එතුමාට පෙනෙන්නේ නැහැ. බලය ලැබුණාම එතුමාට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නිකම් කඩදාසියක් විතරයි. බලය ලැබුණාම එතුමාට කැබිනට් මණ්ඩලයේ කටයුතුත් කඩදාසියකට සීමා වෙනවා. එහෙම නොවෙනවා නම්, කැබිනට් මණ්ඩලය නොගත් තීන්දු අමාත්‍ය මණ්ඩල ලේකම් විසින් නීල් හපුහින්නට යවන්නේ කොහොමද? එතුමාට බලය ලැබුණාම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ කාරණාත් නිකම් කඩදාසියක් විතරයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන්නේ මොකක්ද? තමන්ට දිනන්න පුළුවන් වුණාම ඡන්ද පවත්වනවා. දිනන්න බැරි වුණාම ඡන්ද පවත්වන්නේ නැහැ. ඒ මොන අපරාධ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක්ද? ඒක අපභ්‍රංශ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් නේ. ප්‍රජතාන්ත්‍රවාදය කියන්නේ මොකක්ද? ජනතාවගේ මතය නිසි කලට, නිසි පරිදි විමසීම.

දැන් ජනතාවගේ මතය විමසන්න ඕනෑ. ජනතාවගේ මතය විමසන්න මීට වඩා සුදුසු වෙලාව මොකක්ද, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි? මේක තමයි සුදුසු වෙලාව. විකෘති පාර්ලිමේන්තුවක් තිබෙනවා. බලයට පත් වෙච්ච ජනාධිපතිවරයා ගෙදර යවලා තිබෙනවා. බලයට එනකොට හිටපු අගමැතිවරයා ගෙදර ගිහිල්ලා තිබෙනවා. අලුත් අගමැතිවරයෙක් බලයට පත් වෙලා තිබෙනවා. විපක්ෂයේ හිටපු තනි මන්ත්‍රීවරයෙක් ජනාධිපති වෙලා තිබෙනවා. ඉතින්, මේ වෙලාවේ ජනතාවගෙන් මතය විමසන්න ඕනෑ නැද්ද? මේ වෙලාවේ තමයි ජනතාවගෙන් මතය විමසන්න ඕනෑ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන්නේ ඒකට. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන්නේ, තමන්ට දිනන්න පුළුවන් වෙනකොට ඡන්ද පවත්වන, තමන්ට දිනන්න බැරි වෙනකොට ඡන්ද හකුළන එක නොවෙයි. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා මේ උත්සාහ කරමින් සිටින්නේ අන් කවරක් සඳහාවත් නොවෙයි, ඡන්ද හකුළා තමන්ගේ මාමා ගිය පාරේ යන්නයි. එතුමාගේ මාමා ගිය පාර අපේ රටේ විශාල ඛේදවාචකයක් ඇති කළා. ගරු අගමැතිතුමාත් ඒක දන්නවා. එදා පක්ෂ නායක රැස්වීමේදී මම ඒ ගැන එතුමාගෙන් ඇහුවා. "ඒ තත්ත්වය නැවත මේ රටේ ඇති වෙනවාට අගමැති පුටුවේ වාඩි වෙලා සිටින දිනේෂ් ගුණවර්ධන වන ඔබ කැමතිද?" කියලා මම ඇහුවා. ඒකයි ඇත්ත කථාව. ජනාධිපතිතුමාට ඕනෑ වෙලා තිබෙන්නේ, බලය, බලය, බලය. එතුමාට වෙන මොකුත් ජේන්නේ නැහැ. බලයෙන් ඇස් අන්ධ වෙච්ච කෙනෙක් බවට එතුමා අද පත් වෙලා තිබෙනවා.

ඊළඟට මොකක්ද එතුමා කියන්නේ? එතුමා කියනවා, ලෙඩා අසාධ්‍ය තත්ත්වයෙන් ගොඩ ගත් පසු වංචා, දූෂණ සෙවීම සඳහා පනතක් ගේනවා, "සොරකම් කළ වත්කම් යළි සොයා ගැනීමේ ප්‍රයත්නය" මේ පනතට ඇතුළත් කරන්න පියවර ගන්නවා කියලා. කොයි පැත්තෙන්ද අපි හිනා වෙන්න ඕනෑ? මේ ඔක්කෝම යථා තත්ත්වයට පත් කළාට පස්සේ එහෙම පනතක් ගේනවා කියලායි එතුමා කියන්නේ. එතුමා කියනවා, මේ ඔක්කෝම යථා තත්ත්වයට පත් කරන්නේ 2026දී කියලා. එතකොට, නිල වශයෙන් මහ මැතිවරණයත් ඉවර වෙලා, ව්‍යවස්ථාව අනුව ජනාධිපතිවරණයත් ඉවර වෙලා. හැබැයි එතුමා කියනවා, 2026දී සාමාන්‍ය තත්ත්වයක් එනවා, ඒ සාමාන්‍ය තත්ත්වය යථා තත්ත්වයට පත් වුණාට පස්සේ වංචා, දූෂණ මැඩ පැවැත්වීම සඳහා පනතක් ගේනවා කියලා.

දැන් මම මේ කාරණය ඔබතුමන්ලාගෙන් අහනවා. ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන අගමැතිතුමා ජනාධිපතිතුමාට කියලා තිබෙනවා, "මහ බැංකු හොරා" කියලා. එතුමා සභානායක වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේ ඒ පුටුවේ වාඩි වෙලා "මහ බැංකු හොරා" කියලා ඇති තරම් කියා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ අගමැති, ජනාධිපතිට කිව්වා "හොරා" කියලා. එතකොට ජනාධිපතිතුමා ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ඉදිරිපෙළ පෙන්වමින් කෑ ගගහා කිව්වා, "හොරා - හොරා" කියලා. මතකද? ඒ වාගේම වජිර අබේවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු පිරිස කෑ ගහලා කිව්වා, "මහින්ද හොරා" කියලා. මතකද? "කවුද හොරා" කියලා කෑ ගැහුවා. බලන්න, ඒ වීඩියෝ පට තිබෙනවා. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා මේ සභාව ඇතුළේ සටන් පාඨ කිව්වා. මොකක් කියලාද සටන් පාඨ කිව්වේ? "කවුද, හොරා?" කියලායි. වටේ ඉන්න අය කිව්වා, "මහින්ද හොරා" කියලා. ආණ්ඩුව පැත්තෙන් කිව්වා, "රනිල් හොරා" කියලා. හැබැයි, දැන් දෙගොල්ලන්ම එකතු වෙලා ආණ්ඩු කරනවා. එහෙම ආණ්ඩු කරමින් කියනවා, වංචා දූෂණ මැඩ පැවැත්වීම සඳහා 2026දී නීතියක් ගේනවාය කියලා. මොනවාද මේ කථා?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජනාධිපතිතුමා අගමැති වශයෙන් කටයුතු කළ වෙලාවේ ඩුබායිවල තිබෙන බැංකු ගිණුමක ඩොලර් බිලියනයක් තිබෙනවා කියලා ඒ ගැන හොයන්න කණ්ඩායමක් යැව්වා. මම දැන ගන්න කැමැතියි, ඒක ගැන දැන් මොකක්ද කියන්නේ කියලා. අපි ඒ ගැන දැන ගන්න කැමැතියි. එතුමා අගමැති වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේ, මල්වානේ ගෙදර අයිති බැසිල් රාජපක්ෂට කියලා ඇති තරම් කියලා තිබෙනවා. හැබැයි, දැන් මොකක්ද කියන්නේ? එතුමා අගමැති වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේ කියා තිබෙනවා, කොටස් වෙළෙඳ පොළේ විශාල වංචා සිදු වුණු බව. ඒ සඳහා හිටපු සභාපතිවරු, අධ්‍යක්ෂවරු සහ ප්‍රධාන ව්‍යාපාරික කණ්ඩායමක් හවුල් බවත් කිව්වා. හැබැයි, අද මොකක්ද කියන්නේ? එතුමා වංචා, දූෂණ

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

වංචා, දූෂකයන්ගේ රැකවරණයෙන් බලය ගත්තු කෙනෙක්. ඉතින්, ඒවා ගැන සොයන්න එතුමා පනත් ගේනවාද? වංචා දූෂණ අවම කරන්න එතුමා උත්සාහ කරනවාද?

ඊළඟට අහනවා, මේ අර්බුද විසඳීමට තිබෙන ක්‍රමවේදය මොකක්ද කියලා. මම ඒ ගැන කියන්නම්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වාගේ අර්බුදයක් පවතින වෙලාවකදී රටක් ගොඩ එන්න නම්, ජනතාවගේ කැමැත්තෙන් ආණ්ඩුවක් ඕනෑ. මොකද, අර්බුදයක් තිබෙන වෙලාවක ජනතාවට රිදෙන යම් යම් තීන්දු ගන්න වෙනවා. හැබැයි, ඒ තීන්දු ගත හැකි වන්නේ, ජනතාවගේ කැමැත්තෙන් ගොඩ නැඟෙන ආණ්ඩුවකින් විතරයි. ජනතාවගේ කැමැත්තෙන් ගොඩ නැඟෙන ආණ්ඩුවකින් මිස, උඩින් අටවා ගන්නා ලද ආණ්ඩුවකට ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණමය තීන්දු ගන්න බැහැ. ඒ නිසා මෙවැනි අර්බුදයකින් ගොඩ ඒමේ පළමු පියවර මොකක්ද? ජන වරමක අවශ්‍යතාවයි. ඒකෙන් කියන්නේ, මේ අර්බුදයෙන් ගොඩ එන්න නම් ජනතාව සම්බන්ධ වෙන්න ඕනෑය කියන එකයි. ඒ සඳහා ව්‍යාපාරිකයාත් සම්බන්ධ වෙන්න ඕනෑ, විදෙස්ගත ශ්‍රී ලාංකිකයාත් සම්බන්ධ වෙන්න ඕනෑ, අපේ රට ජාත්‍යන්තරයේ යම් පිළිගැනීමකට ලක් වෙන්නත් ඕනෑ. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල අවස්ථා තුනකදී ප්‍රකාශයට පත් කළා, නව ජන වරමක් නැතිව මෙතැනින් එහාට යන්න බැහැ කියලා. ඒ වාගේම මම දැක්කා, එක්සත් ජනපදයත් ඒ පිළිබඳව අදහස් ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ ගොල්ලන්ගේ විවේචන ඇතුළු තවත් වෙනත් දේවලුත් මේ අතර දකින්න තිබෙනවා. හැබැයි, නව ජන වරමක් පිළිබඳව ඔවුන් අදහස් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ කියන්නේ මොකක්ද? ආර්ථික අර්බුදයක් පවතින වෙලාවක එයින් ගොඩ එන්න නම්, ලෝකයේ රටවල් අතර අපේ රට කෙරෙහි යම් පිළිගැනීමක් තිබිය යුතුයි. නමුත්, ඒ සඳහා ආණ්ඩුවට ජන වරමක් - mandate එකක් - ඕනෑ. කල්ලියක් විසින් හදා ගත්තු ආණ්ඩුවක් ලෝකයේ කවුද පිළිගන්නේ? ඒ වාගේම ජන වරමක් නැති ආණ්ඩුවක්, පාර්ලිමේන්තුවට එන්න බැරි වෙච්ච කෙනෙක්,

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

පාර්ලිමේන්තුව තුළ මනාප 134කින් සහ ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන උගුලකින් විතරක් ජනාධිපති වෙච්ච කෙනෙක් ලෝකයේ කවුද පිළිගන්නේ? එහෙම පිළිගන්නේ නැහැ. ලෝකය පිළිගත යුතු වන්නේ, ජන වරමකින් එන පාලකයෙක්; ජන වරමකින් එන ආණ්ඩුවක්. ඒක පළමු කාරණය.

දෙවැනි කාරණය මොකක්ද? මේ සඳහා අපේ රටේ පෞද්ගලික අංශය, ව්‍යවසායකයා, කර්මාන්තකරුවා සම්බන්ධ කර ගන්න ඕනෑ. ඒ ගොල්ලන් සම්බන්ධ කරගන්න පුළුවන් වෙන්නේ කොහොමද? ඒක කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ බදු මුදල් හොරා කන අයට නොවෙයි; බදු මුදල් නාස්ති කරන අයට නොවෙයි; බදු මුදල් පිළිබඳ වගකීමක් දරන අයට නොවෙයි. මේ සඳහා අලුත් පාලනයක් අවශ්‍යයි. බදු ගෙවන්න නම්, තමන්ගේ බදු මුදල් පිළිබඳ වගකීමක් දරන, තමන්ගේ බදු මුදල් නාස්ති නොකරන නව පාලනයක් පිළිබඳ විශ්වාසයක් කර්මාන්තකරුවා තුළ හදන්න ඕනෑ.

තුන්වෙනුව, රාජ්‍ය සේවකයා තුළ අලුත් විශ්වාසයක් හදන්න ඕනෑ, නව පාලනයක් ගොඩ නහලා තිබෙනවා, මේ රට ගොඩ නහන්න ඔයගොල්ලන් මැදිහත් වෙන්න කියලා. ගොවියාට, කම්කරුවාට මේ අර්බුදයෙන් ගොඩ එන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ අපි ඔක්කෝම සාමූහික ප්‍රයත්නයක් දැරුවොත් විතරයි. සාමූහික ප්‍රයත්නයක් දරන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ ජන වරමක් සහිත ආණ්ඩුවක් ගොඩ නැඟුණොත් විතරයි. ඒක තමයි අපි කියන්නේ. ජන වරමක් සහිත පාලනය තමයි පළමු පියවර. ඒ පියවරට එකඟ නම්, ඊළඟ පියවර ගැන අපි කථා කරන්න ලැහැස්තියි. මේ පියවර පනින්නේ නැතිව මේ අර්බුදයෙන් ගොඩ එන්න බැහැ. මම හැම දාම කිව්වා වාගේ, සෝමාලියානු මුහුදු මංකොල්ලකාරයෝ නැවක් අල්ලා ගත්තා වාගේ ජනතාවගේ කැමැත්තකින් තොරව රටක් අල්ලාගෙන ඉන්නවා මංකොල්ලකාරයෝ ටිකක්. එහෙම රටක් අල්ලාගෙන රටක් පාලනය කරන්න බැහැ. ජනතාවගේ කැමැත්තෙන් රටක් පාලනය කරන්න ඕනෑ; ජනතාවගේ ජන වරමක් ඕනෑ. මේක අර්බුදයක් තිබෙන වෙලාවක්. අර්බුදයෙන් ගොඩ එන්න තිබෙන තීරණාත්මක පියවර තමයි ජනතාවගේ කැමැත්ත සහිත පාලනය. ඊට පස්සේ ඒ පාලනය ජනතාවත් එක්ක එකතු වෙලා මේ රට ගොඩනහන්න ඕනෑ. ඒක තමයි තිබෙන එකම මාවත වන්නේ.

බොහොම ස්තුතියි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු වජිර අබේවර්ධන මැතිතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 15ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 12.11]

ගරු වජිර අබේවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு வஜிர அபேவர்தன)
(The Hon. Wajira Abeywardana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ මිත්‍ර අනුර දිසානායක මැතිතුමා කරුණු කාරණා ගණනාවක් සහිත දීර්ඝ කථාවක් කළා. එතුමාගේ පක්ෂ දේශපාලනය අනුව ඒ කාරණා හරි වෙන්න පුළුවන්. නමුත් අද මේ තත්ත්වයේදී ඊට වඩා එහාට ගිය කාරණා කිහිපයක් ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ප්‍රකාශ කරලා තිබෙනවා. ඉතිහාසයේ පළමුවෙනි වතාවට ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා තමයි රටේ විශාල අර්බුදයක් ඇති වුණු අවස්ථාවක විධායකය හැසිරවීමේ කාර්යයට උර දීලා ඉන්නේ. ලෝකයේ රටවල් මෙවැනි අර්බුද විසඳලා තිබෙනවා. උදාහරණයක් හැටියට, සෝවියට් දේශයේ මේ වාගේ තත්ත්වයක් ඇති වුණු වෙලාවේ විශාල සටන් පාඨයක් මතු වෙලා තිබුණා, "හොරා, හොරා" කියලා ඒ, යෙල්ට්සින් ජනාධිපතිවරයා රුසියාව පාලනය කරන සමයේ. යෙල්ට්සින් ජනාධිපතිවරයා වටපිට බලලා ඒ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුව, -අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේත් ඒ කරුණු කාරණා සඳහන් වෙනවා- එරටේ රහස් ඔත්තු සේවයේ ප්‍රධානියා වුණු පුටින් කියන පුද්ගලයාව 1999 අගෝස්තු මාසයේදී අග්‍රාමාත්‍යවරයා හැටියට පත් කළා. මේ වාගේ උදාහරණ රාශියක් අපට ලෝකයේ රටවලින් ලබා දෙන්න පුළුවන්.

අපේ මිත්‍ර අනුර දිසානායක මැතිතුමා කියන විධියට, ජන වරමක් සහිත ආණ්ඩු කොහොමද ප්‍රශ්න විසඳලා තිබෙන්නේ? ඒකට හොඳම උදාහරණයක් මම මේ කියන්නේ. පුටින් මහත්මයා 1999 අගෝස්තු මාසයේ දී රුසියාවේ අගමැතිවරයා හැටියට දිවුරුම් දුන්නා. "හොරා, හොරා" කියන විරෝධය ආපු ජනාධිපතිවරයා ටික කාලයක් යනකොට වටපිට බැලුවා, එතුමාට පෙණුනා පුටින් හොඳයි, සෝවියට් දේශය නැවත එකමුතු කරන්න අවශ්‍ය පියවර එතුමා ගනිමින් සිටිනවා කියලා. ඒ නිසා එතුමා ජනාධිපති ධුරයෙන් ඉවත් වෙලා රටින් පිට වුණා. එතුමා රටින් පිට වුණාට පසුව වැඩ බලන ජනාධිපතිවරයා වුණේ පුටින් මහත්මයා. මට මතක විධියට, ඒ වැඩ බලන ජනාධිපතිවරයා මාස කිහිපයකින් රටේ තිබුණු අර්බුද පාලනය කරලා, 2000 අප්‍රේල් මාසයේ ජනාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණා. ඒ ජනාධිපතිවරණයෙන් පුටින් මහත්මයා -වැඩ බලන ජනාධිපතිවරයා- සියයට 53ක ජන වරමක් අරගෙන ජනාධිපති වුණා. ඒ ජනාධිපතිවරයා තමයි අද ලෝකයේ සහ යුරෝපා කලාපයේ තිබෙන ප්‍රශ්නවලට මූලික හේතුවක් වෙලා තිබෙන්නේ. ඒක හරිද, වැරදිද කියන එක වෙනම දෙයක්. මෙවැනි දේවල් පාකිස්තානයේත් වෙලා තිබෙනවා, ලෝකයේ වෙනත් රටවල් ගණනාවකත් වෙලා තිබෙනවා. ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විතරක් නොවෙයි, මේ ව්‍යවස්ථා ඇතුළත්ව තිබෙන්නේ. ලෝකයේ විවිධ රටවල ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා තුළ මේ ව්‍යවස්ථා ඇතුළත් කරලා තිබෙන්නේ අර්බුදයක් ඇති වූ අවස්ථාවක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ආරක්ෂාව සඳහායි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ආරක්ෂාව සඳහා තිබෙන ක්‍රමවේදය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළින් ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතාම වැදගත්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම අනුර දිසානායක මැතිතුමාගේ කථාවේදී සඳහන් වුණා වර්තමාන ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා මේ ජයග්‍රහණ ලබා දුන්නේ, 2022 අප්‍රේල් මාසයේ 12වෙනි දා මේ රට බංකොලොත් කියලා ප්‍රකාශ කළාට පස්සේ, අපේ ණය ගෙවන්නේ නැතිව ඉතුරු වූ සල්ලිවලින් කියලා.

ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම අසත්‍යයක්. එය එසේ නම්, -මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න මහජන නියෝජිතයන් රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා ජනාධිපති හැටියට තෝරා ගන්න ඡන්දය පවත්වලා තිබෙන්නේ 2022 ජූලි 20වැනි දා - අප්‍රේල් 12, මැයි 12, ජූනි 12 සහ ජූලි 12 කියන කාල සීමාව තුළ ඔය කියන පෝලිම් ටික නැති කර ගන්න තිබුණා; ඔය කියපු ගෑස් ටික ගේන්න තිබුණා; ඉන්ධන ටික ගේන්න තිබුණා. ඔය කියපු සැඟවෙන මන්ත්‍රීවරු ටික, සැඟවෙන මන්ත්‍රී පෝලිම නැති කර ගන්න තිබුණා. එම නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශ කළ කරුණු සම්පූර්ණයෙන් වැරදියි. උදාහරණයක් හැටියට ගත්තාම, 2022 මැයි මාසයේ 12වන දා රට බංකොලොත් කියන තීරණය ගැනීම වැරදියි කියලා අපි දිගින් දිගටම ප්‍රකාශ කරලා තිබෙනවා. මේ තුළින් ආණ්ඩුක්‍රම

ව්‍යවස්ථාවේ 148වන ව්‍යවස්ථාව, 149වන ව්‍යවස්ථාව, 150වන ව්‍යවස්ථාව, 151වන ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කළා කියනවා. රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ තනි මන්ත්‍රීවරයා හැටියට පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න අවස්ථාවේ අප්‍රේල් 8වැනි දා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කරනවා. එතුමා එදා කථා කරලා කියනවා, "මේ රට එහෙම බංකොලොත් කියලා ප්‍රකාශ කරන්න බැහැ. ඒක නීති විරෝධියි" කියලා. එදා එතුමා ඒ ගැන කියමින් අත්දෙක දෙපැත්තට දාලා කෑ ගහනවා. නමුත් ඒකට කවුරුවත් සහයෝගය දැක්වූවේ නැහැ. හැබැයි, එතුමා අප්‍රේල් 8වැනි දා ඒ කථාව කළාට පස්සේ, අප්‍රේල් 12වැනි දා මේ රට බංකොලොත් කියලා නිවේදනය කළා. එය වැරැදියි. අදටත් ඒ වැරැද්දට විරුද්ධව මේ පාර්ලිමේන්තුව අවශ්‍ය පියවර අරගෙන නැහැ. ඒක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය වෙච්ච අවස්ථාවක්. කෙසේ හෝ කමක් නැහැ, අපි එච්චර කුහක වෙන්න හොඳ නැහැ. අපි සත්‍යය තේරුම් ගන්න ඕනෑ; ඇත්ත තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඇත්ත තතත්වය නම්, අප්‍රේල් මාසයේ 12වැනි දාට පස්සේ, මැයි මාසයේ 12, ජුනි මාසයේ 12, ජූලි මාසයේ 12 වෙනකොට ඩීසල් නැහැ; පෙට්‍රල් නැහැ; ගෑස් නැහැ; මොකුත් නැහැ. එතකොට මිනිස්සු මහ පාරට ආවා. ඒ කියන්නේ, අපි විදේශ ණය නොගෙවා හැරීම නිසා අතිරික්ත වූ සල්ලි තිබිලා නැහැ. සල්ලි තිබුණා නම් ගෑස් ටික ගෙනෙන්න ඕනෑ, ඉන්ධන ටික ගෙනෙන්න ඕනෑ, ජාතික ප්‍රශ්නය අවසන් කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා ඒ කථාව වැරදියි. ඒ කථාව අහගෙන හිටපු නිසා ඒක නිවැරදි කිරීම මගේ යුතුකමක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද ජාතිවාදය ගැනත් කථා කළා. ජාතිවාදී ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. මැතිවරණ ඉතිහාසය වාගේමයි ජාතිවාදී ඉතිහාසය. ජාතිවාදී ඉතිහාසය ගැන කථා කරද්දී මම මේකත් මතක් කරන්න ඕනෑ. බලන්න, මේ මගේ අතේ තිබෙන්නේ, "ඉන්දු-ලංකා" ගිවිසුම. මේක තමයි ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාත්, රජිව් ගාන්ධි මැතිතුමාත් 1987 ජූලි 29වැනි දා අත්සන් කරපු ගිවිසුම. මේ ගිවිසුම අත්සන් කරනකොට ලංකාවේ ජාතිවාදය වැපුරුවේ කවුද කියලා සමස්ත මහ ජනතාව දන්නවා. ඒ අවස්ථාවේ ජාතිවාදයට වියදම ට්‍රිලියන ගණනක්. ඒ කියන්නේ, ලයිට් කණු, බස් හෝල්ට්, රාජ්‍ය ආයතන, දෙපාර්තමේන්තු මෙන්ම මහජන ජීවිත, දෙමළ-සිංහල ජීවිත විශාල ප්‍රමාණයකුත් එදා විනාශ වුණා. ජාතිවාදයේ වියදම ට්‍රිලියන ගණනකට ආසන්නයි. අද අපි IMF එකෙන් ලබා ගන්න හදන ණය මුදලට වඩා බරපතළ හානියක්, 1987 "ඉන්දු-ලංකා" ගිවිසුම අත්සන් කරන අවස්ථාවේදී ජාතිවාදය හරහා සිද්ධ වුණා. මේ ගිවිසුමට ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාත්, රජිව් ගාන්ධි ඉන්දියානු අගමැතිවරයාත් අත්සන් තබා තිබෙනවා. මේ ගිවිසුම අත්සන් කළාට පස්සේ ඒක මේ රටේ නීතියක් බවට පත් කරලා තිබෙනවා. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහතුන්වන සංශෝධනය අනුව, "ඉන්දු-ලංකා" ගිවිසුම නීතියක් බවට පරිවර්තනය වෙලා තිබෙනවා. මේ නීතිය විවිධ අවස්ථාවල කඩ කරනවා නම් ජාත්‍යන්තරය හිතනවා, "මේ රටේ නීතියක් තිබුණාට වැඩක් නැහැ. ඒ නීතිය ක්‍රියාත්මක නොකරන ජාතියක් ඉන්න පාර්ලිමේන්තුවක් තිබෙන රටක්, මේක" කියලා. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පස්සේ පලෙයිවලදී ප්‍රභාකරන් ආයුධ බාර දුන්නා. මට මතකයි, එදා දිවයින පුවත් පතේ තිබුණු ප්‍රධාන සිරස්තලය. "බලධාරියා විසින් කපා හරින ලදී" කියලා එහි සඳහන්ව තිබුණා. ඒ පුවත් පතේ තිබුණු ආකාරයට අනුව ප්‍රභාකරන් කියනවා, "අද මම මේ ගිවිසුමට අත්සන් තබනවා. හැබැයි, දෙමළ ජනතාවට හානියක් සිදු වුණොත් මම ලේවලින් පළිගන්නවා" කියලා. 1987 මේ ගිවිසුම අත්සන් කරන අවස්ථාවේදී ප්‍රභාකරන්ගේ අවසාන වාක්‍යය එයයි. අදත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී ගරු සිද්ධාර්ථන් මන්ත්‍රීතුමා කළ කථාව මම අහගෙන සිටියා. සිද්ධාර්ථන් මන්ත්‍රීතුමනි, අපි රටක් විදියට නිදහස ලබලා අවුරුදු 75ක් වෙනවා. මේ ප්‍රශ්නයේදී අපි තවමත් කුළල් කා ගන්නවා, භේද වෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් තවම හන්දිවල රැස්වීම් තියෙනවා. තවමත් අපි රණ්ඩු වෙලා, රණ්ඩු වෙලා බලනවා විසඳුමක් හොයන්න පුළුවන් ද කියලා.

මම හිතනවා, ඒ විදියට කටයුතු කළොත් ජාතියක් හැටියට අපට කවදාවත් මේ ප්‍රශ්නය අවසන් කර ගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ කියලා. දැන් බලන්න, ඒ ප්‍රශ්නය එතැනින් අවසන් වුණේ නැහැ. ඊළඟට, පළාත් සභා ක්‍රමය ආවා. ඒ වෙලාවේ ඒකට තරග කෙරුවේ නැහැ. පසු කාලීනව තරග කළා. පසුකාලීනව පළාත් සභාවල මන්ත්‍රී ධුරවල අයිතිවාසිකම් භුක්ති වින්දා. ඊට පස්සේ පළාත් සභාවේ හිටපු සියලු මහ ඇමතිවරු මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කළා. අවසානයේ කෙසේ හෝ පළාත් සභා ක්‍රමය පිළිගත්තා. 1987 ජූලි මාසයේ අත්සන් කළ ගිවිසුමෙන් රටට හානියක් සිදු වෙලා තිබෙනවා ද කියලා ඊයේ මම මේක කියවා බැලුවා. මේකේ එකම වාක්‍යයකින්වත් රටට, ජාතියට දැනට හානියක් සිදු වෙලා නැහැ. කෙසේ හෝ එතැනින් පස්සේ, 2001දී ඒ පැවැති ආණ්ඩුව කඩා වැටුණාම නැවත වතාවක් රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාට අගමැතිකම ලැබුණා. ඊට පසු එතුමා නෝර්වේ රාජ්‍යය සමඟ සාකච්ඡා කරලා ගිවිසුමක් අත්සන් කළා. ඒ ගිවිසුමත් මගේ අතේ තිබෙනවා.

අර මම කලින් කියපු ගිවිසුම දැන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේම කොටසක් වෙලා. මේ ගිවිසුම හඳුන්වන්නේ "ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය සහ දෙමළ ඊළාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානය අතර සටන් නවතාලීමේ ගිවිසුම" කියලා. මේ ගිවිසුමට රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා අත්සන් කළා. නෝර්වේ රාජ්‍යය එයට මැදිහත් වුණා. මෙය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ලියවිල්ලක් නොවෙයි; අපේ නීතියේ කොටසක් නොවෙයි. හැබැයි, සාමය ඇති කිරීම සඳහා, අර කලින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් වුණු කොටස වාගේම, රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිවරයා ඉතා කල්පනාවෙන්, ජාතිය ගැන ආරක්ෂිතව සිතමින් මේ ගිවිසුම අත්සන් කර තිබෙනවා. ඒ ගිවිසුමත් මම ඊයේ රාත්‍රී කියවා බැලුවා, ඒකෙන් හානියක් වෙලා තිබෙනවා ද කියලා. ඒකෙනුත් හානියක් වෙලා නැහැ. ඒ ගිවිසුම හේතුවෙන් ආයුධ බිම තබා තිබෙනවා. දෙමළ ඊළාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ හිටපු අය නැවත සමාජගත වෙලා තිබෙනවා. දේශපාලන අරමුණක් සඳහා ද්‍රවිඩ පුරවැසියෝ සහ සිංහල පුරවැසියෝ කියන දෙපාර්ශ්වයටම යහපතක් සිදු වෙලා තිබෙනවා. මම මේ කියන්න උත්සාහ කළේ, එක පැත්තකින් ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම ගැන. අනෙක් පැත්තෙන් ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුව අත්සන් කරන ලද දෙමළ ඊළාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානය පාලනය කිරීමේ ගිවිසුම ගැන. ඒ ගිවිසුම් දෙකෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට යහපත් දෙයක් සිදු වෙලා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද මැතිවරණ ගැන කථා කරනවා. අපි මීට පෙරත් මැතිවරණ ව්‍යාපාර දැක්කා. මම 1987 දී විශ්වවිද්‍යාලයෙන් එළියට ආපු ගමන් පළාත් සභා මැතිවරණයට තරග කළා. ඒ කාලයේ මිනිස්සු පාරේ මරනවා. යන්න බැහැ. මම කොළඹ ඉඳලා ගාල්ලට යන කොට අඩු ගණනේ මෘත ශරීර 15ක්, 20ක් දැකලා තමයි ගාල්ලට යන්නේ. එදා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කියලා මැතිවරණය පැවැත්වූවාම ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ මහ ඇමති තේරෙන්නේ ඡන්ද 65,000කින්. ඡන්ද ලක්ෂ හතරක් දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙනවා. මම මහජන නියෝජිතයකු වෙන්නේ ඡන්ද 13,000කින්. කෙසේ හෝ ඊට පස්සේ 1988 දී පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය පැවැත්වූවා. හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයෙන් මන්ත්‍රීවරු පාර්ලිමේන්තුවට එන්නේ ඡන්ද 500න්; 800න්; 1,000න්. ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී තත්ත්වයක්ද? ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී තත්ත්වයක් නොවෙයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ප්‍රධාන ලක්ෂණය තමයි, පවුල් ලක්ෂ 58ක් ඉන්න රටේ ඡන්ද ලක්ෂ 80ක්, 90ක්, 100ක් පාවිච්චි කරන්න පුළුවන් සමාජ පරිසරයක් ගොඩනගන එක. එහෙම නම් ඒකද

[ගරු වජිර අබේවර්ධන මහතා]

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, අර කලින් කියපු තත්ත්වයද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියලා කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. ඒ නිසා, භය කරලා, තර්ජනය කරලා, ඡන්ද දායකයාගේ ඡන්දය දීමේ අයිතිය පාලනය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය රජය විසින් නතර කළ යුතුව තිබෙනවා.

මේ පාර්ලිමේන්තුවේ හිටපු අතුකෝරළ මන්ත්‍රීවරයා මරා දමා දුන්නේ පණිවුඩයක්. "ඒ දේශපාලනය කළොත් ඔබට දඬුවම මරණයයි" කියන එක තමයි දීපු පණිවුඩය. ඒ පණිවුඩය ප්‍රබල කරනවා නම් මම හිතනවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට බරපතළ ඛේදවාචකයක් සිදු වෙනවා කියලා. පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න මහජන නියෝජිතයන්ගේ නිවාස ටික පුච්චලා කියන්නේ, "ඒ දේශපාලනය කරන්න තහනම්" කියන එකයි. ඒකට භය වෙන්න බැහැ. එහෙම නම්, අපේ යුතුකම තමයි ඒ පුච්චපු නිවාස සියල්ල ඉදිකරන ගමන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිවැරදිව තහවුරු කිරීම. එයයි අපේ ප්‍රධාන යුතුකම වෙන්න ඕනෑ. ඒ නිසා විවිධ මාර්ග ඔස්සේ ලබා දෙන තර්ජන-ගර්ජන පාලනය කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඉතා වැදගත්. එයට භය වෙන්න බැහැ. ඒ නිසා අපි කල්පනා කරලා බලන්න ඕනෑ, ඇත්ත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මොකක්ද කියලා.

1987 පළාත් සභාවට මහ ඇමතිවරු ආවා. වර්ධරාජා පෙරුමාල් මහත්තයා උතුරෙන් ආවා. කෙසේ හෝ, අවසානයේ සිද්ධ වුණේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට හානියක්. ඇයි ඒ? බහුතරය ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමෙන් වැළකුණා. බෙල්ල කපා කෝටුවේ ගසා වැටේ ගැහුවාම මිනිස්සු ඡන්දය දමන්න යන්න බය වුණා. උතුරේ ඡන්දය දමන්න ගිය අයගේ අත කැපුවාම ඒ ජනතාව ඡන්දය දමන්න යන්න බය වුණා. ඒ නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අවශ්‍ය කරන සමාජ පරිසරය සකස් කිරීම රජයේ වගකීමක්. එය පැහැර හරින්න බැහැ. කාගේ හෝ තර්ජනවලට, ගර්ජනවලට අනුව රටක් පාලනය කරන්න ගියොත් ඒ රට විනාශ වෙයි.

ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන අදහස් දිහා බැලුවාම පෙනී යනවා, ජාතියක් හැටියට ඔක්කෝම එකතු නොවුණොත් විශාල ගැටලුවකට මුහුණ දෙන්න සිදු වන බව. ඩී.එස්. සේනානායක මැතිතුමාගෙන් පසු බලයට පත් බොහෝ දේශපාලනඥයෝ මිය ගොස් තිබෙන්නේ එක්කෝ බෝම්බ ප්‍රහාරයකින්, එක්කෝ වෙඩි ප්‍රහාරයකින්. මම දවසක් ඒ ලැයිස්තුව කියෙව්වා. බණ්ඩාරනායක මහත්මයා වෙඩි කා මැරුණා. නමුත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් මූලාශ්‍රය හොයා ගන්න බැරි වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු වජිර අබේවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு வஜிர அபேவர்தன)
(The Hon. Wajira Abeywardana)
මම තව විනාඩියක් පමණයි ගන්නේ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය දෙවතාවක් අත්අඩංගුවට ගන්න උත්සාහ කළා. එය අසාර්ථක වුණා. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්තයාට මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ බෝම්බ ගසා මරන්න බැලුවා. නමුත්, එතුමාව මරාගන්න බැරි වුණා. වෙනත් අය මැරුණා. එතකොට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන්නේ ඒකද? අපට කල්පනාවෙන් වැඩ කරන්න වෙනවා.

හිටපු විපක්ෂ නායකවරයකු වන අමිර්තලිංගම් මැතිතුමා ඝාතනය කළා. රන්ජන් විජේරත්න මැතිතුමා මහ මඟ මැරුණා. ලලිත් ඇතුලත්මුදලි මහතාව ඝාතනය කළා. ආර්. ප්‍රේමදාස මහත්තයා පාරේ මැරුණා. ගාමිණී දිසානායක මහත්තයාත් පාරේ මැරුණා. ඔසී අබේගුණසේකර මහත්තයාත් -මගේ දකුණු අත පැත්තේ සිටියේ 1994දී- පාරේ මැරුණා. නීලන් තිරුචෙල්වම් මහත්තයා පාරේ මැරුණා. අෂ්රොෆ් මහත්තයාත් එවැනි ආකාරයකින් මිය ගියා. ඩග්ලස් දේවානන්දා මහත්තයා තුන් වතාවක් ජීවිතය බේරා ගත්තා. ලක්ෂ්මන් කදිර්ගාමර් මහත්තයාත් ඝාතනය කළා. සරත් ෆොන්සේකා මහත්තයාත් ජීවිතය බේරා ගත්තා. බලන්න මේ නම් ලැයිස්තුව. චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනියට එල්ල කළ බෝම්බ ප්‍රහාරයෙන් එතුමිය ජීවිතය බේරා ගත්තා. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහත්තයාත් බෝම්බ ප්‍රහාරයෙන් බේරුණා. ඒ නිසා මම හිතන විධියට අපි කල්පනාවෙන් වැඩ නොකළොත්, ජාතියක් හැටියට එකමුතු නොවුණොත්, මම මේ කියපු ලැයිස්තුවේ යටට නම ලියා ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා කුළල් කා ගන්නේ නැතිව රට බංකොලොත් වී තිබෙන මේ වෙලාවේ කරුණාකර අප සියලුදෙනා එකතු වෙලා කටයුතු කරමු. ජනාධිපතිතුමාට මේ ගැටලු විසඳන්න පුළුවන්. ඒ ගැන කිසිම සැකයක් තබා ගන්න එපා. සමහර අය හිතනවා ඇති, මේ රට පාලනය කරන්න ඕනෑ මෝඩයෙක්, අදක්ෂයෙක් කියලා. වත්මන් ජනාධිපතිතුමා ආසියාවේ සිටින දක්ෂතම නායකයෙක් හැටියට ශ්‍රී ලංකාව ගොඩනැඟීම සඳහා කටයුතු කරනවා.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු ජී.ජී. පොන්නම්බලම් මැතිතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 15ක කාලයක් තිබෙනවා.

[12.28 p.m.]

ගරු ජී.ජී. පොන්නම්බලම් මහතා
(மாண்புமிகு ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம்)
(The Hon. G.G. Ponnambalam)
Thank you, Hon. Deputy Speaker. This is the first time I get to speak when you are in the Chiar since you got elected as Deputy Speaker. My congratulations to you, Sir!

Sir, we are speaking on the Policy Statement made by President Ranil Wickremesinghe. That Statement was made in the backdrop of a series of talks, to which he had invited all the leaders of the political parties represented in Parliament and the stated position, at least to the Tamil parties, was that a consensus should be reached to find a political solution to the ethnic conflict. Sir, as far as I know, the Tamil National People's Front represented in Parliament as the All Ceylon Tamil Congress did not go for those negotiations. We did not go because before he became President and in fact, when he got appointed to Parliament as an ordinary Member of Parliament, he wanted to meet us. When we met him, we asked him what his idea for a political solution is and at that stage, he did not give any clear answer. Then subsequently, he was appointed as Prime Minister. The day before he was appointed as Prime Minister, I met him in the presence of the Hon. Wajira Abeywardana, who just spoke before me, at the Hon. Member's house down Queen's Road,

where I, too, live. We are neighbours. When I met him, again I enquired as to what his idea of a political solution is because he rejected federalism outright. Federalism is a position that the Tamil parties have maintained; that is the position that has been unanimously mandated by the Tamil people for over 70 years. But, he rejected federalism outright and instead, he mentioned the District Development Councils system. I was shocked that a person who is going to be appointed Prime Minister the next day calls a leader of a Tamil party and speaks of District Development Councils, something that was rejected over 35 years ago, as his idea of a solution. When that was what the Hon. Wickremesinghe had told us very clearly, we wanted clarity with regard to these negotiations because at the end of the day, what we did not want is for what we consider a rogue Government, which does not have a mandate and in fact, has been rejected by the people, to be given some sort of credibility without the Tamil people having something significant and substantial to gain. We cannot just go and give legitimacy to someone who got rejected by the people and who was appointed as President by a

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

who should be facing an election and be sent home. So, under those circumstances and without any clarity over the negotiations, we did not want to give legitimacy to this Government and as a result, we did not go for the talks.

Sir, after his telling the whole world that he is having these all-party talks to find a solution to the ethnic problem, he has stated this in his Policy Statement, I quote:

> "Considering all the facts, we expect to devolve power within a Unitary State. However, I wish to reiterate a fact that has been emphasized on many occasions. There will be no division of the country."

We have no problems with the second part of that statement. But, to say that after all the facts have been considered, he wishes to "devolve power within a Unitary State" makes a mockery of this so-called All-Party Conference because those talks are suppose to be going on. So, in that case, those Tamil parties which have been taking part in those talks must come out and tell the people what this agreement he has made is because obviously, that means those Tamil parties, after going to the people and getting a mandate for federalism and rejecting a Unitary State outright, have gone and agreed with the President for a Unitary State.

Either that or the President has made a mockery, he has used everybody who are foolish enough to go and take part in those talks and give him legitimacy; he has made those people recognize a rogue Government. That is what has happened. So, that is the reality.

Then, the President talks of the Thirteenth Amendment. Those parties went and met him because they did not want to upset India. But, with regard to the Thirteenth Amendment, not a word is mentioned in his Policy Statement, not a word! Yet, he tells these Tamil parties that he is for the implementation of the Thirteenth Amendment. Instead, Sir, he says in the Policy Statement,"We expect to establish a modern system for the District Development Councils..." So, the unit of devolution, the province, has gone. Actually, the Hon. Ranil Wickremesinghe was honest to me when he said that what he proposes is District Development Councils. When I said in public, to the Tamil people and to these Colleagues that he is not interested even in the Thirteenth Amendment, the province as the unit of devolution and instead, he is talking of the District Development Councils, they ridiculed me and said that I am lying. So, this is the state of affairs, Sir, and it is under those circumstances we are speaking today.

We reject the Thirteenth Amendment; our party rejects the Thirteenth Amendment and we do not consider it a starting point for negotiations. Sir, we say that because the Thirteenth Amendment falls within the Unitary State structure and when it falls within the Unitary State structure, there can be no devolution of power. The President knows that and despite knowing that as a lawyer, he says in his Policy Statement that he wishes to "devolve power within a Unitary State". The Supreme Court and the Court of Appeal, the highest courts in this country, whenever the Thirteenth Amendment has been taken up on appeal with regard to who has power over the Provincial Council List, the Concurrent List and with regard to various conflicts that occur, have ruled in over 32 judgments, time again, that since Sri Lanka is a Unitary State, there cannot be devolution and if at all, it would be decentralization. So, there is no question if you believe in your own system, which is faulty, which we reject and want to be transformed, but, at least, if you believe in your system, then surely you cannot go and overrule the Supreme Court which says that the Thirteenth Amendment is well within the Unitary State, there cannot be devolution under that scheme and if at all, it would only be decentralization. So, there is no point in what you say. When the Supreme Court has made it so clear, there cannot be a so-called "implementation of the Thirteenth Amendment". We know that. So, what do you mean by this term "implementation"? Today, President Ranil Wickremesinghe, having woken up from the left side of the bed, feels that he would tell the Governor - there is a former Governor here - "Look, if the Chief Ministers in those Provinces want something done, just do it for them." Tomorrow, when he wakes up from the other side of the bed and chooses not to allow it to be done, he would call the same person and say, "You know, they are not cooperating with me. Do not do it; scuttle it." So, we have to depend on the whims and fancies of individuals. That is what this so-called "implementation of the Thirteenth Amendment within the Unitary State" means. That is not something, Sir, that our party is willing to accept. So, we rejected those talks.

We rejected those talks because, on the one hand, he has very clearly told us that what he wants is District Development Councils, the unit of devolution being something like the district, which was rejected from the

[ගරු ජී.ජී. පොන්නම්බලම් මහතා]

very first instance. On the other, he talks of a Unitary State, another reason for us to reject the talks outright. So, we rejected the talks.

There are others as well who reject the talks; there are others, Sinhalese Members of Parliament, who are rejecting them. They, those Members of Parliament - quite a few of them are present whilst I speak today - know fully well that the Thirteenth Amendment is rubbish, that the Thirteenth Amendment has no powers and on the contrary, it gives all the powers to the President, to Colombo, to this Parliament. They know it. But, why do they oppose it? Because of the Indo-Lanka Accord, only because of the Indo-Lanka Accord, with which India safeguards its interests. And it is because the Tamil question was used in order for India to safeguard its interests that they feel rejection of the Thirteenth Amendment or getting rid of the Thirteenth Amendment could be a stepping stone to get rid of the Indo-Lanka Accord and to take India's hold on Sri Lanka through that Accord out of the equation.

We are extremely clear, Sir, that the Indo-Lanka Accord is one thing and the Thirteenth Amendment is another thing. We reject the Thirteenth Amendment, but we do not reject the Indo-Lanka Accord. The Indo-Lanka Accord was signed officially because it was to be a solution to the Tamil problem; India intervened on behalf of the Tamils and the Sri Lankan State accepted that intervention. So, unless the Tamils reject the Indo-Lanka Accord, it cannot be rejected. But, the Tamils reject the Thirteenth Amendment because the Thirteenth Amendment was an interpretation of the Accord by the then Government. It did not have the consent of the Tamil parties and we know, with some responsibility, that India was not satisfied either. But, of course, since, geopolitically, the Accord was signed and India had secured its interests through the letters of exchange being part of the Annexures to the Agreement, India allowed the Thirteenth Amendment to be brought in and did not object. So, those are India's geopolitical considerations. They can be considerations for them, but not for the Tamils. It is under those circumstances, Sir, we state very clearly that we reject the Thirteenth Amendment.

Sir, the Hon. Prime Minister spoke a few speakers before me. He mentioned that my grandfather G.G. Ponnambalam was involved in the Executive Committee System under the Donoughmore Commission. Sir, those were different days, those were days when Tamils actually dreamt of a Sri Lankan identity. Who ruined it, who ruined that Sri Lankan identity? You cannot blame the Tamils for that. You brought in Sinhala Buddhism, you insisted on an identity of Sinhala Buddhism, not Ceylonese. For you, Sri Lanka was only Sinhala Buddhist; it did not include the Tamils, the Muslims or the up-country Tamils. You did your utmost to make sure that the Tamils and the rest stayed out of that identity. So, how can you, now, talk of the district as your unit of devolution? Do you think that you can just simply wish away these things? It will never happen, Sir. The cost of your stupid decisions in over 75 years has been the bankruptcy of this country. And, if you want to go down that path in the future as well, by all means, go down that path because the Tamils will resist. That is for sure.

That means, you will be spending a hell of a lot of money, money that you could spend to develop everybody within this country, money that can be used to utilize and empower all segments, all peoples, all nations within this country, unnecessarily. But, if you chose not to change and go down the path of failure of the last 75 years of this "Unitary" nonsense, by all means, go because you will be condemned to relive that path.

Thank you, Sir.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත ඇමතිතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 15ක කාලයක් තිබෙනවා.

Order, please! ඊට ප්‍රථම, කවුරුන් හෝ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු මූලාසනය සඳහා ගරු කෝකිලා ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමියගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු නීතිඥ (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා (අධ්‍යාපන අමාත්‍ය සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த - கல்வி அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha, Attorney-at-Law - Minister of Education and the Leader of the House of Parliament)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, "ගරු කෝකිලා ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමිය දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු කෝකිලා ගුණවර්ධන මහත්මිය මූලාසනාරූඪ විය.
அதன்பிறகு, மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு (திருமதி) கோகிலா குணவர்தன அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.
Whereupon THE HON. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and THE HON. (MRS.) KOKILA GUNAWARDENE took the Chair.

ගරු (ආචාර්ය) සරත් වීරසේකර මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சரத் வீரசேகர)
(The Hon.(Dr.) Sarath Weerasekera)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු සරත් වීරසේකර මැතිතුමා.

ගරු (ආචාර්ය) සරත් වීරසේකර මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சரத் வீரசேகர)
(The Hon.(Dr.) Sarath Weerasekera)
Hon. Presiding Member, the Hon. Ponnambalam said that the Indo-Lanka Accord had been signed under duress. India violated our air space, dropped dhal and

then, by force, they signed the Indo-Lanka Accord, but we never wanted it and even the Tamils do not want it. Hon. Ponnambalam, you said that this is not a Sinhala, Buddhist country. The Hon. Gajendrakumar Ponnambalam has been saying that this is not a Sinhala, Buddhist country and is staying safe here because this is a Sinhala, Buddhist country.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Member, you can explain it during your speech.

Hon. (Dr.) Susil Premajayantha, you may commence your speech now.

[අ.භා. 12.45]

ගරු නීතිඥ (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා (අධ්‍යාපන අමාත්‍ය සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த - கல்வி அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha, Attorney-at-Law - Minister of Education and the Leader of the House of Parliament)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සභා වාරය ආරම්භ කරමින් ගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය සම්බන්ධයෙන් තමයි ඊයේ සහ අද දින දෙකේ දී මෙම විවාදය පැවැත්වෙන්නේ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ XI වන පරිච්ඡේදයේ, 70වන ව්‍යවස්ථාව යටතේ වාගේම, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 33 (අ) ව්‍යවස්ථාව යටතේ ජනාධිපතිවරයෙකුට ප්‍රතිපාදන හදා තිබෙනවා, පාර්ලිමේන්තුව කැඳවන්න, පාර්ලිමේන්තුව වාරාවසාන කරන්න සහ නීතිමය ප්‍රතිපාදනයන්ට යටත්ව පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න. එම ව්‍යවස්ථා යටතේ තමයි එතුමා මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කරනු ලැබුවේ. අද දිනයේ දීත් මේ විවාදය පවත්වන්නේ ඒ සම්බන්ධයෙන්. විශේෂයෙන්ම මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ මූලික හරය වුණේ මේකයි. පසුගිය අවුරුද්දේ ජූලි මාසයේ ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ජනාධිපති ධුරය භාර ගත්තාට පස්සේ, එතුමා අගෝස්තු මාසයේ දී ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයක් ඉදිරිපත් කළා. ඉන් පසුව එතුමා නොවැම්බර් මාසයේ දී අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළා. ඉදිරියේ දී මේ රටේ ආර්ථිකය ගොඩනඟන්නේ කොහොමද කියන එක ප්‍රධාන කාරණයක් ලෙස සලකා තමයි එතුමා මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන්නේ. වෙන් වෙන් වශයෙන් ගත්තොත්, එහි කරුණු ගණනාවක් ඇතුළත් වෙලා තිබෙනවා.

මට පෙර කථා කළ ගජේන්ද්‍රකුමාර් පොන්නම්බලම් මැතිතුමා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව කෙසේ වෙතත්, එහි යම් යම් කරුණු ගැන සඳහන් කළා. මම ඒ ගැනත් යමක් කියන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, කොවිඩ්-19 වසංගතය පැවති නිසා පසුගිය අවුරුදු දෙකක කාලය තුළදී පාසල් පද්ධතිය අඩපණ වෙලා තිබුණා. ඒ වාගේම දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයත් සියයට 50කින් බිඳ වැටුණු බව මේ අවස්ථාවේදී මා විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම 2022 අප්‍රේල් මාසයේ දී ආරම්භ වුණු ආර්ථික ප්‍රශ්න වාගේම, ඒ පසුපස හඹා ගිය සමාජයීය හා දේශපාලන ප්‍රශ්න ජූලි මාසය වනතුරු අපේ රටේ පැවතියා. ඒ නිසාත් දරුවන්ට පීඩාවට පත් වෙන්න සිද්ධ වුණා. මේ සියලු කාරණා නිසා මේ රටේ 1 ශ්‍රේණියේ සිට 13 ශ්‍රේණිය දක්වා සිටින හතළිස් එක්ලක්ෂයක් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු කඩා ගෙන වැටුණා. අනෙක් පැත්තෙන්, උසස් අධ්‍යාපනය ලබන විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ට අධ්‍යාපනය හදාරන්න තිබුණු අවස්ථාව සැහෙන කාලයක් තිස්සේ අහිමි වුණා. අපි දන්න කාල සීමාවේ සිට ඒ වාගේ ඉතිහාසයක් අපේ රටේ තිබෙනවා. 1971 අවුරුද්දේ තරුණ නැඟිටීමක් ඇති වුණා. අද "ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය" නමින් හඳුන්වන විශ්වවිද්‍යාලය එදා හැඳින්වූයේ "ශ්‍රී ලංකා විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලය" කියලා. දැන් "කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය" නමින් හඳුන්වන විශ්වවිද්‍යාලය එදා හැඳින්වූයේ "ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාලංකාර විශ්වවිද්‍යාලය" කියලා. මේ විශ්වවිද්‍යාල දෙකම පුනරුත්ථාපන කඳවුරු බවට පත් කළා. අවුරුදු තුනක් ඒ විශ්වවිද්‍යාල පුනරුත්ථාපන කඳවුරු විධියට තමයි තිබුණේ. ඒ හේතුව නිසා සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය වාගේම උසස් පෙළ විභාගයත් කල් ගියා. අපි එවැනි ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දුන්නා. ඊළඟට, 1988, 1989, 1990 කාල සීමාව තුළ -ඒ අවුරුදු තුන තුළ- මේ හා සමාන තත්ත්වයක් නොව ඊටත් වඩා වර්ධනය වෙලා ආපු තත්ත්වයක් -රාජ්‍ය භීෂණය, නොදන්නා අයගෙන් ඇති වූ භීෂණය කියන මේ ඔක්කොම- තිබුණා.

අද විදුලි බලය ලබා දෙන්න බැරිව ඉන්නවා. දැනුත් දවසකට පැය දෙකහමාරක පමණ කාලයක් විදුලි බලය විසන්ධි කරනවා. එදා විදුලි බලය තිබුණා. නමුත්, විදුලි බලය තිබුණාට විදුලි බල්බ දල්වන්න එදා පුළුවන් වුණේ නැහැ. ඒ නිසා ගෙය ඇතුළේ හිටියේ පහනක් පත්තු කරගෙන, නැත්නම් ඉටිපන්දමක් පත්තු කර ගෙන. ඒ අත්දැකීම් අපි ලැබුවා. ටයර් සෑයවල් උඩට දාලා හැටදාහක් තරුණයන් ඝාතනය කළා. ඒ වාගේ විවිධ ආකාරයෙන් තරුණයන් ඝාතනය වුණා. එවැනි ඉතිහාසයක් තමයි අපේ රටේ තිබෙන්නේ. නමුත්, අවුරුදු 74ක ඉතිහාසයට ශාප කරනවා. ඉතිහාසය ගැන අපි කියවා බලන්න ඕනෑ. 1983 ඉඳලා 2009 වනතුරු මේ රටේ එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදය පැවතුණා. ඒ කාල සීමාව තුළ දී මොකද වුණේ? ණය ගන්න සිදු වුණා; රටේ යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය කරන්න සිද්ධ වුණා; රජයන් පවත්වා ගෙන යන්න සිදු වුණා; ඒ සියල්ලම සිද්ධ වුණා. ඔය කියපු කාල වකවානුව තුළ තේ ෆැක්ටරි කීයක් විනාශ වුණාද? ට්‍රාන්ස්ෆෝමර් කීයක් විනාශ වුණාද? බස් රථ කීයක් විනාශ වුණාද? අවුරුදු 45ට අඩු අපේ තරුණයන් බොහෝදෙනෙක් මේ ඉතිහාසය ගැන දන්නේ නැහැ. අඩුම ගණනේ ඒ ඉතිහාසය පිළිබඳව ඔවුන්ට අහගන්නවත් කෙනෙකු නැතිව ඇති. ඒ සියල්ලටම මුහුණ දුන්නු රටක් තමයි, අපේ රට. ඒ වකවානුවල තිබුණු ලෝක ආර්ථිකයත් එක්ක ඒ තත්ත්වය ගළපා ගත්තා. 1970 දී බලයට පත් වුණු සමගි පෙරමුණ ආණ්ඩුවට මාස නවයක් ගත වෙනකොට 1971 කැරැල්ල ආවා. ඉන් පසුව 1973 දී තෙල් අර්බුදය ඇති වුණා. තෙල් අර්බුදය ඇති වුණේ කොහොමද? සවුදි අරාබියට ගිහිල්ලා ඇමෙරිකානු කොම්පැනි කිව්වා, තෙල් විකිණීමේ මුදල් ඒකකය ඩොලර් කරන්න ඕනෑ කියලා. අන්න, petrodollars පටන් ගත්ත දවස. එතකොට මොකද වුණේ? තෙල් මිල ඉහළ ගියා. ඒ නිසා තෙල් මිලදී ගන්න කොට ඩොලර්වලින් ගෙවන්න සිද්ධ වුණා. Saudi Aramco එක පටන් ගත්තා.

දැන් තෙල් තිබෙන විවිධ රටවලට වඩා, තෙල් නිෂ්පාදනය කරලා බෙදා හැරීම සම්බන්ධයෙන් එදා ඉස්සරහින් හිටියේ සවුදි අරාබිය. එතකොට තෙල් මිලදී ගැනීමේ මුදල් ඒකකය වුණේ ඩොලරය. එම නිසා ඩොලරය ශක්තිමත් වුණා. එතකොට අපේ රටට මොකක්ද වුණේ? පාන් පෝලිම් ඇති වුණා; රෙදි පෝලිම් ඇති වුණා. අපි ඉස්කෝලේ ඇඳගෙන යන ඇඳුම් මහන්න "Jumping fish" poplin ගත්තේ පාන්දර හතරේ ඉඳලා සමුපකාරයේ පෝලිමේ ඉඳලා. ඊට පස්සේ තමයි අපි 7.30ට ඉස්කෝලයට යන්නේ. එහෙම කාලයකුත් අපට තිබුණා. එහෙම ආර්ථිකය හකුළුවාගෙන ගිහිල්ලා එදා හිටපු පාලකයන් -සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ රජය යටතේ එදා හිටපු මුදල්

[ගරු නීතිඥ (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා]

ඇමතිතුමා තමයි, එන්.එම්. පෙරේරා මැතිතුමා- ලෝක ආර්ථික අර්බුදයේ ගොදුරක් බවට පත් නොවී අපේ රට යම් නිවැරැදි දිශාවකට ගෙනාවා. ඒ වාගේම නිවැරැදි විදේශ ප්‍රතිපත්තියකුත් ක්‍රියාත්මක කළා. ලෝකයේ ලොකු රටවල් එක්ක තුලනාත්මකව ඒ කටයුත්ත කළා; අසල්වැසි ඉන්දියාවත් එක්ක තුලනාත්මකව ඒ කටයුත්ත කළා. ඉන්දු-පාකිස්තාන යුද්ධයේදී පාකිස්තානයේ ගුවන් යානාවලට කටුනායකින් තෙල් දුන්නා. හැබැයි, ඉන්දියාව තරහ වුණේ නැහැ. ඒක නිසා දොස් කියනකොට ඉතිහාසය ගැනත් අපි හිතන්න ඕනෑ. මේ ඔක්කෝම එක කෝචකට දාලා රත් කරන්න බැහැ. එම නිසා මේ රටේ දේශපාලන ඉතිහාසයත් අපි දැන ගන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අපේ අමාත්‍යාංශය ගැන කියනවා නම්, ඒ තුළ විශාල ආර්ථික අර්බුදයක් තිබෙනවා. මොකද, අද හැම භාණ්ඩයකම මිල හතර ගුණයකින් පමණ ඉහළ ගිහිල්ලා. හැබැයි, මේ අවුරුද්දේ පාසල් දරුවන්ට නිල ඇඳුම් ලබා දීමේ වැඩසටහන යටතේ සියලු පළාත්වලට නිල ඇඳුම් යැවීම අපි ලබන සති දෙක තුළ ආරම්භ කරනවා. මුද්‍රණය කරලා ඉවර වුණු පෙළ පොත් ටිකත් කලාප අධ්‍යාපන කාර්යාලවලට යැවීම අපි ඊළඟ සති දෙක තුළ ආරම්භ කරනවා. පාසල් දරුවන්ට දිවා ආහාරය ලබා දෙන වැඩ පිළිවෙළ දැන් දෙනවා වාගේ දෙගුණයකට දෙන්න පුළුවන් විධියට අපි තවත් ශක්තිමත් කරනවා. දැන් ලක්ෂ 11කට දිවා ආහාරය ලබා දෙනවා. අභ්‍යාස පොත් ඇතුළු පාසල් උපකරණ ගන්න බැරි දරුවන් සියයට 30ක විතර ප්‍රමාණයක් ඉන්නවා. අපි ඒ ගැන සමීක්ෂණයක් කළා. මේ වසරේ මාර්තු 27වන දා නව පාසල් වාරය ආරම්භ කරනවා. ඒ අනුව අප්‍රේල් මාසය ආරම්භයේදී වාගේ ඒ සියයට 30ක ප්‍රමාණය වෙනුවෙන් යම් වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමට අපි කටයුතු සංවිධානය කරගෙන යනවා. *[බාධා කිරීමක්]*

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ஸ)
(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට මම මීට පෙරත් මේ ගැන කිව්වා. උසස් පෙළ කරලා රජයේ විශ්වවිද්‍යාලවලට යන්න බැරි වුණු දරුවන් පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලවලට යන්න අවශ්‍ය මුදල් සොයා ගත නොහැකිව බැංකු හරහා ලබා දෙන ණය ක්‍රමය ගැන බලාගෙන ඉන්නවා. ඔබතුමා මීට කලින් එම ප්‍රශ්නයට ධනාත්මක පිළිතුරක් දුන්නා. නමුත්, තවම ඒ තත්ත්වය නිවැරැදි වෙලා නැහැ.

ගරු නීතිඥ (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha, Attorney-at-Law)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා ඒ ගැන මතු කරපු එක හොඳයි. මම ඒ ප්‍රශ්නය ලියාගෙන ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ. ගිය අවුරුද්දේ අයට පොලියේ යම් කිසි ප්‍රශ්නයක් තිබිලා ඒක විසඳලා, ඒ අයගේ මුදල් මුදා හරින්න සති දෙකකට කලින් ලංකා බැංකුව එකඟ වුණා. ඒ කියන්නේ, non-State sector එකට ළමයි 4,500ක් ඇතුළු වෙලා තිබෙනවා. එම පෞද්ගලික අධ්‍යාපන ආයතන එකඟ වුණා, මාර්තු මාසය වෙනකොට මුදල් ගෙව්වාම ඇති කියලා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ஸ)
(The Hon. Wimal Weerawansa)

ඒ ගිය අවුරුද්දේ අයටද?

ගරු නීතිඥ (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha, Attorney-at-Law)

ඔව්, ගිය අවුරුද්දේ අයට. දැන් ඒ ප්‍රශ්නය විසඳා අවසන්. මේ අවුරුද්දේ අපි උපකල්පනය කරනවා, ඔය කියන පිරිස 6,000ක් විතර වෙයි කියලා. මේ සම්බන්ධයෙන් මම ගිය සතියේ ලංකා බැංකුවේ, ජාතික ඉතිරිකිරීමේ බැංකුවේ, මහජන බැංකුවේ, මහා භාණ්ඩාගාරයේ සහ අපේ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරින් ගෙන්වා සාකච්ඡා කළා. මොකද, මීට කලින් ලංකා බැංකුව විතරයි මෙම ණය දුන්නේ. නමුත්, ද්‍රවශීලතාව නිසා ඒ ගොල්ලන්ට ඒක බර වැඩියි. ඒ නිසා බැංකු 3ක් අතර බෙදාගෙන ඒ කටයුත්ත කරන්න එකඟ වෙලා, ඒ වාර්තාව ලබන සතියේ මට දුන්නාම මම ඒකට අනුමැතිය ලබා දෙනවා. එම නිසා ඒ දරුවන්ට බලාපොරොත්තු සහගතව ඉන්න පුළුවන්.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ගරු ඇමතිතුමනි, දිවා ආහාරය නොලැබෙන පාසල් සිය ගණනක් අද තිබෙනවා.

ගරු නීතිඥ (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha, Attorney-at-Law)

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමනි, පසුගිය වසරේ දිවා ආහාරය ලක්ෂ 11කට දෙන්න තමයි මුදල් වෙන් කරලා තිබුණේ. මේ අවුරුද්දේ අපි ඒ සඳහා රුපියල් බිලියන 16.1ක් වෙන් කරලා තිබෙනවා. ඒ අනුව දිවා ආහාරය ලබා දෙන පාසල් දරුවන් සංඛ්‍යාව දෙගුණ කරන්න පුළුවන්. ඊට අමතරව World Food Programme එක වාගේ විවිධ විදේශ සංවිධාන එකතු වෙලා අපිත් එක්ක ඇති කර ගත් ගිවිසුම් නිසා ඉදිරියේදී ඒ ප්‍රමාණය තව වැඩි කර ගන්න පුළුවන් කියලා අපි හිතනවා. අපි ඇස්තමේන්තු කරලා තිබෙන්නේ, පළමුවැනි වාරය ආරම්භ වෙනකොට පාසල් දරුවන්ගෙන් සියයට 50කට දිවා ආහාර වේල ලබා දෙන්නයි. එනම්, ලක්ෂ 41ක් වන සමස්ත දරුවන්ගෙන් අඩුම ගණනේ ලක්ෂ 20කට දිවා ආහාරය ලබා දෙන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එතකොට අපට සමාජයේ පහළම ඉන්න ස්තරය ආවරණය කරන්න පුළුවන්. අපි ඒ කටයුතු සියල්ල දැනට කර ගෙන යනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ දිනවල උසස් පෙළ විභාගය පැවැත්වෙනවා. ඒක මේ මාසයේ 17වන දා අවසන් වෙනවා. විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ සංගමය සමඟ ඒ අයට තිබෙන වෘත්තීය ගැටලු කිහිපයක් විසඳා ගැනීම සඳහා අද පෙරවරුවේත් සාකච්ඡාවක් පැවැත්වුණා. මම හිතනවා, ඒ ප්‍රශ්නවලට අපට ලබන සතියේ අමාත්‍ය මණ්ඩලය හරහා විසඳුමක් ලබා දෙන්න පුළුවන් වෙයි කියලා. එතකොට අපට ඒ කටයුත්තත් සාර්ථකව කරන්න පුළුවන්. අපි 5 ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගයේ ප්‍රතිඵල සති 5ක් තුළ නිකුත් කළා. දෙසැම්බර් 18වන දා පැවැත්වුණු විභාගයේ ප්‍රතිඵල ජනවාරි මාසයේ 25වන දා නිකුත් කරන්න අපට පුළුවන්කම ලැබුණා. අපි මේ උත්සාහ කරන්නේ කොවිඩ් - 19 වසංගතය, මේ විශාල ආර්ථික අර්බුදය ඇතුළු සියලු අභියෝග මැද්දේ දරුවන්ට අහිමි වූ කාලය නැවත ලබා දීලා, විභාග පැවැත්වීමටත්, විෂය නිර්දේශ ආවරණය කිරීමටත් අවශ්‍ය භෞතික හා මානව සම්පත ලබා දීලා, 2024 වර්ෂය වෙනකොට පාසල්වල අධ්‍යයන කටයුතු යථා තත්ත්වයට පත් කරන්නයි. අපි විද්‍යාපීඨ ගුරුවරු 7,700කට මාර්තු මාසය තුළදී පත්වීම් දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒකේ ප්‍රතිඵල සමීක්ෂණය ලබන සතිය වෙනකොට අවසන් වෙනවා.

ඊළඟට, සංවර්ධන නිලධාරින් සහ රජයේ සේවයේ ඉන්න උපාධිධාරින්ගෙන් ගැසට් නිවේදනය අනුව සුදුසුකම් තිබෙන අයගෙන් අයදුම් පත් කැඳවීම ලබන සිකුරාදා දක්වා තව සතියකින් දීර්ඝ කරනවා. ඒකත් අපි සූදානම් කරලා තිබෙන්නේ, දීපව්‍යාප්තව විභාගය පවත්වා, පළාත් මට්ටමින් ප්‍රතිඵල නිකුත් කරලා, පුහුණුවකුත් සමඟ උපාධිධාරින් පාසල්ගත කරන්නයි. එතකොට අපට ගුරු හිඟය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයත් විසඳාගන්න පුළුවන්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම මේ ගරු සභාවට කියන්න ඕනෑ තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ගැනත් අද කථා වුණා. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට තිබෙන වැඩ බර වැඩියි. රජයේ සේවකයෝ ලක්ෂ 15ක් ඉන්නවා. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ විතරක් ලක්ෂ 3ක් ඉන්නවා. යම් කරුණක් සම්බන්ධයෙන් අවසර ගන්න අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට ලිපියක් යවලා මාස එකහමාරක් ගත වෙලා තිබුණත්, තවම ඒකට උත්තරයක් ගන්න නොහැකි වෙලා තිබෙනවා. අවුරුදු 2ක් තිස්සේ කථා කරපු නඩුවක්, අපි මැදිහත් වෙලා උසාවියේදී සමථයකට පත් කර ගන්න පුළුවන්කම ලැබුණා. ඒ අනුව, අපට දැන් විදුහල්පතිවරු 4,500කට පත්වීම් දෙන්න තිබෙනවා.

මාස එකහමාරක් ගත වෙලාත් ඒ යවපු ලියුමට අදටත් උත්තරයක් නැහැ. සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වා විදුහල්පතිවරු පත් කර ගන්න බැරිව අපි තවම ඉන්නවා. නමුත්, මේක අපේ වරදක් නොවෙයි. රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට අයත් වැඩ කොටස බර වැඩියි; ඒ ආයතනයට වැඩ වැඩියි. ඒ නිසා තව කමිටු කිහිපයක් දාලා හෝ මේ කටයුතු බෙදා හරින්න ඕනෑ. මොකද, යවන ලිපියකට අඩුම ගණනේ සති දෙකකින් හෝ අපට උත්තරයක් ලැබෙන්න ඕනෑ. අපට විදුහල්පතිවරු නැතිව පාසල් පවත්වාගෙන යන්න බැහැ. මම මේක කියන්නේ රටටම දැන ගන්න. සමහරු හිතනවා, ඒක අමාත්‍යාංශයේ දුර්වලකමක් කියලා. මේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව අපට වෘත්තීය සමිතිවලින් පවා කථා කරනවා. හැබැයි, මේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ එක තැනක හිර වෙලා තිබෙන්නේ. එම නිසා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සිටින නිලධාරින්ගෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා, පාසල් දරුවන් ගැනවත් හිතලා අපේ ලිපිවලට ඉක්මනින් උත්තර එවන්න කියලා. එතකොට අපට මේ පත්වීම් ටික ලබා දෙන්න පුළුවන්. අපට විදුහල්පති පත්වීම් දෙන්න තිබෙනවා. මාර්තු මාසයේදී විද්‍යාපීඨ ගුරු පත්වීම් දෙන්න තිබෙනවා. අධ්‍යාපන පරිපාලන සේවයේ පුරප්පාඩු ටික පුරවන්න තිබෙනවා. ඒ වැඩ කටයුතු අපි දැන් කරගෙන යනවා. ගුරු අධ්‍යාපනඥ සේවයේ සියයට 55ක් අඩුයි. ඒ සඳහා අවශ්‍ය විභාග මේ වෙනකොට පවත්වා තිබෙනවා. දැන් සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වා පත්වීම් ටික දෙන්න ඕනෑ. මේ සියල්ල කල්ගත වෙච්ච ප්‍රශ්න. මාස හයක් තුළ අපි මේ කටයුතු යම් තැනකට ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. මම දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නේ නැහැ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි. මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කර තිබෙන අභියෝගත් එක්ක තමයි මේ සියල්ල අපි කරගෙන යන්නේ.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු නීතිඥ (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha, Attorney-at-Law)
විනාඩි දෙකෙන් මම කථාව අවසාන කරන්නම්, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

බොහෝ දෙනා කථා කළා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක්. මේක අලුත් දෙයක් නොවෙයි. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හඳුන්වා දුන්නේ 1987 වසරේදී. 1987දී මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හඳුන්වා දෙන්න ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා ආණ්ඩු පක්ෂයේ කණ්ඩායම් රැස්වීම පවත්වන්න සිනමන් ග්‍රෑන්ඩ් හෝටලයේ -ඒ කාලයේ එම හෝටලයට කිව්වේ "ඔබරෝයි" කියලා - ඉඳලා armoured cars දෙකක් දෙපැත්තෙන් දාගෙන මන්ත්‍රීවරු පෝලිමක් වශයෙන් තමයි පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාවේ. ඊට පස්සේ පාර්ලිමේන්තුවේදී මොකක්ද වුණේ? ඒ රැස්වීමට බෝම්බ ගැහුවා. ඒ බෝම්බ ප්‍රහාරය හේතුවෙන් කීර්ති අබේවික්‍රම මැතිතුමාත්, පාර්ලිමේන්තු සේවකයෙකුත් මිය ගියා. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට තිබෙන්නේ මෙහෙම ඉතිහාසයක්. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය 1988 සිට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක් වෙලා ඉවරයි. ඒක තිබෙන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ XVIIඅ වන පරිච්ඡේදයේ 154අ. ව්‍යවස්ථාවේ. මේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය 1988 ඉඳලා ක්‍රියාත්මක වෙලා තිබෙනවා. හැබැයි, දැන් වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මුළුමනින්ම ක්‍රියාත්මක කරන්න හෝ කොටසක් ක්‍රියාත්මක කරන්න හෝ දැන් පළාත් සභා නැහැ නේ. අවුරුදු 4ක් තිස්සේ පළාත් සභා නැහැ. අවුරුදු 4කට කලින් පළාත් සභා මැතිවරණ නීතියට සංශෝධනයක් ගෙනාපු නිසා එතැන හිරවෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා දැන් පළාත් සභා මැතිවරණය පවත්වන්න බැහැ. මැතිවරණයක්වත් පවත්වන්න බැරි නම් අපි මොකටද දැන් මේ ගැන කථා කරන්නේ? හැබැයි, මේ තිබෙන සියලු බලතල ආණ්ඩුකාරතුමන්ලා ක්‍රියාත්මක කරනවා. ආණ්ඩුකාරතුමන්ලා හරහා පළාත් සභාවේ සියලු දේවල් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. අධ්‍යාපනයට පළාත් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තු තිබෙනවා, සෞඛ්‍යයට පළාත් සෞඛ්‍ය සේවා දෙපාර්තමේන්තු තිබෙනවා, කෘෂිකර්මයට පළාත් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තු තිබෙනවා. මේ ඔක්කෝම ක්‍රියාත්මක වෙනවා. මෙතැන වෙලා තිබෙන්නේ මහජන නියෝජිතයෝ නැති එක විතරයි.

දැන් සමහරු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරනවා. පළාත් පාලන මැතිවරණය ගැන කථා කරනවා. හැබැයි, අවුරුදු 4ක් තිස්සේ පළාත් සභා මැතිවරණය පවත්වා නැහැ. මම කියන්නේ මේකයි. මේ ඔක්කෝටම වඩා අද වැදගත් වෙන්නේ මේ රටේ ආර්ථිකය නිවැරදි තැනකට ගෙන එන එකයි. අපි කියන්නේ නැහැ, මැතිවරණ පවත්වන්න එපා කියලා. මැතිවරණ පැවැත්වීමේ කිසිම ගැටලුවක් නැහැ. නමුත් ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන කථාවක් මෙතැනට ඇවිල්ලා දැන් ඒක මාතෘකාවක් කරගෙන ඉන්න එකයි. මාතෘකාව විය යුතුව තිබුණේ මෙතැනින් ගොඩ එන්න ආර්ථිකය හදාගෙන රට යථා තත්ත්වයට පත් කරගන්නේ කොහොමද කියන එකයි. ඒ සඳහා අවශ්‍ය යෝජනා ටික ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ තිබෙන බව සඳහන් කරමින්, මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා. ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 8ක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு டிலான் பெரேரா)
(The Hon. Dilan Perera)
ගරු ඩලස් අලහප්පෙරුම මන්ත්‍රීතුමාගේ කාලයත් මට ගන්න කිව්වා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. එතුමාගේ නම අද කථික ලැයිස්තුවේ තිබෙනවාද?

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
එතුමාගේ නම කථික ලැයිස්තුවේ නැහැ.

[අ.භා. 1.00]

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு டிலான் பெரேரா)
(The Hon. Dilan Perera)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අද අපි විවාදයට ලක් කරන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන් "Throne Speech" කියන, සිංහලෙන් "රාජාසන කථාව" නම් වූ අපේ අනුප්‍රාප්තික ජනාධිපතිතුමාගේ රාජාසන කථාවයි. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මෙන්න මේ කාරණය මම මුලින්ම කියන්න ඕනෑ. මේ රටේ සියලුම ජන කොටස් -වෘත්තිකයෝ වේවා, ගොවියෝ වේවා, කම්කරුවෝ වේවා, ශිෂ්‍යයෝ වේවා- මේ වෙලාව වෙනකොට ඒ අයටම ආවේණික වූ විවිධ ප්‍රශ්න ඔස්සේ මහ පාරට බැහැලා ඉන්නවා.

ඒ නිසා මේ වෙලාවේ අනුප්‍රාප්තික ජනාධිපතිතුමා හැටියට මේ ජනාධිපතිතුමා සියලු කොටස්වලට යම් සහනයක් ලබා දීම තමයි කළ යුතුව තිබුණේ, ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් "Throne Speech" කියපු, සිංහල භාෂාවට එනකොට "රාජාසන කථාව" වෙච්ච කථාවෙන්.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

රාජාසනයක් නැහැ නේ.

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு டிலான் பெரேரா)
(The Hon. Dilan Perera)

එසේ නොකිරීම හරහා රාජාසන කථාවක් කිරීමේ මේනියාවක් පමණයි තිබුණේ කියන කාරණය සනාථ කරමින් තමයි එතුමා කථා කළේ කියලායි මට හිතෙන්නේ. මේ රටේ වර්තමානයේ ඇති වෙලා තිබෙන ක්ෂණිකව විසඳුම් දිය යුතු කාරණාවලට විසඳුම් කිසිවක් එතුමාගේ කථාවේදී ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. තානාපතිවරු කැඳවලා, තේ එකක් බීලා "මම තමයි ජනාධිපති" කියලා කියන්න උත්සාහ කිරීමක් පමණයි වුණේ.

මේ කථාව තුළත්, නිදහස් දින කථාව තුළත් එතුමා අනවශ්‍ය ප්‍රශ්නයක් ඇදලා ගත්තා. කාලයක් තිස්සේ ඒ ගැන කථා කළ කෙනෙක් හැටියට මම මේ වෙලාවේ කථා නොකළොත් ඒක මහ හැරියා වෙනවා. අපි කවුරුත් ජනාධිපතිතුමාගේ ඒ උගුලට අහු වෙලා අද අපි කථා කළ යුතු විදුලි බිල, බදු ප්‍රශ්නය, ගොවියාගේ පොහොර ප්‍රශ්නය ඔක්කොම අමතක කර දාලා කථා කරන්නේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැනයි. මටත් ඒ උගුලට අහු වෙන්න සිද්ධ වෙනවා. එහෙම නැත්නම්, ඒ පිළිබඳ කථා කළ කෙනෙක් හැටියට මම ඒක මහ හැරියා වෙනවා. ජනාධිපතිතුමා ස්ථිර වශයෙන් ම මේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කථා කළේ අවංකව එම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වුවමනාවෙන් නොවෙයි කියලා පැහැදිලියි. එතුමා මේක ගෙනාවේ දේශපාලන වශයෙන් විවිධ කණ්ඩායම් අතර තිබෙන සමගිය නැති කරන්න සහ දේශපාලන වශයෙන් එතුමාට ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ විශ්වාසය දිනා ගැනීමට උපක්‍රමයක් හැටියටයි. එතුමාගේ පරමාර්ථය ගැන සැකයක් නැහැ. හැබැයි, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ආයෙත් කිය කියා ඉන්න වුවමනා නැහැ. අපි 225දෙනාම මේ පාර්ලිමේන්තුවේ දිවුරුම් දීලා තිබෙන්නේ මේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුවයි. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ රටේ ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක්. අපි කවුරුවත් දිවුරුම් දෙනකොට කිව්වේ නැහැ, "අපි දිවුරුම් දෙන්නේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නැතිව" කියලා. ඒ නිසා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා පුන පුනා මන්තර කියන්න වුවමනා නැහැ. ජනතාව අවුස්සන්න ඕනෑ නැහැ. ඕනෑ නම් ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්. මොකද, ව්‍යවස්ථානුකූලව එතුමාත් දිවුරුම් දීලා තිබෙනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුගමනය කරන්න. ඉතින්, අවුරුදු 37ක් තිස්සේ හිටපු ජනාධිපතිවරු ඒක කළේ නැහැ කියලා මෙතුමා ඒක නොකර ඉන්න ඕනෑ නැහැ. ඕනෑකමක් තිබෙනවා නම් එය ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්. එතුමාට මේක ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑකමක් නැහැ. හැබැයි, මම පැහැදිලිව කියනවා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපි ක්‍රියාත්මක කළ යුතු එකක් බව. ඒක ක්‍රියාත්මක නොකර අවුරුදු 37ක් තිස්සේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඇතුළේ තියාගෙන ඉන්නේ ඇයි? දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් විතරයි අපට මේ රට බෙදෙන එක නවත්වන්න පුළුවන් වෙන්නේ. මොකද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පැහැදිලිව තිබෙනවා පොලිස් බලතල, ඉඩම් බලතල දුන්නත්, මධ්‍යම රජයට ඕනෑම අවස්ථාවක ඒවා ආපසු පවරා ගැනීමට හැකියාව තිබෙනවා කියලා. ඉතින්, මම දකින විධියට රට බෙදන එක වළක්වන්න පුළුවන් එකම ක්‍රමය දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම පමණයි. අදින් පස්සේ විවිධ පුද්ගලයන් මට විවිධ කතන්දර කියයි. නමුත් මම හැම දාමත් එහෙම කිව්වා. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න අහන්න ඕනෑ නැහැ. ඒක අපේ රටේ ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක්. අපි සියලු දෙනාම ඒ ව්‍යවස්ථාව යටතේ දිවුරලා තිබෙනවා. ඒ නිසා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න ආයේ අත උස්සන්න අවශ්‍ය නැහැ. ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්න අත උස්සන්න කිව්වොත්, මම අත් දෙකම උස්සනවා. මොකද, ඒක ක්‍රියාත්මක කළ යුතුම එකක්. ඒක ක්‍රියාත්මක නොකර සිටීම කියන්නේ එක්තරා විධියකින් ජනාධිපතිතුමා ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කළා කියලා දෝෂාභියෝගයකට වුණත් භාජන විය හැකි කාරණයක් වෙන්න පුළුවන්. හරියටම technically argue කරනවා නම් එහෙම වෙන්න පුළුවන්.

අනෙක් පැත්තෙන් ගත්තාම මේ රටේ දෙමළ ජනතාව නියෝජනය කරන්නා වූ දෙමළ ජාතිවාදීනුත් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. අන්ත දෙමළ ජාතිවාදීන් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ප්‍රතික්ෂේප කරලා කියනවා, "ඒකීය රටක් තුළ බලය බෙදන නිසා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය එපා" කියලා. අපේ රටේ දකුණේ සමහර කණ්ඩායම් කියනවා, මේ හරහා බෙදුම්වාදයට මඟ පෑදෙනවා කියලා. ඒ තර්කය තුළ අපට පෙනෙනවා, එකම කාසියේ දෙපැත්තක් හැටියට තමයි දෙපැත්තෙන්ම මේ කාරණය දිහා බැලීම කරන්නේ කියලා. ඒ අයගේ දේශපාලන දර්ශනය අනුව ඒක හරි වෙන්න පුළුවන්. නමුත් දෙපැත්තේම ඉන්න අන්තවාදීන් මේකට විරුද්ධ වෙන කාරණා දිහා බැලුවාම, මැද ඉන්න කෙනෙක් හැටියට මට පේනවා රට බෙදන එක වළක්වන්න තිබෙන එකම ක්‍රමය තමයි දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම කියලා. මොකද, මේ රටේ සුප්‍රීම් උසාවිය නඩු තීන්දුවක් දීලා තිබෙනවා මේ සංශෝධනය හරහා රටේ ඒකීයභාවයට හානියක් වෙන්නේ නැහැ කියලා.

මම පෞද්ගලිකව විශ්වාස කරනවා, ඒකීය, එක්සත්, ෆෙඩරල් කියන වචන මත්තේ පැටලි පැටලී ඉන්න ඕනෑ නැහැ කියලා. ඒක මගේ පෞද්ගලික විශ්වාසයක්. ඒක කිරි ද, පැණි ද? වචනය මොකක් වුණත් මට කමක් නැහැ. මම කියන්නේ, මේ රටේ දෙමළ භාෂාව කථා කරන ජනතාවට, දෙමළ භාෂාව කථා කරන නිසා ම ඒ අයට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් අපි ගෙන ආ යුතුයි. අපට ඒ විසඳුම ගෙන එන්න වෙන්නේම අවුරුදු 37ක් තිස්සේ තිබෙන මේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මත පදනම් වෙමින්. අපට ආපස්සට යන්න බැහැ. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය එපා නම් කළ යුතු

වන්නේ, එම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය එපා කියලා පාර්ලිමේන්තුවේ යෝජනාවක් ගෙනැල්ලා, ඒ සම්බන්ධයෙන් තුනෙන් දෙකක බහුතර බලයක් ලබා ගන්න එක. මම හිතන්නේ නැහැ ඒක කරන්න කවුරුත් සූදානම් කියලා. මොකද, ඒක තවත් ප්‍රශ්න ගණනාවකට මුල් වෙනවා. ඒ නිසා මේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන කථාව ජනාධිපතිතුමා කිව්වේ අවංකව එම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය implement කරන්න නොවෙයි. එතුමා ඒක කිව්වේ මේ විදුලිබල ප්‍රශ්නය, තෙල් ප්‍රශ්නය, පොහොර ප්‍රශ්නය, බදු ප්‍රශ්නය යට ගහලා වෙනත් ප්‍රශ්න ඉස්මතු කරන්නයි. අපටත් ඒ උගුලට හසුවෙන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කථා කරන නිසායි. හැබැයි, එතුමා *bona fide* අදහසකින් නොවෙයි එය කියන්නේ. එතුමාගේ අභිලාෂය, දේශපාලන උප්පරවැට්ටියක් වුණත්, මට යුතුකමක් තිබෙනවා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව මගේ මතය කියන්න. මොකද, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඇතුළු බලය බෙදා හැරීම වෙනුවෙන් මුලින්ම ආපු පළාත් සභා මැතිවරණයට මම ඉදිරිපත් වුණා, ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමාත් ඉදිරිපත් වුණා. අපි වාගේ කිහිප දෙනෙක් විතරයි ඒ මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණේ. 1988 පළාත් සභා මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණා කියලා එක් පැත්තකින් ගහලා මරන්න හදනකොට, අනෙක් පැත්තෙන් UNP එකේ රාජ්‍ය ත්‍රස්තවාදය ක්‍රියාත්මක වුණා. ඒවා මැද්දේ පළාත් සභාවට ආපු අය සිටියේ කිහිපදෙනායි. ඒ වෙලාවේ පළාත් සභාවට අපේක්ෂකයන් තෝරනවා කියන්නේ ලාභට ගෙම්බෝ එක්කහු කරනවා වාගෙයි. එහෙම තමයි අපි ඒ පළාත් සභා මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණේ. මුල සිටම ඒ බලය බෙදීමේ ක්‍රියාවලිය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි කෙනෙක් හැටියට දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑ කියලා මම කියනවා. අනික් පැත්තෙන්, ජනාධිපතිතුමාගේ පරමාර්ථය බොරු කියලා පෙනෙන කාරණය තමයි පළාත් සභා ටික අද අක්‍රියව තිබීම. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරන්න නම් පළාත් සභා ටික තියෙන්න ඕනෑ. පළාත් සභා ටික වහලා, පළාත් සභා මැතිවරණය පවත්වන්නේ නැතිව, පළාත් සභා මැතිවරණය පවත්වන්න කිසිම උත්සාහයක්වත් දරන්නේ නැතිව, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කථා කිරීම හරහා ම ජනාධිපතිතුමාගේ අභිලාෂය දේශපාලන උප්පරවැට්ටියක් කියන එක පැහැදිලියි. *[බාධා කිරීමක්]*

ජනාධිපතිතුමාගේ අභිලාෂය, දේශපාලන උප්පරවැට්ටියක් වුණත් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම හරහා පමණයි මේ රට දෙකට කැඩිලා, මේ රටේ බෙදුම්වාදය ඇතිවීම වළක්වන්න පුළුවන් වෙන්නේ කියන එක ස්ථිරයි. ඒ නිසා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ජනාධිපතිතුමාට මන්තර කියව කියවා ඉන්න ඕනෑ නැහැ. එතුමා ඒක කළ යුතුයි. මොකද, එතුමා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ දිවුරපු කෙනෙක්. මේ ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක් තමයි දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. එයින් එකක් නොවෙයි. ඒ නිසා එය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා නැවත ඡන්දයක් අවශ්‍ය නැහැ. නමුත්, ඡන්දයක් අවශ්‍ය නම් මගේ ඡන්දය ඒ සඳහා පක්ෂව ලබා දෙනවා කියන කාරණය මම පැහැදිලිව කියනවා.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු මධුර විතානගේ මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු දහයක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 1.09]

ගරු නීතිඥ මධුර විතානගේ මහතා
(மாண்புமிகு சட்டத்தரணி மதுர விதானகே)
(The Hon. Madhura Withanage, Attorney-at-Law)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මුලින්ම අනුර කුමාර දිසානායක මැතිතුමා කිව්වා, ඒ පැත්තෙත් හොරු, මේ පැත්තෙත් හොරු කියලා. හැබැයි, මේ හොරුන්ව අල්ලන්න, 2015 ජනවාරි 29වැනිදා කැබිනට් පත්‍රිකාවකින් පූර්ණ බලතල දීලා, හොරු අල්ලන කණ්ඩායමේ නායකත්වය දීලා, ක්ෂණික ප්‍රතිචාර කමිටුවේ සභාපතිකම දීලා, ඕනෑම නිලධාරියෙක් -ඕනෑම පොලිස් නිලධාරියෙක්, ඕනෑම රාජ්‍ය නිලධාරියෙක්- ඒ සඳහා බඳවා ගන්න පුළුවන් කියලා, හොරු අල්ලන්න බලය දුන් අනුර කුමාර මහත්මයා හොරුන් එක්ක දාපු ඩීල් ගැන දැනගන්න අපි කැමැතියි. ඒ කැබිනට් පත්‍රිකාව මා ළඟ තිබෙනවා. මම මේ අවස්ථාවේදී එම කැබිනට් පත්‍රිකාව **සභාගත*** කරනවා.

ඊට පස්සේ බලාගන්න පුළුවන්, අල්ලපු හොරුයි, හොරු කියලා සැක කරපු මිනිස්සුන්ගේ ෆයිල් ගෙදර ගෙනිහිල්ලා ගහපු ඩීල් ඔක්කොම. ඒක මම වගකීමෙන් කියනවා.

ඊළඟට, අපි ගරු ජනාධිපතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා එතුමා කියපු දේවල්වලට අමතරව මෙන්න මේ දේත් කරන්න කියලා. මේ වන විට අපේ රටේ තොරතුරු තාක්ෂණය - IT - , එහෙම නැත්නම් පරිගණක තාක්ෂණය ඉගෙන ගත්ත, ඉංග්‍රීසි දැනුම තිබෙන ළමයින් 500ත්, 1,000ත් අතර සංඛ්‍යාවකට තායිලන්තයේ රස්සා දෙනවා කියලා ලාඕසයේ, මියන්මාරයේ වධකාගාරවලට ඒ ළමයින්ව යැව්වේ කවුද කියලා මම අහනවා. මම ඒ සම්බන්ධ තොරතුරු මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා. මොකද, දරුවන් විකුණන ලාඕසය, තායිලන්තය, මියන්මාරය වාගේ රටවල විශේෂයෙන්ම Golden Triangle Special Economic Zone කියන zone එකේ තිබෙනවා Transnational Organized Crime in South East Asia Network එක. මේ කලාපයේ තිබෙන දරුණුම ත්‍රස්තවාදීන් ඉන්න, කළු සල්ලි සුදු කරන, අපරාධ කරන ස්ථානයට තමයි මේ දරුවන්ව ගෙනයන්නේ. ඒ වාගේම මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ වෙනකොට මේ ළමයින්ව තායිලන්තයේ මීකොන් ගඟ ළඟට ගෙනිහිල්ලා, ඒ ගඟෙන් border එක cross කරලා, බෝට්ටුවලින් ගෙන යන්නේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රබල ක්‍රියාකාරිකයින් සහ මන්ත්‍රීවරු.

මේ වන විට ඉන්දියාවේ, ලංකාවේ, බංග්ලාදේශයේ, පාකිස්තානයේ, මැලේසියාවේ ළමයින් විශාල ප්‍රමාණයක් එහේ ඉන්නවා. පසුගිය දවසක Malaysian Government එකෙන් ළමයි 700ක් බේරාගෙන තිබෙනවා. මම එම තොරතුරු ඇතුළත් ලේඛනය **සභාගත*** කරනවා.

ඒ ළමයින්ගේ තොරතුරු, හඬ පට ආදී සියලු දේවල් අපි ළඟ තිබෙනවා. මේ කාරණය ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාත් දන්නවා. මොකද, ඊයේ පෙරේදා මම මේ කාරණාව ගැන සම්පූර්ණයෙන් එතුමා සමඟ සාකච්ඡා කළා. මේ වන විට මේ සම්බන්ධව බලධාරීන්ට දැනුම් දීලා තිබෙනවා.

ඒ කඳවුරුවල ඉන්න ළමයින්ගේ තොරතුරු ඇහුවාට පස්සේ පුදුම හිතෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. නමුත්, ඒ ළමයින් ගෙවල්වලට දැනුම් දීලා තිබෙන්නේ අපි ඉතා සතුටින් ඉන්නවා, කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ කියලායි. මොකද, ඒ ළමයින්ගේ ජීවිතවලට හානි කරාවි; ඒ අය ඝාතනය කරාවි කියලා ඒ ළමයින් බය වෙලා ඉන්නේ.

* *පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*
* *நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
* *Placed in the Library.*

[ගරු නීතිඥ මධුර විතානගේ මහතා]

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම කැමැතියි කියන්න මේ දරුවන් අපේ රටෙන් කොහොමද යවන්නේ කියන එක ගැන. ලෝකය පුරා මේ වන විට පාතාල කණ්ඩායම්වලට ළමුන් supply කරන තැරැව්කාරයන්ගේ network එකක් තිබෙනවා. ඒ ජාවාරමේ ප්‍රධාන තැරැව්කරු අම්බලන්ගොඩ ප්‍රාදේශීය සභාවේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ, එහෙම නැත්නම් මාලිමාවේ මන්ත්‍රීවරයා වන අනුර සමරනායකයි. අනුර සමරනායකත්, ඔහුගේ නෝනාත් ඒ වාගේම ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ පූර්ණ ක්‍රියාකාරිකයකු වන රුවන් පතිරණ සහ ඔහුගේ පුත්‍රයා වන උෂාන් කාවින්ද කියන කට්ටියත් තමයි තැරැව්කරුවන් විධියට ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. මේ වන විට කොළඹ, ගම්පහ, අක්කරපත්තුව සහ ලංකාවේ සෑම ප්‍රදේශයකම පාහේ දරුවන් මේ තැරැව්කරුවන් මඟින් තායිලන්තයට, ලාඕසයට යවා තිබෙනවා. මා ළඟ තිබෙනවා, රුවන් පතිරණලාගේ, අනුර සමරනායකලාගේ accountsවලට සල්ලි දාපු account details. ඒ ළමයි එහේ ඉඳන්, "අපිව බේරා ගන්න" කියලා දැනුම් දීලා තිබෙනවා. ඒ දරුවන්ගේ අම්මලා තාත්තලා ගේ දොර උගස් තියලා තමයි ඒ accountsවලට සල්ලි දාලා තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මීට අමතරව, මේ ක්‍රියාකාරකම් හරහා විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් උණ්ඩියල් ක්‍රමයට එනවා. ඒ වාගේම රුවන් පතිරණ නැමැත්තාගේ පුතා වන උෂාන් කියන පුද්ගලයා පසුගිය දිනක ළමයින් හත්දෙනකු අරගෙන ගිහිල්ලා border එක cross කරලා තිබෙනවා. තායිලන්තයේ ඒ සම්බන්ධයෙන් නීතිමය ක්‍රියාකාරකම් කරන පිරිසකට මම කථා කළා. එතකොට දැනගන්න ලැබුණා, ළමයකු තායිලන්තයට ගෙනිච්චාට පස්සේ ඩොලර් 4,500ක්, 5,000ක් වාගේ දෙනවා කියලා. ඒ සල්ලි තමයි උණ්ඩියල් ආදී ක්‍රමවලින් අද මේ රටට එන්නේ. මේ රටෙන් ඒ රටවලට යන්නේත් ඒවාට අදාළ සල්ලි.

ඒ ළමයින් ඔක්කෝම IT දැනුම - පරිගණක දැනුම - හොඳින් තිබෙන, ඉංග්‍රීසි දැනුම හොඳින් තිබෙන අය. තායිලන්තයේ IT jobsවලට, කැසිනෝ ශාලාවල jobsවලට කියලායි ඒ අය එක්කගෙන යන්නේ. ඒ ළමයින් පාතාලයේ අයගේ ගොඩනැඟිලිවලට ඇතුළු කළාට පසුව ඒ ළමයින්ට කිසිම බාහිර සම්බන්ධතාවක් පවත්වන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් නැහැ. නමුත් ඒ ළමයින්ට තිබෙන IT පිළිබඳ දැනුම නිසාම WhatsApp මාර්ගයෙන් දැනට අපේ රටේ කණ්ඩායම් එක්ක කථා කරනවා. ඒ ළමයින්ගේ හඬ පටවල තිබූ දේවල්, දැනට ඒ රටේ රැඳී සිටින ළමයින් කියන දේවල් මම මේ කියන්නේ.

ඒ ළමයින්ව පාවිච්චි කරන්නේ ආයෝජන සම්බන්ධ වංචාවලට, හැකර්වරු සමඟ ධනවත් අයගේ ගිණුම්වලට ඇතුළු වී වංචා කිරීමට, ප්‍රේමවන්තයන් ලෙස සමාජ මාධ්‍යවල හැසිරිලා යම් යම් මිනිස්සු එක්ක සම්බන්ධකම් ඇති කරගෙන ඔවුන්ගේ ගිණුම්වලට වංචා සිදු කිරීම ආදිය සඳහායි. විශේෂයෙන් ලෝක ප්‍රකට dating sites තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ප්‍රේමවන්තයෝ හඳුනා ගන්න sites. මේවාට fake accounts මේ ළමයින් ලවා හදවලා එහෙම තමයි ඒ ධනවත් අයගේ ගිණුම්වලින් වංචා කරන්නේ. අපේ රටේ අහිංසක දරුවෝ ලාඕසයට අරගෙන ගිහිල්ලා මේ විධියට කටයුතු කරන්නේ අපේ රටේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ සහ මාලිමාවේ පිරිස් විසින්ය කියන එක දැන් සියයට 100ක් අපි අවබෝධ කරගෙනයි තිබෙන්නේ. ඒ සම්බන්ධයෙන් මම වගකීමෙනුයි කියන්නේ. මේක කියන්නේ දේශපාලන ව්‍යාපාරයකට මඩ ගහන්නවත්, එහෙම නැත්නම් කාටවත් අවලාද නඟන්නවත් නොවෙයි. අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව සහ විදේශ සේවා නියුක්ති කාර්යාංශයේ පරීක්ෂණ පවත්වන කණ්ඩායම මේ ගැන විමර්ශනයක් කරගෙන යනවා.

ඒ ළමයින්ට targets දෙනවා ලු. ඒ ළමයින් කියන කථාවලින් කොටසක් මම මේ කියන්නේ. ඒ ළමයින්ට ඒ පාතාල කණ්ඩායම් විසින් දවසට target එකක් දෙනවා ලු, හැකර්වරු සමඟ මෙච්චර මුදලක් මිනිස්සුන්ගේ ගිණුම්වලින් ගන්න ඕනෑ කියලා. එහෙම බැරි වුණොත්, ඒ ළමයින්ට කන්න දෙන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම ඔවුන් කළුවර කාමරවලට දාලා මානසිකව හා ශාරීරිකව වද_හිංසා කරනවා.

ඒ වාගේම, ඒ අයගේ ඇඟට electric shocks අල්ලනවා. ඒ කියන්නේ, ඇඟට කරන්ට් එක අල්ලනවා. අච්චේ පැය ගණන් තබා පොලු මුගුරුවලින් පහර දෙනවා. ඒ දරුවෝ බැරි වෙලාවත් පැනලා ගියොත් කියන සැකය නිසා එම ගොඩනැඟිලි වටේට මිනී මස් කන බල්ලන් දමලා, ආයුධ සන්නද්ධ රැකවලුන් යොදවා සම්පූර්ණ රැකවරණයක් දමා තිබෙනවා. මේවා කියන්නේ මම නොවෙයි.

මේ සම්බන්ධයෙන් අද වනවිට මැලේසියාව, තායිලන්තය, ඉන්දියාව වාගේ රටවල් රාජ්‍ය තන්ත්‍රික මට්ටමින් පුළුල් පරීක්ෂණ පවත්වනවා. ඒ වාගේම, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයටත් මේ ගැන දැනුම් දීලා තිබෙනවා. නමුත්, අපේ බලධාරීන් තවම නිහඬයි. මම ගරු ජනාධිපතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මේවාට සම්බන්ධ සියලු දෙනාටම තරාතිරම නොබලා දැඩි දඬුවම් දෙන්න කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම අද විවෘත ආයාචනයක් කරනවා, තායිලන්තය හෝ මැලේසියාව වැනි රටවල තොරතුරු තාක්ෂණයට අදාළව සහ කැසිනෝශාලාවල රැකියා ලබා දෙනවා කියා ඔබගේ ගම්වල සිටින තැරැව්කරුවන්, ඒජන්තවරුන් කියනවා නම් ඔවුන් ගැන තොරතුරු ළඟම ඇති පොලිසියට ලබා දෙන්න කියලා. එහෙම නැත්නම් ඒ තොරතුරු අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට ලබා දෙන්න. මොකද, එතැන තිබෙන්නේ සම්පූර්ණ ජාවාරමක්. මේවා වළක්වන්න රජය මැදිහත් වෙන්න ඕනෑ. මොකද, අද වෙනකොට මේ කාරණය නිසා අපේ කලාපයේ රටවල් සසල වෙලා තිබෙන්නේ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

ඒ ළමයින්ව පාවිච්චි කරලා ජාත්‍යන්තර ජාලා විසින් WhatsApp හරහා තමයි මේ කටයුතු සම්පූර්ණයෙන්ම handle කරන්නේ. මම මුලින් සඳහන් කළ පුද්ගලයන්ගේ දූරකථන පරීක්ෂා කළොත්, ඔවුන් පසුගිය කාලයේ WhatsApp හරහා හුවමාරු කරගෙන තිබෙන පණිවුඩ පරීක්ෂා කර බැලුවොත්, ඒ පුද්ගලයින් කරන්නේ මොකක්ද, ඒ පුද්ගලයන්ට මෙතරම් විශාල ධනයක් එන්නේ කොහොමද කියන එක හොයා ගන්න පුළුවන්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අවසාන වශයෙන් තව එක කාරණයක් කියන්න මට තව මිනිත්තුවක වාගේ කාලයක් ලබා දෙන්න. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අනුර සමරනායකගේ account එකට රුපියල් ලක්ෂ ගණනක මුදල් දමපු තොරතුරක් මා ළඟ තිබෙනවා.

නමුත්, මම මේ තොරතුරු සභාගත කරන්නේ නැහැ. මොකද, මේ තොරතුරු පිටස්තර පුද්ගලයන්ට යන්න පුළුවන් නිසා සහ පරීක්ෂණවලට බාධා වෙන්න පුළුවන් නිසා. මම කැමැතියි, මේ තොරතුරු සියල්ලම ඒ අදාළ පරීක්ෂණ කරන අයට ලබා දෙන්න. නමුත්, අපට තිබෙන කනගාටුව, තවමත් අපේ රටේ මේ සම්බන්ධයෙන් විධිමත් මැදිහත්වීමක් සිදු නොවීමයි. විශේෂයෙන් අද සමහර දේශපාලන කණ්ඩායම්වලට මහා ධනයක් -විශාල මුදලක්- ලැබෙන්නේ කොහොමද කියලා අපි බලන්න ඕනෑ. අපි පසුගිය දවසක පනතක් සම්මත කළා. නමුත්, සන්තෝෂයට පනත් සම්මත කළා කියලා වැඩක් නැහැ. ජාවාරම්වලින්, කුට වැඩවලින් මුදල් සොයන මොන පක්ෂය ගැන වුණත්, මොන දේශපාලනඥයා ගැන වුණත්, මොන කණ්ඩායම ගැන වුණත්

සොයා බලා දැඩි ක්‍රියා මාර්ග ගන්න කියලාත් මම මේ අවස්ථාවේදී රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අදම පූර්ණ මැදිහත්වීමක් කරලා මේ සම්බන්ධයෙන් විධිමත්, කඩිනම් පරීක්ෂණයක් කරන්න කියලා ගරු ජනාධිපතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අද වනකොට ලංකාවේ දරුවෝ දාහකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් ජීවිතයත්, මරණයත් අතර දැඩි සටනක යෙදෙනවා, ලාඕසයේ සහ මියන්මාරයේ වධකාගාරවල. ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් සියලු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රිවරුන්ගේත් අවධානය යොමු කරවනවා. බොහොම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු විමල් වීරවංශ මැතිතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු විසිහයක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 1.19]

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ஸ)
(The Hon. Wimal Weerawansa)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ජනාධිපතිතුමාගේ දෙවැනි රාජාසන කථාව හෙවත් ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය පිළිබඳව විවාදය පැවැත්වෙන මේ අවස්ථාවේ බොහෝ මන්ත්‍රීවරු ඒ පිළිබඳවත්, ඊට අදාළ ආනුෂංගික කරුණුත් සාකච්ඡාවට භාජන කළා.

මගේ කථාවට අවතීර්ණ වෙන්න කලින් මට යුතුකමක් තිබෙනවා යම් කාරණයක් කියන්න. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු උද්දික ප්‍රේමරත්න මැතිතුමා ඊයේ පැවැති සුමති ටෙලි සම්මාන උළෙලේදී ජනප්‍රිය නළුවා ලෙස සම්මාන ලැබුවා. සහෝදර පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මා එතුමාට සුබ පතනවා. ඒ වාගේම, ජනප්‍රිය නිළිය ලෙස දූෂේනි මියුරංගි සම්මාන ලැබුවා. එතුමියටත් අපි සුබ පතනවා. විශේෂයෙන් ගරු උද්දික ප්‍රේමරත්න මන්ත්‍රීතුමාට අපේ සුබ පැතුම් එක් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, රාජාසන කථාව පවත්වන්න ගරු ජනාධිපතිතුමා ඔබතුමිය අසුන්ගෙන ඉන්න ඔය පුටුවේ වාඩි වෙන්න යනකොට -ඔය පුටුවට වඩා වෙනස් පුටුවකද මන්දා, එදා තිබුණේ- නිදහස් ජනතා සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරු වන අප "රාජාසන මේනියාව" කියමින් සභා ගැබෙන් පිටව ගියා. "රාජාසන මේනියාව" කියන්නේ මා හිතන විධියට අපේ සිංහල ශබ්ද කෝෂයට එකතු වන අලුත් වචනයක්. "රාජාසන මේනියාව" කියන වචනය පාවිච්චි කරන්න අපට සිදු වුණේ ඇයි? එතුමා අගමැති වෙලා, ජනාධිපති වෙලා මේ කෙටි කාලය ඇතුළත පාර්ලිමේන්තුව දෙවැනි වතාවටත් වාර අවසාන කරලා රාජාසන කථාවක් කළා. මේ සභා ගැබේ එතුමාට වෙන් වෙලා තිබෙන පුටුවක් තිබෙනවා. ඕනෑ නම් එතුමාට ඒ පුටුවේ ඉඳගෙනත් ඒ කථාව කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ වෙනුවට රාජාසන කථාවක් කරනවාය කියලා එතුමා මුලින්ම කිව්වේ කවදාද? දැනට සති කිහිපයකට කලින් සර්ව පාක්ෂික සමුළුවක් පැවැත්වුණා, විශේෂයෙන් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ ලෙස බලාත්මක කිරීමට අදාළව. එතැනදී එතුමා කියනවා, මම පාර්ලිමේන්තුව වාර අවසාන කරලා, රජයේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයක් ඔස්සේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බල ගැන්වීම ගැන කථා කරනවාය කියලා. නමුත්, ගෞරවනීය ත්‍රෛනිකායික මහා නායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේලාගෙන් ආපු නිවේදනය හේතුකොටගෙන හෝ වෙනත් කාරණයක් හේතුකොටගෙන හෝ එතුමා දහතුන්වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බලගන්වනවාය කියන කාරණය එතුමාගේ රාජාසන කථාවේදී සඳහන් නොකළත්, බලය බෙදීමේ ක්‍රියාවලිය ගැන වෙනත් ආකාරයකින් සඳහන් කළා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මෙතැනදී විවිධ අදහස් පළ වුණා ආර්ථික අර්බුදය ගැන. අපි ආර්ථික අර්බුදයකට මුහුණ දීලායි ඉන්නේ, ඒක ඇත්ත. එක පැත්තකින්, ප්‍රමිතියෙන් යුක්ත පොහොර නැතුව අපේ රටේ ගොවි ජනතාව හඬා වැටෙනවා. දරුවන් පාසල් යන්නේ නැහැ. ඇඳුම්-පැළඳුම්, පෙළ පොත් නැතුව, කොපි පොත් ගන්න බැරුව ලක්ෂ තිහකට වඩා හඬා වැළපෙනවා. ඒ වාගේම, රජයේ සහ පෞද්ගලික අංශයේ විධායක මට්ටමේ තනතුරු දරන අය "බදු බර වැඩියි, වැටුපේ ඉතුරු වන සොච්චම අපට ජීවත් වෙන්න මදි" කියලා පාරට බැහැලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම, විදුලි කප්පාදුව නිසා අපොස උසස් පෙළ විභාගයට පාඩම් කරන්න බැරුව දරුවන් වේදනාව පිට කරමින් ඉන්නවා. ඒ විධියේ නා නා ප්‍රකාර වේදනා, පීඩන අපේ සමාජ, ආර්ථික කඩා වැටීමත් එක්ක ඇති වෙලා තිබෙනවා. එක පැත්තකින්, විවිධ වර්ගයේ මිනී මැරුම් ගැන දිනපතා අහන්න ලැබෙනවා. සමාජයේ ඉහළ පෙළේ ව්‍යාපාරික ප්‍රජාවේ අය ඝාතනය වීම් ගැන අහන්න ලැබෙනවා.

අපේ සමාජයට සිත සනසාගන්න පුළුවන් සිදුවීමක් ගැන ප්‍රවෘත්තියක් කොතැනකින් හෝ අහන්න දකින්න තිබෙන අවස්ථාව අද ඉතා අල්ප වෙලා තිබෙනවා. එහෙම වෙලාවක, ඒ වාගේම, අප කවුරුත් මේ ආර්ථික අර්බුදය ප්‍රධාන හතුරා හැටියට පිළිගෙන ඒ සමඟ සටන් කොට ජය ගැනීම මුඛ්‍ය අරමුණ කරගත යුතුව තිබෙන වෙලාවක, මේ වාගේ ප්‍රශ්නයක් -දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ ලෙස බලාත්මක කිරීම වැනි ප්‍රශ්නයක්- කරළියට ගෙන ඒම විවිධ පාර්ශ්වවලට, විවිධ නිගමනවලට එළඹෙන්න හේතුවක් වී තිබෙනවා. මට පෙර කථා කරපු ඩිලාන් පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමාත් කියනවා මා අහගෙනයි, "මේක ජනාධිපතිවරයාගේ උප්පරවැට්ටියක්" කියලා. ඒ වචනයම නොකිව්වත් ඒක තමයි අදහස. ඒ වාගේම ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ නායකයාත් කියනවා මා දැක්කා, "මේක අවංක **අභ්‍යාසයක්** නොවෙයි, උප්පරවැට්ටියක්" කියලා. ඒ වචනයම නොකිව්වත් ඒක තමයි අදහස. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මගේ ප්‍රශ්නය මේකයි. අපි කැමැති වුණත්, නැතත් දැන් මේ මාතෘකාව කරළියට ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. මෙය කරළියට ගෙනාවේ අපි නොවෙයි. සර්වපාක්ෂික සමුළුවක් කැඳවපු ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාත්, ඒ සර්වපාක්ෂික සමුළුවට සහභාගි වෙච්ච අයත් එකට එකතු වෙලා තමයි මේ මාතෘකාව කරළියට ගෙනාවේ. එහෙම ගෙනාවත් දැන් ඒ සමහර අයට කියන්න බැහැ, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බලාත්මක කිරීමක් ගැන. මා ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමාගේ මතය නොපිළිගත්තත් මම එතුමා ගැන සතුටු වෙනවා. මොකද, එතුමා මුල ඉඳන්ම දරපු මතය ඒක. එතුමන්ලා මුල ඉඳන්ම, එනම් තවලම් ගිය කාලයේ, පැකේජය ගෙන ආ කාලයේ ඉඳන්ම හිටියේ, "බලය බෙදන්න ඕනෑ, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ ලෙස බලාත්මක කරන්න ඕනෑ. ඉඩම් බලය, පොලිස් බලය ගෙඩි පිටින් පළාත් සභාවට දෙන්න ඕනෑ" කියන මතයේ. එතුමා අදත් ඇවිල්ලා ඒ මතය කියනවා. මා ඒ මතයට එකඟ නැති වුණත්, යම්කිසි ස්ථාවරයක ඉඳන් ඒක නිවැරැදියි කියලා හිතාගෙන මුල සිටම ඒ ස්ථාවරය දරන්න කෙනෙකුට තිබෙන අයිතියට මම ගරු කරනවා. නමුත් අපට තේරෙන්නේ නැති දෙයක් තිබෙනවා.

දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ආ වෙලාවේ, ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම අත්සන් කරපු වෙලාවේ මේ රට ගිනි ගත් බව අපි දන්නවා. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ප්‍රකාරව ආ පළාත් සභා ක්‍රමය පිළිගෙන පළාත් සභා ඡන්දයට ඉදිරිපත් වූ අය දේශද්‍රෝහීන් හැටියට ජනතා විමුක්ති

[ගරු විමල් වීරවංශ මහතා]

පෙරමුණ හංවඩු ගැහුවා. ඒ පළාත් සභා මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වීම නැමැති වරද හේතුකොටගෙන ඔවුන්ව මරණයට පත් කළා - ඝාතනයට ලක් කළා. එක්සත් සමාජවාදී පෙරමුණේ අය වෙන්න පුළුවන්; වමේ අනෙකුත් පක්ෂවල අය වෙන්න පුළුවන්; ඩිලාන් පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමා වාගේ අය වෙන්නත් පුළුවන්, -දැන් එතුමාත් ඒ ගැන කිව්වා- එදා ඒ පළාත් සභා මැතිවණයට තරග වැදීම ම මරණයට ලක් වීමේ හේතුවක් බවට පත් කර තිබුණා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් ඒ වෙලාවේ පළාත් සභා විරෝධියි. ඔවුන් පළමුවන පළාත් සභා මැතිවරණයට ඉල්ලුවේ නැහැ. හැබැයි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පළාත් සභා මැතිවරණයේදී ඡන්දය ඉල්ලපු අය දේශද්‍රෝහීන් හැටියට නම් කරලා මරන්න ගියේ නැහැ; ඒ මරපු අයව ඉල් මහ විරු සමුළුව තියලා වීරයන් හැටියට බෞතීස්ම කළේත් නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එදා තිබුණු ස්ථාවරය අද වෙනස් කරගෙන තිබෙනවා වෙන්න පුළුවන්. තමා එදා දරපු ස්ථාවරය හරි නැහැ, තත්කාලීනව ඒක වැරැදියි කියා පිළිගන්නවා නම් වෙනස් වෙන්න ඕනෑම පක්ෂයකට පුළුවන්. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට වුණත් ඒ අයිතිය තිබෙනවා. "එදා අපි ගත්තු ස්ථාවරය වැරැදියි. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තමයි මේකට තිබෙන හොඳම බෙහෙත කියලා අපි පිළිගන්නවා. 'ඒකීය රාජ්‍යය' කියන සංකල්පය දැන් වලංගු නැහැ. ඒකීය රාජ්‍යය අදට අදාළ නැහැ. අපි ඒකීය රාජ්‍යය පිළිගන්නේ නැහැ. අපි පිළිගන්නේ ෆෙඩරල් ක්‍රමයක්. මෙන්න මේකයි අපේ මොඩලය" යනාදී වශයෙන් මොනවා හරි ඒ අය කියනවා නම්, අප ඒක පිළිගත්තත් නැතත් එසේ ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙන අයිතියට ගරු කරන්න අපට පුළුවන්. හැබැයි, මෙතැන වෙන්නේ ඒක නොවෙයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, "රනිල් වික්‍රමසිංහගේ උප්පරවැට්ටියක්" කියලා ප්‍රධාන කේන්ද්‍රීය කාරණය මඟ හරින්න කාටවත් බැහැ. හරි, එය උප්පරවැට්ටියක්මයි කියමුකෝ! ඒත් අපි කියන්න ඕනෑ ඩිලාන් පෙරේරා මැතිතුමා කිව්වා වාගේ අපේ මතය. මොකද, එතුමාත් කියනවා නේ "මේක උප්පරවැට්ටියක්" කියලා. ඒ වාගේම එතුමා කියනවා, "මම දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බලගන්වන්න එකඟයි" කියලා. අන්න ඒක දේශපාලන අවංකකම. මා ඒ ප්‍රතිපත්තිය පිළිගන්නේ නැහැ. ඒත්, ඒක අවංකකමයි. හැබැයි, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ඒ අවංකකම කෝ? ඒ ගොල්ලන් මොකක්ද කියන්නේ? ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මන්ත්‍රීතුමිය "The Island" පුවත් පතට ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා, "දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බලාත්මක කරන්න අපි එකඟයි. ඒකට අපි සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙනවා" කියලා. ආචාර්ය හරිනි මන්ත්‍රීතුමිය ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් එහෙම කියනවා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ නායක අනුර කුමාර දිසානායක මැතිතුමා මේ ගරු සභාවට ඇවිල්ලා සිංහල භාෂාවෙන් කියනවා, "දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය උත්තරයක් නොවෙයි. අපි ගෙනෙනවා, අලුත් ව්‍යවස්ථාවක්" කියලා. හැබැයි, ඒක ඒකීය රාජ්‍යය රකින ව්‍යවස්ථාවක්ද, ෆෙඩරල් ව්‍යවස්ථාවක්ද කියලා කියන්නේ නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ජාතික ජන බලවේගය 2019දී නිකුත් කර තිබෙනවා, "එක රටක්, විවිධත්වයෙන් හා සමානාත්මතාවයෙන් බැඳුණු ශ්‍රී ලාංකේය ජාතියක්" කියන සඳහන ඇතුළත් "ජාතික සමගිය" නමැති පොත. මේ තිබෙන්නේ, "ජාතික ජන බලවේගය" කියන නමින් නිකුත් කරපු ජාතික සමගිය ප්‍රතිපත්තිය ඇතුළත් ඒ පොතයි. මේ පොතේ මොනවාද කියා තිබෙන්නේ? මේ පොතේ එක තැනකවත්, "රටේ ඒකීය රාජ්‍යය රකිනවා" කියලා නැහැ. "ඒකීය" කියන වචනයවත් නැහැ. මේ පොතේ ඔක්කෝම පිටු 15ක් පමණ තිබෙනවා. ජාතික සමගිය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදක කමිටුවේ නම් ටික මේ පොතේ සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ අය අතරේ ඉන්නවා, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉතිහාසය අධ්‍යයන අංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය දේවා මයිකල් ද සිල්වා මහතා. ඒ කමිටුවේ සාමාජිකයන්ගේ නම් අතරින් එක නමයි මා කිව්වේ. දේවා මයිකල් ද සිල්වා කියන්නේ, 1989දී මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ දිස්ත්‍රික් ලේකම් හැටියට ඉඳලා, කැලේ රිංගලා, අන්තිමේදී රත්තරන් බඩුත් එක්ක අත් අඩංගුවට පත් වෙලා, කැලේ හිටපු මිනිසුන් පාවා දීලා, අන්තිමට හමුදාවටත් ඔක්කෝම තොරතුරු දීපු නිසා ජීවිතය බේරාගෙන, ඊට පස්සේ ආයෙත් රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයට ගිහිල්ලා උපාධිය සම්පූර්ණ කරගෙන ඔය තත්ත්වයට ආ කෙනෙක්. ඔහු ඒ පාවා දීම කළා කියන එක ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට එච්චර වැදගත් නැහැ. මොකද, දැන් ඒ ගොල්ලන් තමයි තමන්ගේ න්‍යායාචාර්යවරුන්. ඒ න්‍යායාචාර්යවරුන් හදපු මේ ප්‍රකාශනයේ කොහේවත් "ඒකීය රාජ්‍යය රකිනවා" කියා සඳහන් වන්නේ නැහැ.

හැබැයි, මේ ප්‍රකාශනයේ මෙන්න මේවා නම් සඳහන්ව තිබෙනවා:

> "උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල සිවිල් යුද්ධයෙන් පසු ආරම්භ වූ ආගමික ස්ථානවල නීත්‍යානුකූල බව සොයා බැලීමට ස්වාධීන කොමිසමක් පත් කිරීම"

සිවිල් යුද්ධයෙන් පස්සේ දැන් ආගමික ස්ථාන ආරම්භ වෙලා තිබෙන්නේ උතුර, නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවල විතරද මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි? වෙන කොහේවත් ආරම්භ වෙලා නැද්ද? උතුර, නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවල විතරක් ආරම්භ වෙච්ච ඒවා ගැන විශේෂයෙන් හොයන්නේ ඇයි? මොකක්ද ඒකට හේතුව? එතකොට උතුර, නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවල අලුතෙන් ආරම්භ වුණු ආගමික ස්ථාන නිසා විතරද, රටේ ආගමික සංහිඳියාව නැති වෙන්නේ? අනෙක් ප්‍රදේශවල ඕනෑම ආගමික ස්ථානයක් සෑදීමෙන්, ආගමික සංහිඳියාවට බාධාවක් ඇති වන්නේ නැද්ද? මොකද්ද මේ ගෙනෙන තර්කය? උතුර, නැඟෙනහිර ප්‍රදේශ සම්බන්ධයෙන් මොනවාද මේ කියන්නේ? කැලේට ගිය පෞරාණික බෞද්ධ සිද්ධස්ථානවලට අපේ හාමුදුරුවරු ගියා. ගිහිල්ලා ඒ සිද්ධස්ථාන රැකබලා ගන්න ගත්තා. අන්න ඒකෙන් රිදිලා තිබෙන නිසා තමයි දැන් කියන්නේ, "උතුර, නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවල සිවිල් යුද්ධයෙන් පසුව ආරම්භ වූ ආගමික ස්ථානවල නීත්‍යානුකූල බව සොයා බැලීමට ස්වාධීන කොමිසමක් පත් කිරීම" කියලා. අන්න ඒකට වුවමනාව තිබෙනවා. ඊළඟ එක තමයි, "යුද සමයේ සියලු පාර්ශ්වයන්ගෙන් සිදු වූ යුද අපරාධ ගැන සොයා බැලීමට සත්‍ය විමර්ශන කොමිසමක් ඇති කිරීම." ඒක තමයි ජිනීවාවල කියන්නේ. ඒකට කමක් නැහැ කියමුකෝ. ඊළඟට කියනවා, "දහසයවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ 1988 වසරේ සිට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් පිළිගත් ජාතික භාෂා ප්‍රතිපත්තිය නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක කිරීම" කියලා. දහසයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ රණසිංහ ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිතුමා. 1988 මැතිවරණය කිට්ටු කරලා දෙමළ, මුස්ලිම් ඡන්ද ටික ගන්න එතුමාට ඕනෑ වුණා. ඒකට එතුමා දුන්න දොළ පිදේනිය තමයි, දහසයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. එම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙනවා, "උතුර, නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවල රාජ්‍ය භාෂාව දෙමළ වේ" කියලා. සිංහල භාෂාවත් නැහැ. මෙහේ සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි භාෂා ඔක්කෝම භාවිත කරනවා. එහේ දෙමළ පමණයි.

බුද්ධශාසන, ආගමික සහ සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිතුමා මේ වෙලාවේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාත් දන්නවා, මුලතිව් ප්‍රදේශයේ කුරුන්දි විහාරයේ ප්‍රශ්නයක් වුණා කියලා. කොළඹින් ගිය නීතිඥ මහත්වරු උසාවියේදී ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් තර්ක කළේ. නඩුකාරතුමා කිව්වා, "මෙහේ දෙමළ විතරයි, වෙන භාෂා බැහැ" කියලා. එතුමන්ලාට තර්ක කරන්න ඉඩ දුන්නේ නැහැ. මොකක්ද ඒ වුණේ? සජිත් ප්‍රේමදාස මැතිතුමාගේ අප්පච්චි ගෙනාපු, - නැහැ, නැහැ, පියාණෝ ගෙනාපු

මෙන්න මේ දහසයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නිසා තමයි එහෙම වුණේ. එතකොට ඒක හොඳට අරගෙන යනවා කියලා කියනවා. දැන් උතුර, නැගෙනහිර විතරක්, දෙමළ පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව වෙන්නේ කොහොමද? ඒ ප්‍රදේශයේ සිංහල භාෂාවත් රාජ්‍ය භාෂාවක් හැටියටත්, -අඩු ගණනේ දෙවන පෙළ රාජ්‍ය භාෂාව හැටියටවත්- ඉංග්‍රීසි භාෂාව සම්බන්ධීකරණ භාෂාව හැටියටත් තිබෙන්නට බැරි ඇයි? ජාතිවාදය, එක භාෂාවක් විතරක් තියාගෙන ඉන්න පළාත් දෙකේද තිබෙන්නේ? භාෂා තුනම පිළිගන්න මේ පළාත්වලද තිබෙන්නේ? ඒ පළාත්වල තිබෙන ඒක භාෂා ජාතිවාදයට නම් මේ පිළිගැනීම දෙන්න යන්නේ, ඒකෙන් සහජීවනය හදන්නේ කොහොමද? ඒක සහජීවන මාවත වෙන්නේ කොහොමද? මේ කියන්නේ ඒක. ආර්ථික අර්බුදයෙන් ඇති වෙච්ච අවපාතය නිසා මිනිසුන් තුළ විෂම මනසක් ඇති වුණා. "තොපි ඔක්කෝම අපිට එපා. මේ වතාවේ ඕනෑ මඟුලක් වෙන්න කියලා අපි ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට ඡන්දය දෙනවා" කියලා විෂම මනසින් ඉන්න මිනිස්සු ටිකක් ඒකට අවතීර්ණ වෙනකොට, ඒ ප්‍රතිපත්ති හංගාගෙන තමයි දැන් මේ මැව් එක ගහන්න යන්නේ. අපිට කමක් නැහැ, මේවා හරියට කථා කරලා මිනිස්සුන්ගෙන් ඡන්දය ගන්නවා නම්. ඊළඟට, "ජාතික සමගිය ප්‍රතිපත්තිය, ජාතික ජන බලවේගය" ප්‍රකාශනයේ මේ කාරණයත් සඳහන් කරලා තිබෙනවා:

> "නඩු විභාගවලදී කුමන අධිකරණයකදී වුවත් සියලු චූදිතයන් සඳහා තමන්ගේ මව් භාෂාවෙන් කටයුතු කිරීමේ අයිතිය පිළිගනිමින් ඔවුන්ට මව් භාෂා පරිවර්තකයන් ලබා දීම."

දහසයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන්නේ, උතුර, නැගෙනහිර උසාවිවල භාවිත වන්නේ දෙමළ භාෂාව පමණයි කියලා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කර තිබෙනවා, "නඩු විභාගවලදී, කුමන අධිකරණයකදී වුවත් සියලු චූදිතයන් සඳහා තමන්ගේ මව් භාෂාවෙන් කටයුතු කිරීමේ අයිතිය පිළිගනිමින් ඔවුන්ට මව් භාෂා පරිවර්තකයන් ලබා දීම" කියලා. මේ එකකට එකක් පරස්පරයි. අරක පිළිගන්නවා නම්, මේක කරන්න බැහැ. මේක කරනවා නම්, අරක පිළිගන්න බැහැ. මේ දෙකෙන් එකයි කරන්න පුළුවන්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඊළඟට "ජාතික සමගිය ප්‍රතිපත්තිය, ජාතික ජන බලවේගය" ප්‍රකාශනයේ 12වැනි පිටුවේ "ජාතික සමගිය හා සංහිඳියාව" යටතේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

> "නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් මඟින් බෙදී වෙන්වී යාම වළක්වමින් සමානාත්මතාවය හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මත පදනම් වූ දේශපාලනමය හා පරිපාලනමය වශයෙන් බලය විමධ්‍යගත කරන විසඳුමක් මඟින් ජාතික ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් තිරසර විසඳුමක් සහතික කෙරෙන තෙක් පළාත් සභා විධිමත් හා කාර්යක්ෂම ආයතන බවට පත් කිරීම".

"දේශපාලනමය හා පරිපාලනය..." කියන්නේ, පරිපාලනමය වශයෙන් විතරක් නොවෙයි, දේශපාලනමය වශයෙන් කිව්වාම, නීතිය හැදීමේ බලය, නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ බලය ඒවා වුණත් ඇතුළත් වෙන්න පුළුවන්. එතකොට මේ කියන්නේ, "...දේශපාලනමය හා පරිපාලනමය වශයෙන් බලය විමධ්‍යගත කරන විසඳුමක් මඟින් ජාතික ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් තිරසර විසඳුමක් සහතික කරන තෙක් පළාත් සභා විධිමත් හා කාර්යක්ෂම ආයතන බවට පත් කිරීම". මෙතැන කියන්නේ නැහැ, ඒකීය රාජ්‍යයක් තුළ බලය විමධ්‍යගත කිරීමක් පිළිබඳව. "ඒකීය" කථාවක් කියන්නෙත් නැහැ. "එක්සත්" කථාවක් කියන්නෙත් නැහැ. කොළය වහලා ගහනවා. කොළය වහලා ගහලා කියනවා, තිරසර විසඳුමක් ලැබෙන තෙක් දැන් තිබෙන පළාත් සභා විධිමත් හා කාර්යක්ෂම කිරීම කියලා. විධිමත් හා කාර්යක්ෂම කිරීම වනාහි එය පූර්ණ වශයෙන් බලගැන්වීමයි.

පළාත් සභා විධිමත් හා කාර්යක්ෂම කරන්න තමයි ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා කියන්නේ ඒවා පූර්ණ වශයෙන් බලාත්මක කරන්න කියලා. එතුමා කියනවා, පනත් ගොඩක් සංශෝධනය කරනවා කියලා. ඒවා තමයි පළාත් සභා පනත, අර පනත, මේ පනත යන දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අදාළ පනත්. ඒවා සංශෝධනය කරන්නේ පනතෙන් පළාත් සභා කාර්යක්ෂම කරන්න පුළුවන් ප්‍රමාණය කරගන්න. හැබැයි, අපි මෙතැනදී මේ කාරණය තේරුම් ගන්න ඕනෑ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි. මෙතැනදී අපි අතර තිබෙන විවාදය මේකයි. මම කියන්නේ, එහෙම නම් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ඉල්මහ විරුවෝ සමරන එක නවත්වන්න ඕනෑ. ඉල්මහ විරුවෝ කියන්නේම ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුමට විරුද්ධ වෙච්ච අය, පළාත් සභා ක්‍රමයට විරුද්ධ වෙච්ච අය, ඒ සටන කරලා මැරුම් කාපු අය, වධකාගාරවල දුක් විඳපු අය. ඒ අයට තමයි එතුමන්ලා ඉල්මහ විරුවෝ කියලා කියන්නේ. එක පැත්තකින් ඒකීය රාජ්‍යය රකින්න දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධව, පළාත් සභා ක්‍රමයට විරුද්ධව ජීවිත පරිත්‍යාග කළාය කියන මිනිස්සු ඉල්මහ විරුවෝ කියලා සමරන්නත්, අනෙක් පැත්තෙන් ඒ අයට පහන පත්තු කරන ගමන් ඒකීය රාජ්‍යය ගැන වචනයක් කියන්නේ නැතුව පූර්ණ බලය බෙදීමක් ගැන කථා කරලා ප්‍රතිපත්තිය හදලා කොළේ හංගලා ගහන්නත් හදනවා. ඒක රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාගේ උප්පරවැට්ටියක් කියලා අපි කියමුකෝ. එහෙම නම් කියන්න, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බලගන්වන්න අපි එකඟයි කියලා ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මන්ත්‍රීතුමිය "ද අයිලන්ඩ්" පුවත් පතට කියපු එක හරිද වැරදිද කියලා. හරිනි අමරසූරිය මන්ත්‍රීතුමිය කියපු එක හරි නම් හරියි කියන්න, වැරදියි නම් වැරදියි කියන්න. වටේ යන්න ඕනෑ නැහැ. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බලාත්මක කිරීමට අපි විරුද්ධ වන්නේ මොකටද, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

මෙතැනදී සමහර මන්ත්‍රීවරු තීන්දු ගැන කිව්වා. මම ඒ අයට කියනවා, "චන්ද්‍රසෝම එදිරිව මාවෙ සේනාධිරාජා" කියන නඩු තීන්දුව ඉතා උනන්දුවෙන් කියවන්න කියලා. ඒ චන්ද්‍රසෝම එදිරිව මාවෙ සේනාධිරාජා කියන නඩු තීන්දුවේ, "ව්‍යවස්ථාවේ ඒකීය වගන්තිය එසේම තිබියදී දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ ලෙස බලාත්මක කිරීම මඟින් පූර්ණ ෆෙඩරල් රාජ්‍යයක් නිර්මාණය කළ හැකියි" යනුවෙන් සඳහන් වෙනවා. මෙහෙම කියන්නේ මම නොවෙයි, චන්ද්‍රසෝම එදිරිව මාවෙ සේනාධිරාජා කියන නඩු තීන්දුවෙන්. හිටපු අගවිනිසුරු රාජා වනසුන්දර මැතිතුමා මේ කථාවම වෙන විධියකට කියනවා. "දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යනු, ජාතියේ හිසට ඉහළින් එල්ලා ඇති භයානක කඩු තුඩකි. එය ගැට ගසා ඇත්තේ, ඊට එරෙහිව පවතින ව්‍යවස්ථා බාධක නම් වූ ඉතා දුර්වල රැහැන්පටවලිනි" යනුවෙන් එතුමා සඳහන් කර තිබෙනවා. "ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයන් මඟින් හෝ පරිපාලන ක්‍රියාමාර්ග මඟින් එම රැහැන්පට කපා දැමීමට දිවි හිමියෙන් ඉඩ නොදෙන ලෙස..." යනුවෙන් එතුමා තවදුරටත් සඳහන් කර තිබෙනවා. මෙහෙම කියන්නේ කවුද? රාජා වනසුන්දර මැතිතුමා.

දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන ලැබුණු තීන්දුව බෙදුණු තීන්දුවක්. ඉන් එක විනිසුරුවරයකුගේ තීන්දුව ගැන විවාදයක් තිබෙනවා. ඒ බෙදුණු තීන්දුවේ රාජා වනසුන්දර මැතිතුමා දීපු තීන්දුවේ සඳහන් කාරණයක් තමයි මම කිව්වේ. "ඉතා දුර්වල රැහැන්පටවලිනි" කියලා එහි කියනවා. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ ලෙස බලාත්මක කරනවා කියලා කියන්නේ මොකක්ද? අන්න! ඉතා දුර්වල රැහැන්පට ටික කපනවා. මොනවාද, ඒ ඉතා දුර්වල රැහැන්පට? රාජා වනසුන්දර මැතිතුමා ඒක තවදුරටත් මෙන්න මෙහෙම

[ගරු විමල් වීරවංශ මහතා]

පැහැදිලි කරනවා. මෙතැනදි කියනවා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධයි නම් ඒක අහෝසි කරන්න යෝජනාවක් ගෙනෙන්න කියලා. නැහැ, "1987දී දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කිරීමෙන් පසු, පළාත් සභා පනත සම්මත කළ යුතු වුවත්, එම පනත් දෙකම එකවර සම්මත කිරීම නිසා ක්‍රමවේදයේ වරදක් සිදුව ඇති බැවින්, පාර්ලිමේන්තුවට ප්‍රකාශන පනතක් ඉදිරිපත් කිරීම මඟින් ඒවා අහෝසි කිරීමට හැකිය" යනුවෙනුත් රාජා වනසුන්දර මැතිතුමා සඳහන් කර තිබෙනවා. මොකක්ද ඒකට හේතුව? මේ කාරණා දෙකම ආවේ එකට. අම්මත් ආවේ එකට, දරුවාත් ආවේ එකට. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය විවාද කළේත්, පළාත් සභා පනත විවාද කළේත් දෙකම එකට. ඒ දෙකම සම්මත කළේත් එකට. මුලින් අම්මා එන්න ඕනෑ නේ. ඊට පස්සේ නේ, දෙයියනේ! දරුවා එන්න ඕනෑ. මේ දෙකම එකට කළා. ඒ නිසා මේ ක්‍රමවේදයේ වරදක් තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි රාජා වනසුන්දර මැතිතුමා කියන්නේ, ප්‍රකාශන පනතක් ඉදිරිපත් කිරීම මඟින් ඒවා අහෝසි කරන්න පුළුවන් කියලා. ප්‍රකාශන පනතක් අපට ගෙනෙන්න බැහැ. ඒක ආණ්ඩුව ගෙනෙන්න ඕනෑ.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අපි මේ කාරණයත් තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිවරයා මේ රහස්පට ටික දැනුවත්ව හෝ නොදැනුවත්ව ඇති කළේ ඇයි? ඉන්දියාව එදා ජේ.ආර්. ජයවර්ධනව යටත් කරගෙන තමයි, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඇතුළත් කරපු දේවල් ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම හරහා ගෙනාවේ කියලා අපි හිතනවා. එහෙම නැතුව එතුමා ස්වකීය පරම වුවමනාවෙන් - පරම අවශ්‍යතාවෙන්- මේකට තල්ලු වුණාය කියලා අපට හිතන්න බැහැ. මෙහි තිබෙන රහස්පට ටික කැපුවාම මොකක්ද වෙන්නේ? අපි අදටත් දන්නවා, උතුර හා නැඟෙනහිර පළාත්වල දැනටත් තිබෙන ගැසට් කරපු පුරාවිද්‍යා ඉඩම්වල, එහෙම නැත්නම් රක්ෂිතවල ඉතා විශාල අකටයුතුකම් සිදු වන බව.

සිංහල ජනාවාසකරණයක් කියලා භීතියක් මවනවා. මවලා, ඒ ප්‍රදේශවල සුළු ජාතීන් හැටියට සිංහල මිනිස්සු ඉන්නවා නම්, ඒ අය විශාල අඩන්තේට්ටම්වලට ලක් කරනවා. ඒ වාගේම පුරාණ විහාරස්ථානවලට අයත් සමහර ඉඩම් අත් පත් කර ගැනීම අද ඒ පළාත්වල නොයෙක් විධියට සිදු වෙනවා. මේ වාගේ දේවල් දැනටත් වෙනවා නම්, එම පළාත්වලට පූර්ණ වශයෙන් ඉඩම් බලතල ලැබුණොත්, ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන වනජීවී ඉඩම්, වන සංරක්ෂණ ඉඩම් ආදී ඒ හැම ඉඩමකම අයිතිය හෝ ඉරණම තීරණය වෙන්නේ කොයි විධියටද කියලා තමුන්නාන්සේලාට හිතාගන්න පුළුවන්.

අපි තේරුම් ගත යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. පළාත් සභාවල බලය මධ්‍යම ආණ්ඩුවෙන් පූර්ණ වශයෙන් අත්හැරුණාට පස්සේ මොකක්ද වෙන්නේ? ඔබතුමන්ලා දන්නවා, වයඹ පළාත් සභාවේ විතරක් පරිසර ප්‍රඥප්තියක් සම්මත කරලා පරිසර අධිකාරියක් පිහිටුවා තිබෙන බව. අනෙක් පළාත්වල එහෙම නැහැ. කොළඹ තිබෙන පරිසර අධිකාරියට බලය නැහැ, වයඹ පළාතේ පරිසර ප්‍රශ්නයකට අත පොවන්න. ඒ, ඇයි? වයඹ පළාත් සභාව පරිසර ප්‍රඥප්තියක් සම්මත කරලා පරිසර අධිකාරියක් පිහිටුවා තිබෙන නිසා. ඒ විධියට පොලිස් ප්‍රඥප්තිය, ඉඩම් ප්‍රඥප්තිය, ඊළඟට මහ ඇමති අරමුදල ප්‍රඥප්තිය, සමගාමී ලැයිස්තුවේ තිබෙන දේවල් සඳහා ප්‍රඥප්ති, මේ ඔක්කෝටම ප්‍රඥප්ති සම්මත කරගෙන පළාත් සභාවල ආයතනික ව්‍යුහය වෙන වෙනම, ස්වායත්තව හදාගත්තාම මෙහේ තිබෙන පරිසර අධිකාරියකටවත්, වෙනත් අධිකාරියකටවත් කරන්න පුළුවන් කෙංගෙඩියක් ඉතිරි වෙන්නේ නැහැ. මෙතැන තිබෙන භයානක දේ තමයි, පරමාධිපත්‍ය බලය එලෙස බෙදා තිබීම. පරමාධිපත්‍ය බලය බෙදපු වෙනම පාලන ඒකකයක් පිහිටෙව්වාම ඒ පාලන ඒකකය තුළ කථා කරන්නේ එක භාෂාවක් පමණයි කියලා කියනකොට, ඒ කියන්නේ එම පාලන ඒකකය තුළ එක භාෂාවක් පමණක් පිළිගෙන තිබෙනකොට, -දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පිළිගෙන තිබෙනවා, එම පළාතේ භාෂාව දෙමළ භාෂාව පමණයි කියලා- එම භාෂාව කථා කරන ජනයාගේ ප්‍රදේශයක් හැටියට එය පිළිගෙන තිබෙනකොට, අතිරේකව එතැනට මානව සංහාරයක් - කැනඩාව මානව සංහාරක සතිය සමරන්නේ නිකම් නොවෙයි, රාජ්‍ය අනුග්‍රහයෙන්- සිදු වී ඇති බව පෙනෙනකොට, ඊට පස්සේ ස්වායත්ත බලය මධ්‍යම රජයේ බලය එක්ක ගැටෙනකොට සිදු වෙන්නේ මොකක්ද? අපි හිතමු, නාවික හමුදාව උතුර, නැඟෙනහිරට ආසන්න මුහුදේ ආරක්ෂාවට යනවා කියලා. එතකොට, උතුර, නැඟෙනහිරට වෙනම වෙරළ ආරක්ෂක පොලිසියක් හදලා තිබුණොත්, ඒ වෙරළ ආරක්ෂක පොලිසියයි, නාවික හමුදාවයි ගැටෙනවා. එතකොට මුහුදේ බලයයි, පරිධියේ බලයයි අතර ගැටීම් ඇති වෙනකොට, ඒ ගැටීම් ජාත්‍යන්තර අධිකරණය දක්වා ගෙනියන්න පුළුවන්. ලෝකයේ ඒ විධියට බෙදුණු රටවල් තිබෙනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඔබතුමියත් දන්නවා ඇති, ජාත්‍යන්තර අධිකරණයෙන් හදපු එවැනි රටවල් තිබෙන බව. ජාත්‍යන්තර අධිකරණය එහිදී ප්‍රධාන නිර්ණායක කිහිපයක් බලනවා. ජාත්‍යන්තර අධිකරණයේ - International Criminal Court, ICC එකේ - විභාග වූ ඕස්ට්‍රේලියාවට එරෙහි පෘතුගාල නඩුවේ තීන්දුව අනුව තමයි නැඟෙනහිර ටිමෝරය නිර්මාණය වුණේ. "යම් ප්‍රදේශයක ජනතාවට පරමාධිපත්‍යය බෙදී යන පරිදි බලය බෙදා දී ඇති අවස්ථාවක මධ්‍යම රජයට එම බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඉඩ නොදේ නම්, එම ජනතාවට වෙන්ව යාමේ අයිතිය ඇත." ඒක තමයි නැඟෙනහිර ටිමෝරය බිහි වීම සඳහා වූ තීන්දුවේ මූලධාර්මික පදනම.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව මිනිත්තු දෙකක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ஸ)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
මම ඉක්මනින් කථාව අවසන් කරන්නම්, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

දෙමළ ජනතාවද, මුස්ලිම් ජනතාවද, සිංහල ජනතාවද කියලා වෙන් නොකර අපි මේ රටේ සහෝදර වැසියන් හැටියට ජීවත් වෙන්න ඕනෑ. උතුර, නැඟෙනහිර විතරක් නොවෙයි, බස්නාහිරද, දකුණද ඒ කොයි තැනත් අපි ඔක්කෝම එකට එක නීතියක් යටතේ ජීවත් වෙන්න ඕනෑ. අපි කියන්නේ නැහැ, සිංහල බෞද්ධයන්හට වෙනම සුවිශේෂී නීති ඕනෑය කියලා. එහෙම අවශ්‍යත් නැහැ. හැබැයි ඒ සමඟිය, ඒ සහජීවනය හැදෙන්නේ වෙන් වීමේ සටන් පාඨ උස්සාගෙන ඇවිල්ලා නොවෙයි, ස්වයං පාලන සටන් පාඨ උස්සාගෙන ඇවිල්ලා නොවෙයි, උතුර, නැඟෙනහිර පළාත් කාට හෝ වෙන් වූ නිජ භූමි කියලා පිළිගෙන නොවෙයි. ඒ විධියේ අන්තවාදී, ජාතිවාදී මූලධර්ම මත ගොඩනැඟෙන සංවාදයකට යටත් වෙලා, ඒක පිළිගෙන ගෙනෙන විසඳුම්වලින් හැදෙන්නේ සහජීවනය නොවෙයි, බෙදීමයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ජනාධිපති ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාගෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා. සමහරු කියන විධියට එතුමා "කට්ට, වෙට්ට, පිත්තල" වැඩක් හැටියට මේ යෝජනාව ගෙනාවා වෙන්න පුළුවන්. එහෙම නැත්නම්, එතුමා

සම්පන්දන් මහත්මයාත් එක්ක අතීතයේ ඇති වුණු බැඳීම් හේතු කොටගෙන, "එතුමායි, මමයි දැන් ඉන්නේ ජීවිතයේ අන්තිම අඩියේ, මියැදෙන්න පෙරාතුව මොනවා හෝ එකක් කරලා දමන්න ඕනෑ" කියලා හිතලා මේ යෝජනාව ගෙනාවා වෙන්න පුළුවන්. ජනාධිපතිතුමා රාජාසන කථාවෙන් පස්සේ විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීතුමාට කියලා තිබෙනවා නේ, "ඔන්න විකී, මම කිව්ව ඒවායින් භාගයක් කළා" කියලා. "මම භාගයක් කළා" කියලා ජනාධිපතිතුමා තමන්ට කිව්වා කියලා විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා.

"ඉතිරි භාගය මම ජනාධිපතිවරණයෙන් පස්සේ කරන්නම් විකී, මට ජනාධිපතිවරණයට උදව් කරන්නකෝ විකී" වාගේ එකක්ද දන්නේ නැහැ ඉතිරි කොටසේ තිබෙන්නේ. කොහොම වුණත්, මොන අර්ථයෙන් ගෙනාවත් අපි කියනවා, බැනා හොයන්න ඕනෑ ජයවර්ධන කියන තමන්ගේ මාමා රැහැන් පොටවල් ටිකකින් හෝ මේක ගැට ගහලා තිබුණේ මොකද කියන කාරණය. පළාත් සභා ක්‍රමය මුළුමනින්ම ක්‍රියාත්මක නොවුණු නිසා; පළාත් සභාවලට පූර්ණ බලතල නොලැබුණු නිසා; පළාත් පොලිස් කොමිසම හදපු නැති නිසා; පළාත් ඉඩම් කොමිසම හදපු නැති නිසා තමයි ඒ රැහැන් පොටවල්වලින් මේක රැකුණේ. ඒ නිසා ඒ රැහැන් පොට කපනවා නම්, මාමා නොකරපු දේ බැනා කරන්න යනවා නම්, මේ බැනා ඒ මාමාගේ බැනෙක් ද, වෙන බැනෙක් ද කියලා හොයන්න ඕනෑ. ඒ ගැන සොයන්න ඒ පවුලේ අයට භාර දෙමින්, මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ අවස්ථාව ලබා දුන්නාට ඔබතුමියට බොහොම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු ඩයනා ගමගේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමිය. ඔබතුමියට මිනිත්තු 5ක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු ඩයනා ගමගේ මහත්මිය (සංචාරක රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමිය)
(மாண்புமிகு (திருமதி) டயனா கமகே - சுற்றுலாத்துறை இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. (Mrs.) Diana Gamage - State Minister of Tourism)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම හිතන්නේ මට තව විනාඩි 5ක් ප්‍රසන්න රණතුංග ඇමතිතුමා ලබා දීලා තිබෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ඒ ගැන හොයලා බලන්නම්.

[අ.භා. 1.45]

ගරු ඩයනා ගමගේ මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) டயனா கமகே)
(The Hon. (Mrs.) Diana Gamage)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමියට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. අපි අද කථා කරන්නේ, ගරු ජනාධිපතිතුමා පසුගිය 08වන දා නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සිව්වැනි සැසිවාරය විවෘත කරමින් කරපු රාජාසන කථාව ගැනයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මට පෞද්ගලිකව හිතෙනවා, මෙවර ඉදිරිපත් කරන ලද ඒ රාජාසන කථාව මීට කලින් ඉදිරිපත් කරන ලද රාජාසන කථාවලට වැඩිය වෙනස් එකක් කියලා. ඇත්තටම ඒක ප්‍රායෝගික කථාවක්. එතුමා අතීතය ගැන කථා නොකර, රට පත් වෙලා තිබෙන තත්ත්වයෙන් ගොඩ යන විදිය ගැන, මේ රටේ අනාගතය ගැන, මේ රටේ අනාගත දරු පරපුර ගැන හිතලා කරපු කථාවක් ඒක.

විපක්ෂය ඒ අවස්ථාව වර්ජනය කළා. විපක්ෂය අදත් මේ ගරු සභාවේ නැහැ. මම කැමැතියි, විපක්ෂය මේ විධියට මේ පාර්ලිමේන්තුවට සදහටම නැවිත් ඉන්නවා නම්. මොකද, ඔවුන් ආවා කියලා වැඩකුත් නැහැ. ඔවුන් මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන හැම වාරයකදීම කරන්නේ මඩ ගහන එකයි, ආඩාපාළි කියන එකයි, අවලාද කරන එකයි, විවේචන කරන එකයි විතරයි. එහෙම නැතිව, විපක්ෂයෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුවට වෙන දේකුත් නැහැ, මේ රටට, ජනතාවට වෙන දේකුත් නැහැ. ඒ නිසා මම කියන්න කැමැතියි, විපක්ෂය මේ විධියටම පාර්ලිමේන්තුවට නැවිත් ඉන්නවා නම් හොඳයි කියලා.

අනෙක් කාරණය මෙයයි. වඩිවේල් සුරේෂ් මන්ත්‍රීතුමා නම් අද මේ ගරු සභාවට පැමිණ සිටියා. නමුත්, අනෙක් මන්ත්‍රීවරු පැමිණ සිටියේ නැහැ. එතුමාට මම කියන්න කැමැතියි, ඔබතුමන්ලා මෙතැනින්ම තීරණය කරන්න ඔබතුමන්ලාගේ ඔය නායකයා මොන තරම් බොරුවක් කරන කෙනෙක්ද කියලා. වඩිවේල් සුරේෂ් මන්ත්‍රීතුමාට සම්පූර්ණ බොරුවක් කළා කියලා එතුමාම කියනවා ඊයේ ප්‍රවෘත්තිවලින් මම දැක්කා. අසනීප තත්ත්වයක් තිබෙන බව කියලා වඩිවේල් සුරේෂ් මන්ත්‍රීතුමාගේ meeting එක cancel කළා, විපක්ෂ නායකතුමා එතැනට ගියේ නැහැ. නමුත්, හොයලා බලනකොට ඒක බොරුවක් කියලා වඩිවේල් සුරේෂ් මන්ත්‍රීතුමාට දැනගන්න ලැබුණු බව එතුමා කිව්වා. ඉතින් ඒකෙන්ම ඔබතුමන්ලා තීරණය කරන්න, මේ නායකයාට රටක් කරන්න පුළුවන්ද කියලා. මේ රටට කරන්නේත් විශාල බොරුවක්. එම නිසා බොරු කිය-කියා ඇවිදින එක දැන්වත් නවත්වන්න. විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුනි, ඔබතුමන්ලා රට වටේ ගිහිල්ලා stageවල බොරු කිය-කියා උගුර කට වේළෙනකම් කෑ ගහන්න එපා. ඔය කියන්නේ සුන්දර කථා. හැබැයි, මේ සත්‍යය පිළිගන්න. ඔය කියන කිසි දෙයක් කරන්න බැහැ. ජනාධිපතිවරණයේදී, ජනාධිපති අපේක්ෂක හැටියට පෙනී ඉන්නකොටත් ඔය විපක්ෂ නායකතුමා කිව්වේ සම්පූර්ණයෙන් අසත්‍ය. රුපියල් 20,000 ගණනේ පවුල්වලට දෙනවා කිව්වා. කොහේ තිබෙන සල්ලිද? අච්චු ගහලාද දෙන්නේ? ඒ වාගේම රු 12.00ට ෆෙවල්වලට එනවා කිව්වා. දෙවියනේ! විපක්ෂය මැතිවරණය දිනුවොත්, රු 12.00ට නිදියන්න හම්බ වෙන්නේත් නැති වෙයි. එතුමන්ලා ඡන්දය දිනනවා කියා මම කියන්නේ නැහැ. දිනුවොත්, ඒ වාගේ තත්ත්වයක් උදා වෙයි. එම නිසා ජනතාවට ඒ ගැනත් කල්පනා කරන්න වෙනවා.

අනෙක් කාරණය මෙයයි. හිටපු ජනාධිපතිතුමාට -ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමාට- ප්‍රශ්නයක් ආපු වෙලාවේ මේ රට භාර ගන්න කියලා විපක්ෂ නායකතුමාට ආරාධනා කළා. ඒ වෙලාවේ එතුමා, අපේ අර හරින් ප්‍රනාන්දු ඇමතිතුමා කියනවා වාගේ "ආසයි -බයයි" කොන්දේසි දාලා, කියන්න තිබෙන ඔක්කෝම ටික ඇතුළත් කරමින් ලියුම් ලිය-ලියා පැනලා සිටියා මිසක්, එම තනතුර භාර ගත්තේ නැහැ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ශ්‍රී ලංකා මාතාව අද නැඟිට ගන්න බැරි තරමට දණින් වැටිලා ඉන්නේ. නමුත්, රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා එතුමාගේ ගේ ගිනි ගනිද්දී කිසිම කොන්දේසියක් නැතිව ශ්‍රී ලංකා මාතාවට නැඟිටින්න තමන්ගේ උරහිස දුන්නා; මේ රට භාර ගත්තා. එතුමා ඉදිරිපත් කළ රාජාසන කථාවේ සාරාංශය මොකක්ද? මේ රටේ අනාගත දරු පරපුර අපි බේරාගන්න ඕනෑ කියන එකයි. අද අපට brain drain එකක් තිබෙනවා. විශේෂඥ වෛද්‍යවරු මේ රට දාලා යනවා. මේ රටෙන් යන්න මිනිස්සුන්ට අයිතිවාසිකමක් තිබෙනවා. ඒක මානව අයිතිවාසිකමක්. අපට ඕනෑම රටකට යන්න පුළුවන්.

[ගරු ඩයනා ගමගේ මහත්මිය]

අපි ඒ රටවලට ගියේ නැත්නම්, රැකියාවලට ගියේ නැත්නම් මේ රටට ඩොලර් ලැබෙන්නේ නැහැ. නමුත්, මම විශේෂඥ වෛද්‍යවරුන්ට, විද්වතුන්ට ආයාචනා කරනවා මේ වෙලාවේ රට දාලා යන්න එපා කියලා. මොකද, මේ රටට ඔබලාව අත්‍යවශ්‍ය වෙලාවක් මේක. මේ අත්‍යවශ්‍ය වෙලාවේ ඔබලා රට දාලා යන්න එපා. එදා අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා කිව්වේ එතුමා වැල් පාලමට ගොඩ වූ ගෘෂා කියලායි. අද මම කියන්නේ එතුමා ගෘෂා නොවෙයි, යුක්රේන රජයේ සෙලෙන්ස්කි, ඒ රටේ ජනතාව උදාහරණයට ගන්න. ඒ රටේ අම්මලා තාත්තලා රට දාලා ගිය අවුරුදු 18ට ඉහළ ඒ ගොල්ලන්ගේ දරුවෝ ආපහු රටට ගෙන්වනවා යුද්ධ කරන්න, මව් බිම බේරා ගන්න. රටවලට ගිය සියලුදෙනා නැවත එනවා. ඒ අය යුධ පිටියකට එන්නේ. ඒ රටේ වතුර නැහැ, විදුලිය නැහැ, කෑම නැහැ. නමුත් සටන් කරලා මව් බිම බේරා ගන්නයි ඒ මිනිස්සු ආපහු එන්නේ. මෙවැනි තත්ත්වයක් යටතේ මම අද රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාව දකින්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ සෙලෙන්ස්කි විධියට. මේ රට බේරා ගන්න, ලංකා මාතාව වැටිලා තිබෙන තත්ත්වයෙන් ගොඩ දාන්න සහයෝගයයි එතුමා ඉල්ලන්නේ. ඒ නිසා මමත් සියලුදෙනාගෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා, ඒ සහයෝගය ලබා දෙමු කියලා. අපි ඊට පස්සේ දේශපාලනය කරමු. මේ රට ගොඩ දාලා දේශපාලනය කරමු. මම හැම දාම කියන්නේ ඒකයි. පසු ගිය කාලයේ දේශපාලනඥයන්ගෙනුත්, නිලධාරීන්ගෙනුත්, ඒ සියලුදෙනාගෙන්ම වෙච්ච වැරදි නිසා තමයි අද මේ රට මේ තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙන්නේ. අපි ඒක කැමැත්තෙන් හෝ අකමැත්තෙන් පිළිගන්න ඕනෑ. ඇත්ත තිත්තයි. නමුත්, කරන්න දෙයක් නැහැ. දේශපාලනඥයන්ගෙන් සහ නිලධාරීන්ගෙන් වුණු දූෂණ සහ වංචා, අනවශ්‍ය දේවලට වියදම් කිරීම, වැරදි කළමනාකරණය සහ වැරදි තීන්දු ගැනීම නිසා අද මේ රට මේ තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා. නමුත්, ඒ ගොල්ල ගත්ත වැරදි තීන්දු, ඒ ගොල්ලන් කරපු දූෂණ, වංචා නිසා අපේ අනාගත දරු පරපුර මේ දුක විඳින්න ඕනෑද? ඒ ගොල්ලන් මේකට පළිද? ඒ ගොල්ලන් මේ දුක විඳින්න අවශ්‍යද? දුක් විඳින්න අවශ්‍ය නැහැ. අපි අනාගත දරු පරපුර වෙනුවෙන් හිතන්න ඕනෑ, අපි ඒ අනාගත දරු පරපුර රැක ගන්න ඕනෑ. මේක තමයි අපේ මව් බිම, අපට තව රටක් නැහැ.

මේ රට තුළ සිංහල, මුස්ලිම්, දෙමළ, බර්ගර් කියලා ජාතීන් නැහැ. අපි ඒකීය රටක් නම්, අපි ශ්‍රී ලාංකිකයෝ. අපට එක හා සමානව අයිතිවාසිකම් ලැබිය යුතුයි. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හෝ Thirteen plus හෝ මොකක් ක්‍රියාත්මක වුණත් ඒකීය රටක් විධියට අපි සියලුදෙනාට සම අයිතීන් - equal rights - තිබෙන්න ඕනෑ, equal opportunities තිබෙන්න ඕනෑ. මේ රට කවදාවත් බෙදන්න පුළුවන් රටක් නොවෙයි, රට බෙදලා අපට මේ ගමන යන්න බැහැ. මේක පුංචි රටක්. මේක බෙදාගෙන, කෑලි කඩාගෙන ඉදිරියට යන්න බැහැ. අපි අවුරුදු 30ක් යුද්ධයකින් බැට කාපු ජාතියක්; අපි සුනාමියකින් බැට කාපු ජාතියක්; හැම දාම කැරලිවලින් බැට කාපු ජාතියක්. අපේ රටට ඒ අවුරුදු 30ක යුද්ධයට ඩොලර් බිලියන 200ක් වියදම් වුණා. මොන තරම් දියුණුවක් වෙන්න තිබුණු රටක්ද මේක? මේකට හේතුව පසුගිය කාලයේ දේශපාලනඥයෝ ගත්තු තීන්දු. මට ඇහුණා විමල් වීරවංශ මැතිතුමා කියනවා, උතුරේ රාජ්‍ය භාෂාව දෙමළ කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ රටේ එක භාෂාවක් තිබුණා නම්, ඉංග්‍රීසි භාෂාව administration language එක හැටියට තිබුණා නම් අපට මේ ප්‍රශ්න ඇති වෙන්නේ නැහැ. එක එක විධියට භාෂා බෙදලා මෙතැනට කොටසයි, අතැනට කොටසයි දීපු එකෙන් තමයි රට ඒ තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබුණේ, අපට අවුරුදු 30ක යුද්ධයකට මුහුණ දෙන්න සිද්ධ වෙලා තිබුණේ. නැවතත් මේ රටේ administration language එක ඉංග්‍රීසි භාෂාව කරනවා නම් මම නම් කැමැතියි. මොකද, ඒක අපි සියලුදෙනාටම හරිම ලේසියි. මොකද, අද ලෝකය global village එකක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. අපට ලෝකයත් එක්ක interact කරන්න පුළුවන් භාෂාවක් ඕනෑ. ඉංග්‍රීසි භාෂාව administration language එක කළා නම් පසුගිය කාලයේ වාගේ තත්ත්වයන් ඇති වෙන්නේ නැහැ. විමල් වීරවංශ මැතිතුමා කියපු කථාවෙන් මම එක කොටසක් පිළිගන්නවා. මේ භාෂා ගැන අපි කථා කළ යුතු නැහැ. මොකද, එතැනම බෙදීමක් ඇති වෙනවා. අපි එතැනම racism හදාගෙන තිබෙනවා. ඒක වැරදියි.

ඒක මේ රටට හරියන්නේ නැහැ. ජනාධිපතිතුමා රාජාසන කථාවේදී ඉදිරිපත් කළේ මේ රටේ දරු පරපුර වෙනුවෙන් ගෙනා යෝජනා. සමහර මිනිස්සු ගතින් මේ රටින් ගියාට, ඔවුන්ගේ හිත හැමදාමත් මේ රටේ තිබෙනවා. මමත් එවැනි කෙනෙක්. මම පොඩි කාලයේ මේ රටින් ගියාට මගේ හිත හැමදාම මේ රට තුළ තිබුණා. මොකද, මම මොන රටක හිටියත් මේක මගේ මව් බිම.

අවසාන වශයෙන් මම මේ කාරණයත් කියන්න ඕනෑ. විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා චණ්ඩි පාට්වලින් නම් මේ වැඩ කර ගන්න ලෑස්ති වෙන්න එපා. ඔබතුමා චණ්ඩි කථා කියාගෙන එන්න එපා. "ෆෙඩරල් අරන් තමයි අපි පස්ස බලන්නේ" කියලා කියන්න එපා. මොකද, ඒවා මේ රටට හරියන්නේ නැහැ. ඕවා කථා කරන්න ගිහිල්ලා තමයි අවුරුදු 30ක් අපි දුක් වින්දේ. ඒ නිසා ඒ වාගේ කථා කියන්න ලෑස්ති වෙන්න එපා. මේක කරන ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම්, ඒක කර ගන්න විධියක් තිබෙනවා නම් ඒක වෙනම කථාවක්. හැබැයි, මේ විධියට බලහත්කාරකමින්, තර්ජනාත්මක කථා කියලා මේ රට තුළ නැවත නැවතත් ජාතිවාදය ඇවිස්සෙන විධියට හැසිරෙන්න ලෑස්ති වෙන්න එපා. අපේ රටත් යුක්රේනය වාගේ තත්ත්වයකට පත්වෙලා තිබෙනවා; ආර්ථික යුද්ධයක් තිබෙනවා. ඒ ආර්ථික යුද්ධය කරට අරගත්ත, මේ රට තුළ ශ්‍රී ලංකා සෙලෙන්ස්කි හැටියට රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාව මම නම් කරනවා.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු ඩී.බී. හේරත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 5ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 1.55]

ගරු ඩී.බී. හේරත් මහතා (පශු සම්පත් සංවර්ධන රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு டீ.பீ. ஹேரத் - கால்நடை வளங்கள் அபிவிருத்தி இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. D.B. Herath - State Minister of Livestock Development)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිතුමා නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ හතරවැනි සැසිය විවෘත කරමින් ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කළා. එම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය සම්බන්ධයෙන් සංජීව එදිරිමාන්න මන්ත්‍රීතුමා යෝජනා කරලා, ඩී. වීරසිංහ මන්ත්‍රීතුමා ස්ථිර කරමින් ඉදිරිපත් කරපු කල්තැබීමේ යෝජනාව පිළිබඳවයි අද අපි සාකච්ඡා කරන්නේ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අද අපේ රට කොතැනද තිබෙන්නේ කියන එක මේ රටේ දෙකෝටි විසිපන්ලක්ෂයක් ජනතාවගේ මනස හමුවේ තිබෙන ප්‍රශ්නාර්ථයක්. ඒ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් හොයන එක මහජන නියෝජිතයෝ හැටියට පාර්ලිමේන්තුවට ආපු මේ මන්ත්‍රීවරු 225දෙනාගේම වගකීමක්.

මන්ත්‍රීවරු 225දෙනා පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා පක්ෂ, විපක්ෂ වශයෙන් බෙදිලා කථා කරද්දී කථා කරන කෙනා හැම වෙලාවකම අනෙක් පාර්ශ්වය සලකන්නේ විත්තිකාරයෙක් හැටියටයි. මේ බරපතළ ආර්ථික බේදවාචකයේ වගකීම බාර ගන්න කවුරුවත් සූදානම් වන්නේ නැහැ. අපි නිහතමානීව පිළිගන්න ඕනෑ, මේ පාර්ලිමේන්තුවට මන්ත්‍රීවරු විධියට පැමිණි පක්ෂ, විපක්ෂ හැම කෙනෙක්ම හැත්තෑතුන් වසරක කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ පාලන තන්ත්‍රයට විවිධාකාරයෙන් හවුල්වෙලා තිබෙන බව. සමහරු පාලන තන්ත්‍ර ගොඩනහන්න උත්සාහ කළා. සමහර අය ගත්ත ප්‍රතිපත්තිමය තීන්දු රටට හානිකර වුණා. සමහරු දේපළ විනාශ කරලා විප්ලවයක් කරන්න උත්සාහ කළා. මේ සියලු කාරණා වර්තමානයේ ආර්ථිකය කඩා වැටීමට පදනම් වුණා. අපි පිළිගන්න ඕනෑ සත්‍යයක් තිබෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි. ඒ මොකක්ද? අපේ රටේ නිෂ්පාදනයට වඩා වැඩියෙන් අපි වියදම් කරලා තිබෙනවා. ඒ වියදම් කිරීමේ ස්වභාවය ගත්තාම, කොටසක් සංවර්ධනය වෙනුවෙනුත්, තවත් කොටසක් මිනිසුන් ජීවත් කරවන්න සුබසාධනය වෙනුවෙනුත්, ඉතිරි කොටස පාඩු ලබන ආයතන නඩත්තු කිරීම වෙනුවෙනුත් අපි වියදම් කරනවා. අපේ රටේ ජාතික නිෂ්පාදනය භාවිත කරලා තිබෙන්නේ මේ කාරණා එක්කයි. පසුගිය වසරේ විතරක් පාඩු ලබන රාජ්‍ය ආයතන නඩත්තු කරන්න රුපියල් බිලියන 800ක් වියදම් කරලා තිබෙනවා. මේ බිලියන 800 වෙනුවෙන් වන්දි ගෙවන්නේ කවුද? අපේ රටේ අහිංසක මිනිස්සු. මේ කාරණාව පමණයි එක උදාහරණයකට මම ගන්නේ.

ඊළඟට, තවත් දේවල් තිබෙනවා. සංවර්ධන ක්‍රියාකාරකම් යෝජනා කරනකොට සමහර දේශපාලනඥයන් මහ ජනතාව පිනවීම උදෙසා ගත්ත තීන්දු තිබෙනවා. ඒවා ආර්ථිකයට හිතකර නොවෙන්න පුළුවන්; ප්‍රතිඵල ඇති නොවෙන්න පුළුවන්. මේ කාරණාත් වර්තමානයේ අපේ ආර්ථිකය කඩා වැටෙන්න හේතු සාධක වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපිට මේ සම්බන්ධයෙන් වගකීමක් තිබෙනවා. ඒ තමයි, මේ රට නැවත වතාවක් යථාවත් කිරීම. විශේෂයෙන්ම ආර්ථිකයට වටිනාකමක් දෙන්නේ නැතිව අපිට රට ඉස්සරහට අරගෙන යන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ රට ඉස්සරහට අරගෙන යෑමේ වගකීමක් අපිට තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි ගරු ජනාධිපතිතුමා කිව්වේ, මේ රට වැල් පාලමක් මතින් එගොඩ කිරීමේ වගකීම එතුමාට තිබෙනවා කියලා. මම කියනවා, ජනාධිපතිතුමාට පමණක් නොවෙයි, ආණ්ඩු පක්ෂයට පමණක් නොවෙයි, මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආපු මන්ත්‍රීවරු 225දෙනාටම මේ වැල් පාලමෙන් එහාට රට අරගෙන යෑමේ වගකීම තිබෙනවා කියලා. ඒ වගකීමෙන් නිදහස් වෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. පාලක පක්ෂය හැටියට ආණ්ඩු පක්ෂයේ අපි මේ වෙනුවෙන් පෙනී සිටිද්දී විපක්ෂය උත්සාහ කරනවා, කුමන හෝ තැනකින් රටේ පාලන තන්ත්‍රය ඔවුන්ට නතු කර ගන්න.

ඔවුන් ඒ සඳහා විවිධ කටයුතු කරනවා. සත්‍යය යටපත් කරලා, අසත්‍යය මතු කරලා ඔවුන් මේ රටට පෙන්වන්න උත්සාහ කරනවා, අපකීර්තිමත් ආණ්ඩුවක් තිබෙන්නේ, අපකීර්තියට පත් වුණු ජනාධිපතිවරයෙක් ඉන්නේ, මේ අය පලවා හරින්න ඕනෑ කියලා. ඒ වෙනුවෙන් ඔවුන් භාවිත කරන කාරණා කොච්චර දුරට සදාචාරද කියන කාරණාව බුද්ධිමතුන් මේ වෙලාවේ සැලකිල්ලට ගත යුතුයි.

දැන් පළාත් පාලන මැතිවරණය පිළිබඳව කථා කරනවා. අපි දැක තිබෙන ආකාරයට ප්‍රතිපක්ෂයේ දේශපාලන වේදිකාව තුළ හැම වෙලාවකම උත්සාහ කරන්නේ පාලක පක්ෂය හොරු හැටියට හඳුන්වන්නයි. ඒ හැම වෙලාවකම ඔවුන් කල්පනා කරනවා, ඔවුන් ඉතා සුපිරිසිදු, ශික්ෂාකාමී පිරිසක් කියලා. නමුත්, ඒක එහෙම නොවෙයි. මේ රටේ අවුරුදු 73ක පාලනයට ඔවුන් කුමන හෝ ආකාරයකින් හවුල් වෙලා තිබෙනවා. මේ රට යථාවත් කරන්න නොහැකි වීම පිළිබඳ කාරණාවට ඒ හැමෝම වග කියන්න ඕනෑ.

අද වෙන කොට පෝලිම් ඉවත් වෙලා රට හරි තැනකට ගෙන යන්න කටයුතු කර තිබෙනවා. තෙල් පෝලිම්, ගෑස් පෝලිම් වාගේ ගැටලු අද නිරාකරණය කර තිබෙනවා. උද්ධමනය සියයට 70 ඉඳලා සියයට 54 දක්වා අඩුවෙලා තිබෙනවා. මහජනතාවගේ දැවැන්ත ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් ලබා දී තිබෙනවා. බදු ගෙවීමේ ක්‍රමය වෙනස් කරමින් කටයුතු කර තිබෙනවා. මේ රටේ අහිංසක මිනිසුන් මිලදී ගන්න භාණ්ඩවලින් අය කරන බද්දට වඩා, වෘත්තිකයන්ගෙන් අය කරන බදු ප්‍රමාණය වැඩි කරලා මේ රට හරි තැනකට ගෙන යන්න මහන්සි ගන්නවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ වෙලාවේ මේ රටේ බහුතරය වන සාමාන්‍ය ජනතාවට බර පටවන්නේ නැතුව වෘත්තිකයන් ඇතුළු ආදායම් ලබන උදවිය පරිත්‍යාගශීලී වෙන්න ඕනෑය කියා අපි හිතනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසන්.

ගරු ඩී.බී. හේරත් මහතා
(மாண்புமிகு டீ.பீ. ஹேரத்)
(The Hon. D.B. Herath)
මට තව විනාඩියක් දෙන්න, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

මූලාසනයේ ඉන්න ඔබතුමිය වාගේම මෙතැන ඉන්න මාත් දැක්කා පසුගිය මැයි මාසයේ 9වැනි දා මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරු හැත්තෑ දෙදෙනෙකුගේ ගෙවල් ගිනි තියලා විනාශ කරපු හැටි. ඔබතුමියත්, මේ කථා කරන මාත්, තවත් මන්ත්‍රීවරු ගණනාවකුත් අද නිවසක් නැතුව ජීවත් වෙනවා, ඒ අයගේ නිවස හදාගන්න මහන්සි ගන්නවා. සමහරු තමන්ගේ දේපළ විකුණලා ඒ කටයුතු කරන කොට අද විපක්ෂයේ උදවිය කියනවා, පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන්ට ආණ්ඩුවෙන් වන්දි මුදලක් හම්බ වුණාය, ඒ සල්ලි භාවිත කරලා තමයි නැවත ගෙවල් හදන්නේ කියලා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මගේ පෞද්ගලික ඉඩම විකුණලා, ණය ගෙවලා, ඒ නිවස හදා ගන්න මම කටයුතු කරනවා. එහෙම වෙලාවක ඔවුන් ස්වකීය අශීලාචාරකම ප්‍රදර්ශනය කරමින් කියනවා, මන්ත්‍රීවරු ආණ්ඩුවේ සල්ලිවලින් නැවත ගෙවල් හදනවා කියලා. මැයි මාසයේ 9වැනි දා කරපු ඒ මහා බරපතළ අකටයුත්ත නිසා ඔවුන්ට එන මහජන විරෝධය වළක්වන්න ඔවුන් නැවත වතාවක් චෝදනා පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කරනවා, ආණ්ඩුවේ සල්ලිවලින් අපට වන්දි හම්බ වුණා කියලා. රජයෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන කිසිම මන්ත්‍රීවරයකුට නිවාස හදා ගන්න හෝ සිදු වූ විපත්තිය වෙනුවෙන් වන්දි ගෙව්වේ නැහැයි කියන එක රටේ ජනතාවට දැන ගැනීම සඳහා මා වගකීමෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. බොහොම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු ගෙවිඳු කුමාරතුංග මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 10ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 2.02]

ගරු ගෙවිඳු කුමාරතුංග මහතා
(மாண்புமிகு கெவிந்து குமாரதுங்க)
(The Hon. Gevindu Cumaratunga)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අපි අද මේ සාකච්ඡා කරන්නේ, ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිතුමා පසුගිය දා පාර්ලිමේන්තුව අමතා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය පිළිබඳවයි. පසුගිය මාස හය තුළ අගමැති වශයෙන්, මුදල් ඇමති වශයෙන්

[ගරු ගෙවිඳු කුමාරතුංග මහතා]

සහ ජනාධිපති වශයෙන් එතුමා කිහිප වතාවක් මෙවැනි ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කළා. මේ පස්වැනි හෝ හයවැනි වතාව. මගේ අදහස නම්, එතුමා මේ ඉදිරිපත් කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය පසුගිය දෙසැම්බර් මාසයේත්, ජනවාරි මාසයේත් එතුමා පැවැත්වූ පක්ෂ නායක සාකච්ඡා සමඟ නැත්නම් සර්ව පාක්ෂික සාකච්ඡා සමඟ එකට සලකා බැලිය යුතු බවයි.

පසුගිය දෙසැම්බරයේ පැවැති පක්ෂ නායක සාකච්ඡාවේදී පැමිණි එකඟතාව තමයි, උතුරු-නැඟෙනහිර ජනතාව සම්බන්ධයෙන්, ඔවුන්ගේ ඉඩම් ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන්, අතුරුදහන් වූ පුද්ගලයන් සම්බන්ධයෙන් විධායකය හැටියට ඉටු කළ හැකි යුක්තිසහගත ඉල්ලීම් ඉෂ්ට කළ යුතුයි, ව්‍යවස්ථාදායකය හැටියට විසඳුම් සෙවීම පසුවට තැබිය යුතුයි කියන එක. හැබැයි, ජනවාරි මාසයේ පැවැති සර්ව පාක්ෂික සාකච්ඡාවේදී එතුමා ඒ පිළිබඳ සාකච්ඡාවකට වඩා සෘජුවම ප්‍රකාශ කර සිටියේ, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සෘජුවම බලාත්මක කරන බවයි. ඉතා ගුප්ත ආකාරයට ඒ සාකච්ඡාවේදී මේ රටේ දෙමළ සහ මුස්ලිම් ජනවර්ග නියෝජනය කරන මහජන නියෝජිතයන් ඒ සම්බන්ධයෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් වැළකී සිටියා. එතැන සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමා සිටියා. එතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කළේ නැහැ. ඊට කලින් සර්ව පාක්ෂික සාකච්ඡාවේදී අදහස් දක්වපු නැඟෙනහිර පළාතේ නසීර් අහමඩ් ඇමතිතුමාත් ඊට සම්බන්ධ වුණේ නැහැ. තොණ්ඩමන් ඇමතිතුමාත් ඊට සම්බන්ධ වුණේ නැහැ.

අපි දැකපු ආකාරයට නම් ඒ සාකච්ඡාවේදී අදහස් ප්‍රකාශ වුණේ, දකුණේ මන්ත්‍රීවරු අතරින්. දැන් අපගේ අදහස නම්, රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිතුමා කටයුතු කරන්නේ එදා ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා ලබපු ජන වරම වෙනුවෙන්, එතුමාගේ අනුප්‍රාප්තික ජනාධිපතිවරයකු හැටියට බවයි. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ ජන වරමේ -හැටනව ලක්ෂයක ජන වරමේ- ඉතුරු කාලය සඳහා පමණක් බවයි. ඒ නිසා අපේ අදහස නම්, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාට හැටනව ලක්ෂයක් ජනතාව ලබා දුන් ඒ වරමට එරෙහිව කටයුතු කරන්න මේ ජනාධිපතිතුමාට කිසිම සාධාරණ අයිතියක් නැහැ කියලායි. ඒ ජනවරමට එරෙහිව එතුමාට කටයුතු කරන්න ඕනෑ නම්, ඊළඟ ජනාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත්වෙලා ඒ සඳහා ජනවරමක් ලබාගත යුතු බවයි අපේ අදහස.

මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශ කෙරුණා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපේ ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක් කියලා. ඔව්. හැබැයි, එය අපේ ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළු වුණේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව ද? ඉන්දියාවේ බලහත්කාරය මත ගෙනා එම සංශෝධනයට එරෙහි වූ භික්ෂූන් වහන්සේලා,දේශපාලන නායකයන්, ශිෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකයන් චෝදනා විරහිතව මැගසින් බන්ධනාගාරයේ ගාල් කළා. මාත් එහි වින්දිතයෙක්. ඊට විරෝධය පෑ ජනතාවට වෙඩි තබා ඝාතනය කර බලහත්කාරයෙන් සම්මත කළ සංශෝධනයක් ඒක. කොහොමද එය සම්මත කරගත්තේ? කියන්න ලජ්ජයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු සියලුදෙනාගේම දින නැති ඉල්ලා අස්වීමේ ලිපි සාක්කුවට දාගෙන, කොළඹ හෝටල්වල රඳවා ඔවුන්ට ගෙවල්වලටවත් යන්න නොදී, පාර්ලිමේන්තුවට එන්න අකැමැති නම් ඒ අකැමැත්ත හෝ ප්‍රකාශ කරන්න නොදී, බලහත්කාරයෙන් යුද ටැංකි මඟින් ඒ අය මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැල්ලා සම්මත කර ගත්තු සංශෝධනයක්. ඒ නිසා දහතුන්වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඇති වූ කළු පැල්ලමක් මිසක්, සාධාරණ ආකාරයට සම්මත වෙච්ච සංශෝධනයක් හැටියට අපි පිළිගන්නේ නැහැ.

දහතුන්වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දැන් පූර්ණ වශයෙන් බලාත්මක කරන්න කියනවා. එහෙම කරන්න පුළුවන්ද? 1987 සම්මත වූ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ නවවන උපලේඛනය, II වන ලැයිස්තුව -සංවෘත ලැයිස්තුව- යටතේ ඇති, "සියලු විෂයයන් සහ කර්තව්‍ය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය" යටතේ එයට අයත් විෂයයන් දක්වා තිබෙනවා. එහි, "මෙයට පහත දැක්වෙන විෂයයන් ඇතුළත් වේ:-" යනුවෙන් (අ) සිට (ඕ) දක්වා විෂයයන් දක්වා තිබෙනවා. එහි (ඕ) යටතේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

> "යම් පළාතකට අයත් පොලිස් හමුදාවක සාමාජිකයන් සතු බලතල හා ඒ බලතලවල විෂය පථය ඒ පළාතෙන් පිටත යම් ප්‍රදේශයකට ව්‍යාප්ත කිරීම. එහෙත් එසේ ව්‍යාපත්ත කිරීම, ඒ ප්‍රදේශය පිහිටා ඇති පළාත් සභාවේ කැමැත්ත නොමැතිව එක් පළාතක පොලීසියකට ස්වකීය බලතල හා බලතලවල විෂය පථය, එ් පළාතෙන් පිටත යම් ප්‍රදේශයක් තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට හැකි නොවන පරිදි විය යුතුය. යම් පළාතකට අයත් පොලිස් හමුදාවක සාමාජිකයන් සතු බලතල හා ඒ බලතලවල විෂය පථය ඒ පළාතෙන් පිටත දූම්රිය ප්‍රදේශවලට ව්‍යාප්ත කිරීම."

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, "දූම්රිය ප්‍රදේශ" කියලා දෙයක් අපේ ලංකාවේ තිබෙන බවක් ඔබතුමිය දන්නවා ද? ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, ඔබතුමන්ලා දන්නවා ද? දහතුන්වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරන්නේ, 1987දී. මේ, 2023 අවුරුද්ද. එදා මෙදා තුර මේ පොළවේ -මේ ලක් බිමේ- දූම්රිය ප්‍රදේශ කියලා ප්‍රදේශ තිබෙන බවක් දන්නවාද? හැබැයි, මේ දහතුන්වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ එහෙම දෙයක් සඳහන්ව තිබෙනවා. මේ, ඉන්දියාවෙන් ලියා එවපු කොළ කැල්ලක් සම්මත කර ගත්තු නින්දා සහගත ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක්. අපි අදවත් මේ සංශෝධනය, මේ නින්දාව අපේ ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉවත් කර ගැනීමට කටයුතු කළ යුතුයි.

ඊළඟට ගනිමු, බලය විමධ්‍යගත කිරීමට සම්බන්ධ කාරණය. අපි අහනවා, දෙමළ ජනතාව නියෝජනය කරන අපේ මහජන නියෝජිතයන් මේ රටේ සිංහල ජනතාවගේ විශ්වාසය දිනන පරිදි ද කටයුතු කරන්නේ කියලා. දැන් ජනාධිපතිතුමා දහතුන්වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය බලාත්මක කරන්න කථා කරනකොට උතුරු පළාතේ හිටපු මහ ඇමතිවරයකු වන ගරු විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීතුමා මොකක්ද කියන්නේ? එතුමා කියන්නේ, ඒකේ වරදක් නැහැ. හැබැයි, ෆෙඩරල් රාජ්‍යයක් කරා අපි යනවා කියලා.

අද පොන්නම්බලම් මන්ත්‍රීතුමා මොකක්ද කිව්වේ? එතුමා කිව්වේ, අපි මොන විධියකින්වත් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් සෑහීමකට පත් වෙන්නේ නැහැ. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වරදක්. අපට ෆෙඩරල් රාජ්‍යයක් අවශ්‍යයි කියලා. එහෙම කියද්දී, මේ කාරණයට අපට එකඟ වෙන්න පුළුවන්ද? ඊළඟට එතුමන්ලා කටයුතු කරන ආකාරය බලන්න. උතුරු පළාතේ, නැත්නම් නැඟෙනහිර පළාතේ අතීතයට අයත් වෙහෙර විහාරයක පුරාවස්තු හම්බ වුණොත් ඒ අය කටයුතු කරන්නේ කොහොමද? මනෝ ගනේසන් මන්ත්‍රීතුමා වාගේම සමහර මන්ත්‍රීවරු කියනවා, උතුරු පළාතේ හා නැඟෙනහිර පළාතේ දෙමළ බෞද්ධයෝ හිටියා ලු. අනේ දෙවියනේ, එහෙම නම් මේ හම්බ වන පුරාවස්තු ආරක්ෂා කරන්න, දියුණු කරන්න කටයුතු කරන්න එපායැ?

එහෙම නම් සිංහල ජනතාවටත් ඇවිල්ලා ඒවා වැඳ පුදාගන්න කියන්න එපායැ? කොළඹ වේල් කරත්තය යන කොට අපි විරුද්ධ ද? අපි අපේ දරුවන්ටත් එය පෙන්වා සතුටක් ලබන්නේ නැද්ද? නමුත්, කෝ ඔබතුමන්ලා කථා කරන සහජීවනය? අපේ අදහස නම්, ඒ දුෂ්ට දේශපාලනය පිටු දැකලා, ඒ මන්ත්‍රීවරුන් ගත කරන ජීවිත දිහා බලා අපේ ප්‍රශ්නයට විසඳුම් සොයන්න කියන එකයි. ඒ

මන්ත්‍රීවරුන් ගත කරන ජීවිත දිහා බලන්න. විග්නේෂ්වරන් මැතිතුමාගේ ගෙදර තිබෙන්නේ කොහේද? ඉඩම තිබෙන්නේ කොහේද? කොළඹ 07, කාන්තා විද්‍යාලය අසල. එතුමාගේ දරුවන් දෙදෙනා ගිය විද්‍යාලය මොකක්ද? රාජකීය විද්‍යාලය. මුනුබුරු මිනිබිරියන් යන්නේ මොන විද්‍යාලවලටද? රාජකීය විද්‍යාලයටයි, කාන්තා විද්‍යාලයටයි. එතකොට, සුමන්තිරන් මැතිතුමා? එතුමා මගේ පාසල් මිතුරෙක්. එතුමාගේ දරුවන් යන්නේත් ඒ පාසලට. අපි ඒ දරුවන්ගේ ජීවිත ගැන ප්‍රශ්න කරනවා නොවෙයි. අපි කියන්නේ ඒක ආදර්ශයට ගන්න කියලායි. ඒ ජීවිතය අනෙක් දෙමළ ජනතාවටත් දෙන්න කියලායි. බෙදා වෙන්වීම කියන අසත්‍ය මත දේශපාලන විසඳුම් සොයපු කාලය අවසන් කරලා, එතුමන්ලා ගත කරන ඇත්ත ජීවිත දිහා බලා මේ රටේ දෙමළ ජනතාවට විසඳුම් ලබා දෙන්න කියා අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

අපට ආනන්ද කුමාරස්වාමි මහතා වීරයෙක්; ලක්ෂ්මන් කදිර්ගාමර් මහතා වීරයෙක්; මුත්තයියා මුරලිදරන් මහතා වීරයෙක්. ජාති භේද මත දකුණු අප්‍රිකාවේ ක්‍රියා කළා වාගේ මේ සිංහල ජනතාව අපේ සහෝදර ජන වර්ග හෙළා දැකපු ජනතාවක් නොවෙයි. ඔවුන් ආදරයෙන් වැළඳගත්, ඔවුන්ගේ නායකත්වය අගය කරපු ජනතාවක්. ඒ නිසා අපි කියන්නේ මේ බෙදීම් මත - ප්‍රාදේශීය බෙදීම් මත, පළාත් බෙදීම් මත- විසඳුම් සොයන යුගය අවසන් කරලා, මේ අසත්‍ය මත විසඳුම් සොයන යුගය අවසන් කරලා, මෙ◌ැතැනදී කථා කරන දෙමළ මහජන නියෝජිතයන්ගේම ජීවිත දිහා බලා අපි මේ ප්‍රශ්නයට ඇත්ත උත්තර සොයමු කියලායි.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
මීළඟට, ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු පහක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 2.11]

ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා (ජනමාධ්‍ය රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு சாந்த பண்டார - வெகுசன ஊடக இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Shantha Bandara - State Minister of Mass Media)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් පසුගිය දා කරන ලද රාජාසන කථාවට අදාළ විවාදය මේ ගරු සභාවේ පැවැත්වෙන වෙලාවේ විනාඩි පහක කාලයක් හෝ කථා කරන්න ලැබීම පිළිබඳව මා සතුටු වෙනවා. හුඟ දෙනෙක් ඒ ගැන අදහස් ප්‍රකාශ කළා. මේ වන විටත් සමහර දේශපාලන පක්ෂ මේ පාර්ලිමේන්තු විවාදය වර්ජනය කර තිබෙනවා. හැබැයි, රටේ ඇත්ත තත්ත්වය තේරුම් අරගෙනද ඒ දේවල් කරන්නේ කියන එක පිළිබඳව අප විමසා බැලිය යුතුයි. අද අපේ රටේ තිබෙන්නේ ආර්ථික අර්බුදයක්. මේ ආර්ථික අර්බුදයෙන් රට ගොඩ ගැනීම පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියලු දේශපාලන පක්ෂවල මහජන නියෝජිතයන්ගේ වාගේම පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටත දේශපාලනය කරන පක්ෂ සහ සිවිල් සංවිධාන ඇතුළු සියලු දෙනාගේ වගකීමක් වෙලා තිබෙනවා. ගරු ජනාධිපතිතුමා රාජාසන කථාවෙන් කීවේ, එතුමා ඊළඟට මේ රටේ බලයේ ඉන්න හැටි නොවෙයි; එතුමා ඊළඟ මැතිවරණ ජයග්‍රහණය කරන හැටි නොවෙයි. එතුමා බොහොම පැහැදිලිව රට හමුවේ කිව්වේ, මේ වෙලාවේ පවතින තත්ත්වයෙන් අපේ රට මුදාගන්න අප යන ගමන් මඟ මොකක්ද, ඒ ගමන් මඟෙහි ගියාම අපේ බලාපොරොත්තු ඉටු කරගන්න පුළුවන් කොයි ආකාරයෙන්ද කියලායි. ඒක මේ රටේ ජනතාවට වැදගත්. මේ රාජාසන කථාව විතරක් නොවෙයි, මාසයකට වරක්වත් මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය පිළිබඳව මහ බැංකුවේ අධිපතිතුමා හෝ මුදල් අමාත්‍යාංශය හෝ පැහැදිලි විවරණයක් රටේ ජනතාවට කළ යුතුයි කියා මා යෝජනා කරනවා. එසේ කිරීම තුළින් තමයි මේ රටේ දේශපාලන අධිකාරිය, රාජ්‍ය නිලධාරින් හා මහ ජනතාව මේ ආර්ථික අර්බුදයෙන් මේ රට ගොඩ ගැනීම සඳහා තමතමන්ගේ කැපවීම් හා වගකීම් මොනවාද කියන එක ක්‍රමානුකූලව අවබෝධ කරගන්නේ. එහෙම අවබෝධ කරගත යුතුයි.

ලෝකයේ රටවල් මහා පරිමාණ වශයෙන් අර්බුදවලට ඇද වැටී තිබෙනවා. අද අපි දකිනවා, විශේෂයෙන්ම තුර්කියේ සහ සිරියාවේ ඇති වෙලා තිබෙන ප්‍රශ්නය. ඒ ගැන අපි බෙහෙවින් කනගාටු වෙනවා. මොකවත් දන්නේ නැතිව, රෑ නින්දේ හිටපු ඒ අහිංසක ජනතාව කොන්ක්‍රීට්වලට යට වෙලා හුස්ම ගන්න බැරිව හාගෙට මැරිලා දුක් විඳිනවා. නමුත් අපි, එක එක ජන වර්ගවලට බෙදිලා, දේශ සීමා අරගළවලට ගිහිල්ලා නොයෙකුත් ආකාරයේ අරගළ කරමින් ඉන්නවා. අපේ රටේත් පසුගිය කාලයේ අරගළයක් කළා. තම මතය අරගළ මතින්, එහෙම නැත්නම් උද්ඝෝෂණ මතින් ඉදිරිපත් කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතියක්.

හැබැයි, ඒ අරගළය ඔස්සේ අපේ රටේ ආර්ථිකයට මොන තරම් බරපතළ හානියක් කළාද? පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් හැත්තෑගණනකගේ විතරක් නොවෙයි, මහජන නියෝජිතයන් ඇතුළු දේශපාලන ආධාරකරුවන් 815 දෙනෙකුගේ පමණ ගෙවල් ගිනිබත් කර දැම්මා. මහජන දේපළ විශාල වශයෙන් විනාශ කළා. තවම ඒවායේ අලාභය ගණන් බලා නැහැ; ඇස්තමේන්තු කර නැහැ. ඒවාට වන්දි දෙන්න ඕනෑ. රජය දරාගන්න ඕනෑ, රජයේ දේපළවලට වුණු හානිය. දැන් කාගෙන්ද ඒවා අය කරන්නේ? ඒවා අය කරන්න වන්නේත් අපේ රටේ ජාතික ධනයෙන්. එහෙම නැත්නම් මහ ජනයාගෙන් එකතු කරන බදු මුදල්වලින් තමයි ඒවාට වන්දි ගෙවන්න සිද්ධ වන්නේ. ඒවාට වන්දි වශයෙන් තවම රුපියලක්වත් ගෙවා නැහැ. නමුත් ඉදිරියේදී ඒවා ගෙවිය යුතුව තිබෙනවා. හැබැයි, අරගළකරුවන් විසින් ඒ දින කිහිපය තුළ මේ රටට මොන තරම් නම් අපරාධයක් කළාද? ඒකයි මා බොහොම පැහැදිලිව කිව්වේ, මේ තත්ත්වය හරියට හඳුනාගන්නේ නැතුව, යා යුතු මඟ මොකක්ද කියා හරියාකාරව පැහැදිලිව හඳුනාගන්නේ නැතුව කටයුතු කිරීම නිසා අපේ රට නිදහසින් පසුව බරපතළ අර්බුද ගණනාවකට ගමන් කර තිබෙන බව. මෙය තවදුරටත් වෙන්න බැහැ. ජනතාව ඇත්ත අවබෝධ කරගන්න ඕනෑ. ගරු ජනාධිපතිතුමා මේ අමාරු කාර්යය භාරගෙන, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේත්, විපක්ෂයේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන්ගේත් සහයෝගය ලබාගෙන රාජ්‍ය නිලධාරින්ගේ සහ ආයතනවල සහයෝගය ලබාගෙන රටේ ආර්ථික තත්ත්වය ක්‍රමානුකූලව ප්‍රශස්ත මට්ටමට ගෙන එමින් තිබෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට ලබා දී තිබෙන කාලය අවසන්.

ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා
(மாண்புமிகு சாந்த பண்டார)
(The Hon. Shantha Bandara)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මට තවත් විනාඩි දෙකක කාලයක් ලබා දෙන්න.

මහ බැංකුවේ අධිපතිතුමාත්, මුදල් අමාත්‍යවරයා වන ජනාධිපතිතුමාත් බොහොම පැහැදිලිව කියනවා, මේ අවුරුද්ද අවසාන වන කොට උද්ධමනය තනි ඉලක්කමට ගෙනෙන්න අපට

[ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා]

පුළුවන් වෙනවා කියලා. ඒක නොවෙයි ද, රටේ ජනතාවගේ සහ අපේ සතුට විය යුත්තේ?

දැන් මේ රටේ ජනතාවට අමාරුයි. බඩු මිල වැඩියි, උද්ධමනය වැඩියි, ණය පොලී අනුපාත වැඩියි. මේ සියලු අමාරුකම් දරාගෙන මාස හයක් කටයුතු කරන්න අපට සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. එහෙම නම් අපේ දේශපාලනය විය යුත්තේ ඒ මාස හය තුළ මේ අමාරුකම් ඉවසාගෙන රටේ ආර්ථිකය ශක්තිමත් කරන තැනට රට ගෙන ඒමද, නැත්නම් කකුලෙන් ඇදලා ඒ සියල්ල විනාශ කරන එකද කියා මා අහනවා.

මා අවසාන වශයෙන් කියන්නේ මෙයයි. සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය 1970-77 කාලය තුළ මේ රටේ ඇති කළ කෘෂි ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළ ගැන අපි අදත් කථා කරනවා. එදා ඒ වැඩ පිළිවෙළ කඩාකප්පල් වුණා. අපේ ගරු ජෝන් සෙනෙවිරත්න මැතිතුමන්ලා ඇතුළු ජ්‍යෙෂ්ඨ දේශපාලන නායකයන් සියලුදෙනා ඒ ගැන දන්නවා. එදා ඒ වැඩ පිළිවෙළට සිදු වුණු ඒ අපරාධය, ඒ වැරැද්ද ගැන අපි අදත් කථා කරනවා. ඒ වාගේම තමයි අද ක්‍රියාත්මක කරන්න යන මේ ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළ කඩාකප්පල් කිරීම ගැනත් අනාගතයේ කවදා හෝ දවසක දුක් වෙන්නයි සිදු වන්නේ. ඒ නිසා ඒ තත්ත්වයට රට පත් කරන්නේ නැතුව අපේ මාතෘ භූමියේ හුස්ම ආරක්ෂා කිරීම සඳහා මාතෘ භූමියට වුවමනා ඔක්සිජන් ලබා දීම, ජනතාව නඟාසිටුවන්න වුවමනා ශක්තිය ලබා දීම අවශ්‍ය වෙලාවක, ඊට අදාළ වටපිටාව නිර්මාණය කිරීමට සියලු දේශපාලන පක්ෂ, සංවිධාන සහ අප සියලුදෙනා එකතු විය යුතු වෙලාවක, බෙදී වෙන් වෙලා විනාශ වන තැනට, අරාජික වන තැනට රට පත් කරන්න කටයුතු කරන්න එපා කියා මා අවසාන වශයෙන් ඉල්ලා සිටින්න කැමැතියි.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

The next speaker is the Hon. S. Noharathalingam. You have 14 minutes.

[பி.ப. 2.17]

ගරු සු. නෝගරාදලිංගම් මහතා
(மாண்புமிகு சு. நோகராதலிங்கம்)
(The Hon. S. Noharathalingam)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, முதலில் ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, இன்றைய விவாதத் தலைப்புக்குள் வரலாமென்று நினைக்கின்றேன். நாடு முழுவதிலுமுள்ள 4 அங்கத்தவர்களைவிடக் கூடுதலான உறுப்பினர்களைக்கொண்ட சமுர்த்திப் பயனாளிகளின் குடும்பங்களுக்கு உலக உணவுத் திட்டமும் அரசாங்கமும் இணைந்து நிவாரணப் பொதிகளை வழங்கி வருகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அதன் பெறுமதி சம்பந்தமாக அந்தப் பயனாளிகளால் பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறான குடும்பம் ஒன்றுக்கு 20,000 ரூபாய் பெறுமதியான உலர் உணவுப் பொருட்கள் அடங்கிய பொதி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 20,000 ரூபாய் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு வழங்கப்படுகின்ற அந்தப் பொதியின் உண்மைப் பெறுமதி சுமார் 12,000 ரூபாய் என்றே நான் நினைக்கின்றேன். இதில் எங்கு தவறு நடைபெறுகிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் கண்டறிய வேண்டும். அம்மக்களுக்கு 12,000 ரூபாய் பெறுமதியான பொருட்களை வழங்கிவிட்டு, 20,000 ரூபாய் பெறுமதியான பொருட்கள் வழங்கப்படுவதாக கூறப்படுகிறது. இதன்மூலம் யாரை யார் ஏமாற்றுகிறார்கள்? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இதற்குச் சரியான பதில் அரச அதிகாரிகளிடமிருந்தோ, உலக உணவுத்திட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்தோ, அந்தப் பொருட்களை விநியோகிக்கும் 'காகில்ஸ்' நிறுவனத்திடமிருந்தோ கிடைப்பதில்லை.

மக்களை அரசாங்கம் ஏமாற்றுகின்றதா? அல்லது உலக உணவுத் திட்டம் ஏமாற்றுகின்றதா? என்பதைப் பகிரங்கமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கின்றேன். ஏனென்றால், இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் சமுர்த்திப் பயனாளிகள்! அவர்கள் பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் பின்தங்கியிருக்கின்ற மக்கள்! அவர்களின் வயிற்றிலடிக்கின்ற இந்த மோசடிச் சம்பவம் தொடர்பில் உடனடியாக விசாரணை நடத்தி, அவர்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டும் என்பதை ஒட்டுமொத்த சமுர்த்திப் பயனாளிகள் சார்பாக நான் இந்தச் சபையில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்ததாக, நேற்று முன்தினம் மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்களால் ஆற்றப்பட்ட அரசாங்கத்தின் கொள்கை விளக்க உரை தொடர்பாக நேற்றும் இன்றும் இந்தச் சபையில் இடம்பெற்ற பெரும்பாலானவர்களின் உரைகளைக் கேட்கின்றபோது, அவற்றில் இனவாதம் உச்சத்தில் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். அவர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் உடலிலும் இனவாத இரத்தம் ஓடிக்கொண்டிருப்பதை அதன்மூலம் நாங்கள் அறியக்கூடியதாக இருந்தது. இனவாதக் கருத்துக்கள் பரப்பப்படும் வரைக்கும் இந்த நாடு, ஒட்டுமொத்த மக்களும் எதிர்பார்க்கின்ற ஒரு நாடாக நிச்சயமாக இருக்காது. இவ்வாறான இனவாதிகள் இந்தப் பாராளுமன்றத்திலிருந்தும் இந்த நாட்டிலிருந்தும் துரத்தியடிக்கப்படும் வரைக்கும் இந்த நாட்டை மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற அல்லது இங்கே இருக்கின்ற அநேகர் எதிர்பார்க்கின்ற முன்னேற்றகரமான ஒரு நாடாக, சுபிட்சம் நிறைந்த ஒரு நாடாக, அபிவிருத்தியடைந்த ஒரு நாடாக மாற்றுவதென்பது நிச்சயமாக முடியாத ஒரு காரியமாகும்.

சிங்கள மக்கள் கொதித்தெழுவார்கள், பௌத்த பிக்குகள் ஒப்பந்தங்களைக் கிழித்தெறிவார்கள் அல்லது எரிப்பார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கம் சிறுபான்மையினருக்கான ஒரு நிரந்தரத் தீர்வுத்திட்டத்தை வழங்குவதற்கு பின்னடிக்குமாயின், இந்த நாடு எத்திசை நோக்கிச் செல்லும் என்பதைப் பற்றி நாங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற ஒரு நாடாக நிச்சயமாக இது இருக்கப்போவதில்லை. இங்கே இருக்கின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் பலர், நடைபெற இருக்கின்ற தேர்தல்களில் தங்களுடைய வெற்றியை மட்டும் குறிக்கோளாகக்கொண்டு, சாதாரண சிங்கள மக்களிடமிருந்து வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக வழமையான பாணியில் இன வாதக் கருத்துக்களை இங்கே கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இவர்கள் அனைவரும் இந்து சமுத்திரத்தில் தூக்கி வீசப்பட வேண்டியவர்கள்; அழிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டில் நிச்சயமாக நல்லாட்சியை ஏற்படுத்த முடியாது. எந்த அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்தாலும், இவர்களை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி செய்தால், சிறுபான்மை இன மக்களையோ, பெரும்பான்மை இன சிங்கள மக்களையோ திருப்திப்படுத்த முடியாத நிலைமையே ஏற்படும் அல்லது இந்த நாடு இந்து சமுத்திரத்தில் மூழ்கக்கூடிய நிலைமையே நிச்சயமாக உருவாகும்.

ஆகையால், இப்படியானவர்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்ய முடியாது; மக்களை ஆட்சி செய்ய முடியாது. வேண்டுமென்றால், இந்தச் சபைக்குள் மட்டும் ஓர் ஆட்சியை நடாத்த முடியும். இவ்வாறான ஒரு நிலைமைதான் நிச்சயமாக ஏற்படும். இங்கு உரையாற்றிய பலர், சமவுரிமை பற்றிப் பேசினார்கள். "படிப்பது தேவாரம் இடிப்பது சிவன் கோவில்" என்பதுபோல், இங்கு இனவாதக் கருத்துக்களை முட்டிமோதிக்கொண்டு கூறுபவர்கள், சமவுரிமை பற்றிச் சொன்னதையும் நாங்கள் கேட்கக்கூடியதாக இருந்தது. "13ஆவது திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்தினால், இந்த நாட்டில் இரத்த ஆறு ஓடும்" என உதய கம்மன்பில, விமல் வீரவங்ஸ போன்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் வட, கிழக்கு இணைந்த அல்லது வடக்கு, கிழக்குப் பிரிந்த நிலையில், ஒன்பது மாகாண சபைகளுக்குமான தேர்தல்கள் நடாத்தப் பட்டு, மக்கள் ஆணையினூடாக ஆட்சி அதிகாரம் வழங்கப் பட்டு, நிர்வாகம் நடந்தது. அப்பொழுது, இரத்த ஆறு ஓடியதா? எனக் கேட்கின்றேன். இப்பொழுது தேர்தல் காலம் என்பதால், அவர்கள் வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் அல்லாமல், சிங்கள மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக மட்டுமே, இப்படி யான உசுப்பேற்றக்கூடிய பேச்சுக்களைத் திட்டமிட்ட வகை யில் இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அண்மையில் மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் அரசியல் யாப்பிலுள்ள 13ஆவது திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல் படுத்தப் போவதாகச் சொன்னார். அவ்வாறு உறுதிமொழி கொடுத்தவர், பௌத்த பிக்குகளுக்காக அல்லது இங்கே இருக்கின்ற பேரினவாதக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக, தனிப்பட்ட நலன்களுக்காக, தன்னு டைய இலக்குகளை அடைந்துகொள்வதற்காக இன்று தடம் மாறிக்கொண்டிருக்கிறார். எதிர்காலத்தில் தன்னுடைய ஆட்சி தொடரவேண்டுமாக இருந்தால் இனவாதிகளையும் அரவணைத்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும் என்ற நோக்கில் அவர் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறார். இனவாதத்துக்கு வழிவிட்டால்தான் இந்த நாட்டில் ஆட்சியைத் தொடர முடியும் என்பது அவருக்குத் தெரியும்! சிங்களப் பேரினவாதத்துக்கு, பௌத்த மேலாதிக்கத்துக்கு வழிவிட்டால்தான் இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்ய முடியுமென்ற ஒரு போலித் தோற்றப்பாடு காலங்காலமாக இருந்துவருகிறது. அதனால், சனாதிபதியாக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் தரப்பைச் சேர்ந்த யாராக இருந்தாலும் சரி, இவ்வாறான நிலைப்பாட்டில்தான் இருப்பார்கள். இவ்வாறு இலங்கை எனும் எங்களுடைய தேசத்தை விடிவுபெற முடியாத நிலைக்கு ஆட்சியாளர்கள் தள்ளிக்கொண்டிருப்பதை நாங்கள் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெற இருக்கிறது. அதுதொடர்பான நீதிமன்றத் தீர்ப்பை வேட்பாளர்கள், மக்கள், ஆட்சியாளர்கள் என அனைவரும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு சஜித் பிரேமதாஸ அவர்கள் வீடமைப்புத்துறை அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் - 'நல்லாட்சி' என்று சொல்லப்பட்ட ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதிக் காலப்பகுதியில் - அவசர அவசரமாக திட்டமிடப்படாத வகையில், வீட்டுத்திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து, அவற்றைச் சாதாரண மக்களுக்கு வழங்கியதால், இன்று அப்பயனாளிகள் மீளமுடியாத அளவிற்கு கடனில் மூழ்கியிருக்கிறார்கள். எனினும், வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை; மிகுதிக் கொடுப்பனவு கொடுக்கப்படவுமில்லை.

இறுதிக் கட்டத்தில்கூட, உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலை நடாத்துவதா, இல்லையா என்ற முடிவை எடுக்கமுடியாத நிலையில் மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் இருக்கிறார். மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்களின் தலைமையிலான ஆளுங்கட்சியினர் - ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கின்றவர்கள் - நடைபெற இருக்கும் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலில் தோல்வியைச் சந்தித்தால், தொடர்ந்து தேர்தல்களில் தோல்விகளைச் சந்திக்கவேண்டி ஏற்படும் என்ற பயத்தின் காரணமாக - எதிர்வரும் சனாதிபதித் தேர்தல், பாராளுமன்றத் தேர்தல், மாகாண சபைத் தேர்தல் என அனைத்திலும் தோல்வியடைய வேண்டிவரும் என்ற பயத்தின் காரணமாக - மாண்புமிகு சனாதிபதி உட்பட அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலை நிறுத்துவதற்கு சகல வழிகளிலும் சூழ்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெறுமா? இல்லையா? என்று தெரியாத நிலையில், வேட்பாளர்கள் தங்களுடைய வெற்றியை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதற்காகப் பணத்தைச் செலவழித்து வருகிறார்கள். திடீரெனத் தேர்தல் நிறுத்தப்பட்டால், சுமார் 80,000 வேட்பாளர்களுடைய நிலைமை என்னவாகும் என்பது பற்றி இந்த அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அன்று மாண்புமிகு சஜித் பிரேமதாஸ அவர்கள் வீட்டுத்திட்டப் பயனாளிகளை எப்படி கடனாளி ஆக்கினாரோ, அதேபோன்று இன்று மாண்புமிகு சனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ அவர்கள் நடைபெறவிருக்கின்ற தேர்தலில் போட்டியிடுகின்ற வேட்பா ளர்களைக் கடனாளியாக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Member, please wind up now.

ගරු සු. නෝගරාදලිංගම් මහතා
(மாண்புமிகு சு. நோகராதலிங்கம்)
(The Hon. S. Noharathalingam)
Madam, I am winding up.

ஜனநாயக நாடான இலங்கையில் பொருளாதார ரீதியான பிரச்சினைகள் இருந்தாலும்கூட, உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் உடனடியாக நடாத்தப்படல் வேண்டும். மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் தன்னுடைய ஆட்சியை நிலைநிறுத்திக்கொள்வ தற்காக எதிர்வருகின்ற மார்கழி மாதத்திற்குப் பிற்பாடு, சனாதிபதித் தேர்தலை நடாத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்பொழுது அதற்கான நிதி எங்கிருந்து வரும்? அதனைத் தொடர்ந்து பாராளுமன்றத் தேர்தல் வரும். இப்படி ஒவ்வொரு தேர்தல் வரும்பொழுதும், அரசாங்கம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக் கின்ற பொருளாதார நிலைமையைக் காரணங்காட்டி, அவற்றை நிறுத்துமாக இருந்தால், நிச்சயமாக அது ஜனநாயகத்துக்கு அடிக்கின்ற சாவுமணியாகவே அமையும். கடந்த ஆட்சித் தலைவருக்கு என்ன நடந்ததோ, அதே நிலைமைதான் ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ அவர்களுக்கும் ஏற்படும் எனக் கூறி, உரையை நிறைவுசெய்கின்றேன். நன்றி!

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු (ආචාර්ය) සරත් වීරසේකර මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 11ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 2.32]

ගරු (ආචාර්ය) සරත් වීරසේකර මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சரத் வீரசேகர)
(The Hon.(Dr.) Sarath Weerasekera)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, පෙරේදා ගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කළ පසු, සී.වී. විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීවරයා පාර්ලිමේන්තුවෙන් ඉවතට යනකොට මාධ්‍ය වෙත

[ගරු ආචාර්ය) සරත් වීරසේකර මහතා]

අදහස් දක්වමින් කියනවා අපි දැක්කා, අපට ෆෙඩරල් ක්‍රමය ඕනෑ, ෆෙඩරල් ක්‍රමය ගන්නේ නැතිව අපි කවදාවත් පස්ස බලන්නේ නැහැ කියලා. මම ඉතාම ඕනෑකමින් විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීතුමාට කියනවා, එහෙම නම් කවදාවත් එතුමාට පස්ස බලන්න ලැබෙන්නේ නැහැ කියලා. "ශ්‍රී ලංකා ජනරජය ඒකීය රජයකි" කියලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දෙවන ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒ වාගේම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 83වන ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙනවා, ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්න නම් පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක බලයක් වාගේම ජන මත විචාරණයක් අවශ්‍ය වෙනවා කියලා. Supreme Court Judge කෙනෙකු හැටියට හිටපු එතුමා මා හිතන්නේ ඒ කාරණය දැනගෙන තමයි දෙමළ ජනතාව රවටන්න ෆෙඩරල් ක්‍රමයක් අවශ්‍යයි කියා මේ විධියට කියන්නේ.

මේ ගරු සභාවේදී තව මන්ත්‍රීතුමෙකු කිව්වා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් රට බෙදෙන්නේ නැහැ කියලා. එතුමා කිව්ව කාරණය විස්තර කරන්න මට වෙලාවක් නැහැ. ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් ප්‍රධාන ඇමති කෙනකු පත් කළොත් එම ප්‍රධාන ඇමතිට පුළුවන්, ඉඩම් බලතල සහ පොලිස් බලතල සහිතව ප්‍රඥප්ති ප්‍රකාශ කරන්න. එසේ ප්‍රඥප්ති ප්‍රකාශ කරලා, ඒවා බලාත්මක කරන්න යනකොට තමයි ගැටුමක් ඇති වෙන්නේ. උදාහරණයක් හැටියට යම් කිසි පළාත් සභාවක් විසින් හදන වෙරළ ආරක්ෂක පොලිස් බලකායකට මධ්‍යම ආණ්ඩුව විරුද්ධ වුණොත්, ගැටුමක් ඇති වෙනවා. එලෙස ගැටුමක් ඇති වීම තමයි ඒ ගොල්ලන්ට අවශ්‍ය වෙන්නේ. තවත් උදාහරණයක් ගත්තොත් ඕස්ට්‍රේලියාවට එරෙහිව පෘතුගාලය දාපු නඩුවේදී ජාත්‍යන්තර යුද අධිකරණය East Timor පිළිබඳව තීන්දුවක් දුන්නා, පරමාධිපත්‍ය බලය බෙදී යන විධියට යම්කිසි බලයක් දුන්නොත් ඒ බලය ක්‍රියාත්මක කරන්න මධ්‍යම රජය ඉඩ දෙන්නේ නැත්නම් ඔවුන්ට බෙදී වෙන් වී යන්න පුළුවන් කියලා. ඒක තමයි මෙතැනත් තිබෙන ප්‍රශ්නය. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් රට බෙදෙන්නේ කොහොමද කියලා අහන අයට දෙන්න තිබෙන උත්තරය ඒකයි.

විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා ලු, -මම දන්නේ නැහැ, ඒක ඇත්තද කියලා- මහා සංඝරත්නය පන්සල්වලට වෙලා ඉන්න ඕනෑ කියලා. මම විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීතුමාට කියනවා, මහා සංඝරත්නය පිළිබඳ ප්‍රකාශ නිකුත් කරන්න එපා කියලා. මොකද, අපේ රටේ අවුරුදු 2,500ක ඉතිහාසය පිළිබඳව එතුමා දන්නේ නැත්නම්, අපේ රට කිසියම් උවදුරකට ලක් වෙනකොට අපේ මහා සංඝරත්නය -ආර්ය සංඝරත්නය- කරන ලද කාර්යභාරය දන්නේ නැත්නම්, කරුණාකරලා මහා සංඝරත්නය පිළිබඳව ප්‍රකාශ නිකුත් නොකර කට වහගෙන ඉන්න ඕනෑ. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා Royal College එකේදී සිංහල ළමයි සමඟ ඉගෙන ගත්තා. ඒ වාගේම නීති විද්‍යාලයට ගිහිල්ලා සිංහල සිසු සිසුවියන් සමඟ නීතිය ඉගෙන ගත්තා. ඔබතුමා ඉන් පසුව මහෙස්ත්‍රාත්වරයෙකු, High Court Judge කෙනෙකු, අභියාචනාධිකරණයේ විනිශ්චයකරුවෙකුවාගේම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකරුවෙකු බවට පත් වුණා. අවුරුදු 65ක් සිංහලයන් සමඟ කොළඹ ජීවත් වූ ඔබතුමා හිටපු මහ ඇමතිවරයකු හැටියට උතුරට ගිහිල්ලා කියනවා, "සිංහලයන්ට උතුරේ ජීවත් වෙන්න අයිතියක් නැහැ" කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම එවැනි ප්‍රකාශයක් කිරීම ගැන ඔබතුමා ලජ්ජා වෙන්න ඕනෑ. ඔබතුමා එවැනි ප්‍රකාශයක් කරලා කොළඹ හතේ ගෙදරක ඉතා සුව පහසුව ඉන්නවා. මේ සිංහල ජනතාවගේ ඉවසීම, නිවටකමක් හැටියට සලකන්න එපා කියාත් මා ඔබතුමාට මේ අවස්ථාවේ කියනවා. ඒ වාගේම උතුරට ෆෙඩරල් ක්‍රමයක් ඔබතුමා ඉල්ලුවත්, මා හිතන විධියට උතුරු පළාත තුළ කිසිම දෙමළ පක්ෂයකට කවදාවත් සියයට 35කට වඩා ඡන්ද ලබා ගන්න හැකි වුණේ නැහැ. ඒ වාගේම සමස්ත දෙමළ ජනතාවගෙන් සියයට 50කට වඩා ඉන්නේ දකුණේ. දෙමළ ජනතාවගේ අභිලාෂ - aspirations - සම්පූර්ණ කර ගැනීම සඳහා උතුරට ෆෙඩරල් ක්‍රමයක් ඕනෑ කියලා ඔබතුමා කියනවා නම්, ඒ තුළින් දකුණේ ඉන්න දෙමළ ජනතාවගේ aspirations සම්පූර්ණ වෙන්නේ කොහොමද? If you are saying that you have to have a federal State to meet the aspirations of the Tamils in the North, then what about the aspirations of the Tamils in the South? Do you mean to say that you are not concerned about their aspirations or that you are fully satisfied that the aspirations of the Tamils in the South are already met? ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට දකුණේ ඉන්න දෙමළ ජනතාවගේ අභිලාෂ ගැන තැකීමක් නැද්ද? එහෙම නැත්නම් දකුණේ ඉන්න දෙමළ ජනතාවගේ අභිලාෂ සම්පූර්ණ වුණා කියලා ඔබතුමා තෘප්තිමත් තත්ත්වයට පත් වෙනවාද?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අපේ රටට අවුරුදු 2,500ක පමණ ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. ඒ ඉතිහාසය තුළ චෝළයන්, පාණ්ඩ්‍යයන්, කේරළයන් මෙන්ම රාෂ්ට්‍රකූටයන් ද අපේ රට ආක්‍රමණය කළා. ඊට පසුව පල්ලව, ජාවක, කාලිංග මාඝ, විජයනගර් ආක්‍රමණ සිදු වුණා. නමුත්, අපේ සිංහල මුතුන්-මිත්තෝ තමයි මේ රට ආරක්ෂා කළේ. මේ රට බෙදන්න නොදී ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන්, සම්පූර්ණයෙන් කැප වෙලා සටන් කළේ අපේ සිංහල මුතුන්-මිත්තෝ. ඊට පසුව පෘතුගීසින් ආවා, ලන්දේසින් ආවා, ප්‍රංශ ජාතිකයන් ආවා. අවසානයට ඉංග්‍රීසින් ආවා. ඒත් අපේ මුතුන්-මිත්තෝ තමයි අපේ රට ආරක්ෂා කළේ. ඔවුන් රට බෙදන්න දුන්නේ නැහැ.

ඊට පසුව කොටි ත්‍රස්තවාදීන් මේ රට බෙදන්න හැදුවා; ෆෙඩරල් කරන්න හැදුවා. ඒ කාලයේ පැවැති යුද්ධයේදී අපේ රණවිරුවන් 29,000ක් පමණ දිවි පිදුවා.14,000ක් පමණ පූර්ණ ආබාධිත තත්ත්වයට පත් වුණා. එහෙම ආරක්ෂා කළ මේ රට විග්නේෂ්වරන්ලාට ඕනෑ විධියට තැටියක තියලා ෆෙඩරල් කර දෙන්න අපි කවදාවත් ඉඩ දෙන්නේ නැහැ, අපේ ජනතාව ඉඩ දෙන්නේත් නැහැ, මහා සංඝරත්නය ඉඩ දෙන්නේත් නැහැ කියන එක තමයි මා මේ අවස්ථාවේදී කියා සිටින්නේ.

ඊළඟට, රවුෆ් හකීම් මන්ත්‍රීතුමාත්, සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමාත් කිව්වා, මේ රට බෙදන්නේ නැහැ, ඒ සම්බන්ධයෙන් අනිසි බියක් ඇති කර ගන්න ඕනෑ නැහැ කියලා. නමුත්, මේ දෙමළ පක්ෂ සහ දෙමළ කණ්ඩායම් බොහෝ වෙලාවට අනුගමනය කරන්නේත් "ඉලංගෙයි තමිළ් අරසු කච්චි" අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තියම තමයි. ඔවුන් 1949දී ඔවුන්ගේ සංකල්පය කිව්වා. ඒ තමයි "சமஷ்டி". ඒ කියන්නේ "ෆෙඩරල්" කියන එක. ඊට පසුව 2008දී ඔවුන් "இணைப்பாட்சி" - confederal - ගැන කිව්වා. Confederal State එකට ඕනෑ වෙලාවක බෙදී යන්න පුළුවන්. අන්න එතැන තමයි, ඒ hitch එක තිබෙන්නේ. උතුරට ෆෙඩරල් ඉල්ලන අපේ දෙමළ නායකයන්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, මුලින්ම ලේ පරිත්‍යාග කරන සංවිධානයක් උතුරේ ආරම්භ කරන්න කියලා. උතුරේ අයට තවමත් ලේ දන් දෙන්නේ සිංහල සොල්දාදුවෝ. වෙල්ලාල කියන high caste යැයි කියන දෙමළ අය කවදාකවත් low castesවල, නැත්නම් අඩු කුලයේ දෙමළ ජනතාවට ලේ දෙන්නේ නැහැ. අද වුණත් සිංහල සොල්දාදුවෝ තමයි ඒ අයට ලේ දෙන්නේ. ඒ වාගේ තත්ත්වයක ඉන්න දෙමළ නායකයන්ට ෆෙඩරල් රටක් දුන්නොත් මොකක්ද වෙන්නේ කියලා දෙමළ ජනතාවත් දන්නවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ජනාධිපතිතුමා ඉතා පැහැදිලිව කිව්වා, බදු බර වැඩි වුවත් ඉතා අමාරුවෙන් හෝ මේ තත්ත්වයෙන් අපි ඉදිරියට එන්න ඕනෑ කියලා. අපි දන්නවා,

ජනතාව අතිවිශාල පීඩනයක ඉන්න බව. අපි දන්නවා, රාජ්‍ය වාගේම පෞද්ගලික අංශයේත් සේවකයෙකුට take-home salary එක, ඒ කියන්නේ වැටුපෙන් ගෙදර ගෙන යන මුදල එක වතාවට විශාල ප්‍රමාණයකින් අඩු වුණොත් ඔවුන් ඉතා විශාල අර්බුදයකට පත් වන බව. ඒ පිළිබඳව දේශපාලනඥයන් හැටියට අපි ඉතාම කනස්සල්ලට පත් වෙනවා. IMF එකේ උපදෙස් මත මේ බදු අය කළ බව මහ බැංකු අධිපතිතුමා පුවත් පත්වලට කියා තිබෙනවා අපි දැක්කා. එහෙම නම් ජනතාවට මේ පීඩනය ඇති වෙලා තිබෙන්නේ IMF එකේ උපදෙස් මත පනවපු බදු හේතුකොටගෙනයි. ඒ හේතුවෙන් මෙතැනදී විශාල ප්‍රශ්නයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම අපි IMF එකට හිරවෙලාද? අපි ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට හිර වෙලාද කියන ප්‍රශ්නය අපට තිබෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි. එහෙම හිර වුණේ බංකොලොත් - bankrupt- කියලා අපි කියපු නිසාද කියන එකයි ඊළඟ ප්‍රශ්නය. එහෙම නම් බංකොලොත් - bankrupt - කියලා අපි කියපු එක නිවැරදි තීරණයක්ද කියන එක තමයි මේ අවස්ථාවේ අපි හිතන්න ඕනෑ. මොකද, ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වතාවට තමයි අපේ රට බංකොලොත් කියලා අපි කියා තිබෙන්නේ. අපි බංකොලොත් රටක් කියලා කිව්වාට පස්සේ රටට වෙච්ච අහිතකර ප්‍රතිඵලත් අපි කියන්න ඕනෑ. ඒ නිසා කිසිම ආයෝජකයෙක් අපේ රටට එන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම බැංකුවලින් ණයවර ලිපි ඒ කියන්නේ, LCs open කරනකොට විශාල අර්බුදයක් එනවා. අපට ඉන්දියාවෙන් ඩොලර් බිලියන 2ක් අ දෙන්න ස්ථිර වෙලා තිබුණා, චීනයෙන් ඩොලර් බිලියන 2.5ක් දෙන්න ස්ථිර වෙලා තිබුණා. ඇත්ත වශයෙන් මේ හේතුව නිසා අපට එන්න තිබෙන මේ වාගේ chances දැන් ගොඩක් දුරට අඩු වෙලා තිබෙනවා.උද්ධමනය සියයට 18 ඉඳලා සියයට 70 දක්වා වැඩි වුණා. පොලී අනුපාතයත් වැඩි වුණා. විදේශ ණය පැහැර හැරීම නිසා විදේශ ණය හිමියන් අපට නඩු පවරලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ නඩුවලටත් අපට විශාල මුදලක් වැය කරන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, භයානකම දේ තමයි, විශාල ව්‍යාපෘති බොහෝ ප්‍රමාණයක් අඩු වෙලා තිබෙන එක. චීනය, හංගේරියාව, ප්‍රංශය, ඕස්ට්‍රේලියාව, ස්පාඤ්ඤය, කොරියාව වැනි රටවල් ජල සැපයුම්, පාලම්, අධිවේගී මාර්ග තැනීමේ ව්‍යාපෘති වාගේම, ජපානයේ JICA ආයතනයෙන් කරනු ලබන ව්‍යාපෘති සියල්ලක්ම වාගේ දැන් අත්හිටුවා තිබෙන්නේ, අපේ රට බංකොලොත් රටක් කියලා ප්‍රකාශ කළ නිසායි. මේ ව්‍යාපෘති අත්හිටුවීම නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම රටට මුදල් ගලා ඒම විශාල වශයෙන් නතර වෙලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඊළඟට භයානකම දේ මේකයි. විදේශ ණය හිමියන්ගේ ණය පැහැර හැරියාම ඔවුන්ට කියන්න පුළුවන්, අපේ ණය පැහැර හැරියා නම්, අපේ ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කරනවා නම්, දේශීය ණයත් ප්‍රතිව්‍යුහගත කරන්න කියලා. එහෙම කිව්වොත් ලොකු ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දෙන්න අපට සිද්ධ වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තා දත්ත අනුව අපේ මුළු දේශීය ණය රුපියල් ට්‍රිලියන 14ක් වෙලා තිබෙනවා. ඒ ට්‍රිලියන 14 තුළ EPF එකට, ETF එකට, ජාතික ඉතිරිකිරීමේ බැංකුවට - NSB - සහ මහ බැංකුවේ ට්‍රිලියන දෙකකට අධික භාණ්ඩාගාර බිල්පත් තිබෙනවා. ඒ වාගේම තමයි ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනතාව මේ දේශීය ණය සුරැකුම්පත්වල ආයෝජනය කර තිබෙනවා. නිකමට හරි කිව්වොත් සියයට 20කින් මේ ණය කපා හරින්න කියලා, රුපියල් ට්‍රිලියන 3ක් පමණ අපට කපා හරින්න වෙනවා. එතකොට ලොකු ප්‍රශ්නවලට අපට මුහුණ දෙන්න වෙනවා. ඒ නිසා අපේ රට බංකොලොත් කියලා කියපු එක සාධාරණ ද කියන කාරණය බලන්න ඕනෑ. මහ බැංකු අධිපතිවරු වශයෙන් ආචාර්ය ඉන්ද්‍රජිත් කුමාරස්වාමි, මහාචාර්ය ශාන්ත දේවරාජන් වැනි මහත්වරු හිටපු බව අපි දන්නවා. ඔවුන් වාගේ consultantsලා ඉඳලාත් මේ වාගේ තීරණයක් ගත්තේ නැත්නම්, මේ ගත්ත තීරණය ඇත්ත තීරණයක්ද කියලා බලන්න ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තුවේ පූර්ණ අනුමැතියකින් තොරව තමයි මේ ප්‍රකාශය කරලා තිබෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ කාලයේ මොන දුෂ්කරතා තිබුණත් අපි ණය ගෙව්වා. යුද්ධය සමයේත් අපි ණය ගෙව්වා, සුනාමියෙන් පසුවත් අපි ණය ගෙව්වා, කොවිඩ් වසංගතය හේතුවෙන් රට lockdown කළාට පසුවත් අපි ණය ගෙව්වා. එහෙම ණය ගෙවන්න ක්‍රමයක් තිබෙද්දී, අපි බංකොලොත් බව ප්‍රකාශ කිරීම නිවැරදි තීරණයක්ද කියලා බලන්න.

මම ඉල්ලීමක් කරනවා. විශ්වවිද්‍යාලවල ආර්ථික විශේෂඥවරු ඉන්නවා, පුද්ගල ආයතනවල ආර්ථික විශේෂඥවරු ඉන්නවා.

ඔවුන් සමඟ එකතු වෙලා විමර්ශන කරලා බංකොලොත්භාවයෙන් අපි ඉවත් වුණොත්, මේ රට ගොඩ නඟන්න අපට පුළුවන් වෙයි. ඒ නිසා, ගරු ජනාධිපතිතුමාට සහ අනෙකුත් අදාළ නිලධාරින්ට, අදාළ අමාත්‍යවරුන්ට මම ඉතාම ගෞරවයෙන් මේ කාරණය කියා සිටිනවා. මුළු රටම යුදමය පියවරක තියලා තමයි අපි යුද්ධය ජය ගත්තේ. මේකත් ආර්ථික යුද්ධයක් නිසා මේ රටේ ඉන්න සියලු ආර්ථික විශේෂඥයන් ගෙන්වලා කථා කරලා මේ තත්ත්වයෙන් එළියට එන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව මේ බංකොලොත්භාවයෙන් ම ඉදිරියට ගියොත්, අපි IMF එකටම හිර වෙලා, ඔවුන්ගේ සියලු කොන්දේසි අපට පිළිපදින්න වෙලා, අපි මොන තත්ත්වයකට යයිද කියලා අපට කියන්න බැහැ. ඒ නිසා එවැනි විමර්ශනයක් කරන්න කියලා මම ඉතාම ආදරයෙන් සහ ගෞරවයෙන් යුතුව ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

Next, the Hon. C.V. Wigneswaran. You have nine minutes.

[2.44 p.m.]

ගරු සී.වී. විග්නේෂ්වරන් මහතා
(மாண்புமிகு க.வி. விக்னேஸ்வரன்)
(The Hon. C.V. Wigneswaran)

I thank the Hon. Presiding Member for giving me this opportunity to speak on the Policy Statement made by the President two days ago. I hope that at the end of my speech, I will be able to answer many of the questions raised by the Hon. Member (Dr.) Sarath Weerasekera.

Though there is nothing new to be found with regard to the solving of the ethnic question, which is paramount to us, the Tamils, I was pleasantly surprised to find that the President has quite rightly identified the maladies that have stultified the progress in the economic field in Sri Lanka and the fundamental changes that need to be brought about in ourselves to grapple with the situation. Let me list them: At page 4 of the English version of his Speech, he has said, "...I am ready to make unpopular decisions for the sake of the nation”. At the bottom of page 5, he has said, “Inflation rises during an economic crisis. The price of goods increase. Employment is at risk. Businesses collapse. Taxes increase. It is difficult for all sections of the society to survive. However, if we endure this hardship for another five to six months, we can reach a solution". At page 6, in the penultimate paragraph, he has said “…..the future cannot be built on falsehood”. At

page 10, he has said, "…I try to cure the malady first, after which we can take further measures. We should prioritize curing the ailment…". At page 11, he has said, "We neglected economic reforms for the sake of narrow political agendas. The burden of loss-making government institutions was borne by the people." "Even the most destitute have to bear the cost of maintaining these institutions". At page 12, he has said, "It is imperative to stop the practice of directing public investment for political reasons". At page 13, he has said, "We avoided problems and did not seek long-term solutions. We are all presently experiencing the result of that behaviour". At page 13, he further says, "…..we are facing an economic crisis which is more decisive than the past conflict in the North and the East". At page 18, he has said, "The traditional politics that we have followed so far is no longer valid. Deceptions made with lies and illusions for political gains are not suitable for the future." At page 18, he has further said, "Change should begin from within ourselves. We all should change and that too should be for the betterment. As politicians we should change for the better". At page 24, he has said, "We all have to change our lifestyles for the sake of the nation." And, finally, at page 25, he has said, "It is the duty of this House to make them...", that is, the children and the youth, "...inherit a free tomorrow and a free nation."

Madam, all those are noble words, words emanating from a matured mind. When politicization of the Civil Service and the administrative service took place in this country, there were warnings from concerned persons, but our politicians continued to make the mistake over and over again. The result is the present impasse. When the Hon. (Dr.) N.M. Perera, as the Minister of Finance under the Sirimavo Government, was ready to take unpopular decisions in the economic front for the sake of the country, he was not allowed. At all stages, the Sinhala psyche preferred today's entertainment for tomorrow's impasse. The behavioural pattern of the 16th Century Portuguese had been inculcated into the hearts of our Sinhala brethren; *"kaapalla, Beepalla, sudi karapalla"* - be happy today! What happens tomorrow is no concern of today - is their motto. If only Tamil civil servants or Tamil-speaking higher officers from the North and the East were allowed to direct affairs from our departments, the motto would have been different; "save today for tomorrow's entertainment" would have been their chorus. There was a happy blend of our basic characteristics during the time of the British. But, with the steady outflow of senior Tamil public servants, the attitudes among our public servants left behind changed for the worse. Our politicians saw to it that they changed.

The Hon. President's clarion call for fundamental changes, in our perception, gives us hope. But, as a Tamil Member of Parliament representing the Jaffna District, I must say I am disappointed. Despite many promises, nothing substantial to ameliorate the conditions of the Tamil-speaking people of the North and the East has been included in the Policy Statement. The promised release of Tamil political prisoners has not taken place. Except for 100 acres, the balance 3,000 acres of people's lands have not been returned to the people. Sixty thousand acres of State lands still remain in the hands of the military. The transferring of officers posted to the Chief Secretarship of the Provincial Council nor the post of Provincial Health Director has not taken place despite more senior officers being there in the Northern Province. The release of lands by the relevant departments, though promised, has not seen the publishing of the relevant Gazette Notifications.

The Army's presence has not been curtailed. The reason seems to be an inbuilt fear and suspicion about the Tamils of the North and the East in the minds of not only politicians and public officials, but even religious dignitaries like the Venerable Mahanayake Theros. Until and unless such inbuilt suspicions are removed, this country cannot progress not only economically, but socially and politically, too.

Many of you, my dear Colleagues, especially the Hon. (Dr.) Sarath Weerasekera, my Friend, may have read the open letter I addressed the Venerable Mahanayake Theros with regard to their recent statement on the Thirteenth Amendment. May I refer to a few statements hereof, what I wrote to the Venerable Mahanayake Theros with regard to their statement regarding the Thirteenth Amendment. It was stated in a joint letter by the Venerable Mahanayake Theros that by granting land and police powers together with the right to administer archaeological sites and places of religious worship to the provincial councils, it would lead to separation. I enquired from the most Venerable Mahanayake Theros, if the President grants land and police powers, whether all the nine provincial councils would ask for "separation", as they say.

If that be so, I asked, then why not? After all, there are 20 cantons in Switzerland and Switzerland is smaller than Sri Lanka in area. We could have a confederation like in Switzerland, allowing every province to function independently and separately subject to certain rights of the Centre. If the Venerable Theros thought that the provinces other than the Northern and the Eastern Provinces would not want to act independently, that only the North and the East would want to "separate", as they say, then it would mean that they infer that because the North and the East are Tamil-speaking areas, they would want to act independently. In other words, the Venerable Theros believe that the Tamils are not satisfied being under the yoke of the Sinhalese-governed Central Government and therefore, the North and the East would want to "separate", as they say, and thus, they must be forcibly kept under the boot of the Sinhalese without giving any freedom to the Tamil-speaking people of the North and East to govern themselves. Was it not such thinking, I asked, that has brought economic instability to the country?

How long is this country going to prepare for war against the Tamils and spend a colossal amount of foreign exchange to keep the military in readiness? And what are the Sinhalese scared about at the worst? Is it that the Tamils of the North and the East would separate and form their own Tamil Eelam? How does it affect the Sinhalese? The Sinhalese never occupied the North and

the East in great numbers. The Buddhist remains in the North and the East are those from during the time of the "*Demala Baudhayos",* as stated by Prof. Sunil Ariyaratne in his "*Demala Baudhaya*" book in Sinhala. In any event, there was no Sinhala language born during the time of the "*Demala Baudhayos"*. The Sinhala language came into being only in the 6th or 7th Century AD. Only those who speak the Sinhala language could be identified as Sinhalese. The "Mahawamsa" never referred to a people called the Sinhalese nor to a language called Sinhala. I asked the Venerable Theros as to whether they were worried about separation because they were aware that the Sinhalese had no legitimate rights whatsoever to control the Tamils. In other words, I pointed out that they were wanting force and violence to be used on the Tamils to keep them subjugated. I asked whether that was what Buddhism had taught Their Reverends; I asked them whether "*ahimsa"* was not part of the Dhamma. The term "*ahimsa"* is an important spiritual doctrine shared by Hinduism, Buddhism and Jainism. It literally meant "non-injury" and "non-killing"; it implied the total avoidance of harming of any kind of living creatures, not only by deeds, but also by words and in thought. I asked Their Reverends how they, as bhikkhusof the highest calibre and sensitivity, could preach something which harms a section of our people.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Member, please wind up.

ගරු සී.වී. විග්නේෂ්වරන් මහතා
(மாண்புமிகு க.வி. விக்னேஸ்வரன்)
(The Hon. C.V. Wigneswaran)
Just give me one more minute, Madam Chair.

After all, the Tamils of the North and the East are asking for something which the international law gives them, the right to claim and enjoy. Article 1 of the International Covenant on Civil and Political Rights states, I quote,

> "All peoples have the right of self-determination. By virtue of that right, they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development."

Granting land and police powers to the North and the East under our Unitary Constitution would not lead to separation under any circumstances. It would only curtail and to some extent, control the nefarious activities carried out by the Centre and its agents in the North and the East. I asked their Venerable Theros whether they wanted to perpetuate the wrongs done by the Centre in the North and the East by requesting the Centre not to grant land and police powers to the North and the East, which they are, by law, entitled to.

In conclusion, let me say, here and now, that the Thirteenth Amendment to the Constitution can never lead to a separation of any sort since it is decentralization which is set out in the Thirteenth Amendment and not power-sharing of any nature; the Thirteenth Amendment coming under the Unitary Constitution gives no right whatsoever to the provinces to think freely and independently.

Finally, let me hope that the much maligned and hated Thirteenth Amendment would be implemented in full at least for the moment until an opportunity dawns on the powers that be in Sri Lanka to grant, voluntarily or involuntarily, the right of self-determination to the Tamil-speaking people of the North and the East.

Thank you.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු උපුල් මහේන්ද්‍ර රාජපක්ෂ මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු පහක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 2.55]

ගරු උපුල් මහේන්ද්‍ර රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு உபுல் மஹேந்திர ராஜபக்ஷ)
(The Hon. Upul Mahendra Rajapaksha)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, 1987 වාගේ කාලයක මේ රටේ කථා බහට ලක් වෙච්ච, මහා ජන අරගළයක් ඇති වෙච්ච දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳ කාරණය නැවතත් කරළියට ඇවිත් තිබෙනවා. අද දවස පුරාම කථා කළේ, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැනයි. හැබැයි, මේ දහතුන්වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා මේ රටේ ඒකීයභාවයට ගැටලුවක් ඇති වෙනවා නම්, එහෙම නැත්නම් මේ රටේ ස්වාධීනත්වයට, භෞමික අඛණ්ඩතාවට ගැටලුවක් ඇති වෙනවා නම්, අපි අවංකවම එයට විරුද්ධව කටයුතු කරන්න ඕනෑ. මොකද, අපි හෘදය සාක්ෂියට එකඟව කටයුතු කරන්න ඕනෑ. අපි මේ රට නොබෙදන්න, මේ රට ආරක්ෂා කරන්න දිවුරුම් දීලායි මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් කටයුතු කරන්නේ. කොහොමත් අපි රටේ ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කරන්න බැඳිලා ඉන්නවා.

උතුරේ තිබෙන ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් වශයෙන් තමයි එදා පළාත් සභා හඳුන්වා දුන්නේ. හැබැයි, මේ පාර්ලිමේන්තුවේම තමයි දැනට වසර පහක් තිස්සේ එය ක්‍රියාත්මක නොවන තැනට අවශ්‍ය කටයුතු කර තිබෙන්නේ; පළාත් සභා ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කරන්න කටයුතු කර තිබෙන්නේ. ඔය කියන විපක්ෂය, ඔය ඡන්දය ගැන, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරන අය එකතු වෙලා තමයි පාර්ලිමේන්තුවේ දිවා රාත්‍රී කාලය ගත කරලා, පාර්ලිමේන්තුවට විවිධ යෝජනා ගෙනැල්ලා පළාත් සභා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක නොවන තැනට කටයුතු කරලා තිබෙන්නේ. අද පළාත් සභා ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ, පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරු නැහැ.

මේ රටේ පාලන බලය ඉහළ සිට පහළ ආයතන දක්වාම ගෙන යන්න අවශ්‍ය නම්, මේ පළාත් සභා තිබෙන්න ඕනෑ. පළාත් සභා නියෝජනය කර ආපු මන්ත්‍රීවරු වශයෙන් අපට වගකීමක් තිබෙනවා, පළාත් පාලන මැතිවරණයට උනන්දු වෙනවා වාගේම පළාත් සභා මැතිවරණයටත් උනන්දු වෙලා, පළාත් සභා ක්‍රමය තුළින් මේ රට බලාපොරොත්තු වූ බලය බෙදා දීමේ ක්‍රමයට යන්න.

අපි උතුරු නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවල සංචාරය කරනකොට දැක්කා, මේ කථා කරන දෙමළ පක්ෂ නායකයෝ මධ්‍යම රජයෙන් පළාත් සභාවට දෙන මුදලින් ශතයක්වත් වියදම් කරන්නේ නැහැ කියලා. ඒ ඇයි? ඒ අයට අවශ්‍යයි, සිංහල ජනයා දෙමළ ජනයාට සේවය සපයන්න මුදල් දෙන්නේ නැහැ කියලා පෙන්වන්න. ඒ නිසා දකුණින් යවන මුදල් ටික උතුරු ප්‍රදේශයේ

[ගරු උපුල් මහේන්ද්‍ර රාජපක්ෂ මහතා]

සංවර්ධනයට යොදවන්නේ නැහැ. ඒක තමයි ඇත්ත තත්ත්වය. ඔවුන් සිංහල ජාතිය දෙමළ ජාතියට විරුද්ධයි කියලා පෙන්වා වෛරයක් ඇති කරන්න උත්සාහ කරනවා. නමුත්, එහෙම තත්ත්වයක් නැහැ කියන එක තමයි අපට කියන්න තිබෙන්නේ. අපි හැම තිස්සේම සහෝදරත්වයෙන්, එකමුතුව වැඩ කරන්න කැමැතියි. නමුත් ඒ, ඒකීය රටක් තුළයි කියන එක අපි අවධාරණය කරන්න ඕනෑ.

පළාත් පාලන මැතිවරණය ගැන දැන් කථා බහට ලක් වෙලා තිබෙනවා. මාත් ප්‍රාදේශීය සභාව නියෝජනය කරලා ආපු මන්ත්‍රීවරයෙක්. අපි මේ පළාත් පාලන මැතිවරණය අනිවාර්යයෙන් පවත්වන්න ඕනෑ. අපි එක් කලකදී මැතිවරණ වියදම් මීටත් වඩා පහළට ගෙනැල්ලා ජන සභා ක්‍රමය දක්වා යන්නයි උත්සාහ කළේ. නමුත් මම අද පැහැදිලිව කියනවා, මේ මැතිවරණය මොන විධියට පැවැත්වූවත්, කවදා පැවැත්වූවත් මේ මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් වෙන්න ඕනෑ කියලා. මේ මැතිවරණයෙන් පත් වන අපේක්ෂකයෝ ගණන වෙනස් වෙන්න ඕනෑ; වඩා ගෞරවනීය ප්‍රාදේශීය සභාවක් පිහිටුවන්න ඕනෑ. කරදරයකින් තොරව ප්‍රාදේශීය සභාවක් පවත්වාගෙන යන්න, රටට බරක් නොවන ප්‍රාදේශීය සභාවක් ඇති කරන්න අපට වගකීමක් තිබෙනවා. කවුරු හෝ උත්සාහ කරනවා නම් එයට විරුද්ධව කටයුතු කරන්න අපි ඒ ගැන කියන්න ඕනෑ.

ඒ වාගේම මේ පාර්ලිමේන්තුව මීට වඩා අර්ථවත් වෙනවා නම් තමයි වඩා හොඳ. පාසල් දරුවන් පාර්ලිමේන්තුව බලන්න එනකොට පාර්ලිමේන්තුව ගැන දරුවන්ගේ මනසට දෙන්න ඕනෑ මොන වාගේ දෙයක්ද කියලා අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. අපි අපේ වගකීම ඉටු කරනවාද කියා හැම තිස්සේම බලන්න ඕනෑ. අපි නීති සම්පාදනය කරනවාද, ප්‍රතිපත්ති සකස් කරනවාද, අපට පැවරෙන කාර්ය ඉටු කරනවාද කියා කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. අපි මෙතැනදී අපට කරන්න තිබෙන කාර්යය නොකර, එකිනෙකාට මඩ ගහ ගන්නවා නම් ඒක වැරදියි. සමාජයට ඉතා වැදගත්, සමාජයට සේවය කරන මිනිසුන්ට "හොරු" කියන ලේබලය අලවන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුව. අපි එකිනෙකාට හොරු, තක්කඩි කියලා කියා ගන්නවා. ඒ නිසා සමාජය තුළත් මන්ත්‍රීවරයාට තිබෙන ගෞරවය අද කෙලෙසී තිබෙනවා. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තුවේ අපි හැමෝගෙම වගකීම තමයි ජාතික ප්‍රතිපත්තියට අනුව මේ රට ඉදිරියට අරගෙන යෑම.

මේ රටේ කවුරු ආණ්ඩු කළත්, මේ රටේ දේශපාලන බලය කවුරු අතේ තිබුණත්, මේ රට තුළ නිවැරදි බදු ප්‍රතිපත්තියක් තිබුණා නම් අද අපට ඒක වඩා වැදගත් වෙනවා. මේ රටට අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙන්නට ඕනෑ; ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙන්නට ඕනෑ. මේ රටේ සෑම වැදගත් දෙයක් වෙනුවෙන්ම ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් තිබුණා නම්, අද කියන වසර 74ක සාපය කියන වචනවලට වඩා අර්ථවත් වචනවලින් මේ රට ගැන කියන්න තිබුණා. ජාතික ප්‍රතිපත්ති තිබුණා නම්, ආණ්ඩු වෙනස් වෙලා ඔළු මාරු වුණත්, ඒ ප්‍රතිපත්ති මත රට අඛණ්ඩව ඉදිරියට ගෙන යන්න පුළුවන් කියා මා විශ්වාස කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම තේරුම් ගත්තා එක් දෙයක්. මම මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා දැනට වසර දෙකහමාරක්, තුනක් පමණ වෙනවා. මා තේරුම් ගත් දේ මේකයි. ජනතා නියෝජිතයන් හැම කෙනාම මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන්නේ රට හදන්නයි; රට නිවැරැදි කරන්නයි. බලයේ ඉන්න කොට ඒ සියල්ල කළත්, විපක්ෂයට යන හැම කෙනාම කියන්නේ, ආණ්ඩුවේ ඉන්නේ හොරු. ආණ්ඩුවේ ඉන්නේ තක්කඩි කියලායි. හැබැයි, COPA එකේ, COPE එකේ, රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාවේ සාමාජිකයෙකු වෙලා කටයුතු කරන කොට, පාර්ලිමේන්තුවේ ඇමතිකම්, රාජ්‍ය ඇමතිකම් දරන කොට ඒ එක් කෙනෙක්වත් ඔවුන්ට හොරු නොවෙයි. හැබැයි, විපක්ෂයට ගියාම තමයි මතක් වෙන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුව හොර ගුහාවක් කියලා. එතකොට තමයි වංචා ගැන සොයන්න මතක් වෙන්නේ. ඒ නිසා ආණ්ඩු පක්ෂයේ හිටියත්, විපක්ෂයේ හිටියත් හොරුන්ට "හොරු" කියලා ඍජුව කථා කරන්න, ඒ වෙනුවෙන් සටන් කරන්න මහජන ඡන්දයෙන් පත් වුණු අප හැමෝටම හැකියාව තිබෙන්න ඕනෑ කියා සඳහන් කරන්න ඕනෑ. මා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමියට ස්තුතිය පුද කරමින් මා නිහඬ වනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 9ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 3.00]

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, අද මේ පවත්වන විවාදය ඇත්තටම මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කාලයෙන් හොඳම ප්‍රයෝජනය නොගැනීම පිළිබඳ එක් ආදර්ශයක්. රාජ්‍ය නායකයාගේ කථාව නැවත වාරයක් පාර්ලිමේන්තුවේදී ඉදිරිපත් කිරීම අවශ්‍ය වුණේ නැහැ. නමුත්, පාර්ලිමේන්තුවේ ඒ කටයුත්ත එසේ සිදු වෙලා අද අපි ඒ ගැන විවාදයක යෙදී සිටිනවා.

කෙසේ වුණත්, අප අද මුහුණ දීලා තිබෙන ආර්ථික ප්‍රශ්නය ගෙන බලමු. ආදායම් පරතරය මෙතරම් ලොකුවට තිබියදී, විශාල වශයෙන් ධනය ඒක රාශි වීම සුළු පිරිසක් අතට යනවා. ඒ වාගේම, බදු ගෙවීමේ විෂමතාවක් තිබෙනවා. සියයට 79ක් වන වක්‍ර බදු ගෙවන්නේ සාමාන්‍ය ජනතාවයි. සමාජයේ ඉහළ පන්තිය ගෙවන ඍජු බදු සියයට 21යි. නමුත් ඒ අයත් බදු ගෙවලාද, නැද්ද කියා අපට බලාගන්න පුළුවන් වන්නේ අවුරුද්ද අවසානයේදීයි. විශාල සමාගම්, ඒ වාගේම විශාල ධනවතුන් තමන්ගේ පොත් පත් පෙන්වා කියනවා, අපට එහෙමට ලාභයක්, ආදායමක් නැහැ කියලා. ඊට පසුව ඒ අය අභියාචනා කරනවා. ඒ අභියාචනා ක්‍රියාවලියට අවුරුදු ගණන් යනවා. ඒ නිසා ඒ මුදල් අය කරගන්න ප්‍රබල ක්‍රියාත්මක තත්ත්වයක් ඇති වන්නේ නැහැ. දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කරපු විධායක නිලධාරියෙක් මට කිව්වා, ඇත්තටම මේ රුපියල් බිලියන 63ක මුදල, දැන් තිබෙන නීති තුළ, ඕනෑ නම් සමාගම් දෙකකින් අය කරගන්න අපට පුළුවන් කියලා. නමුත්, ඒවා අය කරගන්නේ නැහැ. මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ හිටපු ඇමතිතුමා දිග ලැයිස්තුවක් ඉදිරිපත් කරමින් කිව්වා, කොච්චර ආදායම් බදු ප්‍රමාණයක් මග හැරෙනවාද, වංචා කරනවාද, යටපත් කරගන්නවාද කියලා. මේකට හේතුව වශයෙන් අප දැන් තේරුම් ගන්නේ මොකක්ද? මෙතැන විශාල කළු ආර්ථිකයක් තිබෙනවා. කළු සල්ලි විශාල ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. යම් යම් අයගේ තක්සේරුව අනුව ඒක සියයට 50ක් හෝ ඊට වැඩි වෙන්නත් පුළුවන්. ඒ ගැන කවුරුවත් හරියට දන්නේ නැහැ. කවුරුවත් ඒ පිළිබඳව යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නේත් නැහැ. රුපියල් 5,000 නෝට්ටුව අවලංගු කරන්න ඕනෑ, එදා එන්.එම්. පෙරේරා සහෝදරයා රුපියල් 100 නෝට්ටුව තහනම් කළා වාගේ; මෑත කාලයේ ඉන්දියාවේ මෝදි අගමැතිතුමා කළා වාගේ. එතකොට, කන්ටේනර් පෙට්ටි පිටින් පුරවා තිබෙන රුපියල් 5,000 නෝට්ටු එළියට ඒවි. එතකොට, බදු ආදායම එකතු කරගන්න පුළුවන් වේවි. මේ ආදායම් පරතරය තියාගෙන, මේ කළු ආර්ථිකය තියාගෙන, මේ රටේ රාජ්‍ය ආදායම එකතු කරන්න කවදාවත් බැහැ.

මීට වඩා ලොකු හොරකමක් තවත් නැහැ. රටේ විශාල කළු ආර්ථිකයක් තිබෙනවා. බදු ගෙවන්නේ නැහැ. මීට වඩා ලොකු හොරකමක්, දූෂණයක් තවත් නැහැ. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ බලයට ආවාම මේ හොරකම දූෂණය නවත්වන විධිය කියලා නැහැ. ඒකට නීති ගෙනෙන බවක් තමයි කියන්නේ. දැන් අපි ඍජුව කියනවා, රුපියල් 5,000 නෝට්ටුව අවලංගු කළොත්, මේ රටේ බදුවලට කෙරෙන ලොකු හොරකම් ප්‍රමාණයක් අල්ලාගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා.

ඊළඟට මා කැමැතියි පෙන්වා දෙන්න, රනිල් මහත්මයා කියන තවත් කාරණයක්. එතුමා කියනවා, ඉදිරි කාලයේ ජනයාගේ ආදායම් මාර්ග දියුණු වෙයි කියලා. අපේ රටේ සියයට 60ක් ඉන්නේ සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ ව්‍යවසායකයන්. ඒ අය අද නැති භංග වෙලා ගිහින්. ඒ අයට ආයෙමත් නැගිටින්න කාලයක් ගත වේවි. එතකොට කියන්න පුළුවන්, උඹලා සමතලා වෙච්ච තැන ඉඳලා උඹලාගේ ආදායම ආපසු නගින්න ඔන්න දැන් පටන්ගත්තා කියලා. අද මේ රට මේ තිබෙන විධිය අනුව පොදු ජනතාව මේ අර්බුදයේ බර කර තියාගෙන යනවා. ඇත්ත කථාව ඒකයි. ඉහළ පන්තිය මේ අර්බුදයේ බර භාරගන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි ආදායම් බදු කොච්චර ලොකුවට පැනෙව්වත් ඒවා අය කරගන්න බැරි. අය කරගන්න බැරි බදු පැනවීමෙන් අවසාන වශයෙන් වෙන්නේ රජයේ ආදායම ප්‍රමාණවත් නොවීමයි. ඊළඟට, රජයේ ආදායම සොයා ගන්න ආයෙත් මහ ජනයාගෙන් වක්‍ර බදු එකතු කරනවා. මෙන්න මේ ක්‍රියාදාමය තමයි යන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට විකල්පයක් ඉල්ලුවා. මා කැමැතියි ඒ ගැන කියන්න. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල වෙනුවට අපට අපේ ණයකරුවන්ගෙන් ඉල්ලීමක් කරන්න පුළුවන්. අපේ හිතවත් රාජ්‍යවල එකතුවක් තුළින් කථා කරලා, අවුරුදු පහකින් ඒ ණය ගෙවන බවට ප්‍රතිඥා දීලා, ඒ ගත්තු ණය සහ පොලී ප්‍රමාණය සලකා බලා මූලික ණය මුදලේ අඩුවක් කරන්න කියා ඉල්ලීමක් කරන්න අපට පුළුවන්. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල අත්‍යවශ්‍ය වන්නේ ලෝකයට අපේ නම්බුකාරකම පෙන්වන්නට වෙන්න පුළුවන්; අපට නොයෙක් තැන්වලින් ණය ගන්න පුළුවන් කියලා පෙන්වන්නට වෙන්න පුළුවන්. ඉතින් හත් ඉළව්වේ! මෙච්චර ණය ගොඩකට යට වෙලා සිටිද්දී අප තවත් ණය ගන්න යනවාද? ADB එක වේවා, අනෙක් සංවිධාන වේවා අපට දෙන්නේ, ණය. දැනටත් එවැනි ණය කන්දක්ම තිබෙනවා. මේ ණය කන්දට තවත් ණය එකතු කරන්න බැහැ. අපි මේ ණය ගෙවන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා අවුරුදු පහක් කල් ඉල්ලන්න ඕනෑ. අපි moratorium එකක් ප්‍රකාශයට පත් කරන්න ඕනෑ. එහෙම කරපු රටවල් තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, නිෂ්පාදනය අළෙවිය සඳහා රාජ්‍ය ආයතනයක් ඇති නොකරන තාක් මේ රටේ දුප්පත්කම නැති වෙන්නේ නැහැ. විශාල ජන කොටසක් දුප්පත්කමේ ගැලී ඉන්නේ අද ඒ අයගේ නිෂ්පාදන වෙනුවෙන් ඒ අයට සාධාරණ මිලක් නොලැබෙන නිසායි. ඒ තත්ත්වය පෙන්වා දෙමින් මම මගේ කථාව අවසන් කරන්න කැමැතියි, ඒකීය රාජ්‍යය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැනත් යම් සඳහනක් කරමින්.

ඒකීය රාජ්‍යයක් යටතේ පළාත්වලට බලය ලබා දීම අපට ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. නමුත් ඒකීය රාජ්‍යය හරියට තිබෙන්න ඕනෑ. ඒක දුර්වල රාජ්‍යයක් වෙන්න බැහැ. ඒකීය රාජ්‍යයට පෙනී යනවා නම්, වෙන් වී යෑමකට නැඹුරු වනවා කියලා, ඒකීය රාජ්‍යයේ බලය යොදවන්න වෙනවා. අනෙක් අතට, පළාත් බලයක් සහිත ඒකීය රාජ්‍යයක් අවශ්‍යයි. අපි පළාත්වලටත් බලයක් දෙන්න ඕනෑ. ඉතින් අපි බලන්න ඕනෑ, ඒ සඳහා වන නැඹුරුව කුමක්ද කියලා. ඒ නැඹුරුව අනුව තමයි බලය දෙන ප්‍රමාණය තීන්දු කරන්න අපට සිදු වන්නේ. එහිදී වෙන් වීමේ ප්‍රවණතාවක් පෙන්නුම් කරනවා නම්, එය වැළැක්වීමට වුවමනා ඒකීය රාජ්‍යයේ බලය අපි අනිවාර්යයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන්න අවශ්‍යයි.

දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ පළාත්වලට බලය ලබා දීමට අපි එකඟයි. අපේ ජී.ජී. පොන්නම්බලම් මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවත්, මගේ සහෝදර මන්ත්‍රී විමල් වීරවංශ මැතිතුමාගේ කථාවත් මම අහගෙන හිටියා. මට තේරුම් ගිය විධියට ඇත්තටම ඒ කථා දෙකේ අතරමැද තමයි නිවැරදි ස්ථානය තිබෙන්නේ. අන්න ඒ අතරමැදි ස්ථානය තෝරාගෙන, අපේ රට එක්සත් කිරීමේ පැත්තෙන් කල්පනා කරලා අපි මේ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑ. නමුත් ඒකට හොඳ ආර්ථික තත්ත්වයක් මේ රටේ පැවතීම වුවමනායි. මිනිසුන්ට සරුසාරත්වයක් තිබීම වුවමනායි. උතුරත් දකුණත් අතර ගනුදෙනු පුළුවන් තරම් වැඩි වෙන්න වුවමනායි. මේ කළු ආර්ථිකය තියාගෙන කවදාවත් එවැනි තත්ත්වයකට එන්න බැහැ. නමුත් මේ කළු ආර්ථිකය අවසන් කිරීමට මේ අය කවදාවත් පියවර ගන්නේ නැහැ. ඇයි ඒ? මේ ගොල්ලන් කවුද? රනිල් වික්‍රමසිංහ වෙළෙඳපොළවාදියෙක්. ඒ නිසා නිදහස් ජනතා පෙරමුණට මේ රටේ බලය දීලා, මේ රටේ ඇති කළ යුතු දේශපාලන වෙනස ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස මේ රටේ ජනතාවගෙන් ඉල්ලනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු ඩබ්ලිව්.ඩී.ජේ. සෙනෙවිරත්න මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු පහක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 3.10]

ගරු ජෝන් සෙනෙවිරත්න මහතා
(மாண்புமிகு ஜோன் செனவிரத்ன)
(The Hon. John Seneviratne)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, කාලය බොහොම අඩු නිසා මම පොඩි සටහනක් හදා ගත්තා. නමුත් මට තව විනාඩි දෙකක් වැඩිපුර දෙන්න කියලා මම ඉල්ලනවා. මොකද, මට ඉතා වැදගත් කාරණයක් කියන්න තිබෙන නිසා.

ගරු ජනාධිපතිතුමා පසුගිය දා කළ රාජාසන කථාව මඟින් වත්මන් ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය ඉදිරිපත් කළා. රට නැවතත් අරාජිකත්වයට පත් නොකර ජනතා පීඩනය ක්‍රමානුකූලව යථා තත්ත්වයට පත් කිරීමට අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග රජයක් විධියට ගනිමින් පවතින බව ජනාධිපතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඇත්තටම අප අතර කුමන දේශපාලන මතවාද තිබුණත්, බංකොලොත් වූ, බිඳ වැටුණු රාජ්‍යය නැවත ක්‍රමානුකූලව සාමාන්‍ය තත්ත්වයට පත් කිරීමට ජනාධිපතිතුමා ගන්නා වූ ප්‍රයත්නයට අපේ සහයෝගය ලබා දිය යුතුයි කියන එකයි මේ අවස්ථාවේ මා කල්පනා කරන්නේ. අස්ථාවරභාවය, අවිනිශ්චිතභාවය, අවනීතිය අද නැහැ. පසුගිය කාලයේ සිදු වූ වැරදි ආර්ථික කළමනාකරණයත්, පාලකයන්ගේ උද්ධච්ච තීන්දු තීරණත් නිසා රට බංකොලොත් වුණා. පසුගිය වසරේ රටේ පැවැති තත්ත්වය දැන් සමනය වෙමින් පවතිනවා. ආර්ථිකයේ කිසියම් ස්ථාවරයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. සියයට 80 සීමාවේ තිබුණු උද්ධමනය දැන් සියයට 50 දක්වා අඩු වෙලා තිබෙනවා. දිගින් දිගටම උද්ධමනය අඩු වෙයි කියලා විශ්වාසයක් දැන් ජනතාව තුළ ඇති වෙලා තිබෙනවා. දැන් සංචාරක ව්‍යාපාරයේ විශාල පිබිදීමක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. මේ වසරේ ජනවාරි මාසයේ පමණක් ලක්ෂය ඉක්මවූ සංචාරකයන් සංඛ්‍යාවක් අපේ රටට පැමිණි බව ප්‍රකාශ වෙලා තිබෙනවා. එවැනි ආකාරයට රටේ ආර්ථිකයේ වෙනසක් ඇති කිරීමට පුළුවන් පදනමක්, පරිසරයක් රට තුළ ඇති කිරීමට පුළුවන් වීම අපට

[ගරු ජෝන් සෙනෙවිරත්න මහතා]

අනාගත බලාපොරොත්තු ඇති කර ගැනීමට ඉතාම පිටිවහලක් වේවි කියලා මා හිතනවා. ජනාධිපතිතුමා කියන ආකාරයට අපේ රටේ ආර්ථිකය දැන් ලෙඩ ඇඳට වැටිලායි තිබෙන්නේ. ඒ ලෙඩේ හැදුණු හැටි කියමින් එකිනෙකාට චෝදනා කර ගැනීම නවත්වලා සියලුදෙනා එක්ව මුලින්ම ලෙඩා සනීප කර ගත යුතුයි. ඉන් පසුව රෝගය නිට්ටාවටම සුව කර ගැනීමට අවශ්‍ය ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ නොපමාව කළ යුතුයි. අපි තවදුරටත් මේ කුහක දේශපාලනයේ නිරත වෙනවාද යන්න තමන්ගේ හෘදය සාක්ෂියෙන් විමසා බැලිය යුතුයි. බොරු සුරංගනා කථාවලින් ජනතාව රැවටිය නොහැකි බව අප සියලුදෙනාම දැන ගත යුතුයි. පටු දේශපාලන අරමුණු නැති, රටට ආදරය කරන බහුතර ජනතාවගේ අභිලාෂය අප ඉෂ්ට කළ යුතුව තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, පුනර්ජනනීය බලශක්ති උත්පාදනය මඟින් විදුලිබල අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමට කටයුතු කිරීම, මල්වතු ඔය සංවර්ධනය කිරීම, නැඟෙනහිර පළාතේ ගංගාවල ජල කළමනාකරණය, වඩමාරච්චි කළපුව ප්‍රතිසංස්කරණය වැනි ව්‍යාපෘති ගණනාවක් ක්‍රියාත්මක කරන බව ජනාධිපතිතුමාගේ රාජාසන කථාවේ දී ප්‍රකාශ කළා. නමුත් ඒ එක්කම රජයෙන් ප්‍රකාශ වෙලා තිබෙනවා, පසුගිය කාලයේ ක්‍රියාත්මක කිරීමට සැලසුම් කළ ව්‍යාපෘති පනස්පහක් නවත්වන්න යනවා කියලා. මා නියෝජනය කරන රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයටත්, ඊට ආසන්න ප්‍රදේශවලටත් විශාල මෙහෙයක් -සේවයක්- සිදු වෙයි කියලා බලාපොරොත්තු වුණු රුවන්පුර අධිවේගී මාර්ග ව්‍යාපෘතියත් ඒ ව්‍යාපෘති පනස්පහට ඇතුළත් වෙලා තිබෙනවා.

මම හොයලා බැලුවාම මට දැන ගන්න ලැබුණා, මේ ව්‍යාපෘතිය සම්පූර්ණයෙන්ම නවත්වන්න තීන්දු කරලා තිබෙනවා කියලා. මේ ව්‍යාපෘතිය සඳහා දැනට අත්පත් කරගෙන තිබෙන ඉඩම් ආපහු ඒ අයිතිකාරයන්ට හෝ වෙනත් අයට හෝ දෙන්න තීන්දු කරලා තිබෙනවා. මේක ඉතාම බරපතළ තත්ත්වයක්. මොකද, පසුගිය අවුරුදු 10ක කාලයක් තිස්සේ ම මේ ව්‍යාපෘතිය ගැන අපි කථා කළා. මේ කටයුත්ත සිදු වෙයි කියලා ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණා. මට මතකයි, මීට අවුරුදු දෙකකට ඉස්සර වෙලා මාත්, වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමාත් අරලියගහ මන්දිරයේ මේ ව්‍යාපෘතිය ආරම්භ කරන්න පැවැති උත්සවයට සහභාගි වුණා. එදා හිටපු අගමැති ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් තමයි ඒ උත්සවය පැවැත්වූයේ. එතුමා තමයි මේ අදහසට අපට සහාය දුන්නේ. එතකොට දැන් වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? මංතීරු 4ක් පළල මේ පාරේ කිලෝමීටර 10ක් සකස් කරලා තිබෙනවා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය ඉඩම් අත්පත් කරගෙන, ඒ අයගෙන් සමහර අයට වන්දි මුදල් ගෙවලා තිබෙනවා. සමහර අයට වන්දි මුදල් භාගයයි ගෙවලා තිබෙන්නේ. ඒ ගොල්ලන්ගේ ගෙවල් කඩපු නිසා ඒ ගොල්ලන්ට යන්න එන්න තැනක් නැතිව සමහර අය කුලියට ඉන්නේ. තාවකාලිකව හෝ කුලියට ඉන්නේ. මොකද, ඒ ගොල්ලන්ට වන්දි මුදල් ලැබුණාම අනාගතයේ දී කොහෙන් හෝ ඉඩමක් අරගෙන ගෙයක් හදනවාය කියන බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නේ. මේ ව්‍යාපෘතිය නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ ලොකු වෙනසක් ඇති වුණා. නමුත්, දැන් එක පාරටම මේ ව්‍යාපෘතිය නවත්වලා ඒ සඳහා අත්පත් කර ගත් ඉඩම් ආපසු දෙනවාය කියන්නේ කිසිම දවසක මේ ව්‍යාපෘතිය නැවත කෙරෙන්නේ නැහැ කියන එකයි. මේ ව්‍යාපෘතිය ඉංගිරිය හරහා රත්නපුරයටත්, පැල්මඩුල්ලටත් ගිහිල්ලා එතැනින් කහවත්ත, බලංගොඩ හරහා බදුල්ල දක්වා යෑමේ ඉලක්ක ඇතිව තමයි සැලසුම් කරලා තිබෙන්නේ. මේ ව්‍යාපෘතිය මේ විධියට නැවැත්වුවොත්, මේ ඉඩම් ආපසු දුන්නොත් කිසිම දවසක මේ ප්‍රදේශවල මේ වාගේ අධිවේගී මාර්ගයක් හැදෙන්නේ නැහැ. රත්නපුරයේ ජාත්‍යන්තර මැණික් හා ස්වර්ණාභරණ වෙළෙඳ මධ්‍යස්ථානයක් ඉදිකිරීමට රජය තීරණය කර තිබෙනවා. මේ මධ්‍යස්ථානයත්, අධිවේගී මාර්ගයත් යන දෙකම එකට බද්ධ වෙලා තමයි තිබුණේ. මැණික් මිලට ගන්න පිටරටින් පැමිණෙන වෙළෙන්දෝ වැඩි වෙලාවක් ගත කරලා රත්නපුරයට යන්න කැමති නැහැ. ඒ ගොල්ලන්ට ඕනෑ ඉක්මනට ගමන් කරන්නයි, පහසුවෙන් ගමන් කරන්නයි. ඒ විධියට පහසුවෙන් ගමන් කරලා ඒ අයගේ වෙළෙඳ කටයුතු කරගෙන ආපහු කොළඹට එන්නයි ඕනෑ. නමුත්, දැන් පවතින තත්ත්වය අනුව ඒක කෙරෙන්නේ නැහැ. මොකද, ඒ ප්‍රදේශයේ ගමන් බිමන් අපහසු නිසා ඒ වෙළෙන්දෝ යන්න කැමැති නැහැ. මැණික් ව්‍යාපාරය හරහා ඒ ප්‍රදේශවල දහස් ගණනක් ජීවත් වෙනවා. කුඩා පතල් කරමින්, මැණික් වෙළෙඳාමේ අතරමැදියන් වශයෙනුත් ජීවත් වෙන අය ඉන්නවා. මේ සියලුදෙනාටම විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන ව්‍යාපෘතියක් තමයි මේ ව්‍යාපෘතිය. ඒ වාගේම මේ ව්‍යාපෘතිය මේ ප්‍රදේශයේ ආර්ථිකය ඉතා ශක්තිමත් වෙන ව්‍යාපෘතියක්. ඒ නිසා මේ ව්‍යාපෘතිය නවත්වලා දැම්මොත් කවදාවත් ඒ තත්ත්වය අපට ළඟා කර ගන්න බැහැ කියලා මා හිතනවා. ඒ නිසා විශේෂයෙන් ජනාධිපතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා, කරුණාකරලා රටේ තිබෙන මූල්‍ය තත්ත්වය අනුව මේ ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරි නම් තාවකාලිකව නතර කරලා, කවදා හෝ මුදල් තත්ත්වය යථා තත්ත්වයට පත් වුණාට පස්සේ මේ ව්‍යාපෘතිය නැවත ක්‍රියාත්මක කරන්න කටයුතු කරන්න කියලා. යම් යම් නිලධාරීන් යම් යම් යෝජනා කරනවා. සමහර අයට ඕනෑ වෙලා තිබෙන්නේ මධ්‍යම අධිවේගී මාර්ගය හදන්න පමණයි. මධ්‍යම අධිවේගී මාර්ගය හදනවාට අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. නමුත්, මධ්‍යම අධිවේගී මාර්ගය වාගේම, කාලයක් තිස්සේ ජනතාව බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි රුවන්පුර අධිවේගී මාර්ගය හදන්නත් අවශ්‍යයි. ඒ සඳහා දැනට අත්පත් කරගෙන තිබෙන ඉඩම්, ඒ වාගේම අනෙකුත් බාහිර දේවල් වෙනත් අයට පවරන්නේ නැතිව ආරක්ෂා කරගෙන කවදා හෝ මූල්‍ය තත්ත්වය යථා තත්ත්වයට පත් වුණාට පස්සේ මේ ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ තීන්දුවක් ගන්න කියා ඉල්ලමින්, මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු ෂාණක්කියන් රාජපුත්තිරන් රාසමාණික්කම් මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 21ක කාලයක් තිබෙනවා.

[3.18 p.m.]

ගරු ෂාණක්කියන් රාජපුත්තිරන් රාසමාණික්කම් මහතා
(மாண்புமிகு சாணக்கியன் ராஜபுத்திரன் இராசமாணிக்கம்)
(The Hon. Shanakiyan Rajaputhiran Rasamanickam)

Hon. Presiding Member, I would like to mention that the Hon. President, in his Throne Speech, quoted a few individuals who had expressed their views to a popular newspaper. In fact, Mr. Clifford Fernando, who is one of them, is actually a senior from my school, a schoolmate of mine - I know him very well - and a very progressive gentleman. I think it is very fitting for me to start with the final comments of Mr. Clifford Fernando to that newspaper, which the President quoted in his Throne Speech. Mr. Fernando said, I quote:

> "A leader should have the ability to lead by example if they expect people to follow."

I think the Hon. President should read it out to himself on a daily basis. As a leader, instead of telling us that message, I think he should paste a sticker in his room or

in his bedpost with the words "a leader should have the ability to lead by example if they expect people to follow".

ඇත්තටම මගේ කථාව පටන් ගන්න කලින් මම දෙයක් කියන්න ඕනෑ. මම පසුගිය පෙබරවාරි 4 වැනි දා මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ දී ඉලංගෙෙ තමිළ් අරසු කච්චි පක්ෂයේ උත්සවය හැටියට, "75වෙනි කළු නිදහස් දිනය" කියන තේමාවෙන් විශාල වැඩසටහනක් කළා. මේ වැඩසටහන කරන්න ප්‍රධාන හේතුව, ශ්‍රී ලංකාව තුළ ශ්‍රී ලාංකිකයන් කිසිම කෙනෙකුට නිදහස නොමැති වීමයි. ඒක හැමෝම පැහැදිලිවම දන්නා දෙයක්. 1948දී බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් අපේ රටට නිදහස ලබා ගැනීමට කටයුතු කළේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් යන සියලුදෙනා එකතු වෙලා. මම හිතන විධියට ඒක මේ ගරු සභාවේ සිටින හැමෝම ඉතාම පැහැදිලිව කියන දෙයක්. හැබැයි, ඒ වුණාට 1948දී බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් ලංකාවට නිදහස ලැබුණාට, ලංකාවේ සියයට 25ක් පමණ සිටින දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවගේ දේශපාලන අයිතිවාසිකම්, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවගේ අනාගතය මේ රට තුළ සිටින සියයට 75ක් වන සිංහල ජනතාවගේ අතට භාර දීලා තමයි බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් අපේ රටින් ගියේ.

අවුරුදු 75ක් තිස්සේ majority community එකේ, ඒ කියන්නේ, රටේ බහුතර ජනතාවගේ වැරැදි දේශපාලන තීන්දු නිසා, ඔවුන්ගේ නියෝජිතයන් හැටියට පත් කරපු වැරැදි දේශපාලන නායකයන් ගත්ත සියලු තීරණ නිසා, 75වන නිදහස් දිනය වෙනකොටත් ලංකාවේ ජීවත් වන සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් කිසිම පුද්ගලයකුට ලංකාව තුළ නිදහසක් ලැබිලා නැහැ. ඒක පැහැදිලිව අපි එදා වේදිකාවේදී කිව්වා.

විශේෂයෙන්ම ආර්ථිකය පැත්තෙන් ගත්තාම මේ තිබෙන වංචා, දූෂණ නිසා සිංහල ජනතාවට දේශපාලන නිදහස ලැබිලා නැහැ. හැබැයි, මේ රටේ සිටින මුස්ලිම් සහ දෙමළ ජනතාව ගත්තාම, ඔවුන්ට මේ රට තුළ ආර්ථික නිදහසත් නැහැ, දේශපාලන නිදහසත් නැහැ. මේ සඳහා වෙන කිසිම example එකක් ඕනෑ නැහැ. පෙරේදා අපි දැක්කා, මේ පාර්ලිමේන්තුවට පිවිසෙන පොල්දූව මංසන්ධියට ස්වාමීන් වහන්සේලා කණ්ඩායමක් වැඩම කරලා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ පිටුවක් ගිනි තබනවා. මම මේ රටේ ජනතාවගෙන් එක කාරණයක් අහන්න කැමැතියි. මුස්ලිම් මවුලවිතුමකු පුවත් පතක පිටුවක් ගෙනැල්ලා, එදා ඒ විධියට ගිනි තැබුවා නම්, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ අද වෙනකොට ඒ මවුලවිතුමා හිරේ දමලා නේද? එහෙමත් නැත්නම් හින්දු පූජකතුමකු පරණ කාඩ්බෝඩ් කැබැල්ලක් ගෙනැල්ලා පාර්ලිමේන්තුව ආසන්නයේදී ගිනි තැබුවා නම්, මේ වෙනකොට එතුමා හිරගත කරලා. කතෝලික පූජකතුමකු එහෙම කරලා තිබුණා නම්, අද වෙනකොට එතුමාත් හිරගත කරලා. නමුත් එදා ගිනි තැබුවේ ලංකාවේ උත්තරීතර ව්‍යවස්ථාවට. ඒ දේශපාලන නිදහස අද සිංහල ජනතාවට තිබෙනවා. ඒකයි එහෙම ඇවිල්ලා එවැනි දේවල් කරන්නේ. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගිනි තැබූ ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ මතය, ලංකාවේ ජීවත් වන සිංහල බෞද්ධ ජනතාව පිළිගන්නේ නැහැ. එදා එතැන දකින්න ලැබුණේ ලංකාවේ සියලු බෞද්ධ ජනතාවගේ මතය නොවෙයි. එදා එතැන පෙන්නුවේ, ඊළඟ පළාත් පාලන ඡන්දයට මුහුණ දෙන්න බැරිව, මෙච්චර කල් මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ ඔඩොක්කුවේ වාඩිවෙලා හිටපු, පිටේ නැඟලා සවාරි ගිය කණ්ඩායමක් අද එළියට බැහැලා සිටින ආකාරය. මේ කණ්ඩායමට ඊළඟ ඡන්දයට මුහුණ දෙන්න තේමාවක් නැහැ, මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ මුහුණ ගහගෙන මෙච්චර කල් ඡන්දය ඉල්ලා හෝ ජාතික ලැයිස්තුවෙන් පිනට පාර්ලිමේන්තුවට ආපු චණ්ඩි අද එහෙම කෑ ගහනවා. අද මේ චණ්ඩි ඇවිල්ලා කෑ ගහන්නේ, මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ මුහුණ ඉදිරියෙන් තියාගෙන මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන්න පුළුවන් වුණු නිසායි. එතුමාගෙන් ඉවත් වුණාම දැන් ඒ අයට කරන්න දෙයක් නැහැ. එම නිසා මොකක් හරි කුමන්ත්‍රණයක් අලුතින් නිර්මාණය කරන්න ඕනෑ. මෙන්න මේ සඳහා නිර්මාණය කරපු කුමන්ත්‍රණය තමයි, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන මේ අවස්ථාවේ කථා බහක් ඇති කිරීම.

දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කථා කරනවා නම්, ඉස්සෙල්ලාම පළාත් සභා ඡන්දය පවත්වන්න ඕනෑ. පළාත් සභා ඡන්දය හරහා තමයි, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ යෙදෙන බලය භාවිත කරනවාද නැද්ද, එය ක්‍රියාත්මක කරනවාද නැද්ද කියලා කථා කරන්න ඕනෑ. දැනට පවත්වන්න තිබෙන පළාත් පාලන මැතිවරණය එපා කියලා කෑ ගහන මේ අය, පළාත් සභා ඡන්දය ගැන අද කථාවක්වත් නැහැ. අද වෙනකොට මේ තේමාව -මාතෘකාව- මූලික කරගෙන තිබෙන්නේ, ඒ අයට ඡන්දය දිනන්න වෙන කිසිම ක්‍රමයක් නැති නිසායි. මෙච්චර කල් වෙනත් පුද්ගලයකුගේ පිටේ නැඟලා සවාරි ගිහිල්ලා පිනට දේශපාලනය කළා. නමුත් දැන් කොහොමද අපි දේශපාලනය කරන්නේ, ඒකට මොනවා හරි තුරුම්පුවක් ගහන්න ඕනෑ කියලා තුරුම්පුවක් ඇදලා ගත්තා. මෙන්න මේ දේම තමයි, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා බලයට ගෙනෙන්න, 2019ට කලින් සිදු වුණේත්. හැබැයි, මොකක්ද තිබෙන වෙනස? ඒ අවස්ථාවේ ප්‍රයෝජනයට ගත්තේ මුස්ලිම් ජනතාව. ඒ අවස්ථාවේ බුර්කාව ban කළා, බුර්කාව පළඳින එක ලොකු ප්‍රශ්නයක් කළා. Dr. Shafi වඳ පෙති වික්කා කිව්වා. මේ වාගේ කථා කීයක් කියලාද, 2019දී එල්ල වූ පාස්කු ප්‍රහාරයේ ලේත් අතේ ගාගෙන බලයට ආවේ? ඊළඟ ඡන්දයට මුහුණ දෙන්න විධියක් නැතුව තමයි, දැන් මේ චණ්ඩි ටික රටේ ජනතාව රවටන්න අද මේ අලුත් තේමාවක් අරගෙන තිබෙන්නේ. ඉදිරියේදී පළාත් පාලන ඡන්දය පැවැත්වූවාට පස්සේ මේ ගොල්ලන්ට යන එන මං නැති වෙනවා කියන එක අපි ඉතා පැහැදිලිව දන්නවා. හැබැයි, කොහොම හරි try එකක් දීලා seats දෙක තුනක් හරි හදා ගන්න තමයි මේ අය උත්සාහ කරන්නේ. ඒ නිසා පසුගිය අරගළය කාලයේ නැඟිටපු සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව මතක තබාගන්න, මේ එකම - same - නාට්‍යයේ ඊළඟ chapter එකයි යන්නේ කියලා. 2024 වසරේ පවත්වන්න නියමිත ඡන්දයේදී, මම හිතන හැටියට මුස්ලිම් අන්තවාදීන් ඉන්නවා කියලා නැවතත් කුමන්ත්‍රණයක් පටන් ගනීවී. ඒ නිසා මේ රටේ සිංහල ජනතාවගෙන් මම ඉල්ලන්නේ, බෞද්ධ ජනතාවගෙන් මම ඉල්ලන්නේ, ඔබ මුළා කරන්න හදන මේ කණ්ඩායම විශ්වාස කරන්න එපා කියලායි. ඕනෑ නම් ජන මත විචාරණයක් පවත්වන්න. නමුත්, ජනතාව මුළා කරන මේ කණ්ඩායම, මේ දේශපාලන හිඟන්නෝ විශ්වාස කරන්න එපා කියලායි මම කියන්නේ. ඕනෑ නම් නම වුණත් මට කියන්න පුළුවන්. ඊයේ-පෙරේදා උදය ගම්මන්පිල මන්ත්‍රීවරයා රිළවකුගේ වලිගයක් කොටයකට අහුවෙන කථාවක් ගැන කියනවා අපි දැක්කා. එදා මේ කණ්ඩායම රිළවු වාගේ එහෙ-මෙහෙ පැන පැන ගියා. ඡන්දය දිනන්න ක්‍රමයක් නැතිව, බෝඩ් ගහගෙන ආව පිරිසක් තමයි, මේ පිරිස. ඒ නිසා මේ පිරිසට රැවටෙන්න එපා කියන එක තමයි, ප්‍රධාන වශයෙන්ම මට කියන්න තිබෙන්නේ.

මම ඉස්සෙල්ලා කිව්වා වාගේ, නිදහස කියලා ගත්තාම, සිංහල ජනතාවටත්, මේ රටේ ඉන්න සියලුම ජනතාවටත් ආර්ථිකමය වශයෙන් නිදහසක් ලැබිලා නැහැ.

මොකද, මේ රටේ ආර්ථිකය කඩා වැටිලා, අද මේ රට බංකොලොත් තත්ත්වයට පත්වෙලා තිබෙන්නේ. මුස්ලිම් ජනතාවට මේ රටේ දේශපාලන නිදහසක් නැහැ කියලා අපි කියන්නේ ඇයි? ඒ අයගේ ඥාතියකු මිය ගියාම අඩුම තරමින් ඒ දේහය භූමදාන කරන්නවත් මුස්ලිම් ජාතිකයන්ට ඉඩ දුන්නේ

[ගරු ෂාණක්කියන් රාජපුත්තිරන් රාසමාණික්කම් මහතා]

නැහැ. මේ රට, මුස්ලිම් දේහයක් වළ දමන්න නොදුන් රටක්. ඉතින් කොහොමද 75වන නිදහස සමරන්නේ?

ජනාධිපතිතුමා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ කියලා තිබෙනවා මම දැක්කා, එතුමා අනුරාධපුරයට ගිය වෙලාවේ කුරුණෑගල මලියදේව බාලිකා විද්‍යාලයේ ඉගෙන ගන්නා නිවුන් දැරියන් දෙදෙනෙක් ඇවිල්ලා එතුමාට ගීතයක CD එකක් දුන් බව. එම ගීතයේ තිබෙන්නේ, "I will not leave the country" කියලා ලු. අනේ ගරු ජනාධිපතිතුමනි, එන්න උතුරු නැඟෙනහිරට. ඒ පළාත්වලිනුත් ඔබතුමාට ඕනෑ තරම් CDs ලබා දෙයි. ඒවාවල තිබෙයි, පැහැර ගෙන ගිය අපේ දරුවෝ කෝ, අපේ මරපු දරුවෝ කෝ, භාර වුණු අපේ දරුවෝ කෝ, අපේ තාත්තා කෝ, මගේ ඉස්කෝලේ තවම හමුදා කඳවුරක් අස්සේ තිබෙන්නේ ඒක නිදහස් කරලා දෙන්න, මගේ පාසලේ පිට්ටනිය තවම තිබෙන්නේ හමුදා කඳවුරක් අස්සේ ඒක නිදහස් කරලා දෙන්න, අනේ ජනාධිපතිතුමා, මම සෙල්ලම් කරන්නේ නැද්ද කියලා. ජනාධිපතිතුමා එක පාසලක එක narrative එකක් විතරක් කියන්නේ ඇයි, මේ කථාවේ එක පැත්තක් විතරක් මේ සභාවේ කියන්නේ ඇයි කියලා මම අහනවා.

අද මුස්ලිම් ජනතාවගේ නිදහස ගැන කථා කරනවා. පාස්කු ප්‍රහාරය තුළින් මේ රට වටේම ඉන්න මුස්ලිම් ජනතාව මේ රටේ හතුරා බවට පත් කළා. නමුත්, ඒ ජනතාවට යුක්තියක් ඉටු කිරීම ගැන වචනයක්වත් මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ නැහැ. පාස්කු ප්‍රහාරය විකුණාගෙන කාලා අද ඇමතිවරු විධියට ඉස්සරහ පේළියේ වාඩි වෙච්ච අය ඉන්නවා. එතුමන්ලා දැන් මෙතැන නැහැ. පාස්කු ප්‍රහාරය විකුණාගෙන කාලා ඉස්සරහට ආපු කණ්ඩායමක් ඉන්නවා. අද ඒ අය ඒ ගැන වචනයක්වත් කිව්වේ නැහැ. ජනාධිපතිතුමාගේ රාජාසන කථාවේත් පාස්කු ප්‍රහාරය ගැන වචනයක්වත් නැහැ. එතකොට මේ රටේ සියලු ජනතාවට නිදහස ලැබිලා තිබෙන්නේ කොහේද? මේ රට තුළ සිටින සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් කියන කිසිම කෙනකුට නිදහස නැහැ කියන තේමාව යටතේ තමයි අපි එදා නිදහස් දිනය, "කළු දිනයක්" කියලා ප්‍රකාශ කළේ. ඒකෙන් අපට පෙන්වීමට පුළුවන්, ලංකාවේ ජීවත් වන සියලුදෙනාට ආර්ථික නිදහස නැහැ කියලා.

මට පෙර කථා කළ හිටපු ඇමතිවරයකු වන අපේ ජෝන් සෙනෙවිරත්න මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, උද්ධමනය සියයට 70 ඉඳන් සියයට 54 දක්වා අඩුවෙලා තිබෙනවා කියලා. ඒක සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්. ඒක තාක්ෂණික කාරණයක්. මම හිතන්නේ බහුතරයකට එය තේරුම් ගන්න අමාරුයි. සියයට 70 සිට සියයට 54 දක්වා උද්ධමනය අඩුවෙලා තිබෙන බව කිව්වාට, උද්ධමනය වර්ධනය වීමේ වේගය අඩුවෙලා නැහැ. අද වනතුරු බඩු මිලත් අඩුවෙලා නැහැ. බඩු මිල තවම වැඩි වෙනවා. අද වෙනකොට උද්ධමන වේගය තිබුණාට වඩා ඉහළින් තිබෙන්නේ. උද්ධමනය අඩුවෙලා තිබෙනවා කියන එක technical point එකක්. ඒ ගැන පැහැදිලි කරන්න මගේ කාලය ගන්න කැමැති නැහැ. ඒ ගැන දන්නා මිනිස්සු දන්නවා. මේ රට තුළ පැවැති උද්ධමනය අඩුවෙලා ඇති බව කියනවා. නමුත්, එය සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්. මේ කරන්නේ numbers එක්ක සෙල්ලමක්.

ඊළඟට කියනවා, 2023 වසර අවසාන වෙනකොට economy එක grow වෙනවා කියලා. IMF එකට Central Bank එකෙන් 2022 සැප්තැම්බර් 23වන දා නිකුත් කළ Investor Presentation එකේ තිබෙනවා, සියයට 3කින් economy එක contract වෙනවා කියලා. ඒ කියන්නේ, සියයට 3කින් අපේ ආර්ථිකය හැකිළෙනවා. ඒක කියන්නේ මම නොවෙයි, සැප්තැම්බර් 23වන දා නිකුත් කළ Central Bank Investor Presentation එක. World Bank projections අනුව අපේ ආර්ථිකය contract වෙනවා ලු. අපේ ආර්ථිකය සියයට 4.2කින් සංකෝචනය වෙනවා ලු. ලෝකයේ තිබෙන රටවල් 148 ගත්තාම අපි ඉන්නේ 148වන තැන. ජනාධිපතිවරයා කියනවා, 2023 වසර අවසානයේ අපේ ආර්ථිකය develop වෙනවා ලු. කාටද මේ අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරන්නේ? අද සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට ආර්ථික නිදහසක් ලැබිලා නැහැ, බොරුවක් කරන්නේ.

ඊළඟට කියලා තිබෙනවා, 2022 වසර අවසාන වෙනකොට ඩොලර් මිලියන 4ක මුදලක් රටට ලැබුණා කියලා. ඒ කියන්නේ, ඩොලර් මිලියන 4ක foreign exchange රටට ලැබිලා. 2010 වසරේ සිට බැලුවාම ලංකාවට අඩුම මුදල් ප්‍රමාණයක් ලැබී තිබෙන්නේ 2022දී. නමුත්, ඩොලර් මිලියන 4.1ක් රටට ලැබුණා කියලා රාජාසන කථාවේදී ලොකු පුරාජේරුවකින් කිව්වා. ඊට අමතරව කියනවා, "We have now been able to increase the foreign reserves, which had fallen to zero, up to US Dollars 500 million" කියලා. බින්දුවට වැටිලා තිබුණු අපේ Treasury එකේ විදේශ සංචිත ප්‍රමාණය ඩොලර් මිලියන 500ක් දක්වා මම ඉහළ ගෙනාවා කියලා ජනාධිපතිවරයා කියා තිබෙනවා. ඇත්තටම එතුමා එදා අගමැති තනතුර භාර ගන්නකොට රටේ තිබුණු සංචිත ප්‍රමාණය ඩොලර් මිලියන 487ක්. අද වෙනකොට ඒ සංචිත වර්ධනය වෙලා තිබෙන්නේ ඩොලර් මිලියන 498ක් දක්වා පමණයි. ඒ අනුව එතුමා අගමැති වෙච්ච දවසේ ඉඳන් මේ දක්වා මේ රටේ සංචිත ඩොලර් මිලියන 11කින් තමයි වැඩිවෙලා තිබෙන්නේ. හැබැයි, කියන්නේ කොහොමද? බින්දුවට වැටිලා තිබුණු සංචිත ප්‍රමාණය ඩොලර් මිලියන 500ක් දක්වා වැඩි වුණා කියනවා. රටේ ආර්ථිකය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කරන්නේ අසත්‍ය දත්ත. ඉතින්, මේ රටේ ජනතාවට ආර්ථික නිදහසක් තිබෙන්නේ කොහේද?

අද මනුස්සයෙකුට තමන්ගේ වාහනයෙන් පාරේ යන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇතිවෙලා තිබෙනවා. මධ්‍යම පන්තිය කඩා වැටිලා තිබෙන්නේ. එක පැත්තකින් ඒ අයට බදු ගහනවා. රාජ්‍ය සේවකයන්ට බදු ගහනවා. බදු ගහලා, ගහලා ඔවුන් කඩා වට්ටලා තිබෙන්නේ. රටක් ගෙනියන්න බදු ඕනෑ තමයි. නමුත්, බදු ගහන්න වෙනත් ක්‍රම තිබෙනවා. ඒ ගැන අපි පැහැදිලිව කියලා තිබෙනවා. මම දැක්කා, 2023 Independence Day එකට වියදම් කරපු මුදල් ගැන ජනාධිපතිතුමා කියලා තිබෙනවා. අනේ දෙවියනේ! තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනත යටතේ RTI application එකක් දාලා ලබා ගත් තොරතුරු මා ළඟ තිබෙනවා. නිදහස් උත්සවයේදී ජංගම වැසිකිළිවලට පළාත් පාලන ආයතනවල රුපියල් මිලියන 14.2ක් වියදම් කරලා තිබෙනවා. කවුරු හෝ කිව්වාද, නිදහස් දින උත්සවයක් පවත්වන්න කියලා? මහන්සි වෙලා වැඩ කරන මිනිසුන්ගෙන් බදු අරගෙන ජනාධිපතිතුමාගේ ෂෝ පෙන්වන්න ජංගම වැසිකිළිවලට රුපියල් මිලියන 14.2ක් වියදම් කරලා තිබෙනවා. මා ළඟ තිබෙන මෙම ලේඛනවල සඳහන් වෙනවා, 2023.01.02 දින වෙනකොටම රුපියල් මිලියන 29කට වඩා වියදම්වෙලා තිබෙනවා කියලා. නමුත් ජනාධිපතිතුමාගේ President's Media Division එකෙන් කියලා තිබෙනවා, රුපියල් මිලියන 11යි වියදම්වෙලා තිබෙන්නේ කියලා. ඒක බොරු. ඉතින් කොහේද මේ රටේ නිදහසක් තිබෙන්නේ කියලා මම අහනවා.

IMF Agreement එක ගත්තාම, එ්කත් නිකම් "බාලගිරි දෝෂය අද නොවෙයි හෙට" වාගෙයි. 2022දී කියලා තිබෙනවා, නොවැම්බර් මාසයේදී IMF අරමුදල් ලැබෙනවා කියලා. "Investor Presentation - 23 September 2022" හි කියලා තිබෙනවා, 2022 දෙසැම්බර් මාසයේදී ලැබෙනවා කියලා. ඊළඟට, Central Bank Governor නොවැම්බර් 22වැනි දා කියලා තිබෙනවා, 2023 ජනවාරි මාසයේ ලැබෙනවා කියලා. State

Minister of Finance කියලා තිබෙනවා, ජනවාරි මාසයේ අන්තිමට ලැබෙනවා කියලා. ඊට පස්සේ Central Bank එක confirm කරනවා, first quarter of 2023දී ලැබෙනවා කියලා. දැන් කියනවා, ඊළඟ මාසයේ ලැබෙනවා කියලා. ඒක කවදා හෝ මාසයක එයි. ඒක "බාලගිරි දෝෂය අද නොවෙයි හෙට" වාගෙයි. IMF එක, IMF එක කියමින් මේ රටේ ජනතාව දිගටම රවටමින් යනවා.

System change එකක් තමයි රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණේ. System change එකෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොකක්ද? ජනාධිපතිතුමා යම් යම් දේවල් මේ කථාවට include කරලා තිබෙන බව අපට පැහැදිලියි. Anti-Corruption Bill එකක් ගෙනෙනවා කියලා ඒකේ තිබෙනවා. Stolen Asset Recovery Initiative එකක් ගැන තිබෙනවා. ඒවා කරන්න කලින්, පෞද්ගලික මන්ත්‍රී යෝජනා හැටියට මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ යෝජනා ඕනෑ තරම් තිබෙනවා. ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මන්ත්‍රීතුමා declaration of assets and liabilities පිළිබඳව propose කරපු Private Members' Bill එකක් තිබෙනවා. ඇයි, ඒවා තවම ගන්නේ නැත්තේ? මට ලැබී තිබෙන කාලය අඩු නිසා මම මේ කරුණු ඉක්මනට කියන්නම්.

මෙහි තව කාරණයක් සඳහන් වෙනවා. Welfare bank account එකක්, ඒ කියන්නේ සහනාධාර බැංකු ගිණුමක් හදලා ඒ හරහා මුදල් දෙනවා කියනවා. ඒ විධියට මුදල් දෙන්න යන්නේ කාටද? සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභීන්ට තමයි මුදල් දෙන්නේ. ලංකාවේ ජනතාවගෙන් සමෘද්ධිය ලැබිය යුතු සියයට 58ක් සමෘද්ධියට ඇතුළත් වෙලා නැහැ. ලංකාවේ ජනතාවගෙන් සමෘද්ධිලාභීන් විය යුතු සියයට 58ක් වාගේ සංඛ්‍යාවකට ඇත්තටම සමෘද්ධිය ලැබෙන්නේ නැහැ. ඉතින්, welfare bank account එකක් හරහා සල්ලි එව්වත්, ඒ සල්ලි වැරදි පුද්ගලයන්ටයි යන්නේ. එම නිසා, විදුලි බිල හරහා නිවැරදිව සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභීන් හඳුනාගන්න පුළුවන් ක්‍රමයක් Verité Research ආයතනයෙන් හදලා තිබෙනවා. මාසික විදුලි බිල - electricity bill- හරහා ඔවුන්ට සමෘද්ධිය දෙන්න ඕනෑද, නැද්ද කියන එක සොයා ගන්න ක්‍රමයක් හදලා තිබෙනවා. මම ඒ ආයතනයේ වාර්තාව **table*** කරනවා.

සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභීන් නිවැරදිව හොයාගන්න ක්‍රමවේදයක් රජයට නැත්නම්, ඉල්ලන්න. Verité Research ආයතනයෙන් හදපු රිපෝට් එකේ සමෘද්ධි ප්‍රතිලාභීන් හඳුනා ගැනීමේ ක්‍රමයක් තිබෙනවා.

මට මීට වඩා ගොඩක් දේවල් කියන්න තිබෙනවා. මගේ දිස්ත්‍රික්කයේ මීට වඩා විශාල ගැටලු තිබෙනවා. ඇත්තටම මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කය ගත්තාම, මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ tourism ක්ෂේත්‍රය ගත්තාම පාසිකුඩාවල හෝටල් 14ක් විතර හදලා තිබෙනවා. නමුත්, අද වෙනකොට හෝටල් 3යි විවෘත වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ විවෘත වෙලා තිබෙන හෝටල් තුනත් මහා පරිමාණ ව්‍යාපාරිකයන්ගේ හෝටල්. ඒ අය යැපෙන්නේ ඒ හෝටල්වලින් නොවෙයි. තව හෝටල් 11ක් විතර අද වෙනකොට වහලා තිබෙන්නේ. ලංකාවට සුද්දෝ එනවා කියනවා. සුද්දෝ එන්නේ කොහේටද? මඩකලපුවට එක සුද්දෙක්වත් එන්නේ නැහැ. මම එදාත් කිව්වා, මඩකලපුවේ ඉන්න එකම සුද්දා මම කියලා. මාත් උද්ඝෝෂණ කරලා කළුවෙලා ඉන්නේ.

මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ අපේ ගොවියෝ ඉන්නවා.

** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*

** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*

** Placed in the Library.*

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்குள்ள எங்களுடைய விவசாயிகளுக்குச் சரியான நேரத்தில் உரம், கிருமிநாசினி கிடைக்கவில்லை. எனினும், அவர்கள் ஏதோவொரு வகையில் கஷ்டப்பட்டு நெற்செய்கை செய்திருக் கிறார்கள். தற்பொழுது அறுவடை காலம் ஆரம்பித்துள்ள போதிலும், இன்று வரை அவர்களுடைய நெல்லை Paddy Marketing Board ஊடாக வாங்குவதற்கு எந்த முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை. கடந்த வருடம் நான் சனாதிபதி செயலகத்திற்கு மட்டக்களப்பு மாவட்ட விவசாயிகளை அழைத்துச் சென்று, அங்கு அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடினேன். அப்போது, சனாதிபதி யின் செயலாளர் அவர்கள் அவ்விவசாயிகளுக்குச் சில உதவிகளைச் செய்ய முன்வந்தாலும்கூட, மட்டக்களப்பு மாவட் டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இராஜாங்க அமைச்சர் களின் தலையீடு காரணமாக அந்த வேலைத்திட்டம் முழுமையாக நிறுத்தப்பட்டது. இது நெல் அறுவடை செய்யும் காலம்! அறுவடை செய்யப்படும் நெல்லைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு Paddy Marketing Boardஇல் பணம் இல்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பொலன்னறுவை, அனுராதபுர மாவட்டங்களில் நெல் அறுவடை இடம்பெறும் காலப்பகுதியில் அதற்கான நிதி ஒதுக்கப்படும். இவ்வாறு செய்வதால், எங்களுடைய மாவட்ட விவசாயிகள் தங்களு டைய நெல்லை மிகக் குறைந்த விலைக்கு அல்லது ஈர நெல்லை விற்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையால், இதை நாங்கள் எங்களுடைய விவசாயிகளை அழிக்கும் ஒரு செயலாகவே பார்க்கின்றோம்.

அடுத்து, அரசாங்கத்தால் விவசாயிகளுக்கு 'டீசல்' வழங்கப் படுமெனச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இன்று வரை ஒரு லீற்றர் 'டீசல்'கூட தங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று விவசாயிகள் குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கிறார்கள். இது நான் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டல்ல! விவசாயிகள் இக்குற்றச் சாட்டைப் பகிரங்கமாக ஊடகங்களினூடாக முன்வைக்கி றார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்தின் பொருளாதாரம் விவசாயத்திலேயே தங்கியிருக்கிறது. விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் தொடர்பில் கவனம்செலுத்த முடியாவிட்டால், எதற்கு எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அமைச் சரவை அமைச்சராக, இராஜாங்க அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள்? இவர்கள் எங்களுக்குத் தேவையா? இது தேர்தல் காலம் என்பதால், இவர்கள் மேடை மேடையாக ஏறி, "கிராமிய பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவோம்; கிராமங் களுக்கு அதைச் செய்வோம்; இதைச் செய்வோம்" என்று மீண்டும் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஐயா! நீங்கள் கிராமங்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யாமல், சும்மா வீட்டில் இருந்தாலே போதும். குறிப்பாக, எங்களுடைய மண் வளத்தை கொள்ளையடிக்காமல் விட்டாலேபோதும். நாங்கள் எங்களுடைய விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளுக்குச் சரியான தீர்வைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்த பொழுது, அதையும் குழப்பியடித்தவர்கள்தான் நீங்கள்.

மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் நேற்று முன்தினம் ஆற்றிய அக்கிராசன உரையில் காணிப் பிரச்சினை தொடர்பாகச் சொல்லியிருந்தார். வட மாகாணத்திலுள்ள இராணுவ முகாம்களை அகற்றுவதாக அவர் சொல்லி யிருக்கிறார். மேலும், "வட மாகாணத்தில் அதைச் செய்வேன்; இதைச் செய்வேன்" எனப் பல விடயங்களை அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இன்றும் கிழக்கு மாகாணத்தில் எத்தனையோ ஏக்கர் காணி இன்னும் விடுவிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இரண்டு சிறுமிகள் தன்னிடம் வந்து, “நாட்டை விட்டுச் செல்லமாட்டேன்” என்ற தலைப்பில் பாடலொன்றைப் பாடியதாகவும் அவர் சொல்லியிருந்தார். ஐயா! நான்

[ගරු ෂාණක්කියන් රාජපුත්තිරන් රාසමාණික්කම් මහතා]

உங்களுக்கு வடக்கு, கிழக்கிலே இருக்கும் சிறுமியோ அல்லது சிறுவனோ படிக்கும் பாடலொன்றைப் பெற்றுத்தருகிறேன். இராணுவத்திடம் ஒப்படைத்த என்னுடைய தந்தை எங்கே? என்னுடைய தாயாரைக் கொன்றவர்களுக்கு எப்போது தண்டனை கிடைக்கும்? சனாதிபதி அவர்களே, முறக் கொட்டாஞ்சேனையில் இராணுவ முகாமுக்குள் இருக்கும் எங்களுடைய பாடசாலை உங்களுடைய கண்களுக்குத் தெரிய வில்லையா? அந்த இராணுவ முகாமுக்குள் மக்களுக்களுடைய காணி இருப்பது உங்களுடைய கண்களுக்குத் தெரிய வில்லையா? குருக்கள்மடத்திலுள்ள இராணுவ முகாமுக்குள் இருக்கும் விளையாட்டு மைதானத்தை மீட்டுத்தர முடியாதா? பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டு, எத்தனையோ வருடங்களாக சிறையில் இருக்கும் என்னுடைய தந்தையை நீங்கள் விடுதலை செய்யமாட்டீர்களா? என்று அச்சிறுமியோ அல்லது சிறுவனோ பாடலினூடாகக் கேட்பார். மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் அக்கிராசன உரையில் குறிப்பிடுவதற்காகப் பாடல்களைக் கேட்டால், எங்களுடைய பிள்ளைகள் வரி வரியாக எழுதிக்கொடுப்பார்கள்.

"கறுப்பு சுதந்திர தினம்" என்ற தொனிப்பொருளின்கீழ் பாரிய எதிர்ப்பு நடவடிக்கையொன்றை நாங்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மேற்கொண்டிருந்தோம். அதன் பிரதான நோக்கம் என்னவெனில், எங்களுடைய இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தர அரசியல் தீர்வை வழங்கவேண்டும் என்பதுதான். 74 வருடங்களாகச் செயற்பட்டு வருகின்ற எங்களுடைய கட்சியின் நிலைப்பாட்டை நாங்கள் சொல்லியிருந்தோம். எங்களுடைய மக்கள் அணியணியாகத் திரண்டு வந்திருந்தார்கள். எங்களுக் கான நிரந்தர அரசியல் தீர்வை வழங்குகின்ற விடயத்தில் நீங்கள் நாடகமாடுகிறீர்களா? என்ற சந்தேகம்கூட எங்களுக்கு இருக்கிறது. நீங்கள் எங்களுடைய இனப் பிரச்சினையை பெப்ருவரி மாதத்துக்கு முன்னர் - சுதந்திர தினத்துக்கு முன்னர் - தீர்த்துவைக்காவிட்டால், நாங்கள் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக கறுப்பு சுதந்திர தினத்தை அனுஷ்டிப்போம் என நான் நவம்பர் மாதத்தில் சவால் விட்டிருந்தேன். அதை நாங்கள் செய்தும் காட்டியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்களே, அக்கிராசன உரையில் இருக்கும் சில விடயங்களை உங்களால் நடைமுறைப்படுத்த முடிந்தால், அதை நாங்கள் வரவேற்போம். இப்போது, நீங்கள் 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கு முன்னாயத்த செயற்பாடுகளை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றால், முதலில் 13ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின்மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தலை நடத்துங்கள்! அதற்குப் பிறகு, அதிலுள்ள அதிகாரங்களை எப்படிப் பகிர்ந்தளிப்பது என்பது பற்றிப் பேசலாம். நீங்கள் 13ஆம் திருத்தச் சட்டம் பற்றிய பேச்சைக் கிண்டிவிட்டிருப்பதற்கான காரணம், எதிர்வரும் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலுக்கு முகங்கொடுப்பதற்கு பேசுபொருள் இல்லாமல் இருக்கின்ற, தேர்தல் மேடைகளில் முன்வைப்பதற்கு ஒரு கோஷம் இல்லாமல் இருக்கின்ற சில அரசியல் அநாதைகள் இந்த விடயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளட்டும் என்பதற்காகத்தான்.

அண்மையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அடாவடித்தனமிக்க ஒரு பிக்கு உட்பட இன்னும் பல பிக்குகள் பாராளுமன்ற வளாகத்திற்கு முன்பாக வந்து, எங்களுடைய நாட்டினுடைய அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியான 13ஆவது திருத்தச் சட்டத்தின் பிரதியை எரித்தார்கள். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மேற்குறிப்பிட்ட பிக்குவுக்கு எதிராக மாடு சுட்டது, மாடு களவெடுத்தது, மாடு கொள்ளையடித்தது, பெண் பொலிஸ் அதிகாரிக்கு அடித்தது, பிரதேச செயலாள ருக்கு அடித்தது, மின்சார சபை ஊழியர்களுக்கு அடித்தது என 21 குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கின்றன. ஓர் இஸ்லாமிய மதத் தலைவரோ, சைவ சமயத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு குருக்களோ, ஒரு கிறிஸ்தவ மதத் தலைவரோ ஒரு வெறும் paperஐ எரித்திருந்தால்கூட அவரை நீங்கள் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைதுசெய்திருப்பீர்கள்!

தமிழ் பேசும் மக்களாகிய எங்களுக்கு இந்த நாட்டில் அரசியல் சுதந்திரமும் இல்லை; பொருளாதார சுதந்திரமு மில்லை. துரதிருஷ்டவசமாக பிரித்தானியர்கள் போகும் பொழுது, எங்களுடைய தலையெழுத்தையும் உங்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் போனார்கள். நீங்கள் உங்களுடைய தலையெழுத்தையும் பழுதாக்கி, எங்களுடைய வாழ்க்கை யையும் பழுதாக்கியிருக்கிறீர்கள். 76ஆவது சுதந்திர தினத்திற்கு முன்பாவது, இந்த நாடு சரியான பாதைக்குள் வரவேண்டுமென்று நீங்கள் நினைத்தீர்களென்றால், முதலில் தமிழ் மக்கள் கேட்கும் நிரந்தர அரசியல் தீர்வை வழங்குங்கள் என்று சொல்லி, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நன்றி.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

මීළඟට, ගරු ලලිත් වර්ණ කුමාර මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 5ක කාලයක් තිබෙනවා.

ඊට ප්‍රථම, කවුරුන් හෝ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු මූලාසනය සඳහා ගරු මධුර විතානගේ මන්ත්‍රීතුමාගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු එස්.එම්. චන්ද්‍රසේන මහතා
(மாண்புமிகு எஸ்.எம். சந்திரசேன)
(The Hon. S.M. Chandrasena)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, "ගරු මධුර විතානගේ මන්ත්‍රීතුමා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ගරු අනුප පස්කුවල් මහතා (සමාජ සවිබලගැන්වීම් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அனுப பஸ்குவல் - சமூக வலுவூட்டுகை இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Anupa Pasqual - State Minister of Social Empowerment)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.
ஆமோதித்தார்.
Seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු කෝකිලා ගුණවර්ධන මහත්මිය මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු මධුර විතානගේ මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு (திருமதி) கோகிலா குணவர்தன அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு மதுர விதானகே அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. (MRS.) KOKILA GUNAWARDENE left the Chair, and THE HON. MADHURA WITHANAGE took the Chair.

[අ.භා. 3.40]

ගරු ලලිත් වර්ණ කුමාර මහතා
(மாண்புமிகு லலித் வர்ண குமார)
(The Hon.Lalith Varna Kumara)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ සහෝදර රාසමාණික්කම් මන්ත්‍රීතුමා කථා කළාට පස්සේ මට කථා කරන්න ලැබීම සතුටක්. එතුමා කාටද කථා කළේ, මොකක්ද කථා කළේ කියන කාරණාව එතුමාගේ කථාව තුළ පැහැදිලි වෙනවා. මට පෙනෙන විධියට ජාතිවාදය ඉතා ඉහළට ඔසවා තබන්න එතුමා ගොඩක් උත්සාහ ගත්තා. ඒක නොවෙයි මේ වෙලාවේ කළ යුත්තේ.

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කාරණා දෙකක් සම්බන්ධයෙන් මම ඔබතුමා එක්ක එකඟයි. වියතුන්, බුද්ධිමතුන් කියලා කණ්ඩායමක් ඇවිල්ලා කරන දේවල් ගැන ඔබතුමා කථා කළා. ඒක එකක්. ඊළඟට, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම කෙසේ වෙතත්, ඔබතුමා කිව්ව විධියට පළාත් සභා මැතිවරණය පවත්වන්න ඕනෑය කියන කාරණාව එක්ක අපි එකඟයි. පළාත් සභා පිහිටුවලා මේ වෙනකොට අවුරුදු 36ක් වෙනවා. දැනට අවුරුදු 5ක්ම පළාත් සභාවල මහජන නියෝජිතයෝ නැහැ. හැබැයි, පෙර පරිදිම ඒවාට මුදල් වෙන් වෙනවා. නමුත්, ඒවා තුළින් ජනතාවට සේවයක් ලැබෙනවාද කියලා අපට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඉහත කාරණා දෙකේදී මම ඔබතුමා එක්ක එකඟයි.

ඊළඟට ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා අපේ ජනාධිපතිතුමා කියපු සංඛ්‍යාලේඛන වෙනස් කරන්න උත්සාහ කරනවා මම දැක්කා. උද්ධමනය අඩුවීම පිළිබඳ කාරණය ගත්තාම, ඒ ඇති වෙලා තිබෙන වෙනස ඔබතුමා කියන කාරණයට වඩා නිවසේ කුස්සිය තුළින් පැහැදිලිම පෙනෙන්න තිබෙනවා. එදා තිබුණු බඩු මිල මේ වන විට ටිකක් පහළ ගොස් තිබෙනවා. කුස්සියේ ඉන්න අයට ඒක තේරෙනවා. මීට මාස හය, හතකට ඉස්සෙල්ලා තිබුණු තත්ත්වය මොකක්ද, අද තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද කියන එක ප්‍රායෝගිකව අප දකිනවා.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ජනාධිපති විධියට පත් වෙලා ආරම්භ කරන ලද පළමු රැස්වීම් වාරය අවස්ථාව වන කොට සියයට 70කට තිබුණු උද්ධමනය දැන් සියයට 54ක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා කියන එක විශේෂයෙන් අපි දකිනවා. ඒක තමයි විය යුතු කාරණය. නමුත්, රට මේ ආකාරයට ගොඩනැඟෙන කොට එයට බාධා කරන වැඩ පිළිවෙළ තමයි විපක්ෂය කරන්නේ.

දැන් බලන්න, නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ හතරවැනි සැසිවාරය ආරම්භ කිරීම සඳහා දවස් තුනක් තිස්සේ වැඩකටයුතු කරලා විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ටත් සෑම පහසුකමක්ම සලසා කටයුතු කළා. එසේ තිබියදීත් මේ ගරු සභාවට ඇවිත් ජනාධිපතිතුමාගේ කථාව ගැන හොඳ හෝ වැරදි, අඩු පාඩු හෝ කියන්න, මොනවා හරි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්න පණ නැති විපක්ෂ නායකතුමෙක් ඇතුළු මන්ත්‍රී කණ්ඩායමක් තමයි විපක්ෂයේ ඉන්නේ. මේ රටේ ජනතාවගේ මුදල්වලින් පහසුකම් සියල්ල එතුමන්ලාට දෙනවා. එතුමන්ලා මේ සභාවට එයි කියලා හිතලා තමයි ඒ හැම දෙයක්ම කරන්නේ. එතුමන්ලා එන්නේ නැත්නම්, එය ලිඛිතව දැනුම් දෙනවා නම් රටේ ජනතාවගේ මුදල් තව ඉතුරු කරන්න තිබුණා. එහෙම නැතුව එතුමන්ලා එයි කියලා හිතලා පහසුකම් සූදානම් කරපු නිසා මේ රටේ ජනතාවගේ මුදල් නාස්ති වෙලා තිබෙනවා. මේ රට භාර ගන්නවාය කියන, මේ රටේ ආණ්ඩු වෙනස් කරනවාය කියන විපක්ෂ නායකතුමා ඇතුළු කණ්ඩායමට එතැනදීවත් ආදර්ශයක් දෙන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා.

ගරු ජනාධිපතිතුමා ඇත්තටම බොහොම සූක්ෂ්ම ගමනක් තුළින් අපේ ආර්ථිකය ඉදිරියට අරගෙන ඇවිත් තිබෙනවා. මීට මාස හතර, පහකට පෙර තිබිච්ච තත්ත්වය මොකක්ද කියලා අමතක වෙන්න අපි මැරිලා ඉපදුණු මිනිස්සු නොවෙයි. 1988, 1989 කාලයේ අපි විඳපු දුක අපට මතකයි. ඒ විඳපු දුක ගැන අපි පසුගිය වකවානුව වෙනතුරුත් කිය කියා හිටියේ. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ කටයුතු කරන්නේ මෙහෙමයි, මිනිස්සු ගස් බඳිනවා, මරා දමනවා, මිනිසුන්ගේ අත පය කපනවා, බෙල්ල එක තැනක තියනවා යැයි අපි කියමින් හිටියේ. හැබැයි, ඒ අයගේම අවසානාවට පසුගිය මැයි 09වැනි දා ඒ ගොල්ලන්ට අවස්ථාවක් ලැබුණු වෙලාවේ ඒ අය කළ දේවල් ටික මිහිපිට ඉන්න සියලුදෙනා දැක්කා. අපි කියපු දේ ප්‍රායෝගිකව ජනතාව දැක්කා. අපි ආසන්නයේ අසුන් ගත්, මේ ගරු සභාවේ සිටි අහිංසකම මන්ත්‍රීවරයා පාර මැද්දේ ඝාතනය කළා. ඒ ආකාරයෙන් තව කී දෙනෙක් ඝාතනය කළාද, ගෙවල් කීයක් ගිනි තැබුවාද, බස් කීයක් ගිනි තැබුවාද, රාජ්‍ය දේපළවලට මොන තරම් හානි කළාද, පොලිසිවල ජීප් කීයක් ගිනි තැබුවාද? එක දවසක ලැබුණු අවස්ථාවේදී එහෙම කටයුතු කළා නම්, ඊට එහා අවස්ථාවක් දුන්නොත් ඒ අයගෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන් මොනවාද කියලා රටේ ජනතාව දන්නවා.

දැන් රැස්වීම් පවත්වමින් පළාත් පාලන මැතිවරණය ගැන කියමින් යනවා. අපි කැමැතියි, පළාත් පාලන මැතිවරණය හෙට වුණත් පවත්වන්න. ලබන මාර්තු 09 නොවෙයි, හෙට වුණත් අපි ඒකට ලෑස්තියි. අපි දන්නවා, පළාත් පාලන මැතිවරණයේදී පොහොට්ටුව ජයග්‍රහණය කරන බව. අපි එක් එක් එකඟතා අනුව, එක් එක් ප්‍රදේශවලින් නාම යෝජනා දීලා තිබෙනවා. ඒ සියලුදෙනා ඉතා ඉහළින් ජයග්‍රහණය කරනවාය කියන එක විශේෂයෙන් අපි මතක් කරනවා.

පසුගිය අවුරුදු 75 ගැන කථා කරනකොට, හැමෝම මේ තිබෙන තත්ත්වයට වග කියන්න ඕනෑ. අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රීවරු දෙදෙනෙකුත් වග කියන්න ඕනෑ. එදා චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ කාලයේ එතුමන්ලා ඉල්ලන අමාත්‍යාංශ මොනවාද, ඒ හොඳම අමාත්‍යාංශ ටික එතුමන්ලාට දුන්නා. කෘෂිකර්ම, පශු සම්පත්, ඉඩම් සහ වාරිමාර්ග අමාත්‍ය ධුරය දුන්නේ කාටද? අනුර කුමාර දිසානායක මහත්මයාට. ඒ නියෝජ්‍ය ඇමති කවුද? බිමල් රත්නායක මහත්මයා.

ඊළඟට, ඒ වෙනකොට හිටපු ධීවර හා ජලජ සම්පත් ඇමති කවුද? චන්ද්‍රසේන විජේසිංහ මහත්මයා. ඒ අමාත්‍යාංශයේ නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයා විධියට හිටියේ නිහාල් ගලප්පත්ති මහත්මයා. කුඩා සහ ග්‍රාමීය කර්මාන්ත අමාත්‍යතුමා විධියට කටයුතු කළේ කවුද? කේ.ඩී. ලාල්කාන්ත මහතා. ඒ අමාත්‍යාංශයේ නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයා වුණේ සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා. විජිත හේරත් මහතා සංස්කෘතික හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා විධියට කටයුතු කළා. සමන්ත විද්‍යාරත්න මහත්මයා තමයි ඒ අමාත්‍යාංශයේ නියෝජ්‍ය ඇමති. ඒ නිසා එතුමන්ලාත් මේවාට හවුල්. එතුමන්ලා ඇමති ධුර ලබාගෙන කරපු දෙයක් තිබෙනවාද? එදා ඒ අමාත්‍යාංශවල කටයුතු හරියට කළා නම්, අද ඒ අමාත්‍යාංශවල ප්‍රශ්න නැහැ. තිස්සමහාරාමය ප්‍රාදේශීය සභාව භාර දුන්නා. මහා ලොකුවට, උඩ දාගෙන භාර අරගෙන කළා. හැබැයි, දෙවැනි වතාවේ මැතිවරණයට ආවාම පරාදයි. ඒ අයගේ කෙරුවාවල් ඒවායින් පෙනෙනවා.

අවසාන වශයෙන් මම තව කාරණයක් කියන්න ඕනෑ. අපි දන්නවා, මේ වෙනකොට තුර්කි රාජ්‍යය තුළ ඇතිවෙලා තිබෙන තත්ත්වය. අපි හැම කෙනෙකුම ඒ පිළිබඳව කම්පා වනවා. අපි ප්‍රාර්ථනා කරනවා, ලෝකයේ කිසිම තැනක එවැනි ව්‍යසන සිදු වෙන්න එපා කියලා. අපේ ආගමේ හැටියට එම අනතුරෙන් මිය ගිය අයට නිවන් සුව ප්‍රාර්ථනා කරනවා වාගේම, අනතුරට පත්ව ප්‍රතිකාර ලබමින් සිටින අයට ඉක්මන් සුවයත් ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

[ගරු ලලිත් වර්ණ කුමාර මහතා]

මේකෙන් ලංකාවේ බොහෝ අය තේරුම් ගන්න ඕනෑ කාරණයක් තිබෙනවා. රට ගොඩ ගැනීමට කටයුතු කරන මේ අවස්ථාවේ විපක්ෂයේ අය වෙනත් කාරණාවල ඉඳගෙන ඒකට අත-පය දමන කොට අපි කඩා වැටෙන්නේ වෙන වෙනම නොවෙයි, රටක් හැටියට. අපි -ආණ්ඩුව, විපක්ෂය- කියලා භේදයක් නැහැ, ඔක්කෝම එකටයි කඩා වැටෙන්නේ, ඔක්කෝම එකටයි ගිලා බහින්නේ. එහෙම නම්, ඒ තත්ත්වය වළක්වා ගන්න අපි හැමෝම එකතුවෙලා කටයුතු කරන්න ඕනෑ. ජනාධිපතිතුමා, අගමැතිතුමා එක්ක අපි එකතු වෙලා කටයුතු කරලා මේ රට ඉහළට ඔසවා තැබුවාට පස්සේ ඕනෑ කෙනකුට පුළුවන්, කැටයම් දාලා, පින්තාරු කරලා හැඩගන්වාගෙන, බලතල බෙදා ගෙන ඉදිරි කටයුතු කරන්න. ඒ කාරණය මතක් කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු විජිත බේරුගොඩ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 5ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 3.46]

ගරු විජිත බේරුගොඩ මහතා (පිරිවෙන් අධ්‍යාපන රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு விஜித பேருகொட - பிரிவெனாக் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Vijitha Berugoda - State Minister of Piriven Education)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය සම්බන්ධයෙන් වූ විවාදයට සහභාගි වීමට අවස්ථාව ලැබීම පිළිබඳව මම සතුටු වෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ සහ විපක්ෂයේ ගරු මැති-ඇමතිවරු මේ පිළිබඳව විවිධ අදහස් දැක්වූවා. කොහොම වුණත්, අපි සියලුදෙනාම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ, අපි සියලුදෙනාම ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ, මේ රටේ ආර්ථිකය, මේ රටේ සමාජ සංස්කෘතික දේහය සුවපත් වීමයි. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට මේ රටේ ජනතාව බලය ලබා දී තිබෙන්නේ, නීති සම්පාදනය කරන්න වාගේම මේ රට ආර්ථික, සමාජයීය සහ සංස්කෘතික අතින් ඉස්සරහට ගෙනයන්නයි.

අපි කවුරුත් දන්නා කාරණයක් තමයි, පසුගිය අවුරුදු දෙක-තුන තුළ මේ රටේ ආර්ථිකය, එහෙම නැත්නම් රාජ්‍ය මූල්‍ය පද්ධතිය සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ කඩා වැටුණු බව. එවැනි අවස්ථාවක අපේ රටේ හිටපු ජනාධිපතිතුමාට මේ රට දාලා යන්න සිද්ධ වුණා. හිටපු අගමැතිතුමා ප්‍රමුඛ අමාත්‍ය මණ්ඩලයට ඉල්ලා අස්වෙන්න සිද්ධ වුණා. ඒ නිසා එක පැත්තකින් දේශපාලන වශයෙන් යම් අස්ථාවරත්වයක් ගොඩ නැඟුණා. අනෙක් අතින්, ආර්ථිකය කඩා වැටෙනකොට සමාජ අර්බුදයකුත් මතු වුණා. ඒ වෙලාවේ මේ රට භාර ගන්න කවුරුවත් හිටියේ නැහැ. හැබැයි, ගරු ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා මේ රට භාර ගත්තා. එතුමාට වගකීමක් පැවරී තිබෙනවා, මේ රට, මේ ආර්ථිකය නිවැරැදි දිශාවකට අරගෙන යන්න. මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන විවිධ පක්ෂ ඉන්න පුළුවන්; විවිධ ජන වර්ග ඉන්න පුළුවන්. මේ සියලුදෙනා එකතු වෙලා එක අරමුණකින් කටයුතු කළොත්, අපට මේ ආර්ථිකය ඉස්සරහට ගෙනයන්න පුළුවන්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මුලදී ඇති වෙලා තිබුණු අර්බුදය මේ වෙනකොට වෙනස් වෙලා යම් සුබවාදී ගමනකට පිවිස තිබෙනවා. මේ ආර්ථික දුෂ්කරතාවට, සමාජ දුෂ්කරතාවට සහ අභියෝගවලට මුහුණ දෙමින් අපි සියලුදෙනා එකාවන්ව කටයුතු කළොත්, මේ අරමුණ ජය ගන්න පුළුවන් කියලා මම හිතනවා. මේ දුෂ්කර අවස්ථාවේ අපි ක්‍රියාත්මක වන්නේ කොහොමද, මුදල් ටික උපයා ගන්නේ කොහොමද, අපේ වියදම පාලනය කර ගන්නේ කොහොමද, විදේශ සංචිත ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි කර ගන්නේ කොහොමද, විදේශ ප්‍රේෂණ ගෙන්වා ගන්නේ කොහොමද, දේශීය නිෂ්පාදන වැඩි කර මේ රටේ ආර්ථිකය ගොඩනඟන්නේ කොහොමද කියන කාරණා ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය තුළින් පැහැදිලිව සඳහන් කළා. බොහෝ අය ළඟ මේකට විරුද්ධව අදහස් තිබෙන්න පුළුවන්. ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිය. හැබැයි, මේ බැරෑරුම් අවස්ථාවේ ඉදිරිපත් වෙලා මේ රටේ ආර්ථිකයත්, මේ රටේ ජනතාවත් බේරා ගැනීමට කටයුතු කිරීම පිළිබඳව අපි කවුරුත් එතුමාට කෘතඥතාව පළ කළ යුතු වෙනවා.

විපක්ෂයේ බොහෝ කණ්ඩායම්වලට ඒ අවස්ථාවේදී රට භාරගන්න ආරාධනා කළත්, කොන්දේසි ඉදිරිපත් කළා මිස කවුරුවත් භාර ගත්තේ නැහැ. නමුත්, ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා තමයි කොන්දේසි විරහිතව මේ රටේ නායකත්වය භාර ගත්තේ. මේ අභියෝගය එතුමා භාර ගත්තේ, මේ තත්ත්වයෙන් ගොඩ එන්න පුළුවන් වෙයි, මේ රට ගොඩ දමන්න පුළුවන් වෙයි කියලා එතුමාට විශ්වාසයක් තිබෙන නිසායි. ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ විධියට අපේ මන්ත්‍රී කණ්ඩායම එතුමාට සුවිශාල ශක්තියක් වුණා, ඒ නායකත්වය අරගෙන මේ රට ඉදිරියට ගෙනයන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ රටේ තිබෙනවා විසඳාගත යුතු ගැටලු ගණනාවක්. ඒ ගැටලුවලට තිරසර, කල්පවත්නා විසඳුම් අවශ්‍යයි. හැබැයි, අපි බෙදිලා හිටියොත්, ඒ ගැටලුවලට තිරසර, කල්පවත්නා විසඳුම් කවදාවත් ලබා දෙන්න බැරිවෙයි. අපි දන්නවා, ඉතා ඉහළ මට්ටමක පැවැති මේ රටේ උද්ධමනය මේ වෙනකොට ක්‍රමානුකූලව අඩු වී ගෙන යන බව. අනෙක් පැත්තෙන් ආදායමත් ටික-ටික වැඩි කර ගෙන යනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ රටේ බදු ප්‍රතිශතය අඩු කරපු නිසා බදු ආදායම අඩු වුණා. හැබැයි, නැවත බදු පැනෙව්වාට පසු බදු ආදායම ක්‍රමානුකූලව වැඩි වී ගෙන යනවා. ඒක අපට දරා ගන්න බැරි වෙයි. නමුත්, දරාගන්න බැරි වුණත්, අපි ඒක පවත්වා ගෙන යන්න අවශ්‍යයි.

අපි දකිනවා, මේ රටේ ආදායම වැඩි කර ගන්න, වියදම අඩු කර ගන්න, විදේශ සංචිත ප්‍රමාණය වැඩි කර ගන්න, නිෂ්පාදනය වැඩි කර ගන්න, ආර්ථික ක්‍රියාකාරකම් ඉස්සරහට ගෙන යන්න රජය අවශ්‍ය කටයුතු කරන බව.

විශේෂයෙන්ම මා නියෝජනය කරන මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාවට බලපාන බොහෝ තීන්දු තීරණ ගැනීම පිළිබඳ යම් අදහසක් මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙන් ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. මා එය විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. එහි සඳහන් කර තිබෙනවා, ඒ ජනතාවට හිමි ඉඩම් කට්ටි ගණනාවක් වනාන්තර ලෙස ගැසට් කර ඇති නිසා ඒ ප්‍රදේශවල ජීවත් වන ඒ ජනතාවට විශාල අසාධාරණයක් සිදු වී තිබෙනවා කියලා. මොණරාගල සිට යාපනය දක්වාම ජනතාව මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙනවා. මේ අසාධාරණය නැති කිරීමට පියවර ගන්නවා කියා එතුමා සඳහන් කර තිබුණා. ඒක ඉතා වැදගත්. මොකද, බහුතර ජනතාවක් ගොවිතැනෙන් ජීවත් වන මා නියෝජනය කරන මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ ගොවි ජනතාවගේ ඉඩම් මේ වනකොට ගැසට් නිවේදන මඟින් වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට පවරාගෙන තිබෙනවා. මේ යෝජනාව හරහා ඒ ඉඩම් ටික නිදහස් කරලා දෙන්න පුළුවන්. ඒවා ඝන කැලෑ නොවෙයි. ඒ ඉඩම් ටික නිදහස් කරලා දුන්නොත් ඒ අයට ගොවිතැන් කටයුතු කරගෙන, නිෂ්පාදනය වැඩි කරගෙන, ආදායම

වැඩි කරගෙන ඒ අයගේ ජීවන තත්ත්වය ඉහළ මට්ටමකට ගන්න පුළුවන්කම ලැබෙයි කියා අපි හිතනවා.

ඒ වාගේම, වෙල් ලක්ෂයක් තිබුණු වෙල්ලස්සේ විශාල වැව් ගණනාවක් තිබුණා. ඒ වැව්වලින් බොහෝ ප්‍රමාණයක් වනාන්තරයට යට වෙලා තිබෙනවා. අපි මේ වනකොට යෝජනා කර තිබෙනවා, ඒ වැව් ටික හදලා, දෙකන්නය වගා කරන්න පුළුවන් විධියට වාරි මාර්ග ජල පහසුකම් ලබා දෙන්න. මා හිතනවා ඒ කර්තව්‍යයත් ඉෂ්ට වෙයි කියලා. ඒ වාගේ කරුණු ගණනාවක් මෙහි අන්තර්ගතව තිබෙනවා.

විශේෂයෙන් උතුර සහ නැඟෙනහිර පළාත්වල ජනතාවගේ අවශ්‍යතා ඉෂ්ට කර දීමට අවශ්‍ය අණ පනත් ගණනාවක් සම්මත කිරීම පිළිබඳවත් මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒවාත් වැදගත්. මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ බොහොම සාධනීය දේවල් තිබෙනවා. මේ සාධනීය දේවල් කරගෙන යෑමට ගරු ජනාධිපතිතුමාට පාර්ලිමේන්තුව විධියටත්, විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ විධියටත් අපි අපේ සහයෝගය ලබා දෙනවා. අපි ඒ සහයෝගය ලබා දෙන්නේ මේ රටේ ජනතාව ආර්ථික වශයෙන්, සාමාජයීය වශයෙන් සහ සංස්කෘතික වශයෙන් සුවපත් කරලා රට ඉස්සරහට ගෙන යෑමේ අරමුණ ඉටු කර ගැනීමටයි කියන කාරණාව මේ මොහොතේ සඳහන් කරමින්, මාහට මේ කාලය ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාට බෙහෙවින් ස්තුතිවන්ත වෙමින් මා නිහඬ වෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු අනුප පස්කුවල් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 5ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 3.53]

ගරු අනුප පස්කුවල් මහතා (සමාජ සවිබලගැන්වීම් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அனுப பஸ்குவல் - சமூக வலுவூட்டுகை இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Anupa Pasqual - State Minister of Social Empowerment)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අප අද කථා කරන්නේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය - රාජාසන කථාව - සම්බන්ධවයි. රටේ ආර්ථිකය ක්‍රමානුකූලව යහපත් තත්ත්වයකින් ඉදිරියට ගෙන යන්න අවශ්‍ය සියලු දේ පාහේ මේ තුළ අන්තර්ගත වෙනවා. මේ වන කොටත් ඒ කටයුතු කෙරෙමින් පවතිනවා.

විශේෂයෙන්ම අප මේ අවස්ථාවේදී කථා කළ යුතු දෙයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. අපි දන්නවා මේ රටේ පළාත් සභා ක්‍රමයක්වත්, ෆෙඩරල් ක්‍රමයක්වත්, පළාත් පරිපාලනයක්වත් නිදහසින් පසුව දිගටම තිබුණේ නැහැ කියලා. එවැන්නක් ඊට පෙර තිබුණේත් නැහැ. මේක, 1987දී රජීව් ගාන්ධි අගමැතිතුමාගේ බලය පාවිච්චි කරලා, ආයුධ බලය පාවිච්චි කරලා, වෙඩි බලය පාවිච්චි කරලා, ගුවන් බලය පාවිච්චි කරලා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා බය කරලා බලහත්කාරයෙන් දීපු දෙයක්. නමුත් මේක ජාතික ප්‍රශ්නයටවත්, දෙමළ සහ සිංහල ජනතාවගේ එකමුතුකමටවත්, එක්සත්භාවය ඇති කරගන්නවත් සුදුසු විසඳුමක් නොවෙයි. අද අප හැමෝම කථා කරන ජාතිවාදයෙන් තොර, අගම්වාදයෙන් තොර, ප්‍රාදේශීයවාදයෙන් තොර දියුණු රාජ්‍යයක් කරා ගමන් කරන්න අවශ්‍ය පරිපාලන ව්‍යූහයක් ලෙසට කිසිම පාලකයෙක් මෙය පිළිගන්නේ නැහැ. ජාතීන් මත පදනම් වෙලා, එහෙම නැත්නම් ආගම් මත පදනම් වෙලා, ප්‍රාදේශීය මතවාද මත පදනම් වෙලා දෙන විසඳුම් අද වනකොට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තිබෙන සියලු ප්‍රධාන පක්ෂ ප්‍රතික්ෂේප කර තිබෙනවා වාගේම, ආගමේ නාමයෙන්, ජාතියේ නාමයෙන් තිබෙන දේශපාලන පක්ෂ අහෝසි කළ යුතුයි කියන තැනට ඇවිත් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ රට සුරකින, සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් භේදයෙන් තොරව රට ඉදිරියට ගෙන යන්න ඕනෑ කියලා හිතන කිසිම කෙනෙකුට දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිගන්න හැකියාවක් නැහැ. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කියන්නේම ජාතිවාදය වපුරන, වර්ගවාදය වපුරන, පළාත් අතර යුද්ධ ඇති කරන, ජාතීන් අතර බෙදීම් ඇති කරන, ඒකීයභාවය සිඳ බිඳ දමන ආකාරයේ බලයක් පළාත්වලට ලබා දෙන විකෘති විසඳුමක්.

ඒ විකෘති විසඳුමට අප කිසි කෙනෙකුට එකඟ වෙන්න බැහැ. පාර්ලිමේන්තුව විසින්ම ඒක ප්‍රතික්ෂේප කළ යුතුයි. මෙච්චර කාලයක් පළාත් සභා ක්‍රියාත්මක තත්ත්වයේ තිබුණේ නැහැ. නමුත්, ප්‍රාදේශීය සභා ඉතාම හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. බලතල දෙනවා නම් දෙන්න ඕනෑ ප්‍රාදේශීය සභාවටයි. පළාත් සභා සක්‍රියව තිබුණේ නැහැ කියලා යාපනයේ ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැහැ. අඩුම ගණනේ දීපු බලතලවත් ඔවුන් පාවිච්චි කළේ නැහැ. ඒ නිසා යාපනය ඇතුළු උතුරු පළාතේවත්, දකුණු පළාතේවත්, නැඟෙනහිර පළාතේවත්, බස්නාහිර පළාතේවත් පළාත් සභා තිබුණේ නැහැ කියලා ප්‍රශ්නයක් නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවත්, මධ්‍යම ආණ්ඩුවත්, ප්‍රාදේශීය සභාත් ඉතාම හොඳින් කටයුතු කරගෙන යනවා. හැබැයි, මේ ප්‍රශ්නයට දෙන්න විසඳුමක් අපට තිබෙනවා. මම යාපනයට ගියාම මට දෙමළ භාෂාවෙන් කථා කරන්න බැහැ. නමුත්, ගරු ෂාණක්කියන් රාජපුත්තිරන් රාසමාණික්කම් මන්ත්‍රීතුමා මේ ගරු සභාවේදී භාෂා තුනෙන්ම කථා කළා. එතුමා සිංහල සහ දෙමළ භාෂා දෙකම හොඳට කථා කරනවා. එතුමාට දකුණේ සහෝදරයෝ, යාළුවෝ, මචංලා ඕනෑ තරම් ඉන්නවා; උතුරේත් ඉන්නවා. මම යාපනයට ගියාම වඩමාරච්චියටත් ගිහින් තිබෙනවා. ඒ පැතිවල මිනිසුන්ට සිංහල බැහැ. ඒ මිනිසුන්ට සිංහල භාෂාව උගන්වන්න ඕනෑ. අපි ත්‍රිභාෂා ප්‍රතිපත්තියක් ගැන කියමින් මේ කරන්නේ මොකක්ද? ඉංග්‍රීසි උගන්වන එක විතරයි. නිදහසින් පසු හැත්තෑපස් වසරක් අපේ රටේ මිනිසුන්ට ඉංග්‍රීසි ඉගැන්වූවා කියලා කිසිම ප්‍රතිඵලයක් නැහැ. අපි අවුරුදු 30ක් යුද්ධ කළා. දෙමළ මිනිසුන්ට සිංහල භාෂාව උගන්වා නැහැ; සිංහල මිනිසුන් වන අපට දෙමළ භාෂාව උගන්වා නැහැ. අපේ පාසල්වලවත් ඒක කරන්නේ නැහැ. දමිළ සිංහල අප දෙගොල්ලන්ටම ඉතාම හොඳින් සිංහල සහ දෙමළ භාෂා කථා කරන්න පුළුවන් නම් මේ ප්‍රශ්නය නැහැ.

අද පළාත් සභා අවශ්‍යයි කියා පළාත් සභා ඉල්ලන්නේ වර්ගවාදී, අන්තවාදී, යුදවාදී, ඊළාම්වාදී කල්ලියක් විතරයි. යාපනයේ දෙමළ ජනතාවවත්, කන්ද උඩරට ජනතාවවත් මේ වර්ගවාදය ඉල්ලන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අප මේ පිළිබඳව ඉතාම හොඳින් විමර්ශනය කරලා, පරිපාලනමය වශයෙන් ප්‍රාදේශීය සභා හෝ වර්ගවාදී නොවන වෙනත් සුදුසු ඒකකයකට දිස්ත්‍රික් පදනම මත හෝ ශක්තිමත් බලයක් ලබා දීම තමයි අවශ්‍ය වන්නේ. එහෙම නැතිව වර්ගවාදීන්ට, ඊළාම්වාදීන්ට විසඳුම් ලබා දීලා, එහෙම නැත්නම් කප්පම් ලබා දීලා නැවතත් මේ රට තුළ ගිනි ගොඩක් ඇවිළවීම සඳහා කටයුතු කිරීම සුදුසු නැහැ.

ඔබ සැමට ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු (ආචාර්ය) ගුණපාල රත්නසේකර මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 10ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 3.58]

ගරු බී.වයි.ජී. රත්නසේකර මහතා
(மாண்புமிகு பீ.வை.ஜீ. ரத்னசேக்கர)
(The Hon B. Y. G. Rathnasekara)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ රාජාසන කථාව මුල් කරගෙන පවත්වන මේ විවාදයේදී ඒ පිළිබඳව සුළු මොහොතක් හෝ කථා කරන්න අවස්ථාව ලැබීම ගැන මම සතුටු වෙනවා. ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය ආරම්භයේදී වාගේ -ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය ඇතුළත් පොතෙහි 5වන පිටුවේ- එතුමා කියනවා, "උපයන විට ගෙවීමේ බද්ද අහෝසි කළොත් රටට රුපියල් බිලියන 100ක් අහිමි වෙනවා" කියලා. මා නම් දන්නේ නැහැ ලංකාවේ වෘත්තිකයන් ඇතුළු කිසිකෙනෙකු උපයන විට ගෙවීමේ බද්ද අහෝසි කරන්න කියා පාර්ලිමේන්තුවේදීවත්, එළියේදීවත් කියන බවක්. අප කිසි කෙනෙක් එහෙම කියන්නේ නැහැ. 'රජය බදු අය නොකළ යුතුයි' කියලා කවුරුන් හෝ යෝජනාවක් ගෙනාවොත්, ඔහු ආර්ථිකය ගැන අල්ප මාත්‍රික දැනුමක් නැති කෙනෙකු විය යුතුයි. මොකද, කිසිදු රජයකට බදු නැතිව රජය පවත්වාගෙන යන්න බැහැ. රජයට ආදායමක් අවශ්‍යයි. නමුත්, ගැටලුව වී තිබෙන්නේ එය නොවෙයි.

ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා බලයට ගේන්න අපි දැවැන්ත කැප කිරීමක් කළා. එතුමා හරහා මේ රට හැදීම සඳහා අවංක උත්සාහයක් දරන්න අපටත් අවස්ථාව ලැබෙයි, හැකියාව ලැබෙයි කියා අපි හිතාගෙන හිටියා. නමුත්, ඒ වෙනුවෙන් අල්ප මාත්‍රික හෝ අවස්ථාවක් අපට ලැබුණේ නැහැ. එදා අසාමාන්‍ය ලෙස බදු අඩු කරනකොට අපේ අදහසක් හැටියට අපි හිටපු ජනාධිපතිතුමාටත්, එවකට සිටි මුදල් ඇමතිවරුන්ටත් කිව්වා, "මේ අසාමාන්‍ය බදු අඩු කිරීම කරන්න එපා. රටේ ආර්ථිකය වැටෙනවා" කියලා. නමුත්, එතුමන්ලා ඒක අහන්නේ නැතිව බදු අඩු කළා. හිටපු මුදල් අමාත්‍ය බැසිල් රාජපක්ෂ මැතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවට ආ පළමුවැනි දවසේම මම එතුමාට යෝජනාවක් කළා. උපයන විට බද්ද කියන්නේ ඇත්තෙන්ම බද්දක් නොවෙයි. එය බදු එකතු කිරීමේ ක්‍රමයක්. ඒ එකතු කරන්නේ ආදායම් බද්ද. පුද්ගල ආදායම් බද්ද වෘත්තියෙන් ලබන ආදායම මත එකතු කරන ක්‍රමවේදය තමයි උපයන විට ගෙවන බද්ද කියන්නේ. I think it is the most efficient tax collection method in the world. ඒ නිසා ඒ ඉතාම කාර්යක්ෂම බදු එකතු කිරීමේ ක්‍රමය යළි පනවන්න කියා ඒ හිටපු මුදල් ඇමතිතුමාට මම මුලින්ම යෝජනා කළා. උපයන විට ගෙවීමේ බද්ද පැනවීම පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එහෙම නම්, ප්‍රශ්නය වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? අද වෛද්‍යවරුන්, ඉංජිනේරුවන්, විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් ඇතුළු වෘත්තිකයන් පාරට බැහැලා කියන්නේ, "මේ බද්ද අසාධාරණයි. අපිට මේක දරන්න බැහැ" කියලායි. මේ තත්ත්වයට වග කියන්නත් ඕනෑ පසුගිය ආණ්ඩුම තමයි. ජනතාව මත ඔරොත්තු නොදෙන ජීවිතයක් හදා දීලා, ණය වෙවී සිටින, ණය ගෙවාගන්න බැරි ජීවිතයක් හදලා දීලා, මිනිසුන් එවැනි ජීවන රටාවකට හුරු කළාට පස්සේ එයින් මිදෙන එක ඉතා අපහසුයි. අපේ රට අද ණය බරින් මිරිකිලා, ණය බරින් බේරෙන්න බැරිව ඉන්නවා වාගේම තත්ත්වයක තමයි අපේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිස්සුත් අද ඉන්නේ.

ඒ නිසා රුපියල් 150,000ක මාසික ආදායමක් ගත්ත වෘත්තිකයෙක් ඉන්නවා නම්, ඒ වෘත්තිකයා සියයට 40ක ආදායම් සීමාව තියාගෙන, ඉතිරි සියයට 60 පාවිච්චි කරලා විවිධාකාරයේ ණය අරගෙන තිබෙනවා. ඒ වෘත්තිකයාගේ නිවස හදා ගන්න නිවාස ණයක් ගත්තා. ඒකට දැන් ණය වාරික හා පොලී ගෙවන්න ඕනෑ. ඒ පොලියත් දැන් වැඩි වෙලා. ඔහු වාහනයක් ගත්තේ සමහර විට ණය වෙලා, එක්කෝ lease කරලා. ඒකට වාරිකය ගෙවන්නත් ඕනෑ. මේ සියලු බැඳීම් දැනටමත් හැදිලා තිබෙන්නේ. රුපියල් ලක්ෂ එකහමාරක් කිව්වාම, ලොකු මුදලක් වාගේ පෙනෙන්න පුළුවන්. හැබැයි, රුපියල් ලක්ෂ එකහමාරක වැටුපක් තිබෙන කෙනෙක් ප්‍රායෝගිකව ඔහුගේ අතට ගන්නේ රුපියල් 60,000ක් වාගේ පුංචි මුදලක්. මේ උද්ධමන වේගය සැලකිල්ලට ගත්තාම, ඒකත් දැන් රුපියල් 25,000-30,000ක මූර්ත වටිනාකමකට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. මේ තුළ ඔවුන්ට අවම ජීවන තත්ත්වයක්වත් පවත්වාගෙන යන්නට බැරි නිසා තමයි අඩු ගණනේ මේ ලක්ෂයේ සීමාව ලක්ෂ එකහමාරක් හෝ ලක්ෂ දෙකක් කරලා දෙන්න කියලා වෘත්තිකයන් කියන්නේ. අවම වශයෙන් ඒ මැදට ආවොත්, මාසික ආදායමෙන් ලක්ෂ එකහමාරක් බද්දෙන් නිදහස් කරලා, සියයට 36ක් දක්වා යන සීමාව අවම වශයෙන් සියයට 30 සීමාවේ හෝ තියලා, රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය හැටියට ඒ බදු සීමාව දරා ගන්න පුළුවන් මට්ටමක තියන්න කියලා තමයි අපි කියන්නේ.

මුදල් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමාත් මේ අවස්ථාවේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, අද තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය තමයි මේ සෘජු බදු. අපේ රටේ සෘජු බදු සියයට 21යි කියලා ජනාධිපතිතුමා කියනවා. හැබැයි, මේ සෘජු බදු සියයට 21ක් තිබෙන්නේ බදු ප්‍රතිශතය අඩුවීම නිසා නොවෙයි කියලා අපි දන්නවා. සෘජු බදු සියයට 21ක් තිබෙන්නේ බදු එකතු කිරීමේ ක්‍රමවේදය කාර්යක්ෂම නැති නිසා. ඔබතුමාත් එය පිළිගන්නවා ඇති කියලා මම හිතනවා, ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවේ RAMIS පද්ධතිය අදටත් යාවත්කාලීන වෙලා නැහැ. ඒ නිසා මේ සෘජු බදු නිසියාකාරයෙන් එකතු කරන ක්‍රමවේදයක් රටේ නැහැ. ගැටලුව ඒකයි. ඒ නිසා ජනතාවට දරා ගන්න පුළුවන් සීමාවක මේ බදු ප්‍රතිශත -විශේෂයෙන් උපයන විට ගෙවීමේ බද්ද- තියන්න. ඒකේ කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ, ජනතාව ඒකට එකඟයි. වැටුපෙන් බද්ද අඩු කරලා යවන්න එපා කියලා වෘත්තිකයෝ කියන්නේ නැහැ. වෘත්තිකයෝ කියන්නේ බදු සීමාව වෙනස් කරලා දෙන්න කියලා. බදු සීමාව වෙනස් කරලා රටේ බදු ගෙවිය යුතු මට්ටමේ සිටින සියලු දෙනාගෙන් බදු අය කර ගන්න ක්‍රමවේදයක් හදා ගත්තොත්, අපට මේ රාජ්‍ය බදු ආදායම ඔබතුමන්ලාගේ ඉලක්කයටත් එහා ගෙන යන්න පුළුවන්. COPA වාර්තාවල ඒ පිළිබඳව තිබෙනවා. COPA එකේ හිටපු සාමාජිකයකු හැටියට මම ඒක දන්නවා. COPA වාර්තා අනුව, අතිවිශාල හිඟ බදු ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. ඔබතුමන්ලා ඒ බදු ප්‍රමාණය එකතු කර ගන්න ක්‍රමවේදයක් හැදුවා නම්, බදු ප්‍රතිශත වැඩි කරලා, බදු සීමාවන් වෙනස් කරලා එකතු කරන්න ගිය බදු මුදල් ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් එකතු කර ගත හැකියි කියලා අපි විශ්වාස කරනවා. අපි මේ නිකම්ම යෝජනා කරනවා නොවෙයි. මේ බදු එකතු කිරීමේ ක්‍රමවේදය වෙනස් කරන්න; ඒ ක්‍රමවේදය කාර්යක්ෂම කරන්න. බදු අසාමාන්‍ය ලෙස වැඩි කරනවා වෙනුවට, ජනතාවට දරන්න පුළුවන් මට්ටමේ බදු සීමා තියලා බදු එකතු කර ගැනීම සාර්ථකව කරමු කියලා මම මේ අවස්ථාවේ යෝජනා කරනවා.

ජනාධිපතිතුමාගේ රාජාසන කථාව ඇතුළත් පොතේ 15වැනි පිටුවේ සඳහන් වෙනවා, "අප ප්‍රශ්න මඟහැර ගියා මිස, දීර්ඝ කාලීන විසඳුම් සෙව්වේ නැහැ" කියලා. අපි යම් තරමකට ස්තුතිවන්ත වෙනවා, දැන්වත් ඒක පොඩ්ඩක් තේරුණු එක ගැන. එතුමා "අප" කියන වචනය පාවිච්චි කරපු නිසා හොඳයි. 1977න් පස්සේ, එතුමාගේ අවුරුදු 40ක දේශපාලන ඉතිහාසය තුළ එතුමන්ලා ප්‍රශ්න මඟහැර ගියා. මඟහැර ගියා විතරක් නොවෙයි, ප්‍රශ්නවලට දිගු කාලීන විසඳුම් සෙව්වේත් නැහැ. ඒ විතරක් නොවෙයි, ප්‍රශ්න හැදුවා. මේ රටේ ප්‍රශ්න නිර්මාණය කළේ එතුමන්ලාමයි.

අපි ජාතිවාදී ප්‍රශ්නයක්, නැත්නම් ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයක් කියලා හඳුන්වපු කාරණයක් රටේ තිබුණා. ඒකට විසඳුමක්

හැටියට දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. ඒකෙන් අලුත් ප්‍රශ්නයක් හැදුවා. ඒක හරියට ක්‍රියාත්මක කළේ නැහැ. ජනාධිපතිවරු ගණනාවක්ම එය සියයට 100ක් ක්‍රියාත්මක නොකළේ ඇයි? ඒකට බලපෑ හේතු මොනවාද? ඒ ජනාධිපතිවරුන්ට එය ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරි වුණේ ඇයි? රටේ තිබුණු ප්‍රශ්නය මොකක්ද කියලා අල්ප මාත්‍ර සොයා බැලීමක් නොකර, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සියයට 100ක් බලාත්මක කළ යුතුයි කියලා දැන් ආපහු කියනවා. මේ, නිකම් ප්‍රශ්න හදනවා විතරයි. මෙතුමන්ලාට මේ රටේ ප්‍රශ්න විසඳන්න අවංක වුවමනාවක් නැහැ. ප්‍රශ්නයක් හදලා, ඒ ප්‍රශ්නයට අපි දෙගොල්ලන් රණ්ඩු වෙනවා බලාගෙන ඉඳලා, ජනාධිපතිතුමා සන්තෝෂ වෙනවා. ජනාධිපතිතුමා එතුමාගේ ගමන යනවා. ඒ නිසා මේක සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අපි නිකම් එල්ලෙන්නට අවශ්‍ය නැහැ. හරි හෝ වැරදි හෝ, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ පළාත් සභා පිහිටෙව්වා. පළාත් සභා නැති කළේ කවුද? දැනට පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන් අතරින් පළාත් සභා නැති කිරීම සම්බන්ධයෙන් පූර්ණ වගකීම ගන්න ඕනෑ, හිටපු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා සහ එවකට අග්‍රාමාත්‍ය රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා. රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා දැන් මේ රටේ ජනාධිපතිතුමා.

තිබුණු පළාත් සභාත් නැතිකරලා, දැන් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කථා කරන්නේ කවුද? මොකක්ද, මේකේ තේරුම? මේ කරන්නේ සම්පූර්ණ බොරුවක්. මේ රටේ ආර්ථිකය සම්පූර්ණයෙන්ම බිඳ වට්ටලා ප්‍රශ්න ගණනාවක් හැදුවා. එහෙම ප්‍රශ්න ගණනාවක් හදලා ජනතාවට ජීවත් වෙන්න බැරි තත්ත්වයට රට පත් කළා. මොකක්ද, මේ ගැටලුව? මෙය අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ පවතින ගැටලුවක්. අවුරුදු හතරහමාරක කාලයක් පැවති යහ පාලනය යැයි කියා ගත් එතුමන්ලාගේ ආණ්ඩුව ඩොලර් බිලියන දොළහමාරක ණය ගත්තා. මේ ප්‍රශ්නයට මුල ඒක නොවෙයිද? මේ ප්‍රශ්නයට වැඩිම දායකත්වයක් දුන්නේ ඒ හේතුව නොවෙයිද? එසේ අසාමාන්‍ය විධියට ඩොලර් බිලියන දොළහමාරක ණය ගැනීම තමයි දැන් මේ රටේ තිබෙන දැවැන්ත ප්‍රශ්නයට වැඩිම දායකත්වයක් ලබා දුන් හේතුව කියන එක මුදල් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් පිළිගන්නවා ඇති කියා මා හිතනවා.

රටක් දියුණු කරන්න නම් මූල්‍ය කළමනාකරණය සාර්ථක විය යුතුයි. මූල්‍ය කළමනාකරණයේ ප්‍රධාන කරුණු දෙකයි තිබෙන්නේ. අරමුණු ඉටු කර ගැනීම උදෙසා ප්‍රමාණවත් මුදල් ප්‍රමාණයක් යෝග්‍යතම මාර්ගවලින් රැස් කර ගැනීම සිදු කළ යුතුයි. යෝග්‍යතම මාර්ගවලින් අරමුදල් රැස් කර ගැනීම මූල්‍ය කළමනාකරණයේ එක් ප්‍රධාන කාරණයක්. එසේ රැස් කරගත් අරමුදල් ඵලදායී ලෙස, ප්‍රතිලාභ වැඩි වෙන විධියට, රටට හිතකර විධියට ආයෝජනය කිරීම මූල්‍ය කළමනාකරණයේ දෙවැනි ප්‍රධාන කාරණයයි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයි.

ගරු බී.වයි.ජී. රත්නසේකර මහතා
(மாண்புமிகு பீ.வை.ஜீ. ரத்னசேக்கர)
(The Hon B. Y. G. Rathnasekara)
මට මේ කරුණු, කාරණා කියන්න වෙලාව නැහැ.

අවසාන වශයෙන් මම මේ කාරණයත් කියන්න ඕනෑ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අපේ රටේ මූල්‍ය කළමනාකරණය අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ඉතාම අසාර්ථක මට්ටමක පවතිනවා. වත්මන් ජනාධිපතිතුමා තමයි මේකේ ප්‍රධාන දායකයා. එතුමාත් ඇතුළුව මේ ව්‍යසනය සිදු කළ අය දැන් මේ වරද නිවැරදි කරන්න හැදුවාට, මේ අයට මේ වරද නිවැරදි කරගන්න බැහැ. මේ වරද නිවැරදි කරන වැඩ පිළිවෙළක්වත් පෙනෙන්න නැහැ. ඒ නිසා රටේ පවතින තත්ත්වය තේරුම් ගෙන මේ ගැටලුවට සැබෑ ලෙස අවංකව අලුත් විධියට, අලුත් විසඳුමක් සොයන්න අවශ්‍යයි. ඒ සඳහා අනෙක් අයගේ දායකත්වයත් ලබා ගෙන වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළ යුතුයි.

වත්මන් ජනාධිපතිතුමා මේ වනවිට අය වැය ලේඛනත් ඇතුළුව ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන හතරක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මෙතුමාගේ පසුගිය අවුරුදු හතරහමාරේ ආණ්ඩුව පැවති කාලය තුළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන 11ක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒක තමයි මෙතුමාගේ විනෝදාංශය. හැබැයි, බොරු ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන ඉදිරිපත් කරලා වැඩක් නැහැ. කෙටි කාලීන වැඩ පිළිවෙළක් සඳහා තිබුණු කාලයත් දැන් ඉවරයි. මේ වෙනකොට මෙතුමා මේ ආණ්ඩුව භාරගෙන මාස නවයක් ගත වෙලා තිබෙනවා. දැන් මෙතුමාට කෙටි කාලීන වැඩ පිළිවෙළක් සඳහා කාලය නැහැ. ඒ නිසා එක එක වැඩ පිළිවෙළවල් ගැන කිය කියා ඉන්නේ නැතුව අඩු ගණනේ ඉතුරු මාස තුනක, හයක කාලය තුළදීවත් අහිංසක මිනිස්සුන්ට යම් සහනයක් ලබා දීමට අවශ්‍ය සාධාරණ වැඩ පිළිවෙළක් හදන්න කියන කාරණය මතක් කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට විනාඩියක් හෝ වැඩිපුර කාලය ලබා දුන්නාට ඔබතුමාට බෙහෙවින්ම ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු නසීර් අහමඩ් ඇමතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි හතක කාලයක් තිබෙනවා.

[பி.ப. 4.08]

ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා (පරිසර අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு நஸீர் அஹமட் - சுற்றாடல் அமைச்சர்)
(The Hon. Naseer Ahamed - Minister of Environment)
கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்களுடைய அக்கிராசன உரை தொடர்பான இன்றைய ஒத்திவைப்பு விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசுவதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இங்கு எனக்கு முன்னர் பேசிய கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள், மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் ஆட்சியைப் பொறுப்பேற்று ஒன்பது மாதங்களாகியும் எதுவும் செய்ய வில்லை என்ற கருத்துப்பட பேசினார். அதையிட்டு, நான் மிகவும் கவலையடைகிறேன். முக்கியமாக, மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் ஆட்சியைப் பாரமெடுக்கின்றபோது, இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் மிக மோசமான நிலையில் இருந்தது என்ற யதார்த்தத்தை நாங்கள் புரிந்துகொண்டாக வேண்டும். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் நீண்ட வரிசைகள் காணப்பட்டன. பெற்றோல் இல்லாத, டீசல் இல்லாத, Factories மூடப் பட்டிருந்த, வீடுகள் இருட்டிலிருந்த, திறைசேரி காலியாக இருந்த நிலையில்தான் மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் இந்த நாட்டைப் பாரமெடுத்தார். அவற்றையெல்லாம் சீரமைத்துக் கொண்டு, அவர் ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பின்னர் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு ஆரம்பித் திருக்கின்ற வரலாற்று நிகழ்வை நாங்கள் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது.

[ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා]

அன்று இந்த நாட்டில் பாரியதொரு புரட்சி ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சம் எல்லோருக்கும் இருந்தது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய வீடுகளிலிருந்து வெளியே வர முடியாத, ஏன் பாராளுமன்றத்திற்குக்கூட வர முடியாத நிலைமைதான் அன்று இருந்தது என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றியமைத்து, நாடு சீராக இயங்கக்கூடிய அளவுக்கு நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பிய பெருமை எங்களுடைய மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்களையே சாரும்! இன்று எமது நாட்டிற்குக் கடன்கொடுக்கின்ற விடயம் தொடர்பாக IMF உடனான பேச்சுவார்த்தை முடிவடையக் கூடிய தறுவாயில் இருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள்தான். மேலும், Paris Club இலுள்ள members எங்களுடைய நாட்டின் கடனை மறுசீரமைப் பதற்கு ஆதரவு வழங்குவதாக உறுதியளித்திருக் கின்றன. இது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

அதேபோன்று, அமெரிக்கா, சவூதி அரேபியா, இந்தியா போன்ற நாடுகளும் இலங்கையின் கடன்களை மறுசீரமைப் பதற்கு ஆதரவு தெரிவித்திருக்கின்றன. China அதற்கான ஆதரவை வழங்கியபோதிலும், அதில் ஒருசில திருத்தங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவை மேற்கொள்ளப்படும் பட்சத்தில், IMFஇனுடைய கடனுதவி ஏறத்தாழ மார்ச் மாதக் கடைசியில் அல்லது ஏப்பிரல் மாதத்தில் இந்த நாட்டுக்குக் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அதன்மூலம், எமது நாட்டினு டைய பொருளாதாரத்தின்மீது மற்றைய உலக நாடுகளுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். அத்துடன், அபிவிருத்தி வங்கிகள் இந்த நாட்டுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புக்களும் உருவாகும்.

இன்று நாட்டில் அமைதி நிலவுகின்ற காரணத்தினாலும் பொருளாதாரத்தில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத் தினாலும் சுற்றுலாப்பயணிகளின் வருகை அதிகரித்திருப்பதை நாங்கள் காண்கின்றோம். அதேபோன்று, நாட்டுக்கு அந்நியச் செலாவணி - foreign exchange - அதிகமாக வருவதையும் நாங்கள் காண்கின்றோம். பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் இவ்வாறு நாட்டைக் கட்டியெழுப்பிக்கொண்டு போவதை நாங்கள் ஒருபோதும் குறைவாக எடைபோட்டுவிட முடியாது. அன்று எங்களுடைய முன்னாள் சனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அவர்கள், பிரதமர் பதவியை ஏற்கும்படி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு சஜித் பிரேமதாஸ அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார். தன்னால் இந்த நாட்டைப் பாரமெடுக்க முடியாதென்று கூறி அப்போது அவர் ஒதுங்கிக்கொண்டார். அவர் மாத்திரமல்ல, எதிர்க்கட்சி யிலுள்ள ஹர்ஷ த சில்வா உட்பட எவருமே அன்றிருந்த சூழலில் இந்த நாட்டைப் பாரமெடுக்க முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்ற வரலாற்று யதார்த்தத்தை நாங்கள் புரிந்துகொண்டாக வேண்டும். அவ்வாறிருந்த நாடுதான் தற்போது கட்டியெழுப்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

அண்மையில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முன்னாள் பொதுச் செயலாளர் பான்கி மூன் அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு வருகை தந்திருந்தது உங்களுக்குத் தெரியும்! இன்று அவர் GCA என்ற பாரிய நிதியமைப்பினுடைய தலைவராக இருக்கின்றார். அவர்மூலம் இந்த நாட்டுக்கு environment உடன் சம்பந்தப்பட்ட projects இற்கான நிதியுதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்வது தொடர்பில் நாங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடாத்திக்கொண்டிருக்கின்றோம். கடன் மறுசீரமைப்பு வழிமுறை தொடர்பிலும் மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் முக்கிய கவனம்செலுத்தி வருகின்றார். அண்மையில் எமது நாட்டுக்குப் பொதுநலவாய நாடுகள் அமைப்பின் செயலாளர் நாயகம் பெட்ரிசியா ஸ்கொட்லண்ட் அவர்களும் வந்திருந்தார். அவர்கூட, அதன் அங்கத்துவ நாடுகள்மூலமாக எவ்வாறு இலங்கைக்குப் பங்களிப்புச் செய்யமுடியும் என்பது பற்றிக் கலந்தாலோசித்திருந்தார். இவ்வாறு இந்த நாட்டை மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் மிகவும் திறமையாக வழிநடத் திக்கொண்டு வருகின்ற வேளையில், 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் பற்றியும் பேசப்படுகிறது.

13ஆவது திருத்தச் சட்டம் என்பது, இந்த நாட்டின் Constitutionஇலே இருக்கின்ற ஒரு விடயம். 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர்தான் வடக்கி லிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்று நான் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது? மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களுடைய காணிகள் ஒட்டுமொத்தமாகப் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தில் 27 சதவீதமாக இருக்கின்ற முஸ்லிம் களுக்கு 4 பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் 1.2 சதவீதத்துக்கும் குறைவான காணிகளே இருக்கின்றன.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Minister, please wind up.

ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා
(மாண்புமிகு நஸீர் அஹமட்)
(The Hon. Naseer Ahamed)
ஆகவே, 13ஆவது திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்தும்போது, நாட்டிலிருக்கின்ற எல்லா இனங்களி னதும் அரசியல் உரிமைகள் மதிக்கப்பட்டு, அவ்வினங்களின் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, முஸ்லிம் களுடைய காணிப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். தங்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுவிட்டதாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற எங்களுடைய தமிழ்ச் சகோதரர்கள், மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தில் சிறுபான்மைச் சமூகமாக இருக்கின்ற முஸ்லிம்களுடைய ஒட்டுமொத்தக் காணிகளையும் ஒரு நிர்வாகப் பயங்கரவாதத்தின்மூலம் பறித்துவைத்திருக்கின்ற யதார்த்தத்தை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. இப்பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்பட்டு, நியாயமான முறையில்தான் அரசியல் தீர்வு வழங்கப்பட வேண்டும். அதற்காக மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்கள் எல்லாக் கட்சியின ரையும் அழைத்து, பேச்சுவார்த்தை நடாத்திக் கொண்டிருக் கிறார். இதன்போது, தலைமைத்துவத்தை வழங்கி, சரியான தீர்வைப் பெற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு மாண்புமிகு சனாதிபதி அவர்களுக்கு இருக்கின்றது என்பதை நான் இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இது இந்த நாட்டில் தேர்தல் நடத்தப்படக்கூடிய காலம் அல்ல. மாறாக, நாட்டைக் கட்டியெழுப்பவேண்டிய காலம்! We all have to get together and work towards building this country instead of going in for elections now. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தேர்தலை நடாத்தி, இந்த நாட்டை மீண்டும் குட்டிச்சுவராக்குகின்ற விடயத்தைச் செய்யக்கூடாது என இவ்விடத்தில் விண்ணப்பித்து, நேரத்தை ஒதுக்கித் தந்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறு கின்றேன்.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු එස්.එම්. චන්ද්‍රසේන මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 5ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 4.16]

ගරු එස්.එම්. චන්ද්‍රසේන මහතා
(மாண்புமிகு எஸ்.எம். சந்திரசேன)
(The Hon. S.M. Chandrasena)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ රාජාසන කථාව සම්බන්ධයෙන් පවත්වන මේ විවාදයේදී වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්න අවස්ථාව ලැබීම පිළිබඳව මා සතුටු වෙනවා.

අපේ ගරු ගුණපාල රත්නසේකර මන්ත්‍රීතුමා බදු අය කිරීම ගැන කථා කළා. එතුමා සඳහන් කළ ඒ කාරණයට මමත් එකඟ වෙනවා. මොකද, බදු අයකර ගත යුතු අය කවුද කියලා අපි තවම හරියට හඳුනා ගෙන නැහැ කියන එකයි මගේත් විශ්වාසය. අපේ මුදල් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් සභාවේ සිටින මේ අවස්ථාවේ මා කියන්න කැමැතියි, මීට වඩා පුළුල් විධියට ඒ කටයුත්ත කරන්න ඕනෑ බව. ඇත්තටම බදු අය කරගත යුතු අය අපේ රටේ තව සිටිනවා. නමුත්, අපට ඒ අය මඟ හැරී තිබෙනවා. ඒ හේතුව නිසා සාමාන්‍ය ජනතාවට දෙන්න තිබෙන සහන සැහවී තිබෙනවා. අය කරගත නොහැකිව සැඟවී තිබෙන බදු නිසා ඒ කටයුතු කරන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි ඒ පිළිබඳව නැවත අවධානය යොමු කර බදු ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් අනිවාර්යයෙන්ම හොඳ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම බදු අය කරගත නොහැකිව එසේ මඟ හැරුණු අය පිළිබඳව සොයා බලා ඒ කටයුතු නිවැරදිව සිදු කරන්න ඕනෑ.

බොහෝ දෙනෙක් මේ ආර්ථික අර්බුදය දැන් තිබෙන ආණ්ඩුව මතම, එහෙම නැත්නම් රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිතුමා මතම පටවන්න උත්සාහ කරනවා. වෙලා තිබෙන වැරැද්ද එතුමාත් පිළිගෙන තිබෙනවා. 1948න් පසුව ගත වුණු වසර 75ක කාලය තුළ මේ රට විනාශ කළා කියා සමහරු කියනවා. 1948න් පසුව අපේ රටේ ආණ්ඩු කිහිපයක් පැවතුණා. නොයෙක් පක්ෂ ආණ්ඩු කළා. අඩු වැඩි වශයෙන් ඒ අය යම් කිසි ප්‍රමාණයකින් මේ වැරැද්දට වග කියන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම සඳහන් කළ යුතු තව කාරණයක් තිබෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. මම මේ කථා කරන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට අලුතින් තේරී පත් වුණු මන්ත්‍රීවරුන් ගැන නොවෙයි. පසුගිය අවුරුදු 75ක කාලය තුළ රට පාලනය කළ අයගේත් අඩුපාඩු තිබුණා. ඒ වාගේම ඒ පාලනය නිසි ලෙස කරගෙන යන්න ඉඩ නොදුන් පිරිසත් මේ අර්බුදයට වග කියන්න ඕනෑ.

1970 දී සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය බලයට ආවා. එතුමියගේ වැරැද්දක් හොයා ගන්න තිබුණේ නැහැ; වැරැද්දක් කරලා තිබුණේ නැහැ. 1971 දී කැරැල්ලක් ආවා. ඒකෙන් මේ රටේ විශාල විනාශයක් සිදු වුණා. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාගේ ප්‍රතිපත්තිය අපි පිළිගත්තේ නැති වුණත් එතුමා විශාල වැඩ කොටසක් කරගෙන ආවා. එතුමා පංච මහා ජලාශ හැදුවා. අපට විදුලිය ගන්න අදටත් ඒ ජලාශ විශාල වශයෙන් වැදගත් වෙලා තිබෙනවා. එතුමා මේ රට හදාගෙන එනකොට 1988-1989 කාලයේදී නැවත කැරැල්ලක් ඇවිල්ලා අවුරුදු 10කට, 15කට රට ආපස්සට ගියා. අද රට ගොඩනඟන්න බලය ඉල්ලන අය එදා සම්පූර්ණයෙන්ම රට විනාශ කළා. අද රට පත් වෙලා තිබෙන මේ තත්ත්වයට ඒ ගොල්ලනුත් වග කියන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම ප්‍රභාකරන්ට කඩේ ගිය TNA එකේ අයත් අපට දොස් කියනවා. නමුත් ප්‍රභාකරන්ගේ ත්‍රස්තවාදයට කඩේ ගිය TNA එකත් මේකට වග කියන්න ඕනෑ. ඒ ගොල්ලන් අවුරුදු 30ක යුද්ධයට උදව් කරපු අය; ත්‍රස්තවාදීන්ට උදව් කරපු අය. රට කඩාගෙන වැටුණු එකට ඒ ගොල්ලනුත් වග කියන්න ඕනෑ .

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, භූමිකම්පාවත් එක්ක අද තුර්කියේ විශාල විනාශයක් සිදුවෙලා තිබෙනවා. ඊට්ත් වඩා ලොකු විනාශයක් අපේ රටේ සිදු වුණා. ඒ, සුනාමි ඛේදවාචකය. අපි ඒකට මුහුණ දුන්නා. ඒ වාගේම අරගළ කිහිපයකට අපි මුහුණ දුන්නා. ඒ සියල්ල ගැන දැනගෙන දැන් ඉන්න අයයි වැරැදි කළේ කියලා එහාට මෙහාට ඇඟිල්ල දිගු කර කර ඉන්නවා. හැමෝගේම අඩු පාඩු ටික ටික තිබෙනවා. නමුත් කළ යුත්තේ ඒ අඩු පාඩු හදාගෙන ඉදිරියට යාමයි. ඒක ජනාධිපතිතුමා පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කළා, "අපි ඔක්කෝගේම අතින් වැරැදි වෙලා තිබෙනවා. අපි ඒ වැරැදි හදාගෙන ඉස්සරහට යා යුතුයි" කියලා. ඒක තමයි වෙන්න ඕනෑ.

සමහර අය උත්සාහ කරනවා, පළාත් පාලන මැතිවරණය තියලා ආණ්ඩු පෙරළන්න. ආණ්ඩු පෙරළීමේ අවශ්‍යතාව නොවෙයි අද තිබෙන්නේ. මිනිසුන්ගේ බඩගින්න නිවන එකයි කරන්න තිබෙන්නේ. ඒ නිසා දැන්වත් අපි කළ යුත්තේ ජනතාව වෙනුවෙන් එකතු වෙලා ජනාධිපතිතුමාට සහයෝගය ලබා දීමයි. එතුමා ඇවිල්ලා මාස හතරෙන්, පහෙන් සියලු වැරැදි හදන්න බැහැ. අපි එකතු වෙලා අඩුම තරමින් අවුරුද්දක්, අවුරුදු එකහමාරක් කාලය ලබා දෙන්න ඕනෑ. එතුමා ලොකු උත්සාහයක යෙදෙනවා. අපට ඒක තේරෙනවා. ඉතිහාසයේ අඩුපාඩු වුණා කියලා එතුමාම කියනවා. අඩුපාඩු හදාගෙන අපි යමු කියලායි එතුමා කියන්නේ. ඒ සඳහා අවශ්‍ය සහයෝගය අපි සියලුදෙනා එකතු වෙලා ලබා දෙන්න ඕනෑ. අපි ආණ්ඩු පෙරළලා එක එක දේවල් කරන්න උත්සාහ කරනවා. ජනතාව අවුස්සනවා. එහෙම කරලා හරියන්නේ නැහැ. මේ වෙලාවේ හැටියට කළ යුතු දේ තමයි, මේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කරලා මිනිසුන්ට යම් කිසි මට්ටමකට හෝ ජීවත් වෙන්න පුළුවන් විධියට මේ සභාවේ සියලු දෙනා එකතු වෙලා ඒ වගකීම ඉටු කිරීම. ඒකයි කළ යුත්තේ. ඒ සඳහා එකතු වෙන්න කියලා අපි ඔබ සියලුදෙනාට ආරාධනා කරනවා.

මට කාලය ලබා දුන්නාට බොහොම ස්තුතියි, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු ජගත් සමරවික්‍රම මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි පහක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 4.22]

ගරු ජගත් සමරවික්‍රම මහතා
(மாண்புமிகு ஜகத் சமரவிக்ரம)
(The Hon. Jagath Samarawickrama)

අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයට අනුව, එතුමා මුලින්ම කථා කළේ මේ රටේ දරු-දැරියන්, තරුණ-තරුණියන් ගැනයි. එයට සමගාමීව මමත් අදහසක් ඉදිරිපත් කරනවා. මෙවර අපොස උසස් පෙළ විභාගය සඳහා විභාග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලබා දුන්නු පොදු පරීක්ෂණය සමඟ සමස්ත විභාගයම ඉතා අමාරු බව නංගිලා, මල්ලිලා, ගුරුවරුන් පවා අප සමඟ කිව්වා. කොරෝනා වසංගතය, ඉන්ධන හා විදුලිය අර්බුදය ඔවුන්ට විශාල ලෙස බලපෑවා. හැකියාවක් ඇත්නම් ඒ සඳහා සාධාරණයක් කර දෙන ලෙස විභාගයට පෙනී සිටි සමස්ත ලංකාවේම නංගිලා, මල්ලිලා වෙනුවෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ දිනවල වී අස්වැන්න නෙළනවා. මම නියෝජනය කරන්නේ පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කය. වී මිලදී ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අතිගරු ජනාධිපතිතුමා එක්ක අපි සාකච්ඡා කළා. එතුමා සාධනීය පිළිතුරක් ලබා දුන්නා, කිලෝවක් රුපියල් 100ක වාගේ මුදලකට

[ගරු ජගත් සමරවික්‍රම මහතා]

වී මිලදී ගන්න කටයුතු කරනවා කියලා. සමස්ත ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් මම අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට, රජයට ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් පළාත් පාලන මැතිවරණය ප්‍රකාශයට පත් කරලා තිබෙනවා. නමුත් ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වී සිටින ආණ්ඩු පක්ෂයේ අපේක්ෂකයන්ට විශාල අසාධාරණයක් වෙලා තිබෙනවා. මොකද පසුගිය වසර දෙක තුළ කොරෝනා ගැටලුව නිසා පෞද්ගලික අංශයේ රැකියා විශාල ප්‍රමාණයක් අහිමි වුණා, ආර්ථික අමාරුකම් ඇති වුණා. අලුත් පරපුරට රැකියා ලැබුණේ නැහැ. ඉන්ධන, විදුලිය, ආහාර සම්බන්ධයෙන් ගැටලු මතු වුණා. ඒ සියල්ල දැන් ආණ්ඩු පක්ෂයට බැර කරලා තිබෙනවා. ඒක අසාධාරණයි. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ප්‍රමුඛ විපක්ෂය රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නොතකා කටයුතු කරනවා.

සමහරු තමන්ගේ පටු දේශපාලන මතය ඉස්මතු කරන්න මිනිස්සු භය කරලා, ඡන්දය ගන්න හදනවා. පසුගිය වසරේ මැයි මාසයේ 09වන දා ඉඳලා එතුමන්ලා එවැනි කුමන්ත්‍රණයක් ක්‍රියාත්මක කරනවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් විධියට තමයි අපේ පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කය නියෝජනය කළ ගරු අමරකීර්ති අතුකෝරළ සහෝදර මන්ත්‍රීතුමා අමු-අමුවේ මරා දැමීම හා නිවාස ගිනි තැබීම සිදු වුණේ.

ගරු ජනාධිපතිතුමනි, රට යථා තත්ත්වයට පත් කර මිනිස්සුන්ට සහන සලසා පසුව මැතිවරණයක් පවත්වන්න. මේ වෙලාවේදී මැතිවරණ පවත්වනවාට වඩා නැවත සාමකාමීව, සතුටින් ඉන්න පුළුවන් රටක් නිර්මාණය වෙනවා දැකීම තමයි ජනතාව බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. ඒ නිසා රට යථා තත්ත්වයට පත් වුණාම මැතිවරණය පවත්වන්න කියා මම යෝජනා කරනවා. එහෙම නැති වුණොත් ආණ්ඩු පක්ෂය විධියට අපි මේ වෙලාවේදී අසාධාරණයට ලක් වෙනවා.

අවසාන වශයෙන් මා මේ කාරණයත් කියනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ඒකීය ශ්‍රී ලංකාව තුළ ජීවත් වෙන සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවගේත් සහයෝගයෙන්, මහා නායක හිමිවරු හා පූජකතුමන්ලාගේත් ආශීර්වාදය ඇතිව ගරු ජනාධිපතිතුමා අපේ රට ගොඩ ගැනීමට -සුවපත් කිරීමට- දරන උත්සාහයට අවශ්‍ය සහයෝගය ලබා දෙන්න තරුණ මන්ත්‍රීවරු හා පසුපෙළ මන්ත්‍රීවරු විධියට අපි කටයුතු කරනවා.

විග්නේෂ්වරන් මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා, "අපි ෆෙඩරල් ක්‍රමය අරගෙන තමයි පස්ස බලන්නේ" කියලා. ඒ සඳහා නම් අපි ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ විධියට මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ කොහෙත්ම සහයෝගය ලබා දෙන්නේත් නැහැ, ඒකට ඉඩ තියන්නේත් නැහැ කියා බොහොම පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ස්තුතියි, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු ගාමිණී වලේබොඩ මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 14ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 4.25]

ගරු ගාමිණී වලේබොඩ මහතා
(மாண்புமிகு காமினி வலேபொட)
(The Hon. Gamini Waleboda)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය අවසාන කළේ කඩා වැටිලා තිබෙන ආර්ථිකය සුවපත් කරන්න වැඩ පිළිවෙළ ඉදිරිපත් කරනවා කියායි. අසනීප වී සිටින රාජ්‍යය සුවපත් කිරීමේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය විධියට තමයි එතුමා ඒක හඳුන්වන්නේ. එතුමා පාලන බලයට පත් වෙලා මේ වෙනකොට ජනාධිපතිතුමා විධියට මාස හයකුත්, අග්‍රාමාත්‍යවරයා වශයෙන් කටයුතු කාලයත් එක්ක ගත්තාම මාස නවයක කාල සීමාව තුළදී ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන හා ආර්ථිකය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ එතුමා රෝගියාට ප්‍රතිකාර කිරීම සඳහා විවිධ ආකාරයේ බෙහෙත් පරීක්ෂා කරමින් ඉන්න බවක් තමයි අපිට මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය තුළින් පෙනෙන්න තිබෙන්නේ. අකර්මණ්‍ය වෙලා තිබෙන ආර්ථිකයත්, කඩා ගෙන වැටිලා තිබෙන නිෂ්පාදන හා ආයෝජන ක්ෂේත්‍රයත් ප්‍රකෘති තත්ත්වයට ගෙන ඒමට සුදුසු වන්නා වූ බෙහෙත් තවම එතුමාට හොයා ගන්න බැරි වෙච්ච බව තමයි එතුමා මේ අවසානයට ඉදිරිපත් කරපු ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය තුළිනුත් අපිට ගම්‍ය වෙන්නේ. ඒ බව කනගාටුවෙන් වුණත් මේ අවස්ථාවේදී අපිට ප්‍රකාශ කරන්න සිද්ධ වෙනවා.

"ද සන්ඩේ ටයිම්ස්" පුවත් පතේ පළ වූ විශේෂ අතිරේකයකට තරුණ තරුණියන් කීපදෙනෙකු දැක්වූ අදහස්වලට සවන් දීලා, ඒ අදහස් උපුටා දක්වමින් එතුමා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය තුළදී කථා කරනවා අපි දැක්කා. නමුත්, ගම්වල ඉන්න ගොවි දරුවන් සිංහලෙන් කථා කරන හඬ, ඔවුන් විලාප දෙන හඬ, දුප්පත්කම නිසා ඉගෙන ගන්න පොත් ටික ගැනීමට නොහැකි වීමේ වේදනාව, පොහොර නැතිව දුක් විඳින ගොවි ජනතාවගේ වේදනාව අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය තුළින් ඉදිරිපත් කරන්න ඇහිලා නැති එක පිළිබඳව අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ වාගේම එතුමා මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය තුළින් ඉදිරිපත් කරනවා, සර්ව පාක්ෂික වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න පාර්ලිමේන්තුවේ සියලුම පක්ෂවලට එකතු වෙන්න කියලා. මේ ආර්ථික අර්බුදය පැන නඟින අවස්ථාවේදී තමයි ජාතික නිදහස් පෙරමුණ, නව වාමාංශික පෙරමුණ ඇතුළු පොදුජන පෙරමුණෙන් ඡන්දය ඉල්ලපු මන්ත්‍රීවරු කණ්ඩායමක් ආණ්ඩුවෙන් ඉවත් වුණේ. ඊට පස්සේ ඒ අය උත්තර ලංකා සභාගය පිහිටුවා ගත්තා. ඒ කණ්ඩායම් විසින් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා, පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු පක්ෂ එකතු වෙලා, කෙටි කාලයක් තුළ ක්‍රියාත්මක කරන ජාතික වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර ඉදිරියට යමු කියලා. නමුත්, ඒ වැඩ පිළිවෙළට පයින් ගහලා, ඒ වැඩ පිළිවෙළ අමතක කර දාලා, අද තනි තීන්දුවට ක්‍රියාත්මක කරන වැඩ පිළිවෙළකට අපිට එකතු වෙන්න කියන එක කොච්චර සාධාරණද කියලා මම මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කරපු ගරු ජනාධිපතිතුමාගෙන් අහනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඊළඟට මම කැමැතියි බදු පිළිබඳව කථා කරන්න. බදු පිළිබඳව අද සමාජය තුළ ලොකු කථා බහක් නිර්මාණය වෙලා තිබෙනවා. මුදල් අමාත්‍යාංශයේ බදු පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තිමය තීන්දු ගන්න කණ්ඩායම විසින් අනුගමනය කරන්නා වූ අකාර්යක්ෂම හා වැරැදි ප්‍රතිපත්තිවල ප්‍රතිඵලයක් හැටියට තමයි බදු අනුපාත වැඩි කරලා, සාමාන්‍ය ජනතාව මත වැඩි බදු බරක් පටවන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ.

මුදල් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් ගරු සභාවේ ඉන්න අවස්ථාවේ මම උදාහරණයක් පෙන්වා දෙන්න කැමැතියි. ජනවාරි පළමුවැනිදා ඉඳලා දුම්වැටි සඳහා වන බද්ද සියයට 20කින් වැඩි කළා. එයින්

අපේක්ෂිත ආදායම රුපියල් බිලියන 150ක් විතර වෙනවා. නමුත් ඉල්ලුම් නම්‍යතාව, නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය සහ පරිභෝජනය යන මේ සියල්ල සැලකිල්ලට ගත්තාම සියයට 20කින් වැඩි කරලාත් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ රුපියල් බිලියන 90ක් පමණ වූ ආදායමක්. හැබැයි රජයට ඉලක්කමක් දෙනවා, මේ බද්ද සියයට 20කින් වැඩි කළාම රුපියල් බිලියන 150ක ආදායමක් ගන්න පුළුවන් කියලා. ඇත්තවශයෙන්ම ගන්න පුළුවන් ආදායම රුපියල් බිලියන 90යි. එතකොට රුපියල් බිලියන 60ක හිඟයක් තිබෙනවා. එතකොට රජයට, මුදල් ඇමතිතුමාට, මුදල් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට, ඒ අදාළ ආයතනවලට සිදු වෙනවා, රුපියල් බිලියන 60ක අහිමි වන ආදායම වෙනුවෙන් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න. ඒ සඳහා ගන්න තිබෙන ආසන්නතම ක්‍රියාමාර්ගය තමයි වියදම් කපා හැරීම. පසුගිය දවස්වල මුදල් අමාත්‍යාංශය චක්‍රලේඛයක් නිකුත් කළා, සියයට 6ක්, 7ක් වියදම් කපන්න කියලා. මේ සිද්ධ වෙන්නේ ඒක. ඒ කියන්නේ, අය වැය සකස් කරනකොට -එහි වැඩි බර තැබීමක් දේශපාලන අධිකාරිය විධියට ඇමතිතුමාට පවරනවා නොවෙයි, මම- මේ වෘත්තීය උපදෙස් දෙන අය ලබාදෙන උපදෙස් වෘත්තීයභාවයෙන් පිටස්තරයි.

මම තව උදාහරණයක් කියන්නම්. සේවා නියුක්තිකයන්ගෙන් උපයන විට බදු අය කරන්නත්, ව්‍යාපාරවලින් බදු අය කරන්නත් අනුගමනය කර තිබෙන ක්‍රමවේදය වැරදියි. ඒ දෙගොල්ලන්ම ව්‍යාපාර කරනවා කියලා හිතාගෙනයි ඒ බදු අනුපාත තීරණය කිරීම සහ බදු අය කරන්න කටයුතු කර තිබෙන්නේ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඒ ක්‍රමවේදය වැරදියි. ව්‍යාපාරිකයා බූලත් විට විකුණුවත් ඒ බදු බර පාරිභෝගිකයාට විතැන් කරලා අය කර ගන්නවා. ඍජු හෝ වක්‍ර බදු කියලා මොනවා කිව්වත් අවසානයේ පාරිභෝගිකයාගෙන් එය අයකර ගන්නවා. සේවා නියුක්තිකයාට, වෘත්තිකයාට පාරිභෝගිකයාගෙන් අයකර ගන්න බැහැ. තමන්ගේ වැටුපෙන්මයි ගෙවන්න වෙන්නේ. එතකොට මූල්‍ය නොවන ප්‍රතිලාභ වැටුපට එකතු වෙන්නේ නැහැ, මුදල් විධියට. මූල්‍ය නොවන ප්‍රතිලාභ ටික ඔක්කෝම එකතු කරලා, ඒකට සරිලන මුදල් ප්‍රතිලාභයෙන් අඩු කිරීම තමයි සියලු වෘත්තිකයෝ පාරට බහින්න හේතු වුණේ. මේ අනුගමනය කළේ වැරදි ප්‍රතිපත්තියක්. අපි තමුන්නාන්සේට කිව්වා, මෙහෙම වෙනවා කියලා. නමුත්, ඒක සැලකිල්ලට ගත්තේ නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද උදේ බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා කිව්වා, මහ බැංකුව ස්වාධීනයි -ඔව්, මහ බැංකුව ස්වාධීනයි- මුදල් ප්‍රතිපත්තිය ස්වාධීනව තීන්දු කරන්න පුළුවන්, නමුත්, රජය විධියට අපේ එයට මැදිහත්වීමක් නැහැ කියලා. හැබැයි, අද මහ බැංකුව සාර්ව ආර්ථිකයට එකම එක මුදල් ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම තුළින් ආර්ථිකය කඩාගෙන වැටෙන බව සහ ඒ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් දෙන බව ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය තුළින් කියැවෙන්නේ නැති එක ඉතා විශාල අඩුවක්, මුදල් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමනි.

මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ එතුමා කියා තිබෙනවා, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ පිහිට ගත්තාට පස්සේ අපි ඊළඟට ලෝක බැංකුව ආසියානු සංවර්ධන බැංකුව හා වෙන ආයතන වෙතින් ණය ගන්න එක ගැන තමයි කල්පනා කරන්නේ කියලා. ඒ කියන්නේ මොකක්ද? 2015 සිට 2019 වනකල් අනුගමනය කළ ණය ගැනීමේ ක්‍රමවේදයට යන්න බලාපොරොත්තුවෙන් තමයි, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ නිෂ්කාසන සහතිකය මත පමණක් මේ එල්ලිලා ඉන්නේ.

අද මේ රජය සියලු දේවල් ඒකාග්‍ර කරලා, නාභිගත කරලා, concentrate කරලා තිබෙන්නේ මොකක් ලබා ගන්නද? ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ අනුමැතිය ලබා ගන්න; ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ නිෂ්කාසනය ලබා ගන්න. ඒකෙන් හම්බ වෙන්නේ මොකක්ද? සහතිකය විතරයි වලංගු වෙන්නේ. ඒ සහතිකය ගත්තාට පස්සේ තමුන්නාන්සේලා නැවතත් වැඩි පොලියට ණය අරගෙන, අඩු මිලට භාණ්ඩ ගෙනැල්ලා, සැපට කාලා ඉන්න පුළුවන් ආර්ථිකයක්ද හදන්න යන්නේ කියලා මම අහන්න කැමැතියි. මොකද, ඉන් පස්සේ අනුගමනය කරන ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළ මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ ඉදිරිපත් කරලා නැති නිසා. ඒක කනගාටුවෙන් වුවත් කියන්න ඕනෑ. මම මේක කියන්නේ සතුටින් නොවෙයි, දුකෙන්. මොකද, අපි බලාපොරොත්තු වුණා, ක්ෂුද්‍ර කර්මාන්ත, සුළු කර්මාන්ත, මධ්‍ය පරිමාණ කර්මාන්ත, මහා පරිමාණ කර්මාන්තවලට අරමුදල් සම්පාදනය කරලා, අමු ද්‍රව්‍ය හිඟය නතර කරලා, ඕනෑ කරන අමු ද්‍රව්‍ය ටික ආනයනය කරන්න අවස්ථාවක් ලබා දෙයි කියලා. එහෙම කරලා නිෂ්පාදන දිරි ගන්වලා, ආනයන ආදේශන ප්‍රතිපත්තියකට ගිහිල්ලා, ඕනෑ කරන දේවල් රට තුළ නිෂ්පාදනය කරගන්න ගමන් අපනයන අභිමුඛ කර්මාන්තවලට ප්‍රේෂණය කරලා, අභිප්‍රේරණය කරලා, ඒවාට ඕනෑ කරන ප්‍රාග්ධනය ලබා දීලා, යම් ඩොලර් ප්‍රමාණයක් උපයා ගන්න පුළුවන් ආර්ථික දිශානතියකට ගෙන යන ප්‍රතිපත්ති මේ ප්‍රකාශය තුළ තිබෙන්න ඕනෑ. හැබැයි මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ ඒ සම්බන්ධයෙන් අල්ප දයන්නක කාරණාවක්වත් සඳහන් වෙලා නැති එක ගැන අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. අපි කියනවා, නැවත වතාවක් ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයක් ඉදිරිපත් කරලා හරි කමක් නැහැ, මේ ආපදා තත්ත්වයෙන් ගොඩ ඒමේ අරමුණින් කර්මාන්ත, සේවා, තාක්ෂණ හා විදේශ විනිමය උපයා ගැනීමට හැකි ක්ෂේත්‍රවලට ආර්ථිකය මෙහෙයවිය හැකි සුදුසු ප්‍රතිපත්තියක් ඉදිරිපත් කරන්න කියලා.

මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයේ එක තැනක ගරු ජනාධිපතිතුමා කියනවා, "සොරකම් කළ වත්කම් යළි සොයා ගැනීමේ ප්‍රයත්නය සඳහා වන පනතක් ඉදිරිපත් කරනවා" කියලා. ඒක ආකර්ෂණීය යෝජනාවක්; ඉතා ප්‍රශස්තයි. අපි එතුමාට සුබ පතනවා. හැබැයි මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එතුමාට එක දෙයක් අමතක වෙනවා. ඒ තමයි, 2017 දී විදේශ විනිමය පනතට සංශෝධනයක් ගෙනාවා, 21, 22, 23 වගන්ති සංශෝධනය කළා කියන එක. මේ කථා කරන මොහොත වෙනකොටත්, මේ කථා කරන දවස වෙනකොටත් ලංකාවේ සම්පත්, සේවා, භූමිය, තාක්ෂණය, ඩොලර් දීලා ගෙනෙන ඛනිජ තෙල් ටික පාවිච්චි කරලා නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ හා සපයන සේවා මත මේ ආර්ථිකයට, මේ රටට ලැබෙන්න ඕනෑ ඩොලර් මිලියන 8කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් දිනකට අහිමි වෙනවා. ඒ ටික රට තුළට ගේන්න, අහිතකර ආකාරයට, වංචනික ආකාරයට මුදල් රටින් පිට වෙන එක නතර කර ගන්න මොකක්ද කරන්න ඕනෑ? විදේශ විනිමය පනතේ 21, 22, 23 කියන වගන්ති තුන සංශෝධනය කරන්න ඕනෑ. අද මේ කාරණය පාර්ලිමේන්තුවේ කියන්නේ විසිතුන්වැනි වතාවට. මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයේ එකම එක වාක්‍යයක් සඳහන් වෙනවා, විදේශ විනිමය පනත සංශෝධනය කරනවා කියලා. මේක ගැන වාද කරන ගමන්, පසුගිය සතියේ පැවැති කැබිනට් මණ්ඩල රැස්වීමට දාලා මේ සංශෝධනය අනුමත කර ගත්තා නම්, අඩු ගණනේ මාසයකට ඩොලර් මිලියන 250ක් ඉතිරි වෙනවා නේ. මේ ඩොලර් මිලියන 250 ඉතිරි කර ගන්න නීතිය සංශෝධනය නොකරන තමුන්නාන්සේලා, හොරකම් කරපු වත්කම් රටට ගේන්න ඕනෑ කරන නීති ගේනවා කියන එක අපි විශ්වාස කරන්න ඕනෑද?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය මුළුමනින්ම ගත්තාම, ඉතා හොඳ ආර්ථික ප්‍රබන්ධ ගණයෙහි ලා සැලකිය හැකි, ඉතාම ආකර්ෂණීය වූ, මන බන්ධනීය වූ වචනවලින් සමන්විත ප්‍රකාශයක් පමණක් බව අපට නිගමනය කරන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. හැබැයි, ඒක ඇතුළේ හංගලා තිබෙනවා අතිභයානක කරුණු කිහිපයක්. එකක් තමයි,

[ගරු ගාමිණී වලේබොඩ මහතා]

දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පූර්ණ වශයෙන් බලාත්මක කිරීමට අදාළ වන්නා වූ අපරි ව්‍යුහය සකස් කරන බව මෙයින් නිරූපණය වීම. දෙවැනි කරුණ තමයි ආදායම් අධිකාරී පනතක් ගෙනෙන එක. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අනුව, පළාත් සභාවලට ඉඩම් හා පොලිස් බලතලවලට අමතරව මුදල් බලතලත් ලැබෙනවා. ඒවා ලැබුණාම තමන්ගේ පළාත් සභාව තුළ මුදල් ප්‍රඥප්තියක් සම්මත කරලා ආදායම් උත්පාදනය කර ගැනීමේ අධිකාරියක් පිහිටුවන්න පළාත් සභාවට බලය ලැබෙනවා. ඒක මේ වෙනකොටත් පළාත් සභාවලට හිමි වෙලා තිබෙන බලතලවලින් එකක්. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එහෙම වුණොත් මේ ආදායම් අධිකාරී පනත හරහා ආදායම් අධිකාරී නවයක් අනාගතයේදී මේ රටේ බිහි වීමේ තර්ජනයට මුහුණ දෙන්න සිද්ධ වෙයි කියන කාරණය මම මේ අවස්ථාවේදී පෙන්වා දෙන්න කැමැතියි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද අපි ගමට ගියාම පෙනෙනවා, ක්ෂුද්‍ර පරිමාණ කර්මාන්තකරුවෝ, මධ්‍ය පරිමාණ කර්මාන්තකරුවෝ microfinance කියන ව්‍යාජයට අහු වෙලා, රැවටිලා ඉතා විශාල පොලී අනුපාතවලට -මාසයකට සියයට පහක, දහයක පොලී අනුපාතවලට- විශාල මූල්‍ය සමාගම්වල හා මධ්‍ය පරිමාණ මූල්‍ය සමාගම්වල මූල්‍ය උගුලකට අහු වෙලා තිබෙනවා කියලා.

පසුගිය 2020, 2021, 2022 වසරවල කොවිඩ් වසංගතය තිබුණා කියලා අපි දන්නවා. හැබැයි, ලංකාවේ සියලු මූල්‍ය හා බැංකු සමාගම්වල ලාභ අලාභ ගිණුම්, ශේෂ පත්‍ර අරගෙන බලන්න, ඒ ගොල්ලන්ගේ වත්කම් කොච්චර ප්‍රමාණයකින් -බිලියන කීයකින්- වැඩි වෙලා තිබෙනවාද කියලා. මහා පරිමාණ දේශප්‍රේමී ව්‍යාපාරය ගැන කථා කරන, ලංකාවේ ආර්ථිකය එක රැයකින් ගොඩ නඟන්න පුළුවන් ආර්ථික සැලසුම් පොත් ගහලා රට වටේ බෙදලා දෙන බදු මාෆියාවේ පීතෘවරුන්ගේ මේ සමාගම් බිලියන ගණනක ලාභ ලබන්නේ microfinance නමින් ගිහිල්ලා, අහිංසක ජනතාවගේ කන කර බඩු ටික උගස් කරලා ගන්න මුදල් ටික පික්පොකට් ගහලා ඒ මුදල්වලින් ගන්න පොලියෙන් කියන එක අපි මේ ගරු සභාවට පෙන්වා දෙනවා. හැබැයි, ඒ ජනතාව ආරක්ෂා කරගන්න, ඒ අයට පිහිටක් වෙන්න කිසිම ආකාරයක සැලැස්මක් මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයේ ඉදිරිපත් වෙලා නැහැ.

අද වෙනකොට උද්ධමනය ඉතා විශාල ලෙස වැඩි වෙලා තිබෙනවා. භාණ්ඩ විශාල ප්‍රමාණයක මිල වැඩි වෙලා පාරිභෝගිකයන්ට ජීවත් වෙන්න බැරි තත්ත්වයක් නිර්මාණය වෙලා තිබෙනවා. ඒ තත්ත්වය තුළ අපේ වෙළෙඳ ඇමතිතුමා විශාල සේවයක් සතොස හරහා සිදු කරමින් ඉන්නවා. අපි ඒ ගැන ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ වාගේම එය මතක් කරන්න ඕනෑ. මම ඒ ගැන සඳහන් කරන්න හිතාගෙනයි ආවේ. නමුත් මට වෙලාව නැහැ. භාණ්ඩ විශාල ප්‍රමාණයක මිල අඩු කර තිබෙනවා. අපි ගම්වලට ගියාම පාරිභෝගිකයෝ, සාමාන්‍ය ජනතාව කියනවා, "මේක අපට සහනයක්" කියලා.

ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී ඔබතුමාට ඒ පිළිබඳව ස්තුතිය ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. ඒ ආකාරයේ වැඩ ටිකක් කරන්න පුළුවන්කම තිබියදී ඒවා නොකරන්නේ මොකද කියන එක තමයි අපට තිබෙන ප්‍රශ්නය. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එහෙම තත්ත්වයක් තියාගෙන කොහොමද මේ අර්බුදයෙන් ගොඩ එන්නේ? අද අපේ ආර්ථිකය ආපදා තත්ත්වයකටයි මුහුණ දීලා තිබෙන්නේ. ශ්‍රී ලංකා මහජන උපයෝගිතා කොමිෂන් සභාව කරන දේ ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලය දන්නේ නැහැ. ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව කරන දේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය දන්නේ නැහැ. ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය එක විධියකට වැඩ, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය තව විධියකට වැඩ. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ තිබෙන ප්‍රශ්න ටික අද ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කිව්වා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විශාල වැඩ කොටසක් කරගෙන යනවා. හැබැයි, ඒකට අවශ්‍ය කරන සහාය අනෙකුත් ආයතනවලින් ලැබෙන්නේ නැහැ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මුලින්ම, මේ සියලු දේවල් එක් තැනකට ගෙනෙන ප්‍රතිපත්තියක් ගෙන එන්න කියා මා යෝජනා කරනවා. ඒ සියලු දේවල් එක තැනකින් අධීක්ෂණය කිරීම, සුපරීක්ෂණය කිරීම විය යුතුයි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසන්.

ගරු ගාමිණී වලේබොඩ මහතා
(மாண்புமிகு காமினி வலேபொட)
(The Hon. Gamini Waleboda)
මට තවත් විනාඩියක් දෙන්න, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. මම කථාව අවසන් කරන්නම්.

අය වැය යෝජනා අධීක්ෂණය කිරීම සඳහා කාර්ය සාධක බලකායක් පිහිටුවනවා, එහෙම නැත්නම් ඒ සඳහා වෙනම ආයතනයක් පිහිටුවනවා යනුවෙන් හොඳ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මම ඉල්ලා සිටිනවා, එය වහාම පිහිටුවන්න කියලා. එම කටයුතු අධීක්ෂණය කිරීමේ, සුපරීක්ෂණය කිරීමේ සහ ඒවා පිළිබඳ ඇගයීමේ වගකීම විපක්ෂයට දෙන්න කියලාත් ඉල්ලා සිටිනවා. අපි තමුන්නාන්සේලාට ඉතා හොඳින් ඒ කටයුත්ත ඉටු කර දෙන්න සූදානම් කියන කාරණය ප්‍රකාශ කරමින් මට වෙලාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාටත් ස්තුතිවන්ත වෙමින් මා නිහඬ වෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු රංජිත් සියඹලාපිටිය රාජ්‍ය ඇමතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 17ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 4.40]

ගරු රංජිත් සියඹලාපිටිය මහතා (මුදල් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு ரன்ஜித் சியம்பலாபிடிய - நிதி இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Ranjith Siyambalapitiya - State Minister of Finance)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය පිළිබඳ දෙදින විවාදයේ අවසන් දවසේ අවසන් කථාව, මේක. එතුමා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයක් ඉදිරිපත් කළේ, අප නිදහස ලබා අවුරුදු 75ක් ගෙවී ගිහින්, ඉතාම අසීරු ආර්ථික අර්බුදයක සිටින මොහොතක, අපේ රටේ තත්ත්වය, අපේ ඉදිරි වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව මේ ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ කථා කිරීමේ ඇති වැදගත්කම නිසා. විපක්ෂය ඒ වෙලාවේ හැසිරුණු ආකාරය මා දකින්නේ, ජනාධිපතිතුමාට හෝ රජයට නොව, මේ පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ක්‍රමවේදයටම කළ අගෞරවයක් විධියටයි. මේ දුෂ්කර වෙලාවේ රාජ්‍ය නායකයාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය අහගෙන ඉන්න තරම් නිහතමානී වෙන්න මේ රටේ විපක්ෂයට නොහැකි වීම පිළිබඳව අපි කනගාටු වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ විවාදයේදී කරපු සමහර කථා ගෙන බැලුවාම අපට හිතුණා, ඒ කථා කළේ ශ්‍රී ලංකාව ගැන

ද කියලා. මේ දවස් දෙකේ සිදු කළ සමහර කථා ඇහුවාම, මේ කථා කරන්නේ වෙනත් රටක් ගැන ද කියා හිතුණා. රට මහා අර්බුදයකට පත් වෙලා කිසි කෙනෙකු නායකත්වය දෙන්න සූදානම් නොවුණු වෙලාවක, ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ඉතා අසීරු අභියෝගාත්මක නායකත්වයක් දෙමින් තිබෙන මොහොතක, රට අඩියෙන් අඩිය, අඟලෙන් අඟල ආර්ථිකමය වශයෙන් සහ දේශපාලනික වශයෙන් ඉදිරියට යන මොහොතක එතුමන්ලා කථා කළේ ශ්‍රී ලංකාව ගැන ද, එහෙම නැත්නම් වෙනත් රටක් ගැන ද කියා මට කල්පනා වුණා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ගරු ජනාධිපතිතුමා තමන්ගේ කථාවේදී කිව්වා, පැරැණි දොස්තරවරුන්ගේ දොස් සොයන්න එතුමා යන්නේ නැහැ, රෝගියා සනීප කළාට පසු ඒවා සොයමු කියලා. මගේ කථාව ඊට වඩා පොඩි පරස්පරයක් ගන්නවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අප පාසල් ගිය කාලයේ "නවයුගය" කියලා පුවත් පතක් තිබුණා. එහි එක් පිටුවක් තිබුණා, "හපන්කම්, මෝඩකම් සහ පුරසාරම්" කියලා. මට මතක විධියට ඒකයි නම. මොකද, අතීතය ගැනයි මම මේ කථා කරන්නේ. හැම කෙනෙක්ම මේවාට, එනම් හපන්කම්, මෝඩකම්, පුරසාරම්වල පැටලෙනවා නේ. අලුතින් කථා කරනවා වාගේ කථා කරන පිරිසක් ඉන්නවා නේ. අපේ රටේ පසුගිය අවුරුදු 75 ගැන බැලුවොත්, කාටවත් එහෙම කථා කරන්න බැහැ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අවුරුදු 50කට එහා අතීතය ගත්තොත්, සිංගප්පූරුවේ අග්‍රාමාත්‍යවරයාට අවශ්‍ය වෙලා තිබුණා, සිංගප්පූරුව ලංකාව වාගේ කරන්න, ලංකාව වාගේ ආර්ථිකයක් ඒ රටේත් හදාගන්න. ඒ ගැන අද අපට කථා කරන්න වෙන්නේ කනගාටුවෙන්. අපි 70 දශකයට ගියොත්, 1970-1977 කාලයේ සිරිමාවෝ මැතිනිය උත්සාහ කළා මේ රට ස්වයංපෝෂිත ආර්ථිකයක් තිබෙන රටක් බවට පත් කරන්න. ඒ සඳහා විවෘත නොවූ ආර්ථික ක්‍රමයක් එතුමිය අනුගමනය කළා. ඒ ක්‍රමය දිගටම ක්‍රියාත්මක කරගෙන ආවා නම් අද අපේ රටට බොහෝ දේවලින් ස්වයංපෝෂිත තැනක ඉන්න තිබුණා. හැබැයි, ඒක මේ රටේ ජනතාවට දරාගන්න බැරි තරම් දැඩි තත්ත්වයක තිබුණා. ඒ නිසා ජනතාවට ලැබුණු පළමු අවස්ථාවේ ඒ රජය වෙනස් කළා. මට මතක විධියට ඒ රජය බලයට පත් වුණේ 1970 මැයි මාසයේ. ඒ රජය බලයට පත් වෙලා අවුරුද්දක්වත් යන්න ඉස්සර වෙලා 1971 අප්‍රේල් මාසයේදී ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ මේ රට ආපස්සට යන දැවැන්ත කැරැල්ලක් ගැහුවා.

ආචාර්ය එන්.එම්. පෙරේරා මැතිතුමා 1972 අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් පාර්ලිමේන්තුවේදී කිව්වා, "ඒ තරුණයින් මේ වාගේ හැසිරුණේ ඇයි කියලා මට හිතාගන්න බැහැ" කියලා. එතුමා එහෙම කිව්වේ, ඒ රජයට තීරණ ගන්න, ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන්න සාධාරණ කාලයක් තිබුණේ නැති නිසායි. 1977 කාලයට පෙර පැවැති, මම කලින් කියපු ආර්ථික ක්‍රමය ජනතාව දැක්කේ බන්ධනයක් විධියටයි. ඒ නිසා ඔවුන් ඒ ක්‍රමය ගෙන ආ ආණ්ඩුව වෙනස් කළා. හයෙන් පහක බලයක් සහිතව එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයක් පිහිටෙව්වා; ආර්ථිකය විවෘත කළා. ආර්ථිකය විවෘත කිරීම කොතරම් ප්‍රබලද කිව්වොත්, 1977 ආර්ථික වර්ධන වේගය සියයට 4.2යි. 1978 වනකොට එක වර්ෂයක් තුළ ආර්ථික වර්ධන වේගය සියයට 8.2ක් වුණා. දැවැන්ත පිම්මකින් ආර්ථිකය නිදහස් වුණා. ඒ කාලයේ මහවැලි ව්‍යාපෘතිය ආදී විශේෂ ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරනවා අපි දැක්කා. ඒ කාලයේ ඩොලර් බිලියන 125කින් ඒ දැවැන්ත ව්‍යාපෘතිය කළා. ඒ කාලයේ ඩොලර් එක රුපියල් 15.56ටයි තිබුණේ. හැබැයි, මේ විවෘත ආර්ථිකය අප නිසි පරිදි කළමනාකරණය කරගත්තාද කියන ප්‍රශ්නය අපට තිබෙනවා. මොකද, පොල් මදය පවා මේ රටට ගෙන්නුවා; නුවරඑළියේ රෝස මල් හැදුණත් රෝස මල් පවා පිට රටින් ගෙන්නුවා. අද අපට සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා ඒවා ගෙන්වන එක නවත්වන්න. අප විවෘත ආර්ථිකයේ සීමාව ඉක්මවා ගියාද කියන ප්‍රශ්නයත් අපට තිබෙනවා.

ඒ සමයේ වෙච්ච සුවිශේෂී සිදුවීම් කිහිපයකුත් මේ ආර්ථික අර්බුදයට හේතු ලෙස දක්වන්න පුළුවන්. අප එදා බොහොම සරලව හිතලා එල්ටීටීඊ සංවිධානය දැරූ උත්සාහය මැඩ පවත්වන්න උත්සාහ කළා. අද අපේ රටේ ඇති වෙලා තිබෙන ආර්ථික අර්බුදයට බලපෑ දැවැන්තම අභියෝගය තමයි තිස් අවුරුද්දක් දිග්ගැස්සුණු අභ්‍යන්තර යුද්ධය. ඒ සමයේ තමයි ඒ යුද්ධය ආරම්භ වුණේ. ඒ වාගේම 1983 ජාතිවාදී කෝලාහලය තුළින් එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ අවශ්‍යතාව තවදුරටත් ශක්තිමත් වුණා. ඒ ජාතිවාදී කෝලාහලය පදනම් කරගෙන ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ තහනම් කිරීම සිදු වුණා. මා දකින්නේ නැහැ, ඒක සාධාරණ කාරණාවක් කියලා. ඒ හේතුවෙන් ප්‍රසිද්ධ දේශපාලනයෙන් මඟ හැරුණු ඒ කණ්ඩායම 1989 දී ආර්ථිකමය සහ දේශපාලනමය වශයෙන් වූ දැවැන්ත අර්බුදයකට මේ රට ගෙන ගියා. ඒ ගැන මේ ගරු සභාවේදී නැවත නැවතත් කියැවුණා.

1994දී චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය බලයට පත් වුණා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණත් උදවු කළා. 2009දී යුද්ධය නිමා වුණා. ඒක මේ රටේ සුවිශේෂී ජයග්‍රහණයක්. අප ඒක සිහිපත් කළ යුතුයි. ඊට පෙර පැවැති 2004 රජය ගත්තොත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සමඟ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ සන්ධානගත වෙලායි ඒ ආණ්ඩුව හැදුවේ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් හිටියේ 105දෙනායි. ඒ අතරින් 39දෙනෙකු පත් වුණේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන්. අමාත්‍යවරු 4දෙනෙක්, නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරු 4දෙනෙක් පත් වුණා, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන්. 105දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වූ ආණ්ඩු පක්ෂයට ලොකු බලපෑමක් කරලා මේ රටට අවශ්‍ය වෙනස්කම් කරන්න ඒ මන්ත්‍රීවරුන් 39දෙනාට හොඳ අවස්ථාවක් තිබුණා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. හැබැයි, ඒ ආණ්ඩුවේ අවුරුද්දක් ඉඳලා අයින් වුණා ඇරෙන්න ඔවුන් ඒ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගත්තාද කියන ප්‍රශ්නය ඒ ඉතිහාසය දෙස බලද්දී අපට නැඟෙනවා. අද එතුමන්ලා බොහොම නැවුම් විධියට කථා කළත්, ඒ ප්‍රධාන අමාත්‍යාංශ මඟින් සිදු වුණු සුවිශේෂී වෙනස මොකක්ද? කුඩා සහ ග්‍රාමීය කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය, ධීවර හා ජලජ සම්පත් අමාත්‍යාංශය, කෘෂිකර්ම, පශු සම්පත්, ඉඩම් හා වාරිමාර්ග අමාත්‍යාංශය, සංස්කෘතික හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය හරහා සිදුවෙච්ච වෙනස මොකක්ද? එතුමන්ලාට කියන්න පුළුවන්, "අපි වාහන පාවිච්චි කළේ නැහැ. අපි වියදම් අඩු කළා" කියලා. ඒවාද රට බලාපොරොත්තු වන වෙනස කියන කාරණය ගැනත් අප සිතන්න අවශ්‍යයි.

යුද්ධයේ නිමාව ගැන මම කථා කළා. යුද්ධයේ නිමාවෙන් පස්සේ අපේ ආර්ථිකය දැවැන්ත පිබිදීමකින් ඉස්සරහට ගියා. මෙතෙක් වාර්තා වුණු වැඩිම ආර්ථික වර්ධනය අපි උරුම කරගත්තා. අපි විශාල වශයෙන් ණය ගත්තා. අපි විශාල ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කළා. ඒ ක්‍රියාත්මක කළ ව්‍යාපෘති මඟින් අපට සැබෑ ප්‍රයෝජන අත් වුණාද කියන ප්‍රශ්නයත් අප හමුවේ තිබෙනවා. අප ණය ගන්න අවශ්‍යයි. හැබැයි, ඒ ණය මුදල් යෙදවීමේ ඵලදායීතාව ගැනත් අපට විවිධාකාර ප්‍රශ්න තිබෙනවා. අපි හම්බන්තොට වරාය හැදුවා; ඒකට ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 1,285ක් වැය වුණා. මත්තල ගුවන් තොටුපොළ සඳහා ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 190ක් වැය වුණා. මෙවැනි ඉතාම ඵලදායී දේවල් තුළින් අපට නිසි ප්‍රයෝජන ලැබුණාද කියන කාරණා පිළිබඳවත් අපි සලකා බැලිය යුතුයි.

2015දී මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා පත් කිරීමේදීත් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ දේශපාලන තීන්දුවක් අරගෙන එහි කොටස්කාරයන් බවට පත් වුණා. මා මෙය කියන්නේ "නවයුගය"

[ගරු රංජිත් සියඹලාපිටිය මහතා]

පත්තරේ තිබුණු "මෝඩකම්, හපන්කම් සහ පුරසාරම්" කියන පිටුව උදාහරණයට ගෙනයි. අලුත් විධියට කථා කරන්න මේ කියන කාටද අයිතිවාසිකමක් තිබෙන්නේ? මේ හැම කෙනෙක්ම මේ ප්‍රශ්නයේ කොටස්කරුවන් බවට යම් යම් ආකාරයෙන් පත් වෙලා තිබෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

2019 ජනාධිපතිවරණය අප කාටත් මතකයි. ඉතා දැවැන්ත ජන මතයකින් ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා ජනාධිපති ධූරයට පත් වුණා. ඊට පසුව පැවැති මහ මැතිවරණයත් එහෙමයි. ඉන් පසුව අපි විවිධ අභියෝගවලට මුහුණ දුන්නා. ප්‍රථමයෙන් කොවිඩ් ව්‍යසනයට මුහුණ දුන්නා. රටේ ආර්ථිකය විශාල වශයෙන් හිර වෙන්න පටන් ගත්තා. 2018දී මේ රටට විසිතුන්ලක්ෂයක් සංචාරකයන් ආවා. 2019, 2020, 2021 වෙද්දී ඒ ප්‍රමාණය ලක්ෂ දෙකකට අඩු වුණා.

ඊළඟට, කොවිඩ් එන්නත ගැන කථා කරනවා. 2022.10.30වන දින වනකොට වර්ග පහක කොවිඩ් එන්නත් හාරකෝටි තුන්ලක්ෂ දහනවදහස් එකසිය හැටඑකක් ලංකාවට ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. දැන් අපි "කොවිඩ් නැහැ" කියලා සතුටෙන් ඉන්නවා. නමුත් ඒකත් මේ රජය මුහුණ දුන් එක් අභියෝගයක්. අඩු ගණනේ එකක් ඩොලර් දහයක් හැටියට ගණන් තියලා බැලුවත්, හාරකෝටි තුන්ලක්ෂ දහනවදහස් එකසිය හැටඑකක් කියන්නේ අතිවිශාල මුදලක්. එක පැත්තකින්, කොවිඩ් වසංගතය නිසා රට අකර්මණ්‍ය වුණා. තවත් පැත්තකින්, දැවැන්ත විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් එන්නත් සඳහා ගෙවන්න සිදු වුණා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ඊළඟට, අපි අසමත් ආර්ථිකමය තීන්දු රාශියක් ගත්තා. කාබනික පොහොර භාවිතය හොඳ තීන්දුවක්. හැබැයි, අපි එය ක්‍රියාත්මක කළ වේගය අපට ගැළපෙනවාද, අපට එය කළ හැකි වුණාද කියන ප්‍රශ්නය තිබෙනවා. ඒ වාගේම IMF එක ගැන කථා කරනවා. අපි අවශ්‍ය වෙලාවේ IMF එකට ගියාද? සමහර වෙලාවට අපි නිකම් තහංචියක් වාගේ දාගෙන හිටියා. ඒ වාගේම රටේ අරගළයත් එක්ක ඇති වුණු විවිධ ආර්ථිකමය ගැටලු බලපෑවා. ඒවාත් එක්ක 2022 වනකොට අපි ඉතා දැවැන්ත ආර්ථික අගාධයකට ඇදගෙන වැටුණා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අපි එතැනින් එහා කාරණා ගැන පොඩ්ඩක් විමසා බලමු. ඊයේ මාධ්‍යවේදී සහෝදරයෙක් මගෙන් ඇහුවා, "රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා රට භාර ගත්තාට පසුව මේ කාලය තුළ ඔබතුමන්ලාගේ ආණ්ඩුව මොනවාද කළේ?" කියලා. මම එතුමාගෙන් ඇහුවා, "මොකුත් කරලා නැහැ සහෝදරයා, හැබැයි ඔබතුමා අද තෙල් ගහගෙන ආවේ පෝලිමේ ඉඳලාද? ඔබතුමාගේ ගෙදර ගෑස් එක තිබෙනවාද?" කියලා. ඒවා බොහොම හෙමින් තමයි විසඳන්න සිදු වෙලා තිබෙන්නේ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

අපි දැන් බදු ගැන කථා කරනවා. ඇත්තටම අපි බදු දැල පුළුල් කළ යුතුයි. කථා කළ හැම කෙනෙකුම කිව්වා, සාධාරණව හැම කෙනෙකුගෙන්ම බදු අය වෙන්නේ නැහැ කියලා. ඒ නිසා තමයි වයස අවුරුදු 18ට වැඩි හැම පුද්ගලයෙකුටම බදු ලිපි ගොනුවක් විවෘත කරනවාය කියලා අපි පසුගිය අය වැය ලේඛනයෙන් හඳුන්වා දුන්නේ. හැම කෙනෙකුගෙන්ම බදු අය කර ගන්නවාය කියලා ඒකෙන් අදහස් වෙන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුවෙන් දෙන උදව්, ආණ්ඩුවෙන් දෙන සහනාධාර ලැබෙන්නේත් ඒ හඳුනා ගැනීම තුළයි. ස්වයං තීරණ බදු ක්‍රමයක් තිබෙන රටක කිසි දවසක සියයට සියයක් මේක නිවැරදි කරන්න බැහැ. හැබැයි, වඩාත් නිවැරදි කරන්න තමයි අපේ උත්සාහය.

උපයන විට ගෙවීමේ බද්ද ගැනත් මම කථා කරන්න ඕනෑ. අපේ රටේ ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ දත්ත අනුව, රාජ්‍ය අංශය, අර්ධ රාජ්‍ය අංශය සහ පෞද්ගලික අංශය ගත්තොත් 4,645,572ක ශ්‍රම බලකායක් ඉන්නවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ඒ ගණනින් සියයට 48ක් - 2,231,620ක්- තරම් වැඩි ප්‍රමාණයක් ඉන්නේ, රුපියල් තිස්දහසට අඩු පොඩි වැටුපක් ලබන අය. ඒ හතළිස්හය ලක්ෂ ගණනින් රුපියල් ලක්ෂයකට වැඩි වැටුපක් ලබන අය ඉන්නේ, 120,925යි. ඒකෙනුත් 62,000ක් තමයි රුපියල් 100,000-150,000 අතර වැටුපක් ලබන්නේ. ඉතින්, ලක්ෂයට වැඩි වැටුපක් ලබන 120,925 කියන්නේ, මුළු ශ්‍රම බලකායෙන් සියයට 2.6ක්.

ඔබතුමාත් දන්නවා ඇති, අපේ රටේ පවුල් සංඛ්‍යාව ලක්ෂ 58ක් බව. ඒ ලක්ෂ 58න් 3,911,757ක් "අපට ජීවත් වෙන්න ආධාර දෙන්න" කියලා ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලනවා. ලක්ෂයට වැඩි වැටුපක් ලබා ගන්නා අයටත් මේ වෙලාවේ අමාරුයි කියන එක අපි පිළිගන්නවා. ලොකු උද්ධමනයක් තිබෙනවා. බැංකු පොලිය වැඩි කරලා තිබෙනවා, උද්ධමනය පාලනය සඳහා. ආදායම් අඩු වෙලා තිබෙනවා. අපි කියනවා, සියයට 8.5ක විතර සෘණ ආර්ථිකයක් තිබෙන්නේ කියලා. හැම කෙනාම ඇකිළිලායි තිබෙන්නේ. ආයතන වෙන්න පුළුවන්, රජය වෙන්න පුළුවන්, හැම කෙනෙකුගේම ආදායම, වියදම, පරිභෝජනය ඔක්කෝම ඇඟට දැනෙන්න ඇකිළිලා තිබෙනවා. එහෙම වෙලාවක බද්දක් අය කරනකොට අමාරුයි. කලින් තිබුණු බදු පොඩ්ඩක් වැඩි වෙලා තිබෙනවා තමයි. එහෙත් අමාරුයි. හැබැයි, අපි කවුරු එක්කද මේ වෙලාවේ මේ ගැන කථා කරන්නේ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි? ජනවාරි මාසයේ අපේ වියදම, ආදායම වාගේ සියයට 350ක් වෙනවා. ඉතින්, රාජ්‍ය සේවක වැටුප් කපා දමන්නද? සමහර රටවල එහෙම කළා.

අපට එහෙම කථා කරන්න හිතන්නේවත් නැහැ. විශ්‍රාම වැටුප අඩු කරන්නද? සමෘද්ධිය අඩු කරන්නද? මේ ඉල්ලීම් කරන සහෝදරයන්ට බඩගින්නේ මැරෙන්න දෙන්නද? එහෙම නම් අපි කවුරුන් එක්ක හෝ මේ ගනුදෙනුව ගැන කථා කරගන්න අවශ්‍යයි. ඔවුන්ට අසීරුයි කියලා අපි දන්නවා. මුළු ශ්‍රම බලකායෙන් සියයට 2.6ක් එක්ක තමයි අපි මේ ගැන කථා කළේ. දැනට රුපියල් 150,000ක වැටුපක් ගන්නා පුද්ගලයකුගෙන් රුපියල් 3,000කට ආසන්න මුදලක් බදු වශයෙන් ලබා ගන්න අපට සිදු වෙලා තිබෙනවා. මම හිතන හැටියට ඔහුට ඒක අමාරු ඇති. හැබැයි, අපට මේ වෙලාවේ මුදල් මුද්‍රණය කරන්නත් බැහැ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මුදල් මුද්‍රණය කළොත් වෙන්නේ මොකක්ද කියලා ඔබතුමා දන්නවා. අපේ ආර්ථික උද්ධමනය සියයට 90යි. දැනට ආහාර උද්ධමනය සියයට 50කට පහළට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. අපි විදේශ රටවලට කියලා තිබෙනවා, අපි තාවකාලිකව ණය ආපසු ගෙවන්නේ නැහැ කියලා. ඒ නිසා අපට ණය ගන්න බැහැ. ලංකා බැංකුවලින් ණය ගන්න පුළුවන් සීමාවේ තමයි අපි ඉන්නේ. මොකක්ද තිබෙන විකල්පය? නිකම් සරලව කියනවා, මේ බදු දැල පුළුල් කරන්න අවශ්‍යයි කියලා. මේ වාගේ කියමන් මෙවැනි ප්‍රශ්නයකට උත්තරද? ඒක කරන්න අවශ්‍යයි. හැබැයි, ඒ වාගේ ජනප්‍රිය කථාවලින් මේ වාගේ ප්‍රශ්නවලට ක්ෂණිකව උත්තර හොයන්න පුළුවන්ද? මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා මේ වාගේ කාරණාවල දී සැබෑව කථා කරන්න රජයට වාගේම, විපක්ෂයටත්, මේ රටේ ජනමාධ්‍යවේදී සහෝදරයන්ටත් වගකීමක් පැවරෙනවා. අගාධයට, පතුළට වැටුණු රටක් ගොඩගන්නයි මේ නායකත්වය උත්සාහ කරන්නේ. ඒ නිසා තමයි එතුමා පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා මේ ගැන නිතර කථා කරන්නේ.

අලුත් බදු සමඟ 2023 වසරේ ආදායම රුපියල් බිලියන 3,415ක් කියලා අපි ගණනය කරලා තිබෙනවා. ඒත් අපේ වියදම රුපියල් බිලියන 5,819ක්. මේ අවුරුද්දෙත් ලෝක බැංකුව කියනවා, අපි සියයට 3කට ආසන්න සෘණ ආර්ථිකයක සිටියි

කියලා. සියයට 8.5ට තිබුණු සෘණ ආර්ථිකය අඩු වෙනවා. අවසාන කාර්තුව වෙනකොට අපට යම් වෙනසක් කරන්න පුළුවන් කියලා ජනාධිපතිතුමා විශ්වාසය පළ කරනවා. ඒක ඉතා හොඳ, පැහැදිලි නිවේදනයක්. අපේ උත්සාහය එතැනට යෑමටයි. හැබැයි, මේ රටේ ව්‍යවස්ථාදායකය, මාධ්‍යවේදීන් ඇතුළු අනෙකුත් සියලු ජනතාව ඒ සඳහා වගකීම ගත යුතුයි, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. මොකද, මේ වාගේ දැවැන්ත ආර්ථික අර්බුදයකින් ගොඩ එනකොට එහි පීඩනය එක කණ්ඩායමක් විතරක් දරාගත යුතුයි කියලා කියන්න බැහැ. හැම කෙනාටම අඩු වැඩි වශයෙන් මේ පීඩනය දරා ගන්න සිද්ධ වෙනවා. එහෙම තමයි අපට මේ රට නැවත ගොඩ දමාගන්න සිද්ධ වෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් IMF එක ගැන නිතරම කථා කරනවා. අපි IMF එක පස්සේම යනවා කියලා කියනවා. නැහැ, එහෙම නොවෙයි. මේ වෙලාවේ අපි මූල්‍යමය වශයෙන් ජාත්‍යන්තරව ඇති කරගෙන තිබෙන පටලැවිල්ල ලිහා ගන්න තිබෙන මාර්ගය මොකක්ද? සමහරු කියනවා, එච්චර කල් ගියා, මෙච්චර කල් ගියා කියලා. ඇයි ඒ? අපි 16 වතාවක් IMF එකෙන් උදව් ගත්තා. ඒ 16 වතාවේම අපි බුන්වත් රටක් හැටියට ණය නොගෙවන බව ප්‍රකාශ කරලා, IMF එකට ගියේ නැහැ. හැබැයි, අපි මේ සැරේ ගත්ත සමහර තීරණ අපට වෙනස් කරන්න සිදු වුණා. අපි යන්නේම නැහැ කිව්වත්, අපට යන්න සිද්ධ වුණා. ණය ගෙවීම් තාවකාලිකව නවත්වනවා කියලා අපි කිව්වා. ඒ නිසා මේ 17වැනි වතාවේ 16වැනි වතාවේ තිබුණු ක්‍රමය එක්ක සංසන්දනය කරන්න බැහැ. හැබැයි, අපි අද ඒ කටයුතුවල ඉතා හොඳ තැනකට ඇවිල්ලා තිබෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ඒකත් මේ යුගයේ අපි ලබපු විශේෂ ජයග්‍රහණයක් හැටියට තමයි මා දකින්නේ.

ඒ වාගේම රුපියල් බිලියන 2.9න් කරන්න පුළුවන් මොනවාද? අපි රුපියල් බිලියන 2.9ක් නොවෙයි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. නමුත් ඒ තුළින් අපි නැවතත් ජාත්‍යන්තර මූල්‍යමය වැඩ පිළිවෙළේ පිළිගැනීමකට ලක් වෙනවා. ඒකයි අපට අවශ්‍ය වෙන්නේ. ඒ නිසා, අන්න ඒ කාරණා පිළිබඳව අපි කවුරුත් ඉතාම වගකීමෙන් කල්පනා කළ යුතු අවස්ථාවකයි ඉන්නේ. මොකද, මේ නැඟිට්ටවන්න හදන්නේ ශ්‍රී ලංකාවමයි, මුළු රටමයි,දෙකෝටි විසි ලක්ෂයක් වූ ජනතාවයි. අන්න ඒ සඳහා අපි අවබෝධයෙන් කටයුතු කරමු කියන යෝජනාව කරමින්, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙමින් මා නිහඬ වනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව අ.භා. 4.57ට, 2023 පෙබරවාරි 21වන අඟහරුවාදා පූ.භා. 9.30 වන තෙක් කල් ගියේය.

அதன்படி பி.ப. 4.57 மணிக்கு பாராளுமன்றம், 2023 பெப்ருவரி 21, செவ்வாய்க்கிழமை மு.ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

Parliament adjourned accordingly at 4.57 p.m. until 9.30. a.m. on Tuesday, 21st February, 2023.

සැ.යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය කථාවල නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු රිසි මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා **හැන්සාඩ්** සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் தமது உரையின் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களை தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print of their speeches should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

Final set of manuscripts Received from Parliament :

Printed copies dispatched :

හැන්සාඩ් වාර්තා
කොළඹ 5, පොල්හේන්ගොඩ, කිරුළපන පාර, අංක 163 දරන ස්ථානයෙහි පිහිටි රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ පිහිටි රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන් මිල දී ගත හැක.

මෙම හැන්සාඩ් වාර්තාව www.parliament.lk වෙබ් අඩවියෙන් බාගත හැක.

ஹன்சாட் அறிக்கையின் பிரதிகளை
இல. 163, கிருலப்பனை வீதி, பொல்ஹேன்கொட, கொழும்பு 5இல் அமைந்துள்ள அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் அரசாங்க வெளியீடுகள் அலுவலகத்தில் பணம் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த ஹன்சாட் அறிக்கையை www.parliament.lk எனும் இணையத்தளத்திலிருந்து பதிவிறக்கம் செய்ய முடியும்.

Hansard Reports can be purchased from the Government Publications Bureau at the Department of Government Information, No. 163, Kirulapone Avenue, Polhengoda, Colombo 5.

This Hansard Report can be downloaded from www.parliament.lk

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී.